การศึกษาการเล่นรำสวด คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ต.บางปิด อ.แหลมงอบ จ.ตราด

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชลิตา บุญรักษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

กรกฎาคม 2559

การศึกษาการเล่นรำสวด คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ต.บางปิด อ.แหลมงอบ จ.ตราด

ปริญญานิพนธ์

ของ

ชลิตา บุญรักษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา

กรกฎาคม 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาการเล่นรำสวด คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ต.บางปิด อ.แหลมงอบ จ.ตราด

บทคัดย่อ

ของ

ชลิตา บุญรักษา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา
กรกฎาคม 2559

ชลิตา บุญรักษา. (2559). **การศึกษาการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด**. ปริญญานิพนธ์ ศป.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์รุจี ศรีสมบัติ.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่น รำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วและเพื่อศึกษารูปแบบการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

จากการศึกษาพบว่า การเล่นรำสวดในจังหวัดตราด พัฒนามาจากการสวดพระมาลัยในงานศพ พัฒนาเป็นการสวดคฤหัสถ์หรือสวดฆราวาส จนกระทั่งเป็นรูปแบบรำสวดที่ใช้แสดงในคืนสุดท้ายของงานศพ เพื่อเป็นการอยู่เป็นเพื่อนศพและไม่ให้เกิดความเศร้าโศกจนเกินไป โดยคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วนับเป็นคณะรำสวดเก่าแก่ที่ยังแสดงรูปแบบเดิม ร้องแบบโบราณ ใช้บทร้องที่เป็นนิทานพื้นบ้านหรือเพลงพื้นบ้าน ไม่เหมือนรำสวดสมัยใหม่ที่ใช้เพลงลูกทุ่งมาปรับเปลี่ยนการแสดงไปตามสมัยนิยม และยังคงสวด พระมาลัยอันเป็นบทสวดที่มีคุณค่า ให้คงคุณค่าในด้านค่านิยมในสังคมและหลักปฏิบัติอันดี

การเล่นรำสวดของคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วนั้น ผู้แสดงจะแต่งกายด้วยชุดดำทั้งชายและหญิง ฝ่ายหญิงจะมีผ้าสีสันสดใสคล้องคอด้วย เครื่องดนตรีที่ใช้ คือ กลอง ฉิ่ง และกรับ ก่อนแสดงจะมีการไหว้ครูก่อน จากนั้นเริ่มด้วยบทไหว้ครู สวดยาเล บทลำนอกซึ่งเป็นบทที่นิยมเล่นมากที่สุด เป็นการนำเอาเนื้อเรื่องในวรรณคดีต่างๆ เช่น ลักษณาวงศ์ พระอภัยมณี สังข์ทอง มาร้อง โดยใช้ทำนองเพลงไทยเดิมหรือเพลงพื้นบ้าน มีการร่ายรำไปตามบทบาทเนื้อร้อง จากนั้นก่อนรุ่งสางก็จะนำตู้พระอภิธรรมมาตั้งเพื่อสวดพระมาลัยและส่งท้ายด้วยบทสั่งเปรต ลาสร้าง ถือเป็นส่งผู้ตายสู่สวรรค์ ก่อนจะเสร็จสิ้นการแสดง

A STUDY OF RUMSUAD: YADMIT SIT KRU KLAEW, TAMBON BANGPID AMPHUR LAMNGOB TRAT PROVINCE

AN ABSTARCT

BY

CHALITA BOONRAKSA

Presentedin Partial Fulfillment of the Requirements for the

Master of Fine Arts Degree in Ethnomusicology

at Srinakharinwirot University

July 2016

Chalita Boonraksa. (2016). **A study of *Rumsuad: Yadmit Sit Kru Klaew,* Tambon Bangpid Amphur Lamngob Trat Province**. M.A. Dissertation (Ethnomusicology). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Regulating Committee: Assoc. Prof. Manop Wisuttipat, Ph.D., Assist. Prof. Rujee Srisombut, Ph.D

The purposes of this research were as follows to study the history and culture of "Yadmit Sit Kru Klaew Rumsuad" folk plays and study the style of "Yadmit Sit Kru Klaew Rumsuad" folk play. The results of the research were as follows the "Rumsuad" style of folk play, in Trat province started in The Ayutthaya period. It was developed from the funeral of Suad Phra Malai. After that it was became the "Rumsuad" folk- play, performed on the last night of a funeral. The objective of Rumsuad folk-play were to spend time with the deceased and reduce the sadness. "Yadmit Sit Kru Klaew Rumsuad" folk-play is the original that also showed the original style through use of folk music. It differs from present time of Rumsuad to a modern version .The clothing worn by the participants in "Yadmit Sit Kru Klaew Rumsuad" folk- play are black but the women wear a colorful scarves on their necks. The instruments used in "Rumsuad" folk- play are the Thon (drum) & the Ching and Grap. They start with "WaiKhru" chapter, the "Lamroung or Lamnok" chapter, the most popular chapter using the rhythms of Thai music and dance, following songs from literature such as Laksanawong , SungThong , Phra Apaimanee etc. Before the dawn, they also perform the Phra Abhidhamma to "Suad Phra Malai" and "Sang La" chapters in order to send the deceased to the heaven at the last part.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ได้รับความเมตตา กรุณาจากผู้มีพระคุณหลายท่าน จนสามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ขอกราบขอบพระคุณดังนี้

รองศาสตราจารย์ ดร.มานพ วิสุทธิแพทย์ ประธานผู้ควบคุมปริญญานิพนธ์ สำหรับคำแนะนำ ช่วยเหลือและแก้ไขข้อบกพร่อง รวมถึงการตรวจทานข้อมูลปริญญานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพล งามสุทธิ สำหรับคำแนะนำในการแก้ไขเล่มปริญญานิพนธ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุจี ศรีสมบัติ สำหรับคำแนะนำในการแก้ไขเล่มปริญญานิพนธ์ และแก้ไขปัญหาต่างๆ

สมาชิกคณะรำสวด คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด สำหรับการเก็บข้อมูลปริญญานิพนธ์

คุณพ่อ คุณแม่ และเพื่อนนิสิตสาขามานุษยดุริยางควิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในการช่วยเหลือดูแล และให้กำลังใจในการทำงาน และเพื่อนครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะโรงเรียนวชิรธรรมสาธิตสำหรับการสนับสนุนตลอดมา

ชลิตา บุญรักษา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	**บทนำ**	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายในงานวิจัย	3
	ความสำคัญของงานวิจัย	4
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดการวิจัย	5
2	**เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง**	6
	เอกสารตำราวิชาการ	6
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
3	**วิธีการดำเนินการวิจัย**	23
	การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น	23
	การรวบรวมข้อมูล	23
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
	อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย	24
	การจัดกระทำข้อมูล	24
	การวิเคราะห์ข้อมูล	25
	การนำเสนอข้อมูล	25
4	**ผลการดำเนินการวิจัย**	26
	ประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในการเล่นรำสวด	26
	ประวัติความเป็นมาในการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด	26
	ประวัติความเป็นมาของคณะรำสวด คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว	27
	พิธีกรรมที่เกี่ยวข้อง	31

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

4 **(ต่อ)**

ประเพณีท้องถิ่น 34

การถ่ายทอด 35

รูปแบบการเล่นรำสวดของคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว 35

การแต่งกาย 35

ท่ารำ 36

เครื่องดนตรี 37

ขั้นตอนการเล่นรำสวด 40

ลักษณะบทร้องรำสวด 48

5 **สรุปผล และอภิปรายผล** 154

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล. 154

การอภิปรายผล 157

ข้อเสนอแนะ 158

บรรณานุกรม 159

ภาคผนวก 162

ประวัติย่อผู้วิจัย 217

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ		หน้า
1	เครื่องไหว้ครู	32
2	พิธีกรรมไหว้ครู	33
3	การสวดพระมาลัย	34
4	การแต่งกาย	36
5	ท่ารำ	37
6	เครื่องดนตรี : กลองขึงหนังด้านเดียว	38
7	เครื่องดนตรี : กลองขึงหนังสองด้าน	38
8	เครื่องดนตรี : ฉิ่ง	38
9	เครื่องดนตรี : กรับ	39
10	เครื่องดนตรี : ฉาบ	39
11	อุปกรณ์ประกอบการแสดง	40
12	ตำแหน่งการแสดง	41
13	คัมภีร์พระมาลัย	46
14	การสวดพระมาลัย	46

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

วัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ดำเนินสืบทอดต่อกันมาก่อเกิดเป็นประเพณี ความเชื่อ มีความเกี่ยวข้อง กับดนตรีและพิธีกรรม และเป็นรากฐานที่สำคัญของศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ จนกลายมาเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เมื่อพ้นจากท้องถิ่นไป ความนิยมอาจเปลี่ยนไปด้วย เช่น เรื่องพิธีกรรมความเชื่อ งานบวช งานแต่งงาน งานศพ เป็นต้น วัฒนธรรมพื้นบ้านประเภทที่ต้องใช้วาจาและไม่ใช้วาจาในการสืบทอดรวมอยู่ด้วยกัน เช่น จารีตประเพณี ขนบธรรมเนียมประเพณี การแสดงพื้นบ้านต่างๆ หรือการแสดงที่สนุกสนานรื่นเริงที่มีการร้องเพลงผสมกับการฟ้อนรำประเภทประเพณีและพิธีกรรมนั้นเป็นวัฒนธรรมพื้นบ้านที่มีคุณค่าต่อการอยู่ร่วมกันของกลุ่มชนในสังคมท้องถิ่นอย่างมาก เพราะทำให้กลุ่มชนในสังคมมีความรู้สึกและยอมรับ การเป็นพวกพ้องและหมู่คณะเดียวกัน รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรมของสังคม ในชีวิตของแต่ละคนจะมีการพัฒนาการไปตามแต่ละช่วงอายุเป็นขั้นตอนตามลำดับ โดยจะมีประเพณีต่างๆเข้ามาประกอบในแต่ละช่วงอายุ เช่น การคลอด การทำขวัญ การบวช การแต่งงาน ไปจนถึงการตาย เป็นต้น ซึ่งประเพณีทุกอย่างที่กล่าวมาจะมีทั้งพิธีกรรมและบทสวดประกอบอยู่ด้วย

ประเพณีส่วนใหญ่นั้นมักเกี่ยวข้องกับความเชื่อและพิธีกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ความเชื่อเรื่องการตายก็เช่นกัน ความตายเป็นช่วงสุดท้ายของชีวิต การจัดงานศพให้แก่คนตาย มีการอาบน้ำศพเพื่อเป็นการแสดงความเคารพและขอขมาผู้ตาย ก่อนจะบรรจุศพใส่โลงและมีการนิมนต์พระมาสวด (ประชิด สกุณะพัฒน์. 2546: 47) ประเพณีการตายในแต่ละพื้นที่ย่อมแตกต่างกันไปตามศาสนาและวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์เดียวกัน คือ เพื่อให้ผู้ตายได้สู่สุคติ สรวงสวรรค์ เช่น พิธีศพของจีนและฮินดู วางเป็นกำหนดในลัทธิไว้มากมาย ว่าต้องทำอย่างนั้น อย่างนี้ ถ้าขาดไปไม่ได้ จะทำให้ผู้ตายไปเกิดเป็นเปรต หรืออะไรต่ออะไร ล้วนเป็นความเดือดร้อนแก่ผู้ตายและผู้เป็นทั้งนั้น เมื่อความจำเป็นในทางลัทธิหรือด้วยความเชื่อบังคับ (เสฐียรโกเศศ. 2539: 18) พิธีกรรมเกี่ยวกับการตายของสังคมไทย ก็มีความแตกต่างหลากหลายตามความแตกต่างของสภาพแวดล้อม ลักษณะทางชาติพันธุ์และอิทธิพลของความเชื่อในแต่ละท้องถิ่นที่ผู้คนได้พยายามอธิบายการเปลี่ยนแปลงสภาวะของสมาชิกที่เคยมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ไปสู่สภาวะของความตายในอีกโลกหนึ่ง จะเห็นได้ว่าท่ามกลางความแตกต่างของพิธีกรรมเกี่ยวกับคนตายของผู้คนในประเทศไทย นอกจากจะรับอิทธิพลของพระพุทธศาสนาเป็นหลักแล้ว ยังมีพิธีกรรมเกี่ยวกับความตายของชาวจีน ชาวมุสลิม ชาวคริสต์ ชาวมอญ เป็นต้น ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามอิทธิพลความเชื่อ แต่จุดมุ่งหมายมักคล้ายกันคือ ความ

พยายามในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผู้ที่เคยมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ไปสู่สภาวะของความตาย (นิทรรศการประเพณีเกี่ยวกับชีวิต. 2534: 23) พิธีศพของไทยในปัจจุบันที่แม้จะเป็นพิธีที่ประกอบขึ้นและอธิบายความหมายตามความเชื่อที่เนื่องในพุทธศาสนาเป็นหลัก แต่ก็ยังสะท้อนให้เห็นถึงการผสมผสานของความเชื่อดั้งเดิมที่ยังตกค้างอยู่ เช่น ความเชื่อเรื่องวิญญาณของผู้ตายที่กลายเป็นผี ดังจะเห็นได้จากรายละเอียดพิธีกรรมที่ยังยึดถือปฏิบัติกันตามท้องถิ่นทุกภูมิภาคในประเทศไทย ขณะเดียวกันแม้ว่าพิธีกรรมเกี่ยวกับศพจะมีความแตกต่างตามลักษณะของการตาย แต่พิธีกรรมทั้งหมดก็แสดงขั้นตอนที่สะท้อนความเชื่อเกี่ยวกับโลกหน้าและชีวิตหลังความตายร่วมกัน (ปราณี วงษ์เทศ. 2534: 8) ซึ่งขั้นตอนที่สำคัญขั้นหนึ่งคงไม่พ้นเรื่อง “การสวด”

ในพิธีศพของไทยระหว่างที่เจ้าภาพตั้งศพบำเพ็ญกุศลที่บ้านหรือวัด เวลากลางคืนจะมีพระภิกษุ 4 รูป เรียกว่า สำรับหนึ่ง มาสวดพระอภิธรรมหน้าศพ การที่มีสวดพระอภิธรรมหน้าศพนั้นประสงค์จะสวดให้ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ฟังเพื่อจะได้เป็นข้อพิจารณาในมรณสติกรรมฐานว่าเกิดมาเป็นสังขารร่างกายแล้วก็ย่อมมีความตายเป็นที่สุด ซึ่งทุกคนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถ้าคิดได้เช่นนี้ จะเป็นเครื่องดับความวิปโยคอาลัยรักผู้ที่ล่วงลับไปแล้วได้บ้าง (เบญจมาส แพทอง. 2537: 173-174) นอกจากการสวดพระอภิธรรมแล้ว ยังมี การสวดอีกแบบหนึ่งที่นิยมสวดในงานศพ คือ การสวดพระมาลัย สวดพระมาลัยเป็นประเพณีสวดอ่านที่เก่าแก่ หมายถึงการนำวรรณกรรมกลอนสวดเรื่องพระมาลัย หรือ พระมาลัยกลอนสวด ซึ่งแต่งเป็นคำกาพย์มาอ่านเป็นทำนอง สมัยโบราณนิยมสวดพระมาลัยกันอย่างแพร่หลาย กล่าวกันว่าเดิมสวดในพิธีแต่งงานสูญสิ้นไปจากสังคมไทย อีกทั้งการสวดพระมาลัยในพิธีศพก็เลือนหายด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะขาดผู้สืบทอดการสวด พระมาลัยจากนักสวดรุ่นก่อน ทำให้ประเพณีสวดมาลัยในปัจจุบันไม่รู้จักแพร่หลายเช่นในอดีต การสวดมาลัยเป็นการสวดเพื่ออยู่เป็นเพื่อนศพและเพื่อนเจ้าภาพเพื่อไม่ให้งานศพเงียบเหงาวังเวงจนเกินไปและผู้สวดยังเชื่อว่าจะช่วยให้ผู้ตายได้ไปสวรรค์ ไม่ตกนรก ทั้งนี้เพราะเนื้อความในหนังสือพระมาลัยสะท้อนให้เห็นความเชื่อทางพุทธศาสนา 3 ประการ คือ นรก สวรรค์ และโลกพระศรีอาริย์ ผู้สวดจึงสวดเพื่อปรารถนาให้ผู้ตายไปอุบัติในภพภูมิที่ดี นอกจากนี้ยังเชื่อว่าการสวดพระมาลัยให้ผู้ตายจะทำให้ได้บุญมากอีกด้วย (ปรมินทร์ จารุวร. 2548: 135) ด้วยเหตุนี้เองประเพณีการสวดพระมาลัยจึงเป็นวัฒนธรรมที่ปฏิบัติสืบต่อกันมาเพื่อให้ผู้ตายไปสู่สุขคติจากพระสงฆ์เป็นผู้สวด เพื่อเป็นเพื่อนศพและเจ้าภาพ เปลี่ยนเป็นฆราวาส ยิ่งเพิ่มความตลกคะนองในบทสวด จนกระทั่งคนในภาคตะวันออกได้มีการปรับเปลี่ยนให้เป็นรำสวด เมื่อประมาณปี 2475 โดยนิยมเล่นในจังหวัด ระยอง จันทบุรี และตราด เป็นต้น

การเล่นรำสวด เป็นหนึ่งในมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรมที่สะท้อนให้เห็นคุณค่าทางภูมิปัญญาต่างๆ ทั้งด้านคำประพันธ์คำร้อง ท่วงทำนองเพลง โดยใช้ทำนองเพลงไทยเดิมและท่ารำนาฏศิลป์ โดยเป็นการละเล่นพื้นบ้านอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการสวดศพ นิยมเล่นในภาคตะวันออก

ของประเทศไทย โดยในพิธีศพหลังจากสวดพระอภิธรรมจบแล้ว พระจะสวดบทมาลัยต่อ มุ่งเน้นเนื้อหาการสอนเรื่องบาปบุญคุณโทษ ซึ่งคนนิยมฟังกันมาก เนื่องจากมีจังหวะลีลาที่ฟังสนุก และเพื่ออยู่เป็นเพื่อนเจ้าภาพและเป็นเพื่อนศพ ภายหลังจึงได้มีการเปลี่ยนแปลงจากพระสงฆ์มาเป็นฆราวาสสวดแทน มีเครื่องดนตรีเรียบง่ายน้อยชิ้นใช้ประกอบการสวด อีกทั้งมีการเพิ่มเติมการร่ายรำประกอบการสวดอีกด้วย จึงเรียกว่า “รำสวด” ซึ่งเป็นการแสดงอันเป็นการรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน และคงไว้ซึ่งความเชื่อทางศาสนาซึ่งเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้คนในสังคม

จังหวัดตราด เป็นจังหวัดหนึ่งที่เป็นที่ตั้งของคณะรำสวดที่มีชื่อเสียงจำนวนหลายคณะ และยังเป็นที่นิยมของคนในจังหวัดตราดและจังหวัดใกล้เคียง โดยคณะรำสวดจะมีอยู่ในหลายอำเภอ เช่น อำเภอเมืองตราด อำเภอแหลมงอบ อำเภอเขาสมิง อำเภอเกาะช้าง เป็นต้น การเล่นรำสวดในจังหวัดตราดนั้นมีมายาวนาน และมีการพัฒนาการร้องและการรำและรูปแบบการแสดงมาโดยตลอด จนในที่สุดกลายมาเป็นอาชีพรับจ้างแสดงรำสวดในงานศพ แต่ในปัจจุบันมีเพียงคนวัยกลางคนและวัยสูงอายุเท่านั้นที่เล็งเห็นถึงความสำคัญและต้องการอนุรักษ์ สืบทอด ศิลปะนี้ไว้ จึงมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรำสวดแบบโบราณเป็นแบบสมัยใหม่ ตามสมัยนิยม โดยมีการเล่นและร้องเพลงลูกทุ่งเป็นส่วนใหญ่ ใช้ลำ(เพลง)แต่งใหม่ เน้นความบันเทิงมากกว่าเนื้อหาเรื่องบาปคุณโทษ จึงส่งผลกระทบต่อรูปแบบการเล่นรำสวดแบบดั้งเดิมไปเป็นอันมาก คณะที่ยังคงยึดถือรูปแบบการเล่นแบบดั้งเดิมนั้นแทบหาไม่ได้อีกแล้ว จะมีก็คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วของ ครูแคล้ว เวชศาสตร์ คณะรำสวดเก่าแก่แห่งตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ที่ยังกล่าวได้ว่าเป็นคณะรำสวดที่เล่นแบบดั้งเดิมและไม่แสดงรำสวดแบบสมัยใหม่ เป็นการอนุรักษ์ของเดิมไว้อย่างเข้มแข็ง ในปัจจุบันคนรุ่นหลังละเลยและไม่เล็งเห็นถึงภูมิปัญญาที่บรรพบุรุษได้แฝงไว้ซึ่งคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมในการเล่นรำสวด บาป บุญ คุณโทษ ของการกระทำในขณะที่มีชีวิตอยู่ เพื่อตักเตือนการใช้ชีวิตให้ดำรงอยู่ในความไม่ประมาท และการปล่อยวาง เมื่อเสียชีวิตไปแล้ว เพื่อรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น ซึ่งเป็นรากฐานของวัฒนธรรมของชาติที่กำลังจะเปลี่ยนแปลงและสูญหายไปกับกาลเวลา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำวิจัยเรื่องการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด เพื่ออนุรักษ์ สืบทอดและเผยแพร่ประเพณีการรำสวดแบบดั้งเดิมนี้ให้คงอยู่สืบไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

2. เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

ความสำคัญของการวิจัย

การเล่นรำสวดในปัจจุบันหาชมได้ยาก และมีการเล่นอยู่ในบางพื้นที่เท่านั้น ที่มีอยู่ในปัจจุบันก็ได้มีการเปลี่ยนแปลงจากดั้งเดิมไปมาก การศึกษาครั้งนี้จะเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลวัฒนธรรมพื้นบ้านที่กำลังจะเลือนหายไปจากท้องถิ่น ผลของการศึกษาครั้งนี้เพื่อเป็นการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย และคงไว้ซึ่งคุณค่าทางภูมิปัญญาในด้านประเพณี พิธีกรรมของท้องถิ่นดั้งเดิมแต่โบราณ ไม่ให้สูญหายไปจากสังคม อีกทั้งการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการศึกษาเรื่องรำสวดแก่ผู้สนใจต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
2. ศึกษาประวัติความเป็นมา รูปแบบ การเล่นรำสวด ตลอดจนวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง

นิยามศัพท์เฉพาะ

รำสวด เป็นการแสดงเพลงพื้นบ้านประกอบการรำที่ใช้แสดงหลังพิธีสวดพระอภิธรรม ผู้แสดงเป็นฆราวาสทั้งหญิงและชาย มีการร่ายรำประกอบลำนำจากวรรณคดีหรือนิทานชาดก การสวดพระมาลัย ใช้แสดงในงานศพ

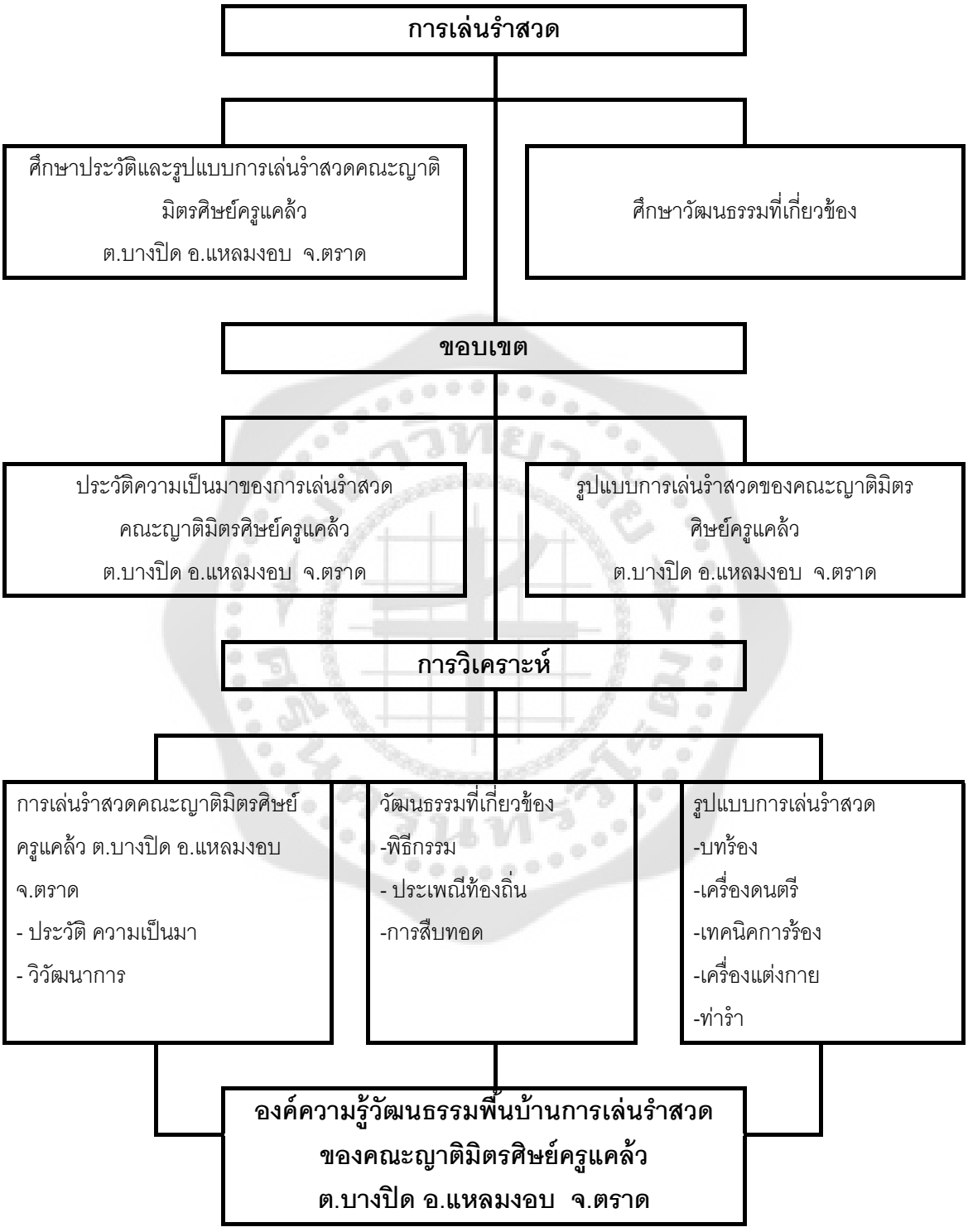
การสวดพระมาลัย เป็นประเพณีการสวดหน้าศพที่เก่าแก่ โดยนำวรรณกรรมกลอนสวด เรื่องพระมาลัย หรือมาลัยกลอนสวด ซึ่งแต่งเป็นกาพย์มาอ่านเป็นทำนอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นเพื่อนเจ้าภาพงานศพให้คลายความโศกเศร้า เนื้อร้องสวดจะกล่าวถึงสัจธรรมการเกิด แก่ เจ็บ ตาย รำพึงรำพันถึงผู้ตาย โดยจะสวดคืนสุดท้ายหลังจากการสวดพระอภิธรรม

รูปแบบการเล่นรำสวด เป็นลักษณะของรูปแบบวิธีการร้อง บทร้อง เครื่องดนตรีที่ใช้ในการแสดง เครื่องแต่งกายของผู้แสดงรวมไปถึงท่ารำ และลำดับขั้นตอนในการแสดง

วัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง คือบริบทต่างๆที่เกี่ยวข้อง สืบเนื่องกับการเล่นรำสวด เช่น พิธีกรรมประเพณีท้องถิ่น ตลอดจนการสืบทอดของคณะรำสวด

ลาสร้าง บทร้องสั่งลา เป็นบทสุดท้ายของการเล่นรำสวด โดยจะนำบทร้องของเรื่องใดก็ได้ที่มีความหมายสื่อถึงการสั่งลามาร้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2
เอกสารตำราวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องซึ่งแบ่งประเด็นได้ดังนี้

1. เอกสารตำราวิชาการ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารตำราวิชาการ

วิภา คงคากุล (2529: 24) กล่าวว่า ดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม นาฏกรรม สะท้อนให้เห็น ยุคต่างๆ ในประวัติศาสตร์ ระบำหรือการรำฟ้อนพื้นบ้าน สะท้อนให้เห็นสภาพวิถีชีวิตในชนบท ในบรรดาการละเล่น ทั้งการร้อง รำ และดนตรีล้วนเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่ง นักวิชาการบางคน มักจำแนกเป็นประเพณี พระยาอนุมานราชธน (2524: 20) กล่าวว่า ประเพณี คือ สิ่งที่เป็นระเบียบแบบแผนโดยตรง คือ วางระเบียบพิธีการไว้อย่างชัดเจน โดยปริยาย คือ รู้กันเอง และไม่ได้วางไว้เป็นระเบียบแบบแผนว่าควรจะปฏิบัติหรือปฏิบัติอย่างไร ดังการแบ่งประเภทของประเพณีของสุพัตรา สุภาพ (2535: 116) ที่ได้แบ่งประเภทของประเพณีออกเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. จารีตประเพณี หรือ กฎศีลธรรม (Mores) เป็นประเพณีที่มีศีลธรรมเข้ามาร่วมด้วยจึงเป็นกฎที่มีความสำคัญต่อสวัสดิภาพของสังคม สังคมมีการบังคับให้ปฏิบัติตาม และมีความรู้สึกรุนแรง ถ้าใครฝ่าฝืนบุคคลจะต้องปฏิบัติเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวม เป็นเรื่องของความถูกผิด ความนิยมที่ยึดถือถ่ายทอดสืบต่อกันมา โดยการเลียนแบบหรือการสั่งสอน เช่น การสมรสแบบผัวเดียวเมียเดียว หรือเมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าลงไปลูกหลานก็ต้องดูแล พี่น้องต้องรักกัน ถ้าใครไม่ตามก็ว่าผิดว่าชั่ว จารีตแต่ละที่ย่อมแตกต่างกัน เพราะมีค่านิยมที่ยึดถือต่างกันดังนั้นจารีตประเพณีหรือกฎศีลธรรมจึงเป็นเรื่องของแต่ละสังคม เราจะใช้ค่านิยมไปตัดสินว่าของใครต่ำกว่าของเราไม่ได้ เพราะเป็นการแสดงความไม่ใกว้าง และยอมรับสภาพความเป็นจริงของแต่ละสังคมและความเหมาะสมกับสภาพของสังคมนั้นๆ

2. ขนบประเพณี (Institution) ขนบประเพณีนั้น ตามราชบัณฑิตยสถาน แปลว่า ระเบียบแบบแผน ขนบประเพณีจึงเป็นระเบียบแบบแผนที่สังคมได้กำหนดไว้ไม่มากก็น้อย และโดยทางตรงหรือทางอ้อม

โดยตรง ได้แก่ ประเพณีที่มีการกำหนดระเบียบแบบแผนในการปฏิบัติอย่างชัดแจ้งว่าบุคคลต้องปฏิบัติอย่างไร เช่น การไหว้ครู เรื่องทรัพย์สมบัติ การศึกษาเล่าเรียนศาสนา เป็นต้น

โดยอ้อม ก็คือประเพณีที่รู้ๆกันทั่วไป โดยไม่ได้วางระเบียบไว้ก่อน แต่ปฏิบัติได้เพราะมีการสืบทอดต่อกันมา หรือจากการที่ผู้ใหญ่หรือบุคคลอื่นปฏิบัติ เช่น แห่นางแมว การจุดบ้องไฟของภาคอีสาน เป็นต้น

3. ธรรมเนียมประเพณี (Convention) เป็นประเพณีเกี่ยวกับเรื่องธรรมดาๆที่ไม่มีระเบียบแบบแผนเหมือนขนบธรรมเนียมประเพณี หรือมีความผิดถูกเหมือนจารีตประเพณี เป็นเพียงบรรทัดฐาน (Norms) ที่ปฏิบัติจนเป็นประเพณี หรือเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ทุกคนปฏิบัติกันโดยทั่วไปจนเกิดความเคยชิน และไม่รู้สึกเป็นภาระหน้าที่ เพราะเป็นสิ่งที่มีมานานและใช้กันอย่างแพร่หลาย การปฏิบัติตามก็ไม่มีกฎหมายหรือกฎข้อบังคับให้ปฏิบัติ เช่น ไม่มีกฎหมายบังคับให้เราสวมรองเท้า ดื่มน้ำจากแก้ว เป็นต้น เป็นแต่เพียงพฤติกรรมที่คนส่วนใหญ่ปฏิบัติ และเราปฏิบัติตามโดยไม่คิดอะไรเลย เพราะเราเคยชิน เป็นเรื่องของประเพณีที่ชุมชนนั้นนิยมปฏิบัติกัน ซึ่งคนกลุ่มอื่นอาจจะปฏิบัติไม่เหมือนกัน เช่น คนไทยใช้ช้อนส้อมในการรับประทานอาหาร คนฝรั่งใช้มีดกับส้อม เป็นต้น ในการปฏิบัติส่วนมากมักจะอธิบายไม่ได้ว่า ทำไมจึงปฏิบัติเช่นนั้น ถ้ามี ก็คงลืมเลือนไปแล้ว เช่น คนฝรั่งจับมือ คนเอสกิโมเอาจมูกกับจมูกแตะกัน คนจีนและคนญี่ปุ่นโค้งคำนับ คนไทยไหว้ เป็นต้น

สุจิตต์ วงษ์เทศ (2542: 5) ได้จำแนกประเพณีไว้เป็น 2 ระดับ คือ “ประเพณีราษฎร์” และ “ประเพณีหลวง” ประเพณีราษฎร์(Little Tradition) เป็นของชนชั้นต่ำ ได้แก่ ไพร่ฟ้าข้าไทและทาส ซึ่งจมีความหลากหลายแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นต่างๆที่มีสภาพแวดล้อมต่างกัน มีศูนย์อยู่ที่วัด ในชุมชนและบ้าน ส่วนประเพณีหลวงนั้น เป็นของชนชั้นสูง ได้แก่ เจ้านายเชื้อพระวงศ์และขุนนาง มีศูนย์กลางอยู่ที่วังหรือในเมือง ซึ่งทั้ง 2 ลักษณะต่างก็มีความเกี่ยวข้องกันอยู่ตลอดเวลา ซึ่งประเพณีนั้นมีหลายประเภทรวมถึงการละเล่นต่างๆ ที่เล่นกันจนกลายเป็นประเพณีปฏิบัติด้วย ปราณี วงษ์เทศ (2525: 11) กล่าวว่าการละเล่นในยุคแรกๆ มิได้มีขึ้นเพื่อความสนุกสนานบันเทิงเริงรมย์ หรือเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดอย่างเดียว เพราะผู้เล่นและผู้ร่วมการละเล่น (ทุกวันนี้เรียกผู้ดู-ผู้ชม) ต่างมีความมุ่งมั่นหรือมีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน(นอกเหนือจากความสนุกสนาน) เช่น ร่วมกันจัดให้มีการละเล่นเพื่อความอุดมสมบูรณ์ หรือเพื่อความมั่งคั่งและความมั่นคง ทั้งในแง่ส่วนบุคคลและแง่ส่วนรวมระดับชุมชน การละเล่นดังกล่าวมักจะเกี่ยวข้องกับพิธีกรรม ตามระบบความเชื่ออันศักดิ์สิทธิ์ เช่น พิธีกรรมเกี่ยวชีวิต พิธีกรรมเกี่ยวกับการทำมาหากินและพิธีกรรมที่เกี่ยวกับชุมชนหรือสังคมเป็นส่วนรวม เราถือว่าประเพณีนั้นเป็นรากฐานส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดวัฒนธรรม ดังที่สมชัย วุฑิปรีชา (2532: 7) ได้กล่าวว่าวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ปรุงแต่งให้เจริญงอกงามขึ้นในลักษณะที่ยอมรับนับถือว่าดีงาม แต่ประเพณียังเป็นสิ่งที่นิยมกันระหว่างหมู่ระหว่างเหล่า ประเพณีที่ถือว่าเจริญจะเป็นวัฒนธรรมหรือไม่นั้น ต้องอาศัยการพิจารณาว่าดีหรือไม่ดี เป็นการตีราคาให้คุณค่าแก่สิ่งที่เกี่ยวกับความจริง ฉะนั้นประเพณีจึงอาจเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม ถ้าประเพณีนั้นถือว่าดี ว่าเจริญ แต่ถ้าประเพณีไม่ดีก็ไม่เป็นวัฒนธรรม

พระยาอนุมานราชธน (2518: 6)ได้ให้ความหมายของวัฒนธรรมไว้ว่าหมายถึงสิ่งที่มนุษย์เปลี่ยนแปลง ปรับปรุง หรือสร้างขึ้นเพื่อความเจริญงอกงามในวิถีแห่งส่วนรวม วัฒนธรรมยังหมายถึงผลิตผลของส่วนรวมที่มนุษย์ได้เรียนรู้มาจากคนแต่เก่าก่อนสืบต่อเป็นประเพณีกันมา วัฒนธรรมยังเป็นความคิด ความรู้สึก ความประพฤติและกิริยาอาการ หรือการกระทำใดๆของมนุษย์ในส่วนรวมลงเป็นรูปพิมพ์เดียวกัน และสำแดงออกมาให้ปรากฏเป็นภาษาศิลปะ ความเชื่อ ระเบียบประเพณี เป็นต้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สาโรช บัวศรี (2531: 37) ที่กล่าวว่า วัฒนธรรมหมายถึงความดี ความงาม และความจริงในชีวิตมนุษย์ ซึ่งปรากฏในรูปแบบต่างๆ และได้สืบทอดมาถึงชนรุ่นหลังในสมัยปัจจุบัน หรือที่เราได้ปรับปรุงและสร้างสรรค์ขึ้นในสมัยของเราเอง ส่วนของพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน (2525: 746) ได้ให้คำนิยามคำว่า วัฒนธรรม ว่าวัฒนธรรมคือสิ่งที่ทำความเจริญงอกงามให้แก่หมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมไทย วัฒนธรรมในการแต่งกาย วิถีชีวิตของหมู่คณะ เช่น วัฒนธรรมพื้นบ้าน วัฒนธรรมชาวเขา

ตามพระราชบัญญัติวัฒนธรรม (2484) แบ่งประเภทของวัฒนธรรมได้ดังนี้

1. วัตถุนิยม ได้แก่ วัฒนธรรมทางวัตถุ เช่น เกี่ยวกับการกินดีอยู่ดี เครื่องนุ่งห่ม บ้านเรือน เครื่องใช้ไม้สอย โบราณวัตถุ โบราณสถาน ศิลปวัตถุ สาธารณสมบัติ การประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มพูนรายได้ เป็นการยกฐานะและความเป็นอยู่ของตนให้สูงขึ้น

2. คติธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมที่เกี่ยวกับหลักในการดำเนินชีวิต ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของจิตใจ และได้มาจากศาสนา ความขยันหมั่นเพียร ความประหยัด ความเสียสละ ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ การตรงต่อเวลา การใช้ปัญญาในทางที่ถูกที่ควร

3. นิติธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางกฎหมาย รวมทั้งระเบียบประเพณี ที่ยอมรับนับถือว่ามีความสำคัญ พอกับกฎหมาย เช่น การรู้ถึงสิทธิและหน้าที่ของพลเมืองตามกฎหมายซึ่งต้องเคารพกฎหมายของบ้านเมือง ใช้สิทธิของตนตามกฎหมายโดยสุจริต ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และรวมถึงกฎหมายต่างๆที่ใช้บังคับในปัจจุบัน

4. สหธรรม ได้แก่ วัฒนธรรมทางสังคม หมายถึง คุณธรรมต่างๆ ทำให้คนอยู่ร่วมกันอย่างผาสุก ถ้อยทีถ้อยอาศัย รวมทั้งระเบียบมารยาทที่จะติดต่อเกี่ยวข้องกับสังคมทุกชนิด เช่น มารยาทในการไปร่วมงานมงคล มารยาทในการรับแขก มารยาทในการพูด มารยาทในการรับประทานอาหาร

ประชิด สกุณะพัฒน์ (2546: 9) อธิบายถึงลักษณะของวัฒนธรรมพื้นบ้านไว้ว่า หมายถึงแบบแผนที่สังคมในชนบทร่วมกันกำหนด วัฒนธรรมบางอย่างเก่าแก่แพร่หลายจนเป็นที่ยอมรับปฏิบัติกันมาในวงกว้าง จนกลายเป็นลักษณะที่สำคัญประจำของสังคมระดับชาติ จนกลายเป็นวัฒนธรรมประจำชาติ เช่น เรื่องการเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของคนไทย แบบแผนบางอย่างถือปฏิบัติเฉพาะชุมชนหรือท้องถิ่น เมื่อ

พ้นจากท้องถิ่นไปความนิยมอาจเปลี่ยนไปด้วย เช่น เรื่องพิธีกรรม ความเชื่อ งานบวช งานแต่งงาน งานศพ เป็นต้น มีลักษณะที่ขึ้นอยู่กับสภาพและสิ่งแวดล้อมทางสังคม แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2. วัฒนธรรมพื้นบ้านในเมือง จากการที่สังคมในเมืองมีอัตราการเพิ่มประชากรเป็นไปอย่างรวดเร็ว จึงทำให้ประสบปัญหาทางด้านการดำรงชีวิต และด้านการประกอบอาชีพเปลี่ยนไปจากเดิม จนทำให้กลายเป็น “วัฒนธรรมพื้นบ้านในเมือง” แต่อย่างไรก็ตามยังมีประชาชนในเมืองบางกลุ่มยังคงรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีไว้เช่นเดิม

2. วัฒนธรรมพื้นบ้านในชนบท ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการดำรงชีวิตของคนในชนบทมีความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทันสมัยมากขึ้น แต่ชีวิตส่วนใหญ่ของกลุ้มชนบทยังคงผูกพันอยู่กับอาชีพการเกษตร โดยทั่วไปเรียกว่า วัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นวัฒนธรรมของชาวบ้านในชนบทนั่นเอง

วัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นวิถีชีวิตของคนในแต่ละกลุ่มชน ซึ่งเป็นมรดกตกทอดมานาน ถือปฏิบัติสร้างสรรค์ และทุกคนในท้องถิ่นย่อมมีความภูมิใจในการเป็นเจ้าของร่วมกัน ทำให้เกิดความรักความหวงแหน และวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นตัวบ่งชี้ความสำคัญของวิถีชีวิตของคนในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งสืบต่อมาอันเกิดประโยชน์ ดังนี้

1. วัฒนธรรมพื้นบ้าน เป็นเครื่องมือก่อให้เกิดความรักความสามัคคี เสริมสร้างความสามัคคีเข้าใจซึ่งกันและกัน ตลอดจนการรวมกลุ่มรวมพลังสร้างสรรค์บางสิ่งบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมที่เกี่ยวกับแระเพณีและพิธีกรรมต่างๆ เช่น การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า และการทำบุญทางศาสนา

2. สะท้อนให้เห็นถึงวิถีชีวิตของกลุ่มชนในท้องถิ่นที่แตกต่างกันไปตามสภาพและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ โดยมีวัฒนธรรมพื้นบ้านเป็นตัวกำหนด

3. ให้ความบันเทิงแก่ชุมชนในสังคม เช่น การฟังเพลง การร้องเพลง การแสดงมหรสพต่างๆ ตลอดจนพิธีกรรมที่เนื่องจากประเพณีเทศกาลต่างๆ เช่น ประเพณี ตรุษสงกรานต์ ประเพณีลอยกระทง

4. เป็นเครื่องมือให้การศึกษา ซึ่งเป็นหลักฐานที่สำคัญยิ่งของชีวิต วัฒนธรรมพื้นบ้านได้ทำหน้าที่ให้การศึกษาและอบรมคนในสังคม โดยการสอนให้รู้จักถูกผิด รู้จักรับผิดชอบ ตลอดจนการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมต่างๆและสอนให้ทุกคนประพฤติดี เว้นประพฤติชั่ว เพื่อเป็นบรรทัดฐานของสังคม

5. เป็นเครื่องฝึกพัฒนาทางด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมให้แก่เยาวชนทั่วไป ซึ่งวัฒนธรรมพื้นบ้านได้มีส่วนช่วยที่สำคัญที่สุด โดยเฉพาะเรื่องของกีฬาการเล่นของเด็กที่มุ่งเน้นให้เด็กออกกำลังกายและบางอย่างมุ่งเน้นให้เด็กรู้จักสังเกตมีปฏิภาณไหวพริบการเล่นบางอย่างฝึกพัฒนาการทางสังคมด้วย

6. เป็นเครื่องมือควบคุมของสังคม การที่มนุษย์อยู่ร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความ อยู่รอด และการที่มนุษย์จะอยู่ในสังคมได้จำเป็นต้องมีระเบียบแบบแผนและกฎเกณฑ์เพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกันของสังคม

ดนตรีพื้นบ้านหรือเพลงพื้นบ้านนั้นเป็นอีกวัฒนธรรมพื้นบ้านที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น สุภักดิ์ อนุกูล (2546: 2) กล่าวถึงเพลงพื้นบ้านว่าเกิดจากความเป็นเจ้าบทเจ้ากลอนของคนไทยเมื่อมีเวลาว่างจากการงาน หรือเมื่อต้องมาทำงานร่วมกัน เช่น ดำนา เกี่ยวข้าว ตำข้าว เก็บพืชไร่ในสวน ขณะที่ทำงานก็มีการขับร้องเพลงหาความเพลิดเพลินด้วยถ้อยคำคล้องจอง โต้ตอบกันอย่างไพเราะ สำอาง กล่ำสี (2549: 7) อธิบายว่า เพลงพื้นบ้านเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดโดยอาศัยคำบอกเล่าจากปากต่อปากเป็นหลัก เรียกว่า “มุขปาฐะ” แปลว่า ปากพูดต่อปากกันมา เช่น การหัดร้องเพลงฉ่อยซึ่งเป็นเพลงพื้นบ้านชนิดหนึ่ง ครูจะบอกเนื้อเพลงทีละวรรค ทีละประโยคให้ลูกศิษย์ท่องตามไปเรื่อยๆ จนกว่าจะจำได้ครบบท หรือครบตับเพลง (หมายถึงประโยคที่ยาวเป็นตับหลายๆบท) บทเพลงหรือบทกลอนเหล่านี้ไม่ว่าจะสั้นหรือยาว ไม่ว่าจะเป็นเพลงกล่อมเด็ก เพลงรำวง เพลงพวงมาลัย เพลงฉ่อย ฯลฯ ถือว่าเป็นวรรณกรรมอย่างหนึ่ง ใกล้เคียงกับความหมายที่ สุกัญญา สุจฉายา (2545: 17-21) ได้อธิบายไว้ถึงเพลงพื้นบ้านว่าเป็นเพลงที่ไม่มีการบันทึกโน้ตดนตรีไว้ จึงไม่มีทำนองที่ถูกต้องที่สุด เพราะฉะนั้นเราจะพบว่าเพลงพื้นบ้านชนิดเดียวกันแต่มีลีลาการร้องแตกออกไปได้หลายทาง ส่วนความเรียบง่ายในการแสดงออก คือ ในยามการร้องเล่นไม่ต้องการอุปกรณ์มากมาย เพลงพื้นบ้านภาคกลางที่มีลักษณะเป็นการแสดง เช่น เพลงปรบไก่ เพลงฉ่อย ฯลฯ ร้องเล่นกันตามลานบ้านลานวัด หรือตามเวทียกสูงที่ไม่มีการสร้างฉากประกอบ เวทีที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยในการดูการฟังมากกว่าจะสร้างเพื่อความสวยงาม นอกจากนั้นเครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบก็เป็นเพียงเครื่องดนตรีเพื่อให้จังหวะหรือใช้การปรบมือประกอบก็ได้ ในด้านการแต่งกายก็แต่งกายตามแบบชาวบ้านทั่วไปมิได้มีเครื่องแต่งกายพิเศษเฉพาะ นอกจากนั้นยังได้ให้ความหมายศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้าน ดังนี้

1. ผู้ร้อง ชาวภาคกลางเรียกผู้ร้องนำในเพลงโต้ตอบของฝ่ายชายว่าพ่อเพลง และเรียกผู้หญิงที่ร้องเพลงนำของฝ่ายหญิงว่า แม่เพลง ผู้ร้องคนแรกเรียกว่า คอต้น คนที่ร้องถัดไปเรียกว่า คอสอง คอสาม ตามลำดับ ในการเล่นเพลงของชาวโคราช จะเรียกคนที่ประกอบอาชีพในการเล่นเพลงว่า หมอเพลง รวมความทั้งชายและหญิง ทางอีสานเรียกว่าหมอลำ ทางภาคเหนือเรียกผู้เชี่ยวชาญในการขับซอว่า ช่างซอ ซึ่งรวมความถึงชายหญิง ถ้าช่างซอมารวมวงร้องเพลงโต้ตอบกัน เรียกว่า คู่ถ้อง ทางภาคใต้เรียกผู้ร้องว่า แม่คู่ หรือ แม่เพลง (เพลงนา เพลงบอก) ซึ่งรวมความทั้งชายและหญิง ผู้ร้องเสริมหรือคอสองเรียกว่า ท้ายไฟ (เพลงนา)

ผู้ร้องเพลงพื้นบ้านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ผู้ร้องสมัครเล่น คือ ผู้ร้องที่ร้องเล่นเอาสนุก ร้องเล่นเป็นบางครั้งบางคราวยามเทศกาลตรุษสงกรานต์ กฐิน ผ้าป่า ฯลฯ หรือในเวลาทำงานร่วมกัน เช่น ในเวลาลงแขกนวดข้าว เป็นต้น โดยไม่ได้คิดค่าตอบแทนเป็นเงิน ผู้ร้องไม่ได้ฝึกฝนมาโดยตรง ไม่มีครูสอน อาศัยปฏิภาณหรือ การจำเขามาร้อง

1.2 ผู้ร้องอาชีพ คือ ผู้ร้องเพลงพื้นบ้านที่เล่นเป็นอาชีพ ต้องมีการว่าจ้างไปแสดง จึงต้องฝึกฝน มาอย่างดีและมีครู ผู้ร้องอาชีพเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในหมู่ชาวบ้าน เพราะมีความจำดี เสียงดี ปฏิภาณไหวพริบดี ตัวอย่างผู้ร้องอาชีพที่มีชื่อเสียงได้แก่ แม่ต่วน บุญล้น, แม่ทองหล่อ ทำเลทอง, นายเป๋, พ่อบัวเผื่อน โพธิ์พักตร์ (ภาคกลาง), หมอลำคูณ, หมอลำจอมศรี,หมอลำเคน ดาเหลา, หมอลำทองมาก จันทะลือ(ภาคอีสาน), นายไหล กันทะจันทร์(แก้วตาไหล), นายศรีทวน สอนน้อย, นายบุญศรี รัตนัง (ภาคเหนือ), ปานบอด รอดหลอ, นายนับ นาคคล้าย (ภาคใต้)

2. ลูกคู่ ลูกคู่หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ร้องรับ ร้องซ้ำความ ร้องสอดแทรกขัดจังหวะ ตามแต่ลักษณะของเพลงเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน และยังมีหน้าที่ให้จังหวะผู้ร้องโดยการปรบมือ ตีกรับ ตีฉิ่ง สำหรับลูกคู่ในวงเพลงสวดมาลัยของภาคใต้เรียกว่า คู่หู

3. ครูเพลง ธรรมเนียมไทยยกย่อง ครูว่าเป็นผู้มีพระคุณ โยเฉพาะครูในด้านการแสดงจะต้องมีการไหว้รำลึกพระคุณครูก่อนเล่นเพลงพื้นบ้านที่เป็นการแสดงทุกครั้งจะต้องมีการไหว้ครูเพลง ครูเพลง มี 2 ประเภท

ประเภทแรก ได้แก่ ครูเพลงที่เป็นจิตวิญญาณ อาจเป็นเทพหรือผีที่ศิลปินนับถือและเชื่อว่าสามารถดลบันดาลให้การแสดงของตนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ครูเพลงประเภทนี้พบในเพลงพื้นบ้านที่เป็นเพลงอาชีพ เช่น เพลงฉ่อยและเพลงทรงเครื่องของภาคกลาง พ่อเพลงแม่เพลงจะไหว้ หัวพ่อแก่หรือฤาษี ในพิธีไหว้ครู ช่างซอล้านนาก็มีการนับถือผีครูซอค่อนข้างเคร่งครัด มีการเซ่นไหว้บวงสรวงอย่างน้อยปีละครั้งในพิธีแบ่งครูซอ

ประเภทที่สอง ได้แก่ผู้ที่ได้รับการยกย่องว่ามีความสามารถในการร้อง อาจเป็นผู้ร้องรุ่นเก่าที่รู้จักแต่ชื่อ หรือเป็นผู้ที่มีคนฝากตัวเป็นศิษย์อย่างยิ่ง ดังที่แม่ทองอยู่ รักษาพลเล่าว่าครูเพลงของนางสั่งห้ามเรียกร้องค่าไหว้ครู แล้วแต่เจ้าภาพจะให้ พ่อบัวเผื่อน โพธิ์พักตร์ ก็เล่าว่าครูของตนสั่งห้ามร้องเพลงขอทาน

4. ครูพักลักจำ คือ ครูที่ผู้ร้องเพลงพื้นบ้านภาคกลางและภาคใต้มิได้ฝากตัวเป็นศิษย์ให้สอนเพลงโดยตรง แต่แอบฟังหรือได้ยินกลอนที่ร้องแล้วจำกลอนเขามาร้องต่อ

5. มุตโต หมายถึง ถึงแล้วซึ่งความรู้ คือ รู้แจ้ง นอกจากกลอนที่ครูมอบให้แล้ว พ่อเพลง-แม่เพลงที่ชำนาญจะสามารถประดิษฐ์กลอนได้ด้วยตนเอง มีปฏิภาณไหวพริบ เรียกว่า มุตโตแตก ตรงกับคำว่า แตกลำ ในภาษาของชาวหมอลำ

6. กลอนแดง กลอนแดงเป็นภาษาของเพลงภาคกลาง หมายถึง กลอนที่มีคำกล่าวถึงอวัยวะเพศ และพฤติกรรมทางเพศอย่างตรงไปตรงมาไม่มีการเลี่ยง คำเหล่านี้ปกติทางสังคมถือว่าเป็นคำหยาบ ไม่ใช้พูดทั่วไปในชีวิตประจำวัน เพลงพื้นบ้านภาคกลางบางเพลง ได้แก่ เพลงเทพทอง เพลงปรบไก่ เพลงแห่นางแมว มีความเชื่อว่าจะต้องร้องให้ออกกลอนแดงมากๆ

7. กลอนตับ หมายถึงกลอนชุดต่างๆที่ผูกเป็นเรื่องในการร้องของเพลงพื้นบ้านภาคกลาง เช่น ตับชิงชู้ หมายถึง กลอนชุดผูกเป็นเรื่องชายสองแย่งหญิงหนึ่ง ตับกะได หมายถึง กลอนที่เกี่ยวกับเรื่องบันไดเรือน กลอนตับมีต่างๆกันไป เช่น ตับเมรี ตับหมานิล ตับแมว ตับตีหมากผัว ตับกลอนลี ตับกลอนลัน เป็นต้น

พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นสถิตยธำรงสวัสดิ์ (2431: 54-55) ได้นิพนธ์เรื่องขับร้องไว้ว่า เพลงขับร้องประเภทต่างๆของภาคกลางที่นิยมสมัยนั้นมีอยู่ 11 รูปแบบ ได้แก่

1. ร้องลำมโหรี
2. ขับเสภาร้องลำนำต่างๆ
3. ร้องละคร
4. ร้องศักระวาแลดอกสร้อย
5. ร้องเพลงโต้ตอบต่างๆ
6. เห่กล่อมต่างๆ
7. อ่านหนังสือเป็นทำนองต่างๆ
8. คำพากย์ คำเจรจา โขน หนัง หุ่น
9. สวดร้องในงานศพ
10. เพลงทาระการ้องเล่น
11. เพลงขับร้องมาแต่ภาษาอื่น

อรวรรณ บรรจงศิลป (2534: 214) ได้อธิบายหลักในการขับร้องเพลงไทยไว้ว่า การเรียนร้องเพลงแต่โบราณนั้น ครูจะถ่ายทอดโดยการให้ผู้เรียนท่องจำปากเปล่า คือ ผู้เรียนจะต่อจากครูทีละวรรค วรรคแรกครูจะร้องให้ฟังและให้ผู้เรียนร้องตาม เมื่อผู้เรียนสามารถร้องได้แล้ว ครูจะค่อยๆเพิ่มการร้องที่มีการประดับประดาตกแต่งวรรคนั้นเพื่อให้ไพเราะยิ่งขึ้น ผู้เรียนต้องร้องซ้ำวรรคนั้นไปมาเป็นเวลานานจนกว่าจะทำได้ ครูจึงต่อวรรคต่อไป ผู้เรียนต้องจำและพยายามเลียนแบบให้เหมือนครู อย่างไรก็ตาม ครูจะสังเกตความสามารถของผู้เรียนด้วยว่า ผู้เรียนมีความสามารถฉลาดเฉลียวหรือมีคุณภาพของ

เสียงเป็นอย่างไร ซึ่งครูจะสอนทางร้องให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนไป นอกจากนี้ สุกัญญา สุจฉายา (2545: 37) กล่าวถึงเพลงอีกประเภทหนึ่งคือเพลงประกอบพิธีกรรมว่า เพลงประกอบพิธีกรรม เพลงที่ใช้ร้องประกอบในพิธีกรรม ซึ่งมีทั้งพิธีกรรมที่เกี่ยวกับชีวิต พิธีกรรมตามปฏิทิน และพิธีรักษาโรค ในพิธีกรรมดังกล่าวเพลงประกอบพิธีจะเป็นส่วนสำคัญยิ่งเพราะได้สรุปจุดประสงค์หรือหลักการในการทำพิธีนั้นๆไว้ในบทร้อง ส่วนดนตรีที่บรรเลงประกอบก็ช่วยให้ผู้เข้าร่วมในพิธีเกิดอารมณ์คล้อยตาม เพลงประกอบพิธีกรรมที่เกี่ยวกับชีวิต ได้แก่ บทแหล่ บทสวดขวัญในพิธีทำขวัญเด็ก พิธีโกนจุก พิธีบวชนาคและพิธีแต่งงาน เพลงกันตรึม (สุรินทร์) เพลงสวดคฤหัสถ์ (ภาคกลาง) สวดมาลัย(นครศรีธรรมราช กาญจนบุรี) กาหลอ(ภาคใต้) เพลงตุ้มโมง (สุรินทร์) ซึ่งร้องในงานศพ เป็นต้น จากหนังสือสารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ (2529: 152-156) ได้กล่าวถึงพิธีศพของวัฒนธรรมต่างๆในภาคใต้ไว้ว่า พิธีศพของวัฒนธรรมจีนฮกเกี้ยน ลูกหลานชาวจีนมักทำศพให้แก่ผู้ตายตามประเพณีที่เก่าแก่ที่ปฏิบัติกันที่ประเทศจีนสมัยก่อนอย่างถูกต้อง เพราะชาวจีนยึดคติอยู่ข้อหนึ่งคือความกตัญญู เมื่อพ่อแม่ตายไปก็จะทำศพให้อย่างสมเกียรติตามเจตนารมณ์ของผู้ตาย เพราะลูกหลานถือว่าจะเป็นผลให้ลูกหลานที่อยู่ภายหลังอยู่กันอย่างมีความสุขและเจริญก้าวหน้าในการทำมาหากิน วัฒนธรรมไทยพุทธในภาคใต้ จะมีการตั้งศพ ซึ่งมีฐาน 2-3 ชั้น ถ้าเป็นไปได้นิยมจัดให้ศพหันศีรษะไปทางทิศตะวันตก ถ้าทำไม่ได้อาจหันไปทางทิศอื่น (แต่จะต้องไม่จัดให้ที่พระนั่งสวดอภิธรรมโต๊ะหมู่พระพุทธรูป และที่แสดงพระธรรมเทศนาอยู่ปลายเท้าศพ) จัดแจกันปักดอกไม้ พานดอกไม้ เชิงเทียน วางถัดกันไป ตั้งผ้าโยงที่บูชาพระให้ผู้ตายตรงหน้าศพ และตั้งโต๊ะหมู่สำหรับพระพุทธรูป การตั้งศพทำบุญที่บ้านนั้นโดยมากเป็น 3 วัน หรือ 7 วัน มีเทศน์และสวดพระอภิธรรมในเวลากลางคืน การนิมนต์พระมาสวดพระอภิธรรมจบหนึ่งเรียกว่า 1 เตียง ถ้าในคืนใดสวด 3 จบ ก็เรียก 3 เตียง แต่ละเตียงนิมนต์พระภิกษุสามเณร 4 รูป บางถิ่นนิมนต์ซีมาสวดบางจบหรือบางเตียง และบางทีหลังจากพระสวดแล้วมีฆราวาสสวดคฤหัสถ์ ซึ่งเรียกว่า “สวดมาลัย” ในช่วงดึก การประโคมงานศพ ชาวภาคใต้จะใช้ “กาหลอ” ซึ่งประกอบด้วยกลองแขก 2 ใบ ฆ้องโหม่ง 1 ใบ ปี่ห้อ 1 เลา ใช้ประโคมตั้งแต่คืนแรกจนตลอดงาน โดยปลูกโรงกาหลอให้อยู่เป็นเอกเทศ คณะกาหลอมีคนประจำเครื่อง 3 คน กินอยู่หลับนอนในโรงนั้นเสร็จ ถ้ามีธุระจำเป็นจะออกจากโรงต้องให้เหลือคนเฝ้าโรงอยู่อย่างน้อย 1 คน จะทิ้งโรงไปหมดไม่ได้ คณะกาหลอมีพิธีรีตองถือครูผี เช่น เริ่มจะลงมือประโคมต้องทำพิธีเบิกปากปี่เสียก่อน มีดอกไม้ ธูปเทียน หมาก 9 คำ ผ้าขาว 2 ผืน เงิน 6 สลึง เป็นค่าขึ้นครู เมื่อวันออกจากโรง (วันแห่ศพไปป่าช้า) ต้องดูทิศทางมิให้ต้องผีหลวงหรือหลาวเหล็ก ห้ามออกทางประตูโรง ต้องแหกฝาโรงออกไป สมัยก่อนนิยมใช้วงกาหลอกันมาก อาจเพราะค่าแรงถูก (ประเมินกันตามราคาโลงศพที่เจ้าภาพทำ) และมีเสียงโหยหวนคล้ายพิณพาทย์นางหงส์ แต่สมัยปัจจุบันนิยมใช้พิณพาทย์หรือเครื่องดุริยางค์แทน เว้นแต่ชนบทยังใช้กาหลออยู่บ้าง วัฒนธรรมไทยมุสลิม ประเพณีการตายของชาวไทยมุสลิม จะจัดตามบทบัญญัติทาง

ศาสนาคือ เมื่อมุสลิมเสียชีวิต เจ้าของบ้านหรือญาติพี่น้องจะรีบไปที่สุเหร่าตีกลองบอกญาติมิตรให้ทราบ (ที่จังหวัดสตูล ถ้าเด็กตาย ตี 7 ที ถ้าผู้ใหญ่ตี 5 ที) เมื่อญาติมิตรได้ยินเสียงสัญญาณแล้วก็จะมาร่วมพิธีศพตั้งแต่อาบน้ำศพ ละหมาดศพ ไปจนฝังเสร็จ

พิธีกรรมที่เกี่ยวกับการตาย หรือที่เราเรียกว่า พิธีศพนั้น เมื่อเกิดขึ้นจะมีขั้นตอนในการประกอบพิธีขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละบุคคล แต่ละท้องถิ่น ซึ่งวาสนา บุญสม (2548: 21-27) กล่าวไว้ว่า ความเชื่อ หมายความว่า เห็นจริงด้วย เห็นจริงตาม จะเห็นเช่นนั้นด้วยความรู้สึก หรือความไตร่ตรองด้วยเหตุผลก็ตาม เป็นการยอมรับข้อเสนอข้อใดข้อหนึ่งไว้ว่าเป็นความจริง การยอมรับเช่นนี้โดยสารัตถะสำคัญแล้ว เป็นการยอมรับเชิงพุทธิปัญญา แม้ว่าจะมีอารมณ์สะเทือนใจเข้ามาประกอบด้วย ความเชื่อจะก่อให้เกิดวุฒิภาวะทางจิตขึ้นในบุคคล ซึ่งอาจเป็นพื้นฐานสำหรับการกระทำโดยสมัครใจของบุคคลนั้น ความเชื่ออาจมีพื้นฐานจากหลักฐานข้อเท็จจริงที่เชื่อได้ หรือมีพื้นฐานความเดียดฉันท์จากการนึกรู้เอาเอง หรือจากลักษณะที่ทำให้เกิดความเข้าใจไขว้เขวก็ได้ เพราะฉะนั้นความเชื่อจึงมิได้ขึ้นอยู่กับความจริงเชิงวัตถุวิสัยในเนื้อหา ความเชื่ออาจจะเป็นความเชื่อทางวิทยาศาสตร์ ความเชื่องมงาย หรือความเชื่อแปลกวิตถารก็ได้ คนเราอาจจะทำการแข่งขัน จริงจัง หรืออย่างบ้าหลังด้วยความเชื่อที่ผิดได้เท่าๆ กับที่ทำด้วยความเชื่อที่ถูกต้อง อย่างไรก็ดีการกระทำที่ใช้สติปัญญาใดๆก็ตาม ย่อมต้องอาศัยความเชื่ออยู่ด้วยเสมอ แต่สติปัญญาเองนั้นอาจใช้มาทดสอบความเชื่อ และตรวจดูความสมบูรณ์ถูกต้องของพื้นฐานความเชื่อมั่นได้

ความเชื่อ คือ ระดับสภาพจิตใจของบุคคลที่มอบความไว้วางใจ ความเชื่อใจ หรือความเชื่อมั่นต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ความเชื่อ คือ คำตอบซึ่งลึกลับที่เกี่ยวกับการดำรงอยู่ของคนโดยใช้พื้นฐานความศรัทธาและอารมณ์มากกว่าที่จะเป็นเหตุผล หรือวิทยาศาสตร์

ความเชื่อ เกิดจากสิ่งที่มีอำนาจเหนือมนุษย์ เช่น อำนาจของดินฟ้าอากาศ และเหตุการณ์ที่เกิด โดยไม่ทราบสาเหตุ

ความเชื่อนั้นแบ่งได้แบ่ง 12 ประเภท ดังนี้

1. ความเชื่อเกี่ยวกับปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ
2. ความเชื่อเรื่องยากลางบ้าน สมุนไพรต่างๆ
3. ความเชื่อโชคลาง ฤกษ์ ยาม ต่างๆ
4. ความเชื่อเรื่องนิมิตและฝัน
5. ความเชื่อเรื่องไสยศาสตร์ เครื่องราง ของขลัง คาถา อาคม ต่างๆ
6. ความเชื่อเรื่องลักษณะคน สัตว์
7. ความเชื่อเกี่ยวกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือศาสนา

8. ความเชื่อเกี่ยวกับการทำมาหากินและอาชีพ

9. ความเชื่อเรื่องเคล็ด

10. ความเชื่อเรื่อง ภูต ผี ปิศาจ

11. ความเชื่อเรื่องนรก สวรรค์

12. ความเชื่อเรื่องโหราศาสตร์ หมอดู

ในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับการตายนั้นสิ่งสำคัญในการประกอบพิธีอย่างหนึ่งคือการสวด ในพิธีศพนั้น จากหนังสือประเพณีเนื่องในการเกิด ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต และตำนานกฐิน (2516: 87) กล่าวไว้ว่า ในระหว่างตั้งศพบำเพ็ญการกุศลอยู่ที่บ้านนี้ เวลากลางคืนมีพระภิกษุ 4 รูป เรียกกันว่า สำรับหนึ่งสวดพระอภิธรรม ก่อนที่จะตั้งต้นสวดนั้นเมื่อเจ้าภาพได้จุดธูปเทียน เครื่องสักการะแล้ว อาราธนาศีล และเคาะที่ข้างโลงบอกให้รับศีล ฝ่ายพระภิกษุอาวุโส จำนวน 4 รูปนั้นเป็นผู้ให้ศีล เมื่อจบแล้วจึงตั้งต้นสวดพระอภิธรรมต่อไป ครั้งเวลาเช้า บางแห่งก็ไม่มีการเลี้ยงพระหรือถวายสังฆทาน เป็นแต่การถวายจตุปัจจัยในการสวดอภิธรรมเท่านั้น การถวายจตุปัจจัยแก่พระภิกษุในการสวดพระอภิธรรมนี้ แต่เดิมมามีกำหนดถวายจบละบาท คือสวดถึงเที่ยงคืนเพียง 2 จบก็ถวาย 2 บาท ถ้าสวดตลอดคืน 4 จบ ก็ถวาย 4 บาท แต่ต่อมาปัจจุบันนี้ ถวายไม่เป็นกำหนด แล้วแต่เจ้าภาพจะศรัทธา และการสวดพระอภิธรรมก็ไม่จำเป็นว่าต้องสวดตลอดคืนหรือครึ่งคืนเป็นกี่จบ พระภิกษุที่สวดพระอภิธรรมซึ่งสำรับหนึ่งต้องมี 4 รูปนั้น เพราะความประสงค์แต่เดิมมา ต้องการให้เป็นความสะดวกแก่เจ้าภาพจะถวายสังฆทานให้เป็นสงฆ์เพื่ออุทิศส่วนกุศลไปให้แก่ผู้ตายในเวลาเช้าแห่งวันรุ่งขึ้น เพราะจำนวนพระภิกษุ 4 รูปนั้นเป็นจำนวนที่กำหนดอย่างต่ำแห่งความเป็นคณะสงฆ์ ส่วนการเคาะโลงให้ศพรับศีลนั้น มีบางท่านที่ได้อธิบายว่าเป็นทิฐิของพราหมณ์ซึ่งถือว่า สัตว์ตายไปแล้วแต่ร่างกาย ส่วนวิญญาณนั้นไม่ดับ บางทีชาวเราถือเอาเหตุนี้มาลองทำดูเป็นการทำเสี่ยง จึงได้เลยทำกันเป็นประเพณีสืบๆมา นอกจากนี้ การมีสวดพระอภิธรรมหน้าศพนั้น ท่านก็ได้อธิบายไว้ว่าสวดเพื่อคนที่ยังเป็นอยู่ฟัง สำหรับจะได้พิจารณาในมรณานุสสติกัมมัฏฐาน ว่าเกิดมาเป็นร่างกายแล้วย่อมมีความเป็นตายในที่สุด จะได้เป็นเครื่องดับความวิปโยคทุกข์ถึงผู้ที่ล่วงลับไปแล้วให้บรรเทาลง และอีกอย่างหนึ่งการสวดพระอภิธรรมนั้นก็ถือว่าเหมือนอย่างสร้างพระอภิธรรมฉลองคุณมารดาตามพระพุทธประเพณี จึงนิยมสวดพระอภิธรรมมากกว่าสวดอย่างอื่น ซึ่งตรงกับหนังสือศิลปวัฒนธรรมไทย(2525: 121) ว่าในระหว่างที่เจ้าภาพตั้งบำเพ็ญกุศลที่บ้านหรือวัดในเวลากลางคืน จะมีพระภิกษุ 4 รูป เรียกว่า “สำรับหนึ่ง” มาสวดพระอภิธรรมหน้าศพ เวลาประมาณ 19.00 น. หรือ 19.30 น. แล้วแต่เจ้าภาพจะกำหนด ก่อนสวดเจ้าภาพต้องจุดธูปเทียน เสร็จแล้วอาราธนาศีล พระภิกษุอาวุโสในจำนวน 4 รูป เป็นผู้ให้ศีล เมื่อรับศีลจบแล้ว จึงตั้งต้นสวดพระอภิธรรมต่อไป นิยมสวด 4 จบ บางแห่งสวดเพียง 3 จบก็มี พระภิกษุที่สวดพระอภิธรรม 4 รูปนั้น แต่เดิมเนื่องจากต้องการให้ความสะดวกแก่เจ้าภาพที่จะถวายสังฆทานเพื่ออุทิศ

ส่วนกุศลแก่ผู้ตายในเวลาเช้าวันรุ่งขึ้น ถ้านิมนต์พระจำนวนหลายรูป ก็ไม่สะดวกแก่เจ้าภาพ จึงถือเลยกันมาจนบัดนี้ว่า พระสวดศพต้อง 4 รูป เช่นเดียวกับที่ เสถียรโกเศศ(2553: 69-72) กล่าวว่า ระหว่างตั้งศพ นิมนต์พระสงฆ์สำรับหนึ่ง มี 4 รูป มาสวดพระอภิธรรม (พิธีของหลวง ตั้งศพแล้วนิมนต์พระมาสวดบังสุกุลเสียก่อน) เจ้าภาพจุดธูปเทียนเครื่องสักการะแล้วอาราธนาศีลแล้วเคาะโลงบอกให้ศพรับศีล เช่น พ่อๆ รับศีล พระสงฆ์ให้ศีลแล้วตั้งต้นสวดพระอภิธรรม สวดนี้มี 5 จบ จะสวดครึ่งคืนหรือตลอดคืนไม่มีกำหนด แล้วแต่ความต้องการและความสะดวกของเจ้าภาพ เรื่องพระสวดหน้าศพ มีเตียงสวดและพระสวด 4 องค์ แต่ก่อนนี้ในพิธีมงคลก็มีใช้ จะต่างกันก็ที่สวดหน้าศพใช้สวดพระอภิธรรม ถ้าเป็นการมงคล ใช้สวด 5 บท คือ มหาทิพมนต์ ชัยมงคล มหาชัย อุณหิสวิชัย และ มหาสวำ สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงอธิบายว่า วิธีสวดในงานมงคล แต่ก่อนมาในงานฉลองวันประสูติเจ้านาย มักตั้งเตียงในท้องพระโรง แล้วมีนักสวด 4 คน สวดมหาชัย และอุณหิสวิชัย จามทำนองโบราณ หรืออีกอย่างหนึ่งในเวลายกทัพจับศึก แม่ทัพนายกองมักสอนให้ทหารในกองของตนท่องบ่นบาลี มหาทิพมนต์ ไว้สวดบทใดบทหนึ่ง ในเวลากลางคืนตามแต่จะสวดได้ เพื่อสวัสดิมงคล แต่โบราณมาเห็นจะใช้ในงานอื่นอีก แต่มาในสมัยหลัง เท่าที่พระองค์ท่านทรงรู้เห็นเองยังคงสวดมหาทิพมนต์อยู่ แต่ที่กรมหลวงวงศาธิราชสนิทในงานฉลองวันประสูติแห่งเดียว กับเมื่อกรมหลวงประจักษ์ศิลปาคมเสด็จยกทัพไปรบฮ่อ เมื่อในรัชกาลที่ 5 พวกกองทหารหัวเมืองยังสวดมหาทิพมนต์กันอยู่ ที่ในกรุงเทพฯนี้ เห็นแต่พวกนักสวดศพชั้นเก่าสวดมหาชัยกัน เป็นการอวดว่าอาจสวดทำนองอย่างโบราณได้ แต่มิได้ใช้ในการมงคลอย่างโบราณ ทรงสันนิษฐานว่า ประเพณีสวดมหาทิพมนต์จะสูญเสีย ด้วยวิธีสวดมีเตียงสวดและนักสวด 4 คน อย่างเดียวกับสวดพระอภิธรรมในงานศพ เจ้าภาพมงคลรังเกียจวิธีการสวดอย่างนั้น ว่าคล้ายกับสวดศพ จึงไม่ใคร่มีใครหานักสวดไปสวดทิพมนต์ในงานมงคล การสวดมหาทิพมนต์ ก็เลยสูญไป การสวดพระอภิธรรมเป็นเรื่องสอนคนเป็นสำหรับจะได้พิจารณาในมรณานุสสติกัมมัฏฐาน แต่ความประสงค์ที่ดีนี้กลายมาเป็นพิธีเท่านั้น เพราะการสวด คนส่วนมากไม่เข้าใจคำแปล ลางทีอาจจะเข้าใจผิดคิดไปว่าสวดให้แก่ผู้ตายก็มี ที่จริงก็ไม่ผิด เพราะเมื่อไม่มีใครตายก็ๆไม่มีสวดกัน ลางเห็นว่าที่มีพระสวด ต้องการให้ไม่เงียบเหงา เป็นการเฝ้าศพนั่นเอง การสวดนั้นมีทำนองแบบซื่อ เช่น สวดกะ (แบบราชการ) สังคหะ พระธรรมใหม่ (อย่างที่สวดกันแบบชาวบ้าน) เป็นต้น ได้ทราบว่าในชนบทลางแห่งสวดมาลัยก็มี แปลกอยู่เพราะทราบว่าการสวดพระมาลัยใช้ในงานขึ้นหอเป็นการสั่งสอนบอกบาปบุญให้แก่เจ้าบ่าวผู้เฝ้าหอ ที่เอามาใช้สวดเป็นสวดศพเพราะอะไรไม่ทราบแน่ชัด ลางทีก็สวดเล่นตลกคะนองสำหรับทำนองซึ่งคิดขึ้นอีกทางหนึ่ง อย่างมีละครตลกเพื่อประสงค์เฮฮาครึกครื้นจึงเข้าเป็นพวกเฝ้าศพได้ ทางพายัพถ้าเป็นศพใหญ่ เวลามีพระเทศน์ทุกวัน มีการจุดบ้องไฟขนาดเล็กด้วย นี่ก็ไม่แปลก เพราะธรรมดามีอยู่ว่าถ้าเศร้าโศกตลอดไปไม่มีสร่างก็ทนอยู่ไม่ได้ จะต้องมีเวลาผ่อนผลัดเปลี่ยนกันบ้าง ถ้าจะเศร้าโศกกันก็ได้ชั่วครู่ชั่วยาม ถ้างานศพที่ต้องทำมีหลายวัน จะทำ

โศกเศร้าอยู่ได้ตลอดไปก็ฝืนธรรมดา คงจะเป็นเพราะเหตุนี้ ชาวอีสานจึงมีประเพณีไปช่วยศพ เรียกว่า งันเฮือนนี่ ดังเล่ามาแล้วคือพากันให้อยู่เป็นเพื่อนเจ้าภาพ ร้องรำทำเพลงบรรเทาความโศกเศร้าของเจ้าภาพ ร้องรำทำเพลงและคุยกันอย่างสนุกสนานเพื่อบรรเทาความเศร้าโศกของเจ้าภาพ จนกว่าจะถึงเวลาเผาผี ซึ่งเขาจะทำในเร็ววัน อย่างช้าก็ 3 วัน สอดคล้องกับคำอธิบายของสุกัญญา สุจฉายา (2545: 110) ที่ว่า การสวดร้องในงานศพเรียกว่า สวดมาลัย นำเนื้อเรื่องมาจากหนังสือพระมาลัยมาร้องเป็นทำนอง เดิมสวดในงานแต่งงาน ต่อมาใช้สวดศพ สันนิษฐานว่าคงเพิ่มเติมทำนองขึ้นใหม่ เช่น ในตอนเปรตสั่งซึ่งเป็นตอนที่สัตว์นรกที่ทนทุกข์เวทนาสั่งความมายังญาติในมนุษยโลก ผู้สวดทั้ง 4 คนส่งเสียงโหยหวนยาวแบบเปรต

ปรมินทร์ จารุวร (2548: 114) กล่าวไว้ว่า “สวดพระมาลัย” เป็นประเพณีสวดอ่านที่เก่าแก่ หมายถึงการนำเอาวรรณกรรมกลอนสวดเรื่องพระมาลัย หรือ พระมาลัยกลอนสวด ซึ่งแต่งเป็นคำกาพย์มาอ่านเป็นทำนอง สมัยโบราณนิยมสวดพระมาลัยกันอย่างแพร่หลาย กล่าวกันว่า เดิมสวดในพิธีแต่งงานและต่อมานิยมสวดกันในพิธีศพ แต่ในปัจจุบันการสวดพระมาลัยในพิธีการแต่งงานสูญสิ้นไปจากสังคมไทย อีกทั้งการสวดพระมาลัยในพิธีศพก็เลือนหายอีกด้วย ทั้งนี้เป็นเพราะขาดผู้สืบทอดการสวดพระมาลัย จากนักสวดรุ่นก่อน ทำให้ประเพณีการสวดพระมาลัยในปัจจุบันไม่รู้จักแพร่หลายอย่างในอดีต เช่นเดียวกับศักดา ศิริพันธ์ (2543: 99) กล่าวถึงการสวดที่เรียกว่า คฤหัสถ์ ในจังหวัดเพชรบุรี ว่า เพชรบุรีเป็นจังหวัดที่มีโบราณสถานโบราณวัตถุต่างๆที่น่าสนใจมากมาย ซึ่งคงไว้ในด้านวัฒนธรรม เรายังสามารถเห็นบ้านทรงไทยยกพื้นสูงอยู่ตามชนบทของเพชรบุรีอยู่ทั่วไป ทางด้านประติมากรรมยังคงรักษาศิลปะปูนปั้นไว้ได้อย่างดีและต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะเพชรบุรีมีวัดวาอารามมากมาย จึงต้องมีช่างคอยอนุรักษ์และทำนุบำรุงอยู่เสมอมา ส่วนด้านจิตรกรรมจังหวัดเพชรบุรียังคงรักษาศิลปะการวาดภาพจิตรกรรมฝาผนังไว้ได้อย่างดี ด้านศิลปะการแสดงหนังตะลุง เพลงพื้นบ้าน เพลงปรบไก่ สวดคฤหัสถ์ และการละเล่นรำโทนโดย มนตรี ตราโมท (2540: 111-116) ได้อธิบายความหมายของการสวดคฤหัสถ์ ว่า การสวดคฤหัสถ์มีบทสวดที่เรียกว่า “พื้น” อยู่ 4 อย่าง คือ พื้นพระอภิธรรม 1 พื้นโพชฌงค์มอญ หรือหับเผย 1 พื้นพระมาลัย 1 พื้นมหาชัย 1 แต่ที่นิยมสวดกันอย่างแพร่หลาย ก็คือพื้นพระอภิธรรมมีบทขึ้นต้นว่า กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา ฯลฯ ซึ่งเราได้ยินพระภิกษุสวดประจำในงานศพอยู่เสมอ แต่ธรรมทั้งหลายซึ่งเป็นพุทธพจน์ของพระพุทธเจ้า ย่อมเป็นธรรมคำสั่งสอนที่ดีมีมงคลอยู่ในตัวทั้งสิ้น หามีบทใดตอนใดที่จะเป็นสิ่งอัปมงคลไม่ ยิ่งพระอภิธรรมซึ่งแปลว่าธรรมอย่างยิ่ง หรืออย่างสูง จะถือว่าเป็นอัปมงคลได้อย่างไร กุสลา ธมฺมา อกุสลา ธมฺมา นี้เป็นหลักแห่งหมวด 3 ในคัมภีร์ พระอภิธรรมที่เรียกว่า กุสลติก กล่าวแต่เรื่องธรรมที่เป็นกุศล อกุศล และ อัพยากฤต ตลอดไปจนสังขารวิญญาณ ล้วนแต่เป็นตำสั่งสอนให้พิจารณาทั้งสิ้น แต่การที่มีประเพณีนำบทพระอภิธรรมมาสวดในงานศพนั้นก็น่าจะเนื่องมาจากการดำเนินตามรอยพระยุคลบาทของพระพุทธเจ้า ที่

พระองค์ได้นำพระอภิธรรมไปเทศนาโปรดพระพุทธมารดา เมื่อชาวพุทธศาสนิกชนจะบำเพ็ญกุศลอุทิศแทนคุณบิดามารดาและบุพการี โดยเฉพาะงานศพของท่านเหล่านั้น จึงนำบทพระอภิธรรมมาใช้เป็นบทสวดหน้าศพ เสมือนหนึ่งสวดให้ท่านผู้นั้นฟัง และก็ได้ใช้สืบต่อกันมาจนเป็นประเพณี แต่แท้ที่จริงแล้วพระอภิธรรมย่อมเป็นธรรมอย่างสูงอันควรฟังได้ทุกเวลาและสถานที่ การแสดง สวดคฤหัสถ์ได้สืบต่อเปลี่ยนแปลงมาจากการสวดพระอภิธรรมของพระภิกษุ สิ่งประกอบที่ยังแสดงให้เห็นประจักษ์อยู่ก็คือนักสวดมี 4 คน เรียกว่า “สำรับ” ที่นั่งสวดเรียกว่า “ร้าน” ผู้ที่สวดทุกคนถือตาลิปัตร ตั้งตู้พระธรรมบทขึ้นต้นใช้พระธรรมที่พระภิกษุสวด และการแสดงนี้ก็ยังเรียกกันว่า “สวด” การสวดคฤหัสถ์เป็นการที่นำความสนุกสนานครื้นเครงมาสู่ท่านผู้ชมเป็นอันมากอย่างหนึ่ง ซึ่งมีมาแต่ในสมัยโบราณ ผู้ที่สวดทั้ง 4 คนล้วนมีหน้าที่ปฏิบัติต่างกัน คอยรับคอยสอดประสมประสานกันตลอดไป ตำแหน่งนักสวดทั้ง 4 ซึ่งนั่งเรียงกันนับจากซ้ายไปขวาของผู้ดู มีดังนี้

1. ตัวตุ๊ย คือตัวตลก มีหน้าที่ทำความขบขันให้แก่ผู้ชม สิ่งใดที่จะนำความขบขันมาสู่ จะเป็นการขัดแย้ง หรือโลดโผนใดๆก็ได้ทั้งสิ้น แต่ว่าจะต้องอยู่ในระเบียบแบบแผนรักษาแนวทาง มิให้ออกนอกลู่นอกทางไป

2. แม่คู่ (หรือคอหนึ่ง) มีหน้าที่ขึ้นบท และนำทางที่จะแยกการแสดงออกไปเล่นในชุดใด ทั้งต้องเป็นหลักซักไซ้ บากท่านำให้เกิดข้อขบขันจากตัวตลกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นหลักของสำรับทีเดียว

3. คอสอง มีหน้าที่เป็นผู้ช่วยแม่คู่ คอยซักสอดเพิ่มเติม และเป็นหลักในการร้องเมื่อแม่คู่ได้ขึ้นบทมาแล้ว

4. ตัวภาษา มีหน้าที่เป็นตัวเอกในทางสวยงาม เช่น เป็นตัวภาษาต่างๆและตัวนาง เป็นต้น ผู้มีตำแหน่งนี้ จะต้องร้องเพลงได้ดี พูดเลียนสำเนียงภาษาต่างๆได้ชัดเจน

รวมความแล้วนักสวดทั้ง 4 ตำแหน่งนี้ จะต้องปฏิบัติในวิธีแสดงให้สอดคล้องต้องกันไปตลอดทุกตอน จึงจะน่าดูน่าฟัง วิธีการของสวดคฤหัสถ์เฉพาะพื้นพระอภิธรรม จะเริ่มต้นด้วยการลองเสียงเป็นทำนองแต่ไม่มีถ้อยคำ มีแต่ร้องว่า “เออ เฮอะ เออๆๆ” หลายๆครั้ง ต่อจากนี้จึงขึ้นบท “เอ่ย กุ...สลา ฯลฯ” แล้วก็หาทางสวดแยกออกเพลง ตัวตุ๊ยกับตัวภาษาก็ขึ้นรำแสดงท่าทาง มีตีและตบกันด้วยตาลิปัตรบ้างตามควร แล้วหัวเข้าบทพระธรรมอีกนิดหน่อย จึงแยกออก “หน้ากราว” คือแม่คู่ร้องเป็นทำนองอย่างกราวนอก ตัวภาษาตีกลองเข้าจังหวะเพลง ตัวตุ๊ยเข้าแทรกประกอบ มีติดตลกเล็กๆ น้อยๆ แล้วจึงร้องลำจีนกำกับท้ายกราวให้ตัวตุ๊ยกับตัวภาษาออกรำทำบทประกอบ ต่อจากนี้ก็แยกออกชุดจีนและชุดอื่นๆ ต่อไป การแสดงชุดต่างๆ ของสวดคฤหัสถ์นี้มีมากมายหลายอย่าง เช่น ชุดภาษาญวน มอญ แขก ลาว พม่า เขมร ฝรั่ง เพลงฉ่อย และละคร เป็นต้น แต่ก็มิได้วางไว้ตายตัวว่าจะต้องเรียงลำดับอย่างไร แล้วแต่ความพอใจของคณะใด จะแสดงชุดไหน เป็นก่อนหลังก็ได้ ซึ่งแต่ละชุดก็มี

วิธีการที่จะนำความขบขันมาสู่ผู้ชมต่างๆ กัน และชุดหนึ่งก็กินเวลาไม่น้อย โดยปรกติที่เขาเล่นกันตามบ้านหรือตามวัด ลงมือเล่นกันแต่ตอนค่ำ บางทีก็ไปเลิกจนรุ่งสว่าง

รำสวด เป็นการแสดงที่พัฒนามาจากการสวดพระมาลัย เป็นเพลงพื้นบ้านที่นิยมเล่นกันในภาคตะวันออก โดยเฉพาะในจังหวัดตราด ตราด เป็นจังหวะชายแดนภาคตะวันออกของไทยติดชายฝั่งทะเลอ่าวไทย ที่มาของชื่อตราดสันนิษฐานว่า เดิมบริเวณนี้เป็นป่าที่มีต้นกราดอยู่ขึ้นอยู่จำนวนมาก ต้นกราดมีลักษณะคล้ายต้นปอกระเจา ชาวบ้านนิยมนำต้นกราดมาทำไม้กวาด ชื่อ ตราด น่าจะเพี้ยนมาจากชื่อต้นกราดนั่นเอง ปัจจุบันมี 7 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอคลองใหญ่ อำเภอแหลมงอบ อำเภอเขาสมิง อำเภอบ่อไร่ อำเภอเกาะช้างและอำเภอเกาะกูด อยู่ห่างจากกรุงเทพ 315 กิโลเมตร มีพื้นที่ 2,819 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียงและประเทศเพื่อนบ้าน ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอขลุง จังหวัด จันทบุรีและประเทศกัมพูชา
ทิศใต้ ติดต่อกับ อ่าวไทยและน่านน้ำประเทศกัมพูชา
ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ประเทศกัมพูชา โดยมีทิวเขาบรรทัดเป็นแนวกั้นเขตแดน
ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภาควิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2541: 87) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสืบทอดทำนองสวดและประเพณีสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาว จังหวัดกาญจนบุรี พบว่าปัจจัยทางสังคมของบ้านหนองขาวมีผลต่อการสืบทอดประเพณีสวดพระมาลัย ได้แก่ความเป็นชุมชน การมีลักษณะสังคมแบบพึ่งพากัน การรักพวกพ้อง การมีระบบเครือญาติที่ผูกพันกันด้วยความเชื่อในผีบรรพบุรุษ ผีประจำหมู่บ้านและประเพณีแต่งงาน ทำให้มีคนมาร่วมในพิธีศพมาก ดารเชื่อเรื่องกรรมและการเวียนว่ายตายเกิด เพราะชาวบ้านเชื่อว่าการสวดมาลัยจะทำให้ผู้ตายไปสวรรค์

วีรจักร วงศ์เงิน (2551: 41)ได้ทำทำการวิจัยเรื่องเพลงรำโทน กรณีศึกษาคณะรำโทนบ้านไร่กร่าง ตำบลไร่สะท้อน อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการเล่นรำโทน เริ่มจากเจ้าภาพ ไปขออนุญาต กรรมการ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเป็นบุคคลที่น่านับถือ หลังจากนั้นจึงติดต่อกับหัวหน้าคณะรำโทน ซึ่งเจ้าภาพสามารถติดต่อมาเล่นหนึ่งคณะ (หรือเรียกว่า 1 กอง หรือ 1 เชียร์ก็ได้) หลังจากที่ตกลงเรื่องรายละเอียดให้เรียบร้อย ทั้งเรื่องวันเวลาและสถานที่ จำนวนผู้เล่น การแต่งกาย ค่าตอบแทน เจ้าภาพจึงไปจัดเตรียมสถานที่ อาหารสำหรับเลี้ยงนักแสดง วิธีการเล่นรำโทนเริ่มต้นจากพ่อเพลงหรือแม่เพลงจากกองใดกองหนึ่ง ขึ้นเพลงมาแล้วออกรำไปโค้งผู้เล่นจากกองอื่นออกมารำ อาจเป็นการร้องโต้ตอบกันไปมา หยอกล้อหรือร้องเพลงจีบกันระหว่างหญิงชาย เมื่อร้องเล่นได้ 3-4 เพลง พ่อเพลงหรือแม่เพลงของกองต่อไปก็จะขึ้นเพลงบ้าง เป็นเช่นนี้จนครบทุกกอง แล้ววน

กลับมาที่กองแรกอีกครั้งใน ลักษณะการเล่นรำโทนนั้นจะมีความสนุกและน่าสนใจตรงการเล่นในลักษณะคล้ายๆการประชันกัน กล่าวคือเมื่อกองหนึ่งกองใด ขึ้นเพลงมาแล้วอีกกองจะต้องคิดหาเพลงมาร้องโต้ตอบ หรือร้องแก้ให้เข้ากันหรือสอดรับกับเพลงที่ฝ่ายแรกร้องมา การประชัน จะมีผลแพ้ชนะที่การร้องเพลงโต้ตอบกันไปเรื่อยๆ จนกระทั่งฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่สามารถหาเพลงมาร้องแก้ได้ ก็จะถือว่าฝ่ายนั้น “แพ้” การเล่นรำโทนจะให้ความสำคัญกับความสนุกสนาน จากการร้องรำทำเพลง การพูดจาโต้ตอบ หยอกเย้า และการเกี้ยวพาราสีมากกว่าผลแพ้ชนะ

ศศิธร สมัยกุล (2547: 30) ได้ทำการวิจัยเรื่อง เพลงรำโทน กรณีศึกษาจังหวัดลพบุรี เพลงรำโทนเป็นเพลงที่มีทำนองสั้นๆ ไม่มีรูปแบบแน่นอน ใช้แสดงในงานมงคลทั่วๆไป สำหรับการแต่งกายก็เป็นการแต่งกายแบบสมัยนิยม เครื่องดนตรีที่ใช้ประกอบมีเพียงโทนเท่านั้น ในส่วนฉันทลักษณ์ของบทเพลงมีรูปแบบที่แน่นอน มาตราเสียงของเพลงรำโทน เมื่อเทียบกับมาตราเสียงของเพลงสากลแล้ว แต่ละบทเพลงก็จะมีมาตราเสียงแตกต่างกันออกไป มีช่วงเสียงตั้งแต่คู่ 5 ไปจนถึง คู่ 10 หลายๆบทเพลงอาจจะมีรูปแบบของจังหวะที่เหมือนกัน ซึ่งรูปแบบของจังหวะมีไม่หลากหลายเท่าใดนัก รูปแบบของเพลงก็จะเป็นทำนองซ้ำๆ กลับไปกลับมา ทำให้มารถฟังง่ายและเข้าใจง่าย

ว่าที่ร้อยตรีหญิงวาสนา หนองเพียน (2547: 56) ได้ทำการวิจัยเรื่องเพลงอีแซว จังหวัดสุพรรณบุรีว่า ในสมัยเริ่มแรก เริ่มเพลงอีแซวการแสดงกับพื้น ไม่ยกโรง การเล่นกลางคืนจะจุดตะเกียงเจ้าพายุเพื่อให้สว่าง ต่อมาเมื่อมีไฟฟ้าใช้ ใช้แสงไฟ มีราวประดับก้อมีไฟประดับเพิ่มแสงสี ปัจจุบันมีการสร้างเวที ยกพื้น โอกาส ในการแสดง เล่นเพื่อความสนุกสนานในงานบุญงานรื่นเริงต่างๆ ภายหลังจึงมีการยึดเป็นอาชีพ การประกอบจังหวะสมัยแรกใช้การปรบมือ ภายหลังใช้ เครื่องดนตรี กรับ ฉิ่ง และตะโพน ปัจจุบันมีการนำเครื่องดนตรีไฟฟ้ามาใช้ด้วย องค์ประกอบของเพลงมี 6 อย่าง คือ ผู้แสดง การแต่งกาย เครื่องดนตรี บทร้อง ท่ารำ และลักษณะคำประพันธ์ ผู้แสดงคือ พ่อเพลงแม่เพลงและลูกคู่ การแต่งกาย สมัยก่อนใส่เสื้อม่อฮ่อม หรือนุ่งโจงกระเบน ปัจจุบัน เป็นเสื้อคอกลมลายดอกสีสดๆ นุ่งโจงกระเบนสีต่างๆ เครื่องดนตรี ฉิ่ง กรับ ตะโพน บทร้อง ได้แก่ บทไหว้ครู บทเกริ่น บทประ บทอวยพร และบทลา ท่ารำมี 2 ท่า คือ ท่ารำของพ่อเพลงแม่เพลง และท่ารำของลูกคู่ ลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนหัวเดียว

นีรนุช นิรุตติศาสตร์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สวดพระมาลัย กรณีศึกษาคณะนางรำหน้าศพ ตำบลทางเกวียน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง สรุปผลการศึกษาได้ว่า ขั้นตอนการสวดพระมาลัยนั้นดำเนินไปอย่างเรียบง่าย เริ่มจากการสวดบทพื้นพระมาลัย (บทในกาล) บทไหว้ครู บทไหว้ศพ บทลำสวด และบทสั่งเปรตเป็นลำดับสุดท้ายวัฒนธรรมที่พบในการสวดพระมาลัยแบ่งได้เป็น 2 ด้าน คือ ด้านพิธีกรรม และด้านขนบธรรมเนียมประเพณี การสวดพระมาลัยของคณะนางรำหน้าศพแบ่งรูปแบบของเทคนิควิธีที่ใช้ออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่

1. เทคนิคการเอื้อนเสียง มีลักษณะการใช้ 2 วิธี คือ (1) การเอื้อนตามทำนอง (2) การเอื้อนกระทุ้งจังหวะ

2. เทคนิคในคำร้อง มีลักษณะการใช้ 20 วิธี คือ (1) เสียงครั่น (2) เสียงกระทบ (3) เน้นเสียง (4) กล่อมเสียง (5) เสียงครวญ (6) ซ้อนเสียง (7) ลักจังหวะ (8) หางเสียง (9) โหนเสียง (10) เสียงลอย (11) เสียงเครือ (12) กระทุ้งจังหวะ (13) กระทุ้งเพลง (14) แทรกคำ (15) ลงเสียงพยัญชนะท้าย (16) เสียงสะดุด (17) เสียงลงทรวง (18) เหินเสียง (19) กลืนเสียง (20) ผันเสียง

3. เทคนิคการท่องทำนองเพลง มีลักษณะการใช้ 5 วิธี คือ (1) การท่องไปตามทำนองเพลง (2) การท่องแบบกระทุ้งทำนอง (3) การท่องทำนองเลียนเสียงเครื่องดนตรี (4) การท่องทำนองแบบเห่ (5) การท่องทำนองโดยใช้คำอื่น

จรินทร์ เทพสงเคราะห์ (2540: 132) ได้ทำการวิจัยเรื่องบทเพลงดนตรีกาหลอในจังหวัดสงขลา ผลการศึกษา พบว่า วงดนตรีกาหลอประกอบด้วยนักดนตรี 3-4 คน เครื่องดนตรี คือ ปี่ฮ้อ หรือปี่กาหลอ 1 เลา โทน 2 ลูก ฆ้อง 1-2 ใบ แต่งกายด้วยเสื้อม่อฮ่อมหรือเสท้อเชิ้ต นุ่งผ้าโสร่ง มีผ้าคาดเอว บรรเลงเฉพาะงานศพเท่านั้น เจ้าภาพต้องปลูกโรงฆ้องไว้ให้ผู้บรรเลง มีรูปแบบการบรรเลงแตกต่างกันไปในแต่ละวง บทเพลงจำแนกเป็น บทเพลงไหว้ครูหรือแม่บท เพลงบรรเลงทั่วไป และเพลงในพิธีศพ การดำเนินทำนอง เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน

สายสุนีย์ ขาวปลื้ม (2544: 130) ได้ทำการวิจัยเรื่องเพลงรำผีมอญ จังหวัดปทุมธานี พบว่า เพลงมอญในปัจจุบันมีกำเนิดมาจากเพลงในพิธีรำผี ใช้บรรเลงในโอกาสต่างๆ พิธีทางศาสนา งานประโคมศพ และงานรื่นเริงทั่วไป เรื่องเพลงนั้น พบว่า เพลงผีรำมี 8 เพลง มีบันไดเสียง 4 บันไดเสียง คือ ฟา ซอล ที โด กระสวนจังหวะของทำนองเพลงเป็นลักษณะทำนองต่างๆ ลักษณะของทำนองเป็นการโดดเสียงไปมาสูงขึ้นแล้วต่ำลง แล้วสูงขึ้น สลับฟันปลา และรูปแบบลงแล้วคงที่ ขึ้นแล้วคงที่

กรสรวง ดีนวลพะเนาว์ (2549: 110) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สวดคฤหัสถ์ กรณีศึกษาคณะนายหอม ภุมรา ตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี ผลการศึกษาพบว่า มีลักษณะเลียนแบบการสวดพระอภิธรรมในพุทธศาสนา แสดงในประเพณีการตาย ผู้สวดเป็นฆราวาสที่บวชเรียนมาแล้ว มี 4 คน เรียกว่า “สำรับ” โดยมีประเพณีที่ถือว่าเป็นต้นแบบแห่งการสวด 3 ประเพณี คือ 1.ประเพณีสวดชาดกหรือเทศน์มหาชาติ 2.ประเพณีสวดพระมาลัย 3.ประเพณีสวดพระอภิธรรม มีเทคนิคในการสวดดังนี้ 1.เน้นเสียง 2.ผ่อนเสียง 3.กลืนเสียง 4.ขยักขย่อน 5.เสียงครวญ 6.ผันเสียง 7.โยนสียง 8.ลักจังหวะ 9.เสียงหนัก เสียงเบา 10.หางเสียง 11.เหินเสียง 12.โหนเสียง 13.อมเสียง 14.เสียงลงทรวง 15. กระทุ้งจังหวะ 16. ร้องกระทุ้งเพลง 17.ร้องควบคำ 18.วิธีสวด โดยมีองค์ประกอบทั้งหมด 3 วิธี ร้องส่ง สวดรับ สวดแทรก

นวรัตน์ นักเสียง (2550: 45) กล่าวถึงการเล่นลำสวดในปริญญานิพนธ์เรื่องเพลงขอทาน จังหวัดจันทบุรี โดยลำสวด คำนี้นั้น คาดว่าเป็นคำเดียวกันกับรำสวด โดยได้อธิบายไว้ว่า ลำสวด เป็นการร้องลำนำตามจังหวะการปรบมือ และเครื่องดนตรีประเภทเครื่องประกอบจังหวะ เช่น กลอง กรับฉิ่ง และมีการร่ายรำให้เข้าจังหวะอีกด้วย ลำสวดเป็นการแสดงที่นิยมเล่นกันในงานศพเท่านั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออยู่เป็นเพื่อนกับญาติมิตรของผู้ตายที่ต้องเฝ้าอยู่ในงานศพ มีทำนองร้องหลายทำนอง เช่น เพลงลำพื้น เพลงลูกทุ่ง เพลงละครบางเพลง บทร้องอาศัยจากบทเพลงพื้นเมือง นิทาน ตำรา บทละคร หรือบทเพลงลูกทุ่งที่นิยมกัน แล้วนำมาดัดแปลงเนื้อร้องตามแต่ความถนัดของผู้แสดง บทละครที่นิยมมาใช้ได้แก่ ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี สังข์ทอง ลำสวดเป็นการละเล่นที่มีความเชื่อว่าจะเล่นเฉพาะในงานศพเท่านั้น แต่การถ่ายทอดการเล่นลำสวดนั้นจะต้องหาสถานที่ที่มิใช่บ้านของตนเอง เช่น ในสวนนอกบ้านหรือที่วัด เป็นต้น ปัจจุบันยังมีคณะลำสวดอยู่บริเวณอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสาร หนังสือ ตำรา วิชาการงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการลงเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยทำการบันทึกข้อมูลโดยใช้เครื่องมือที่เชื่อถือได้ มีความเหมาะสม เพื่อศึกษารูปแบบของการเล่นรำสวดโดยละเอียด ครบทุกขั้นตอน ทั้งภาพและเสียง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

1. การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น

1. ข้อมูลเอกสาร
   - หอสมุดกลางมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
   - สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   - หอสมุดแห่งชาติ
   - ห้องสมุดคณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
   - สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดตราด
2. ข้อมูลภาคสนาม
   - คณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

2. การรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเอกสาร

   รวบรวมข้อมูลเบื้องต้นจากเอกสาร หนังสือ งานวิจัย ในบริบทที่เกี่ยวข้องดังนี้

   - ประวัติ ความเป็นมาของการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด
   - ประวัติความเป็นมาของการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ต.บางปิด อ.แหลมงอบ จ.ตราด
   - ขั้นตอนการเล่นรำสวด
   - การแต่งกาย
   - เครื่องดนตรี
   - ลักษณะเพลง
2. ข้อมูลภาคสนาม

   เก็บข้อมูลจากคณะรำสวดในจังหวัดตราด โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูล การสังเกต การสัมภาษณ์พ่อเพลงแม่เพลงและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยใช้อุปกรณ์บันทึกข้อมูล ดังนี้

2.1 เก็บข้อมูลภาพนิ่ง โดยใช้กล้องถ่ายรูปบันทึกภาพ

- หัวหน้าคณะและสมาชิกคณะ
- การแต่งกาย
- เครื่องไหว้ครู
- เครื่องดนตรี
- บรรยากาศในการเล่นรำสวด

2.2 เก็บข้อมูลภาพเคลื่อนไหว การร้องและการรำ โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงและกล้องวีดิโอ

- ข้อมูลเสียง (เสียงเพลงและเสียงสัมภาษณ์)
- ข้อมูลภาพเคลื่อนไหว (บรรยากาศการเล่นรำสวดและขั้นตอนการเล่นตั้งแต่เริ่มจนจบ)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์

4. อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำวิจัย

- กล้องถ่ายรูป
- กล้องวีดีโอ
- เครื่องบันทึกเสียง
- ปากกา ดินสอ กระดาษ

5. การจัดกระทำข้อมูล

1. ข้อมูลเอกสาร

1.1 นำข้อมูลจากการศึกษาจากแหล่งความรู้ เอกสาร ตำราต่างๆ มาเรียบเรียง แยกแยะหมวดหมู่ ดังนี้

1) ประวัติความเป็นมาของการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด

2) ประวัติความเป็นมาคณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

3) ลักษณะเพลง

4) การแต่งกาย

5) เครื่องดนตรี

6) ขั้นตอนการเล่นรำสวด

2. ข้อมูลภาคสนาม

2.1 นำข้อมูลจากการลงสัมภาษณ์ และที่เก็บได้จากภาคสนาม มารวบรวมเข้ากับข้อมูลจากเอกสารที่มีอยู่ ตามเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

1) ประวัติความเป็นมาของการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด

2) ประวัติความเป็นมาคณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

3) ลักษณะเพลง

4) การแต่งกาย

5) เครื่องดนตรี

6) ขั้นตอนการเล่นรำสวด

3. จัดเรียงข้อมูลให้ถูกต้องตามเนื้อหา ให้ผู้ให้ข้อมูลตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจทานแก้ไข

4. สรุปตามประเด็นที่ตั้งไว้

6. **การวิเคราะห์ข้อมูล**

1. ประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นรำสวด

1.1 ประวัติการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด

1.2 ประวัติการเล่นรำสวดของคณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

1.3 พิธีกรรม

1.4 ประเพณีท้องถิ่น

1.5 การถ่ายทอด

2. รูปแบบการเล่นรำสวดของคณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

2.1 เครื่องแต่งกายของผู้แสดง

2.2 ท่ารำ

2.3 เครื่องดนตรีและรูปแบบการบรรเลง

2.4 ขั้นตอนการเล่นรำสวด

2.5 ลักษณะบทร้องรำสวด

7. **การนำเสนอข้อมูล**

เสนอผลการศึกษาวิจัยเป็นรูปเล่มแบบพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4
ผลดำเนินการวิจัย

1. ประวัติความเป็นมาของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องในการเล่นรำสวด

1.1 ประวัติความเป็นมาในการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด

รำสวด จัดเป็นการละเล่นพื้นบ้านอย่างหนึ่ง มีมาตั้งแต่เมื่อไรนั้นไม่ปรากฏแน่ชัด จากการศึกษาพบว่า รำสวดนั้นมีวิวัฒนาการมาจากการสวดแบบโบราณชนิดหนึ่ง คือ สวดพระมาลัย เป็นการสวดที่นำเอาวรรณกรรมกลอนสวดเรื่องพระมาลัย มาสวดเป็นทำนอง ซึ่งการสวดพระมาลัยนั้นปรากฏชัดเจนในสมัยรัตนโกสินทร์ พบว่าในสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชได้ออกกฎพระสงฆ์ สรุปเนื้อความได้ว่า ห้ามพระสงฆ์เทศนาเป็นกาพย์กลอน เพราะไม่เหมาะสมแก่สมณะเพศ จากนั้นการสวดพระมาลัยโดยพระสงฆ์ค่อยๆ สูญหายไป จึงสันนิษฐานได้ว่า การสวดเช่นนี้คงมีมาแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาแล้ว เกิดเป็นความนิยมขึ้นมา จนเกิดความไม่เหมาะสมแก่การครองสมณะขึ้น แต่เดิมนั้นการสวดพระมาลัยเป็นการสวดที่ใช้ในงานมงคล เช่น งานแต่งงาน มีเนื้อหาเป็นการกล่อมหอ สั่งสอนคู่บ่าวสาว จากนั้นมีความนิยมนำมาสวดในงานศพ โดยพระสงฆ์จำนวน 4 รูปจะเป็นผู้สวดเป็นทำนองคฤหัสถ์ ในคืนสุดท้ายของงานศพก่อนการฌาปนกิจ โดยนำบทพระมาลัยในใบลานที่อยู่ในตู้พระอภิธรรมออกมาสวด เพื่อเป็นการสั่งสอนญาติของผู้ตายหรือคนที่มีชีวิตอยู่ให้รู้จักบาปบุญคุณโทษและเชื่อว่าการสวดนี้จะช่วยให้ผู้ตายไปสู่สวรรค์ หรือภพภูมิที่ดี เมื่อความนิยมในการสวดพระมาลัยตามงานต่างๆ ลดน้อยลง จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสวดมาเป็นการสวดที่ใช้ฆราวาสแทน พระสงฆ์ เมื่อเป็นชาวบ้านสวด จึงได้ดัดแปลงให้มีความสนุกสนาน นำเอานิทานพื้นบ้านมาร้องเป็นบทสวดคล้ายการสวดพระมาลัย ใช้ลีลาน้ำเสียงที่สนุกสนาน บ้างก็เรียกการสวดแบบนี้ว่าสวดคฤหัสถ์ สวดฆราวาส หรือรำสวด เป็นต้น ทั้งนี้ตามแต่ชาวบ้านในพื้นที่นั้นๆ จะเรียก และมีการเพิ่มเติมท่าทางการร่ายรำตามบทบาทของนิทานพื้นบ้าน สร้างความสนุกสนานแก่ผู้ชมตลอดทั้งคืน รำสวดในยุคแรกๆ นั้น เป็นการร้องเล่นเพลงโบราณเก่าๆ เป็นทำนองโบราณ ไม่ทราบชื่อเพลง ถ่ายทอดกันมาแบบมุขปาฐะ จากคนรุ่นก่อน ภายหลังจึงมีเนื้อใหม่ขึ้น เพราะต้องนำมาร้องเล่นทั้งคืน ส่วนใหญ่จะเป็นบทร้องที่มาจากบทวรรณคดี เช่น พระอภัยมณี ลักษณาวงศ์ ขุนช้างขุนแผน ไกรทอง เป็นต้น จนกลายมาเป็นรูปแบบการสวดที่เรียก รำสวดในปัจจุบัน

คำว่า รำสวด นั้น เป็นชื่อที่มักใช้เรียกการละเล่นนี้ในแถบพื้นที่ภาคตะวันออก โดยเฉพาะจังหวัดระยอง จันทบุรี และจังหวัดตราด รูปแบบการเล่นนั้นพบว่ามีอยู่ 2 รูปแบบ คือ

1. รำสวดแบบดั้งเดิม คงไว้ซึ่งการสวดพระมาลัย บทโบราณ นิทานพื้นบ้านและไม่มีการออกเพลงลูกทุ่ง

2. รำสวดแบบสมัยใหม่ มีการสวดบทต่างๆ คล้ายกัน อาจมีหรือไม่มีการสวดบทสวด พระมาลัยก็ได้ แต่จะมีการร้องเล่นเพลงลูกทุ่งสมัยใหม่ด้วย

ในการเล่นรำสวดนั้นที่จังหวัดตราดมีการตั้งเป็นคณะ มักใช้ชื่อตามหัวหน้าคณะ และสถานที่ที่คณะตั้งอยู่ โดยในพื้นที่ ของจังหวัดตราด มีคณะรำสวดตั้งอยู่เกือบทุกอำเภอ แต่ส่วนใหญ่ไม่ใช่คณะที่ตายตัว บางครั้งก็การรวมวงแบบเฉพาะกิจ ตามงานไป แล้วแต่ใครจะสะดวก แต่ทั้งนี้ผู้ที่มาเล่นด้วยกัน ต้องร้องและเล่นในบทร้องและรูปแบบเดียวกัน จึงจะสามารถเล่นด้วยกันได้ กล่าวคือต้องเป็นลูกศิษย์ที่เรียนจากครูคนเดียวกันนั่นเอง แม้จะไม่ได้อยู่คณะเดียวกัน ก็สามารถเล่นด้วยกันได้

1.2 ประวัติความเป็นมาของคณะรำสวด คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

จังหวัดตราด เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีคณะรำสวดที่มีชื่อเสียงจำนวนหลายคณะ เป็นที่นิยมในการหางานของคนในจังหวัดตราดและจังหวัดใกล้เคียง โดยคณะรำสวดจะมีอยู่ในหลายอำเภอ เช่น อำเภอแหลมงอบ อำเภอเขาสมิง อำเภอเมืองตราด เป็นต้น ซึ่งการเล่นรำสวดในจังหวัดตราดนั้นสันนิษฐานว่ามีพัฒนาการความเป็นมายาวนานกว่า 200 ปี ว่ากันว่าผู้ที่เล่นรำสวดในจังหวัดตราดที่มือชื่อเสียงมาก คือ ครูทวดเสนาะ พญาเวช ภูมิลำเนาเป็นคนบ้านหินดาษ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด อีกท่านคือ ครูแคล้ว เวชศาสตร์ ภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ซึ่งทั้งสองท่านได้ถึงแก่กรรมไปแล้ว ทั้งสองท่านถือได้ว่าเป็นครูรำสวดที่ได้ถ่ายทอดความรู้ด้านนี้ให้แก่ลูกศิษย์ลูกหามากมายตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากข้อมูลสัมภาษณ์ที่ได้จากลูกศิษย์และญาติของครูแคล้ว พบว่าคณะรำสวดของครูแคล้ว เวชศาสตร์นั้น ก่อตั้งขึ้นประมาณปี 2475 นับเป็นคณะแรกๆ ของจังหวัดตราด จึงมีวิธีการเล่นแบบโบราณ ที่ปัจจุบันทางคณะก็ดำรงไว้ซึ่งการเล่นรำสวดแบบดั้งเดิม คือไม่มีการเล่นแบบลำแต่งใหม่ และมีการสวดพระมาลัย ซึ่งชื่อคณะนั้น ตั้งตามชื่อ ครูแคล้ว เวชศาสตร์ โดยครูแคล้วได้รับการถ่ายทอดมาจาก นายเขียน ผลานันทนิต ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของทวดเสนาะ เป็นคนบ้านปากคลอง ตำบลบางปิด ครูแคล้วมีภรรยาชื่อ นางช่อ เวชศาสตร์ ซึ่งนางช่อเองก็ได้รับการถ่ายทอดการเล่นรำสวดมาจากน้าชาย คือ นายเขียน สร้อยแสง ครูแคล้วกับนางช่อ มีธิดาทั้งหมด 7 คน ซึ่งทุกคนล้วนได้รับการถ่ายทอดการเล่นรำสวดทั้งสิ้น ช่วงแรกเริ่ม ครูแคล้วได้รวบรวมผู้เล่นรำสวดในละแวกตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบประมาณ 6-8 คน ตั้งคณะขึ้นมา แต่เดิมนั้นเล่นเพื่ออยู่เป็นเพื่อนศพ เป็นเพื่อนเจ้าภาพ ตามประสาเพื่อนบ้านเท่านั้น เจ้าภาพก็จะตอบแทนด้วยการเลี้ยงอาหาร ไม่ได้ทำ

เป็นธุรกิจ ไม่มีค่าจ้าง สมาชิกในคณะที่มาเล่นก็มีอาชีพหลักอยู่แล้ว บ้างทำสวน บ้างทำนา หรือประกอบอาชีพต่างๆ กันไป แต่เมื่อมีชื่อเสียงแพร่ออกไปคนต่างบ้านก็มักจะมาหาไปเล่น มีการตอบแทนเป็นค่าเดินทาง ค่าจ้าง เกิดขึ้น โดยการเล่นรำสวดมักจะเล่นเป็นคืนสุดท้ายของงานศพ เล่นตั้งแต่หัวค่ำ หลังพระสวดพระอภิธรรมจบ ก็จะร้องเล่นต่อเลย จนถึงรุ่งเช้าของอีกวัน คือวันเผาศพ สมัยนั้นค่าจ้างอยู่ประมาณ 1000 – 1500 บาท เมื่อมีการจ้างงานขึ้น จึงกลายเป็นอาชีพเสริมอีกอย่างหนึ่ง เมื่อครูแคล้วเสียชีวิต นางซ่อผู้เป็นภรรยาก็ขึ้นเป็นคนดูแลคณะต่อ โดยมีนางเหน่ง สร้อยแสง ที่เป็นลูกคณะแต่เดิม มาเป็นหัวหน้า สมัยนั้นมีสมาชิกอยู่ 16 คน ดังนี้

1. นางเหน่ง สร้อยแสง หัวหน้าคณะ
   ที่อยู่ 102 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
2. นางอรชร ศรประชุม รองหัวหน้าคณะ
   ที่อยู่ 105 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
3. นางวิเชียร สุนทวนิค สมาชิก
   ที่อยู่ 105 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
4. นางสมัย สุขสิ สมาชิก
   ที่อยู่ 28/2 หมู่ 2 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
5. นายฉันท์ รุ่งสว่าง สมาชิก
   ที่อยู่ 85 หมู่ 4 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
6. นายโกย พรมมณี สมาชิก
   ที่อยู่ 32 หมู่ 3 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
7. นางมังคุด ชาวนา สมาชิก
   ที่อยู่ 15 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
8. นางสร้อย สร้อยแสง สมาชิก
   ที่อยู่ 102 หมู่ 2 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
9. นางสัมฤทธิ์ สุขสิ สมาชิก
   ที่อยู่ 28/2 หมู่ 3 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
10. นางทุเรียน อุทัยทิศ สมาชิก
    ที่อยู่ 66/4 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
11. นางอังชัญ ไชยฤทธิ์ สมาชิก
    ที่อยู่ 4/1 หมู่ 5 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

12. นายประสาทเวชศาสตร์ สมาชิก

ที่อยู่ 81 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

13. นายเหี้ยม จังคะพาณิชย์ สมาชิก

ที่อยู่ 118 หมู่ 2 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

14. นางสายหยุด ขวัญดี สมาชิก

ที่อยู่ 36/3 หมู่ 2 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

15. นายคำ ฉัตราวรรณ สมาชิก

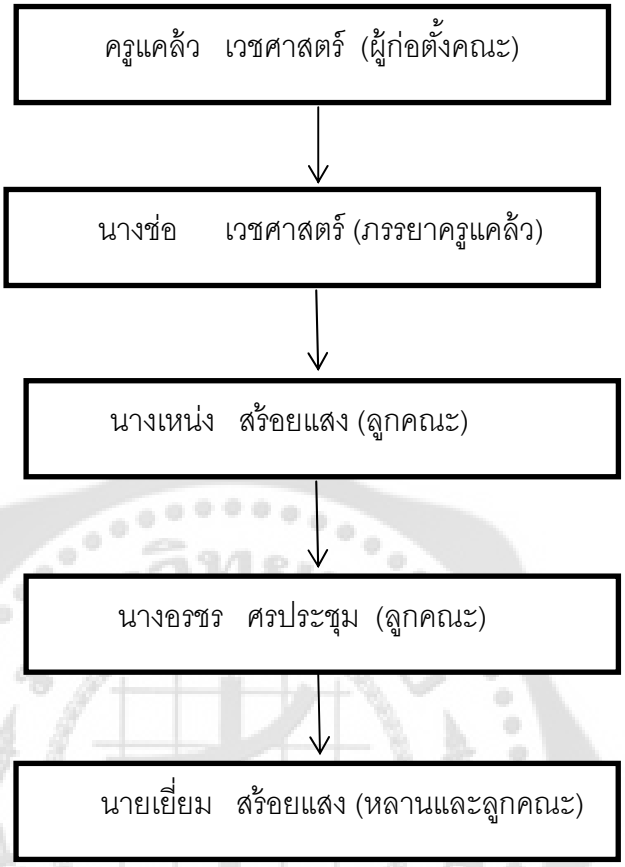
ที่อยู่ 55 หมู่ 4 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

16. นายยวง สร้อยแสง สมาชิก

ที่อยู่ 122 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด

โดยสมาชิกทุกคนเป็นคนบ้านบางปิดทั้งหมด และทุกคนสามารถรับงานได้หมด และร้องเล่นได้ทุกตัวละคร เป็นได้ทั้งพ่อเพลงแม่เพลงและลูกคู่ เมื่อนางเหน่งอายุมากแล้ว ก็ได้มอบให้ นางอรชร ศรประชุม ที่เป็นผู้ช่วยหัวหน้าคณะ รับช่วงต่อ ปัจจุบันได้มีการสืบทอดมาจนถึงรุ่นลูกศิษย์ ไม่มีหัวหน้าคณะ เพียงแต่ใครที่เป็นผู้รับงานมา ก็จะไปหาสมาชิกคนอื่นๆ มาร่วมเล่น แล้วก็ใช้ชื่อ คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ทำให้มีสมาชิกที่เล่นรำสวดในแต่ละครั้งไม่แน่นอน สมาชิกในคณะที่มาเล่นส่วนใหญ่ต่างก็มีอาชีพประจำกันอยู่แล้ว จะรวมตัวกันเล่นรำสวดก็ต่อเมื่อมีงานจ้าง แล้วแต่ใครสะดวกใครว่างก็มาเล่นกัน โดยรับงานทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ตำบลบางปิด ปัจจุบันผู้ที่รับงานคือ นายเยี่ยม สร้อยแสง ซึ่งเป็นหลานของครูแคล้ว มีหน้าที่เป็นผู้รับงาน และติดต่อสมาชิกเพื่อให้มาเล่น

แผนภาพลำดับหัวหน้าคณะของคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

สมาชิกที่เล่นอยู่เป็นประจำทั้งหมด 8 คน ดังนี้

1. นายเยี่ยม สร้อยแสง
   ที่อยู่ 115/1 หมู่ 6 ตำบลบางปิด อำเภอแหลงมอบ จังหวัดตราด
2. นางสังวร อาชีวะ
   ที่อยู่ 85/1 หมู่ 1 ตำบลทุ่งนนทรี อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด
3. นางสาเก มิ่งมีชัย
   ที่อยู่ 223/1 หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
4. นางสำราญ ช่างไม้
   ที่อยู่ 400/35 หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
5. นายเริ่ม ช่างไม้
   ที่อยู่ 400/35 หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด
6. นางกัญญา สุทธิมาลย์
   ที่อยู่ 309/7 หมู่ 8 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

7. นางสัมฤทธิ์ สุขสิ
   ที่อยู่ 28/2 หมู่ 3 ตำบลคลองใหญ่ อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด
8. นายเอนก สารเนตร
   ที่อยู่ 23/1 หมู่ 3 ตำบลอ่าวใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดตราด

จะเห็นได้ว่า สมาชิกแต่ละคน ไม่ใช่คนในพื้นที่เดียวกันเหมือนรุ่นก่อนๆ คาดว่าคงมีคนจากต่างถิ่นต่างอำเภอมาขอเรียนรำสวดกับคณะครูแคล้ว แล้วนำไปเผยแพร่ต่อ ลูกศิษย์ของครูจึงมีในพื้นที่อื่นด้วย เมื่อมีการแสดงผู้ว่าจ้างก็จะติดต่อผ่านทางสมาชิกในคณะ จากนั้นคนรับงานก็จะเป็นผู้รวบรวมสมาชิก หากสมาชิกไม่ว่าง ก็อาจจะหาคนที่อยู่คณะอื่นที่สะดวกมาร่วมเล่นได้ แต่ต้องร้องเล่นในเนื้อร้องทำนองเดียวกัน กล่าวคือเป็นศิษย์สำนักเดียวกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสะดวก และโอกาสสถานที่ มากกว่า โดยปัจจุบันทางคณะก็ยังคงเล่นรำสวดแบบโบราณ คือการสวดพระมาลัย และไม่มีการเล่นลำแต่งใหม่ หรือออกเพลงลูกทุ่งโดยเด็ดขาด ซึ่งเป็นสิ่งที่ทางคณะให้ความสำคัญมาก

1.3 **พิธีกรรมที่เกี่ยวข้อง**

พิธีไหว้ครู ในการเล่นรำสวดนั้น จะเริ่มต้นด้วยพิธีการไหว้ครูก่อนเสมอ ถือเป็นแสดงความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ ครูบาอาจารย์ที่ถ่ายทอดวิชาความรู้ตามประเพณีของไทย และยังเป็นเหมือนการอัญเชิญสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ให้มายังพิธี เป็นการบอกกล่าวเจ้าที่เจ้าทาง วิญญาณผู้ตายรวมถึงการขอขมาขออภัยในสิ่งที่จะร้องจะเล่นต่อไปอีกด้วย ที่อาจจะมีร้องรำที่ไม่เหมาะสมอยู่บ้างตามเนื้อเรื่องของบท บทไหว้ครูนี้ทางคณะจะเรียกว่า “บทต้น” ซึ่งแต่ละคณะก็แตกต่างกันไป มีหลายบท แล้วแต่จะนัดแนะกันว่าจะขึ้นบทใด ผู้เล่นรำสวดจะนั่งล้อมเป็นวงกลม ผู้ที่ทำพิธีไหว้ครูก็จะเป็นผู้อาวุโส หรือหัวหน้าคณะ โดยจะขึ้นว่า

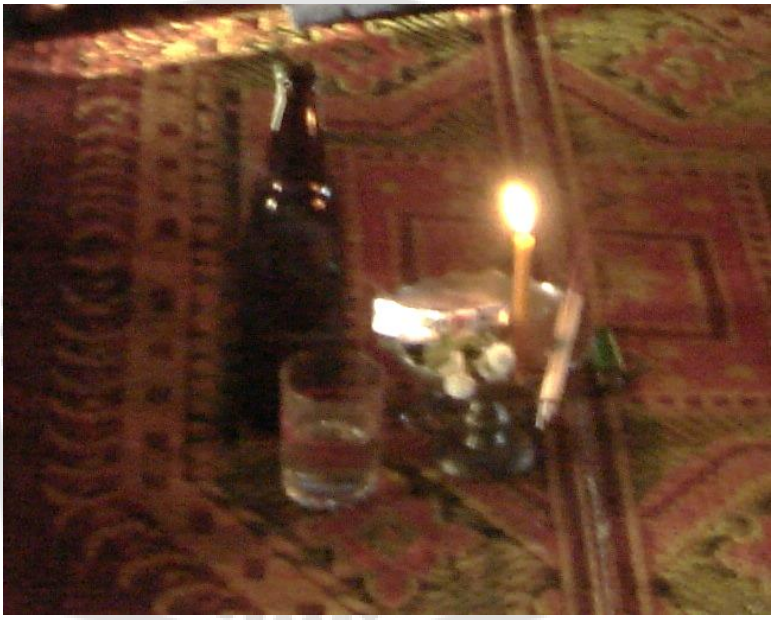
“ นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ” 3 จบ แล้วจึงขึ้นบทไหว้ครู

ตัวอย่างเนื้อเพลงบทต้น

“ ขออภัยอย่าได้ติเตียน ใครเห็นผิดเพี้ยน ช่วยสั่งช่วยสอน ฉันเพิ่งศึกษา วิชายังอ่อน มันยังซับซ้อน มันไม่เรียบไม่ร้อย เปรียบเหมือนไก่อ่อน เพิ่งจะสอนหัด ยังไม่เจนไม่ชัด ยังไม่เจนไม่ชัด วิชายังน้อย ยังไม่ชำนาญในการกล่าวถ้อย ยังไม่ชำนาญในการกล่าวถ้อยพลั้งนิดพลั้งหน่อย ฉันขออภัย.....”

อุปกรณ์ที่ใช้ในพิธีไหว้ครู

- พานหรือจานรอง
- ดอกไม้
- หมาก 3 คำ
- บุหรี่ 1 ซอง
- ธูป 3 ดอก
- เทียน 1 เล่ม
- เหล้า 1 ขวด

ภาพประกอบ 1 เครื่องไหว้ครู

สำหรับพิธีการไหว้ครูนั้น เมื่อพระสงฆ์สวดพระอภิธรรมจบ ผู้แสดงมาพร้อมกันแล้ว ก็จะเริ่มทำการแสดง โดยผู้แสดงจะมานั่งล้อมวงกัน เครื่องไหว้ครูจะจัดใส่พานหรือจานตามสะดวก เทเหล้าใส่แก้วเล็กน้อย แกะซองบุหรี่ไว้ ทั้งนี้ทางคณะจะนำเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ประกอบการแสดงนำมาวางในพิธีไหว้ครูด้วย ผู้ที่อาวุโสจะเป็นผู้นำทำพิธีไหว้ครู จุดธูปเทียน จากนั้นกล่าวคำไหว้ครู ต่างคนต่างกล่าวในใจหรือกล่าวออกเสียงพร้อมกันทั้งคณะก็ได้ เมื่อกล่าวไหว้ครูเสร็จก็จะนำจานที่ใส่เครื่องไหว้ครูยกขึ้นเหนือหัวอธิษฐานจิต แล้วส่งทำต่อๆ กันไปในวงไม่ให้ขาดตอน

จากนั้นก็จะจิบเหล้าที่อยู่ในพิธี โดยส่งต่อกันในวง เป็นการจิบเพียงเล็กน้อย และนำมาประพรมเครื่องดนตรีและอุปกรณ์ที่ใช้ในการแสดง โดยผู้เล่นมีความเชื่อว่าของที่เข้าพิธีไหว้ครูจะนำความเป็นสิริมงคลและความราบรื่นในการแสดงมาให้

ภาพประกอบ 2 พิธีกรรมไหว้ครู

การสวดพระมาลัย

สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของการเล่นรำสวดก็คือ การสวดพระมาลัย เมื่อร้องบทต้นหรือบทไหว้ครูเสร็จแล้ว จะถามเจ้าภาพว่าให้สวดมาลัยเลยหรือไม่ ถ้าเจ้าภาพต้องการให้สวดก่อน ก็จะนำคัมภีร์พระมาลัย ที่อยู่ในตู้พระอภิธรรมมาสวดได้เลย แต่ถ้าไม่ ก็จะสวดตอนเช้ามืดก่อนจะสวดบทสุดท้าย โดยผู้ชายที่อาวุโสที่สุดในวง จะเป็นผู้เชิญตู้พระอภิธรรมมา จากนั้น ก็ตั้งไว้ตรงกลางวง นำคัมภีร์พระมาลัยออกมา เปิดสวดตามเนื้อหาในคัมภีร์ ส่วนใหญ่จะเริ่มต้นจากตอนที่พระมาลัยไปนรกแล้วกลับมาสั่งสอนคนในโลกมนุษย์ ให้ละเว้นการทำชั่ว หมั่นทำดี และทำบุญทำทานอุทิศไปให้ผู้ตาย ให้ได้ไปสู่ภพภูมิที่ดี สวดตามเนื้อเรื่องไปจนจบการท่องนรก ในขณะสวดนี้ ไม่มีการรำ

ภาพประกอบ 3 การสวดพระมาลัย

1.4 ประเพณีท้องถิ่น

ในวัฒนธรรมการจัดพิธีศพ คนไทยนิยมนำศพตั้งบำเพ็ญกุศลที่วัด หรือหากบ้านใดสะดวกที่จะจัดที่บ้าน ก็สามารถทำได้ เมื่อมีพิธีศพ ผู้ที่เป็นญาติพี่น้อง หรือเพื่อนบ้านนั้นก็จะพากันไปช่วยเหลืองานศพ ไปฟังพระสวด เมื่อพระสวดจบก็จะนั่งพูดคุยเป็นกำลังใจแก่ญาติผู้ตาย การเล่นรำสวดนั้นก็ถือเป็นการแสดงน้ำใจอย่างหนึ่งที่คนในละแวกบ้านจะรวมตัวกันไปเล่นรำสวดเพื่ออยู่เป็นเพื่อนศพในตอนกลางคืน และเป็นการปลอบใจญาติของผู้ตาย ไม่ให้เกิดความเศร้าโศกเสียใจ ผู้ที่เป็นเจ้าภาพก็จะเลี้ยงดูด้วยอาหารการกินตลอดทั้งคืน บ้างก็มาร่วมวงร้องเล่นด้วยกันเป็นการร้องเล่นแบบชาวบ้าน แต่ก็คงไว้ซึ่งวัฒนธรรมประเพณีโบราณเกี่ยวพิธีศพ การเวียนว่ายตายเกิด นรก สวรรค์ ความปรารถนาของญาติผู้ตายก็คือ หวังให้ผู้ตายได้ไปสู่สุคติ ไปภพภูมิที่ดี การสวดพระอภิธรรม ปฏิบัติต่อกันเช่นนี้เรื่อยมาจนเป็นประเพณี แต่ในปัจจุบันเนื่องจากผู้ที่เล่นรำสวดได้เหลือน้อยลงทุกที และส่วนใหญ่อายุมากแล้วจะรวมตัวกันมาเล่นก็ยาก ประเพณีเหล่านี้ก็เบาบางลงตามกาลเวลา

1.5 การถ่ายทอด

การเล่นรำสวดนั้น ส่วนใหญ่ จะเป็นการสืบทอดภูมิความรู้ของครอบครัว พ่อแม่สอนลูกหลาน ญาติพี่น้องสอนกัน เพราะเป็นการร้องเล่นที่เป็นแบบโบราณ หาผู้ที่สนใจได้ยาก หากแต่ถ้าเป็นสืบทอดของครอบครัว ย่อมเป็นไปโดยสายเลือดมากกว่า อีกทั้งคนโบราณ ใช้วิธีการสืบทอดแบบมุขปาฐะ คือปากต่อปาก ต้องใช้เวลาในการจดจำพอสมควร เด็กรุ่นใหม่ไม่มีความอดทนมากพอ และไม่หลักฐานที่เป็นลายลักษณ์อักษร ทำให้ยากต่อการจดจำ และการร้องเล่นแบบโบราณนั้น อาจไม่สนุกสนาน เร้าใจเหมือนการร้องเล่นแบบสมัยใหม่ จึงหาผู้สนใจมาสืบทอดต่อได้ยาก ขั้นตอนในการฝึกนั้น ผู้ที่ฝึกต้องไปเรียนที่วัด ศาลเจ้า หรือสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ ห้ามฝึกที่บ้าน ถือเป็นการละเล่นที่เกี่ยวข้องพิธีศพ อันเป็นเรื่องอวมงคล และบทร้องบางบทถือเป็นบทที่เกี่ยวข้องภูตผี วิญญาณ ตามความเชื่อแล้ว ไม่ควรทำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ที่บ้าน ในปัจจุบันหาคนรุ่นใหม่ที่สนใจการละเล่นนี้ได้ยาก ดังเหตุผลข้างต้น ทำให้การเล่นรำสวดหาดูได้ยากขึ้น และแบบโบราณแทบจะหาดูไม่ได้แล้ว การเล่นรำสวดส่วนใหญ่ได้กลายเป็นธุรกิจมากกว่าการละเล่นที่เป็นวัฒนธรรมท้องถิ่น มีการเปลี่ยนแปลง ไปตามยุคสมัย ภายหลังแทบจะร้องเล่น เต้นเพลงลูกทุ่งเกือบทั้งคืน การรำ การสวดจริงหาดูได้น้อยลงเต็มที คณะของครูแคล้วนั้น มีการถ่ายทอดผ่านทางเครือญาติและลูกศิษย์ ผู้เล่นรำสวดเองต่างก็เป็นกังวลว่า อาจจะเป็นรุ่นสุดท้ายที่ยังเล่นอยู่ เพราะในปัจจุบันไม่มีเด็กวัยรุ่นมาสืบทอดอีกแล้ว คณะที่มีผู้เล่นอายุน้อยๆ จะเป็นคณะใหม่ๆ ที่ร้องเล่นแบบสมัยใหม่ มากกว่า แบบโบราณไม่มีแล้ว

2. รูปแบบการเล่นรำสวดของคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

2.1 การแต่งกาย

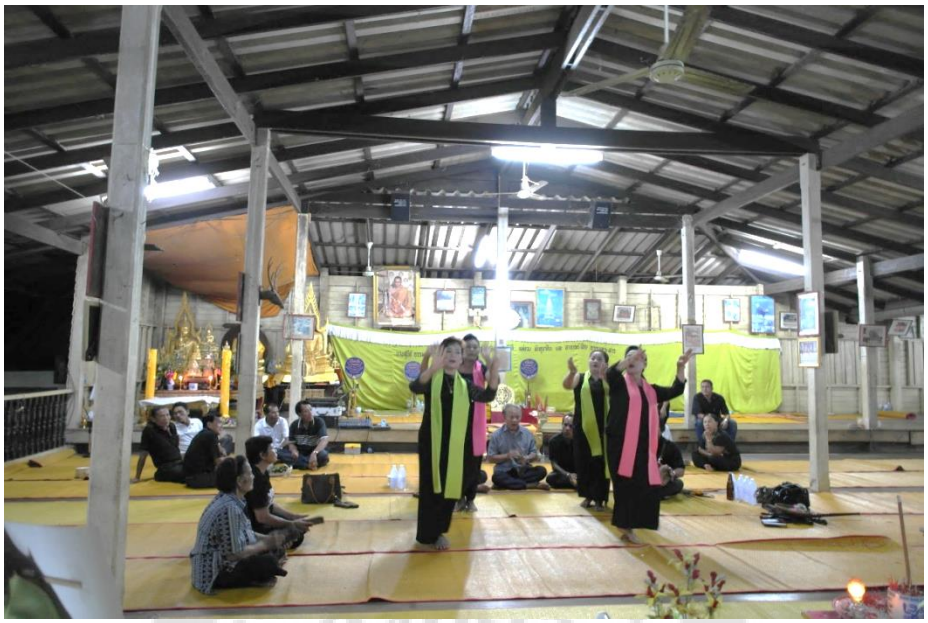
การแต่งกายของผู้เล่นรำสวด จะเป็นสีดำ และมีผ้าคล้องคอเป็นสีต่างๆ เพื่อให้ต่างจากแขกผู้มาร่วมงานและนำมาใช้ในการแสดง ทั้งนี้อนุโลมให้ใส่เสื้อผ้าสีอื่นที่ไม่ใช่สีดำได้ แต่ต้องเป็นสีที่เหมาะสมกับงานศพ คือเป็นสีเข้ม สุภาพ แต่โดยปกติแล้ว หญิงจะใส่เสื้อและกระโปรงสีดำ มีผ้าคล้องคอ ฝ่ายชายมักไม่ใช้ผ้าคล้องคอ ซึ่งผ้าคล้องคอนั้น นำมาใช้เป็นอุปกรณ์ในการแสดง นำมาคาดเอวบ้าง โพกหัวบ้าง คล้องคอบ้าง ให้เหมาะสมกับบทบาทของเนื้อเรื่อง โดยจะแต่งกายเช่นนี้ตลอดการแสดง ไม่มีการเปลี่ยนชุด

ภาพประกอบ 4 การแต่งกาย

2.2 ท่ารำ

สำหรับท่ารำนั้น ไม่มีแบบแผนตายตัว เป็นการแสดงท่าทางประกอบการแสดงเนื้อเรื่องต่างๆ และการรำประกอบเพลงรำสวดเท่านั้น มีการนำเอาภาษาท่ามาใช้บ้าง แต่ก็ไม่ได้เป็นรูปแบบเฉพาะหรือตรงตามแบบแผนนาฏศิลป์ เช่น ท่ารักก็จะนำมือมาประสานกันที่อก หรือท่าโกรธก็จะชี้ไปข้างหน้า กระทืบเท้า เป็นต้น ซึ่งมีความใกล้เคียงกับท่านาฏศิลป์ แต่รายละเอียดของท่าอาจไม่เหมือนทั้งหมด ซึ่งท่าส่วนใหญ่ดัดแปลงมาจากท่ารำของลิเกหรือท่าของบทละคร โดยฝึกกันเองในคณะ ถ่ายทอด ต่อท่ากันเอง ช่วยกันคิดบ้างตามบทบาท

ภาพประกอบ 5 ท่ารำ

2.3 เครื่องดนตรี

ในการเล่นรำสวดแต่โบราณนั้น ไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ ใช้เพียงการปรบมือเท่านั้น ประมาณ 30-40 ปีที่ผ่านมานี้เอง ที่มีการนำเครื่องดนตรีมาประกอบเพื่อให้เกิดความครึกครื้น สร้างบรรยากาศ เครื่องดนตรีที่ใช้จะเป็นเครื่องประกอบจังหวะ ไม่มีเครื่องดำเนินทำนอง มีเพียงเครื่องประกอบจังหวะเท่านั้น ซึ่งมีดังนี้

กลอง

ผู้วิจัยพบ มีการใช้อยู่ 2 แบบ คือ แบบขึงหนังหน้าเดียว หรือโทน และขึงหนังสองหน้า มีขนาดใบไม่ใหญ่นัก ถือเป็นเครื่องดนตรีหลัก ที่จะต้องตีอยู่ตลอด ถือเป็นการผ่อนเสียงร้องไป ในตัว เมื่อเสียงร้องขาดหาย เสียงกลองก็จะช่วยให้การแสดงดำเนินต่อไป ไม่ให้การเล่นขาดตอน โดยไม่มีหน้าทับตายตัว และไม่ได้ใช้เรียกเป็นเสียงแบบกลองในวงดนตรีไทย ตีตามทำนองร้อง และจังหวะฉิ่งเป็นหลัก ส่วนใหญ่นิยมใช้เป็นกลองที่มีสองหน้ามากกว่า เพราะให้เสียงที่หลากหลายกว่า

ภาพประกอบ 6 เครื่องดนตรี : กลองตึงหนังด้านเดียว

ภาพประกอบ 7 เครื่องดนตรี : กลองตึงหนังสองด้าน

ฉิ่ง

ใช้ควบคุมจังหวะ ส่วนใหญ่แล้วมักบรรเลงเป็นอัตราจังหวะชั้นเดียว บางครั้งก็ตีเป็นเสียง ฉิ่ง อย่าง เดียวบ้าง เสียงฉับอย่างเดียวบ้าง หรือฉิ่งฉับบ้าง ตามแต่ทำนอง

ภาพประกอบ 8 เครื่องดนตรี : ฉิ่ง

กรับ

เป็นเครื่องประกอบจังหวะอีกชิ้นหนึ่ง ที่คอยให้จังหวะเพลง ปกติแล้ว คนตีกลองจะมี 1 คน ตีฉิ่ง 1 คน สมาชิกที่เหลือ จะตีกรับ หรือปรบมือให้จังหวะ ผลัดกันตีในวงวนกันไป โดยตีไปด้วยร้องไปด้วย กรับที่ใช้จะเป็นกรับไม้ หรือกรับเสภา ไม่ใช้กรับพวง

ภาพประกอบ 9 เครื่องดนตรี : กรับ

ฉาบ

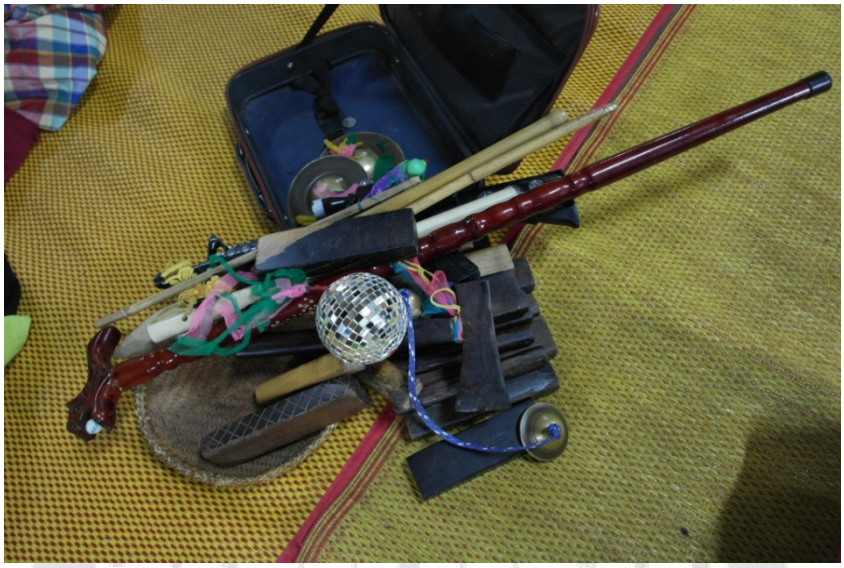
ฉาบนั้น ที่จริงแล้วไม่ใช่เครื่องดนตรีหลัก แต่อาจมีเพิ่มเติมเพื่อสร้างความสนุกสนานครึกครื้นให้กับเพลง

ภาพประกอบ 10 เครื่องดนตรี : ฉาบ

อุปกรณ์ประกอบการแสดง

ทั้งนี้บทที่เล่นที่เป็นวรรณคดีไทย หรือนิทานพื้นบ้านนั้น เพื่อให้เกิดความสมจริง และสร้างอรรถรสในการชม ทางคณะจะมีอุปกรณ์ประกอบการแสดงตามเนื้อเรื่องที่จะเล่น เช่น ไม้เท้า ขวาน กระจาด ผ้า มีด หรือดาบที่ทำจากไม้ เป็นต้น

ภาพประกอบ 11 อุปกรณ์ประกอบการแสดง

2.4 ขั้นตอนการเล่นรำสวด

รำสวดนั้น เป็นการแสดงที่เล่นในงานศพเท่านั้น เล่นได้ทุกคืนแต่นิยมเล่นคืนสุดท้ายของพิธีศพ โดยจะร้องเล่นกันทั้งคืน ตั้งแต่หัวค่ำหลังพระสงฆ์สวดพระอภิธรรมเสร็จสิ้น จนถึง รุ่งเช้าของวันฌาปนกิจศพ กล่าวคือ เวลาประมาณ 20.30 น. – 04.00น. (ทั้งนี้เวลาเริ่มก็แล้วแต่พิธีสงฆ์ของแต่ละที่) โดยผู้เล่นรำสวด จะมานั่งล้อมกันเป็นวง บริเวณด้านหน้าที่ตั้งโลงศพ เหมือนเป็นการแสดงให้ผู้ตายได้ดู เมื่อร้องรำ ก็จะหันหน้าไปทางโลงศพ

ภาพประกอบ 12 ตำแหน่งการแสดง

ก่อนเริ่มเล่นจะมีการไหว้ศพ เพื่อเป็นการเคารพผู้ตาย และเป็นการบอกกล่าวถึงการแสดง แบ่งเป็นลำดับขั้นตอนได้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 บทไหว้ครู

การไหว้ครูนั้นถือเป็นการรำลึกถึงครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และเป็นการบอกกล่าวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มายังพิธี รวมถึงขออนุญาตเจ้าที่เจ้าทางในการทำการแสดงด้วย ผู้อาวุโสสุดในวงมักจะเป็นผู้ทำพิธี หรือหัวหน้าคณะก็ได้ จุดเทียน ธูป พร้อมทั้งเตรียมของไหว้ครู ใส่พานหรือจาน แล้วเริ่มบทไหว้ครู ทางคณะจะเรียกอีกอย่างว่า บทต้น ซึ่งมีอยู่หลายบท คนขึ้นเพลงจะเป็นคนขึ้นบทไหว้ครู จากนั้นคนที่เหลือ หรือลูกคู่ก็รับตาม

ตัวอย่างบทไหว้ครู

สาธุ สาธุ สะ ยกมือไหว้พระ ทั้งคุณครู ลูกนี้ได้จำ อยากจะได้เรียนรู้ (ซ้ำ)
ไหว้ทั้งคุณครู ที่ผมหัดเอามา

ไหว้คุณพระพุทธเจ้า ทั้งสิบหก ลูกจะหยิบยก ขึ้นมาไหว้ ไหว้ทั้งบิดรไหว้ทั้งมารดา (ซ้ำ)
ที่เลี้ยงลูกออกมา ร้องให้ท่านฟัง

ไหว้คุณพระธรรมเจ้า สิ้นทั้งสามสิบแปด ที่ได้เรียนแบบ การศึกษา ที่ได้จดได้จำถ้อยคำเอามา (ซ้ำ)เอาไว้เป็นวิชา ต่อๆ กันไป เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

ไหว้คุณพระสงฆ์ ทั้งสิบสี่ อีกทั้งคุณบาลี ข้อชี้แจง ท่านผู้ฟังทั้งหลาย โปรดอย่าได้ระแวง (ซ้ำ) ฟังข้อชี้แจงเป็นข้อสำคัญ

สารแสดงขอลูกแจ้งความ มันไม่หยาบไม่หยาม เล่นเฮฮา ร้องเล่นเต้นรำ เป็นธรรมดา (ซ้ำ) เฮเฮฮาฮา พอแก้หาวนอน ฯ

หากท่านไปหา ช่วยกันติชม ช่วยบอกกระผม จะพัฒนาใหม่เรื่องราคา ท่านไม่พอใจ (ซ้ำ) พูดจากันได้ยินดีรับฟัง

ถ้าท่านไปหา อย่าว่าลับหลัง ขอให้ท่านสุขขัง และสุขขี ทุกข์โศกโรคภัยอย่าได้มี (ซ้ำ) ขอให้ท่านสุขขียิ่งๆ ขึ้นไป

เรามาเล่นรำในค่ำคืนนี้เล่นให้สนุก อย่าเอาความทุกข์ มาให้พวกฉัน
อย่าเอาความชั่ว เข้ามาพัวพัน (ซ้ำ) ขอให้พวกฉันสถาพร

เมื่อร้องบทไหว้ครูแล้ว จะมีการสวดที่เรียกว่าสวดยาเล คือผู้แสดงผู้หญิงจะออกมารำและร้องเพลง ถือเป็นขั้นตอนหนึ่งในการไหว้ครูของทางคณะ

ขั้นตอนที่ 2 ลำเรื่อง หรือลำนอก

บทนี้เป็นการร้องเล่นบทที่เป็นเนื้อเรื่องนิทานพื้นบ้าน วรรณคดีต่างๆ ส่วนใหญ่นิยมเล่นเรื่องไกรทอง พระอภัยมณี จันทโครพ ลักษณาวงศ์ ขุนช้างขุนแผน เป็นต้น โดยเฉพาะเรื่องพระอภัยมณี ช้างขุนแผนและจันทโครพ เป็นเรื่องที่ทางคณะเล่นบ่อยที่สุด ปกติแล้ว คืนหนึ่งก็จะเล่นเต็มเรื่องได้ 2-3 เรื่อง แต่ส่วนใหญ่ จะเล่นเป็นตอนๆ นำเอาตอนสำคัญ ตอนเด่นๆ ของเรื่องมาเล่น เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย ทั้งนี้หากเจ้าภาพอยากให้เล่นเรื่องใดก็สามารถบอกผู้แสดงได้ ทำนองที่นำมาใส่ในบทร้องนั้น เรียกว่า “ลำ” ซึ่งเป็นทำนองเพลงโบราณมีมากกว่า 200 ลำ ซึ่งเรื่องหนึ่งสามารถร้องได้หลายทำนอง ไม่แน่นอน ไม่มีทำนองเฉพาะในแต่ละเรื่องแต่ละบท แล้วแต่จะนัดแนะกันขึ้นเพลง หรือขึ้นอยู่กับผู้ขึ้นเพลง เมื่อขึ้นลำใดมา ลูกคู่ก็จะรับได้ ตามที่เคยถ่ายทอดกันมาหรือถ้าต่างคณะกันมาเล่นด้วย บางครั้งคนหนึ่งขึ้นทำนองหนึ่ง อีกคนก็สามารถรับด้วยทำนองหนึ่งได้ ถือเป็นการ แลกเปลี่ยนทำนองกัน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นทำนองเพลงไทยเดิม เช่น เพลง ลมพัดชายเขา นาคเกี้ยว สร้อยสนตัด มอญรำดาบ บัวบังใบ เกสรสำอาง เป็นต้น ชื่อเรียกนั้นอาจผิดเพี้ยนไปบ้างตามประสาชาวบ้านเรียก และหลายเพลงที่ไม่สามารถบอกเป็นชื่อทำนองเพลงได้ รู้แต่ทำนองนี้ ขึ้นอย่างนี้ เมื่อขึ้นทำนองแล้วจะเป็นอันรู้กันของผู้เล่นรำสวดว่าต้องร้องต่อไปอย่างไร ในการร้องเล่นลำเรื่องนี้ ผู้เล่นรำสวดจะออกมาแสดง

เป็นบทบาทตัวละครต่างๆ ตามเนื้อเรื่อง มีอุปกรณ์ประกอบการแสดง เน้นความสนุกสนาน ผู้ชมสามารถมาร่วมเล่นด้วยได้ บรรเทาความโศกเศร้าให้แก่ญาติผู้ตายและผู้ที่อยู่เฝ้าศพ ในส่วนของการเล่นลำเรื่องหรือลำนอกนี้ บางคณะจะร้องเป็นเพลงลูกทุ่งเลย และเล่นเนื้อเรื่องที่แต่งใหม่ ทำนองใหม่ เรียกว่า “ลำแต่ง” ซึ่งถือเป็นการเล่นรำสวดรูปแบบสมัยใหม่ ซึ่งทางคณะของครูแคล้วนั้นจะไม่เล่นเช่นนั้นเด็ดขาด เนื่องจากไม่ใช่รูปแบบการเล่นรำสวดแบบโบราณที่คณะยึดถือ

ตัวอย่างบทเรื่องพระอภัยมณี ตอน ผีเสื้อลักพาพระอภัยมณี

“ จะกล่าวถึงอสุรีผีเสื้อน้ำ อยู่ท้องถ้ำวังวนชลสาย
ได้เป็นใหญ่กว่าพวกปีศาจพราย สกลกลายใหญ่เท่าอัยรา
ตะวันเย็นขึ้นมาเที่ยวเล่นทะเลกว้าง เล่นอยู่กลางวารินกินมัจฉา
ฉวยฉกนาครากวัดกัดกุมภา เป็นภักษานางมารสำราญใจ
เที่ยวเล่นน้ำดำโดดโลดทะลึ่ง เสียงโผนผึงเผ่นโผนโจนไถล
เข้าริมฝั่งวังวนใต้ต้นไทร พอนางได้ยินเสียงสำเนียงดัง
วิเวกแว่ววังเวงบรรเลงปี่ มันป่วนฤดีแดดิ้นถวิลหวัง
เสน่หาอาวรณ์อ่อนกำลัง มาเกยฝั่งหาดทรายสบายใจ
แล้วลุกขึ้นเท้าแขนแหงนชะแง้ ชำเลืองแลลากจิตคิดสงสัย
เห็นพระองค์ทรงโฉมประโลมใจ มาเป่าปี่อยู่ที่ใต้ร่มไทรทอง
ดูทรวดทรงองค์เอวก็อ่อนแอ่น เป็นหนุ่มแน่นน่าชมเป็นสมสอง
แม้ว่าได้กับกูเป็นคู่ครอง กูจะประคองอิงแอบไว้แนบเนื้อ
ดูหรือแก้มซ้ายขวาช่างหน้ากอด ช่างสมรูปเสียนี่กระไรวิไลเหลือ
ทั้งลมปากเป่าปี่ไม่มีเครื่อ นางผีเสื้อตาดูทั้งหูฟัง
ยิ่งปั่นป่วนรวนเรเสน่รัก มันสุดจะหักวิญญาเป็นบ้าหลัง
จึงอุตลุดผุดถลึ่งเสียงตึงตัง โดยกำลังโลดโผนโจนกระโจน
แล้วชุลมุนหมุนกลมดั่งลมพัด โอบกวัดอุ้มองค์พระทรงโฉม
กระโดดลงในน้ำเสียงดังโครม โจนกระโจมถีบดังมาถ้ำทอง
ครั้งมาถึงแผ่นผาศิลาลาด แสนสวาทเปรมปรีไม่มีสอง
แล้วองค์ลงบนเตียงเคียงประคอง พลางกระหยิ่มยิ้มย่องด้วยยินดี ฯ

ตัวอย่างบทเรื่องพระอภัยมณี ตอน เรือแตก

“จะกล่าวถึงผีเสื้อเมื่อคราวนั้น ไม่ผายผันไปคูหาที่อาศัย
เที่ยวท่องน้ำดำผุดสมุทรไท ให้ผีไพร่ภูตพรายรายระวัง
กลัวลูกยาสามีจะหนีพ้น เป็นกังวลมิได้สิ้นถวิลหวัง
ครั้นเหนื่อยหนาวหาวนอนอ่อนกำลัง ขึ้นยับยั้งอยู่เขาขวางกลางคงคา
ในวันเมื่อเรือแล่นออกจากเกาะ ไม่เห็นเพราะโยคีมีคาถา
ท่านอ่านมนต์ดลจิตปิดในตา จึงเภตราล่วงไปได้หลายคืน
ต่อผีพรายชายต่านอยู่ด้านนอก เข้ามาบอกเหตุให้จึงได้ตื่น
ชะโงกชะแง้แลเล็งเขย่งยืน ดูทะมึนเมฆาลูกตาวาว
อันนางยักษ์จักษุเสมอทิพย์ เห็นลิบลิบแล่นไปในหาดขาว
ดูไกลนักจักแหล่นสิ้นแดนดาว ร้องเรียกป่าวบอกความตามให้ทัน
พวกผีพรายสายสมุทรผุดขึ้นสิ้น บ้างแลบลิ้นเหลือกตาถลาถลัน
เสียงโครมครามตามคลื่นเป็นหมื่นพัน ทะเลลั่นดังจะล่มถล่มทลาย
ส่วนนางมารหาสอึกสอึกโถม จ้วงกระโจมโจนไล่ไพร่ทั้งหลาย
เสียงครึกครื้นคลื่นคลั่งกำลังพราย ภูเขาขวาพังทลายทลุยไป
พอสำเภาลำทรงพงศ์กษัตริย์ ออกแล่นลัดกลางมหาชาลาใหล
ล่วงสิ้นห้าราตรีไม่มีภัย เห็นเขาใหญ่ในทะเลเหมือนเมฆา
ตระหง่านเงื้อมเลื่อมสลับระยับยิบ อังลิบลิบแลไปไกลนักหนา
เมื่อสิ้นแสงสุริยนสนธยา ในเวหามืดคลุ้มชอุ่มบังฯ”

ตัวอย่างบทเรื่องไกรทอง (ชาละวัน)

จะกล่าวถึงกุมภาศักดิ์ดาเดช เคยประเวชในวลชลละสาย
มีนามว่าชาละวันพรรณราย สำราญกายอยู่ในถ้ำใต้บาดาล
บิดาตายวายชีวามาแต่น้อย ปู่ก็คอยรับรองประคองขวัญ
จนใหญ่โตโอฬารชาญฉกรรณ์ ทั้งดุดันถือตัวไม่กลัวใคร
มีเมียสองมิ่งมิตรขนิษฐา เลื่อมไลวรรณวิมาลาหน้าผ่องใส
อยู่ยังถ้ำมานานสำราญใจ ไม่มีใครจะกล้ามาราวี
มาวันนั้นให้อยากเนื้อมนุษย์จนสุดยาก จึงออกจากถ้ำทองอันผ่องศรี
แล้วสำแดงแผลงอิธฤทธิไกร เป็นจระเข้ใหญ่ไปทันที
ออกผุดดำลอยล่องเที่ยวท่องเล่น เรือแพแลเห็นก็หลีกหนี

ให้ขัดสนจนใจไอ้กุมภี
สำอางค์เอี่ยมเยี่ยมออกจากเคหา
เพิ่งรุ่นสาวขาวผ่องเป็นยองใย
นางพี่เลี้ยงเคียงข้างต่างกระซิบ
แสนสำราญเริงรื่นชื่นอุรา
มองเห็นน้ำไหนใสสะอาด
จึงปลดเปลื้องภูษาผ้าสไบ
ตะเภาร้องเรียกนางพี่เลี้ยง
ซ่อนหาพาว่ายในสายธาร
ฝ่ายชาลวันดั่นน้ำดำครรไร
จึงว่ายรี่ผุดดำออกร่ำไป
ทั้งสองราเดินตามงามเฉิดฉาย
ห่มสไบสีนวลดูยวนตา
เข้าหยอกหยิกแกมซ้ายแล้วย้ายวา
จนมาถึงตีนท่าชลาลัย
อนงค์นาฏเล่งแลกระแสใส
แล้วกรีดกรายลงไปเล่นเย็นสำราญ
มาว่ายเคียงผุดดำรำระหาน
จนสุริฉานเบี่ยงบ่ายลงชายตา
รีบเข้าไปตีนท่าฝั่งวารี ฯ

ขั้นตอนที่ 3 บทสวดพระมาลัย

นับเป็นขั้นตอนสำคัญในการเล่นรำสวด โดยผู้ชายที่อาวุโสสุดของคณะ ที่เป็นจะเป็นคนไปเอาบทสวดพระมาลัยที่อยู่ในตู้พระอภิธรรมออกมา โดยยกออกมาทั้งตู้พระอภิธรรม ตั้งไว้กลางวง สมาชิกคนอื่นนั่งสำรวม การสวดพระมาลัยนี้ไม่มีการร่ายรำ นำเอาบทสวดเนื้อหาในใบลานออกมาสวด และมักจะไม่มีเครื่องดนตรีประกอบ เนื้อหาของบทพระมาลัยนั้นจะเป็นเรื่องราวที่พระมาลัยได้ไปยังสถานที่ต่างๆ ทั้งนรก สวรรค์ โดยเรื่องพระมาลัยมีอิทธิพล เป็นอย่างมากต่อความเชื่อของคนไทยในเรื่อง นรก สวรรค์ บาป บุญ คุณ โทษ คัมภีร์ที่ใช้ในบทสวดนี้เรียกว่า " คัมภีร์มาลัย " หรือ หนังสือสวดมาลัย หรือ หนังสือมาลัย เป็นหนังสือจารึกตัวอักษรขอมไทย ทำนองประพันธ์เป็นกาพย์ มีความหนาประมาณ 1 คืบ ยาวประมาณ 1-2 ศอก มีความเชื่อว่า เมื่อทำบาปก็จะได้รับผลตอบแทนที่ไม่ดีคือตกนรก ส่วนเมื่อทำบุญ ทำทานอันเป็นความดีก็จะได้รับผลตอบแทนที่ดีคือได้ขึ้นสวรรค์ เป็นต้น

เนื้อหาจะเป็นการสั่งสอนให้รู้จักบาปบุญคุณโทษ หากทำดีจะได้ขึ้นสวรรค์ ถ้าทำไม่ดี จะต้องตกนรก วัตถุประสงค์หลักของการสวดพระมาลัยนี้คือการสั่งสอนคนที่ยังมีชีวิตอยู่ให้ทำความดี ละเว้นการทำชั่วนั่นเอง และเชื่อว่าเป็นสวดที่จะช่วยส่งให้ผู้ตายได้ไปสู่สุคติอีกด้วย

ภาพประกอบ 13 คัมภีร์พระมาลัย

ภาพประกอบ 14 การสวดพระมาลัย

ขั้นตอนที่ 4 บทสั่งเปรต (ลาสร้าง)

หลังจากสวดพระมาลัยจบ ก็จะเป็นบทสุดท้าย คือ บทเปรตสั่ง เป็นการสั่งลา เปรียบดังผู้ตายสั่งลาญาติพี่น้อง ญาติก็ลาผู้ตายด้วย คณะรำสวดก็ลาด้วย เพราะหลังจากนี้ ก็จะเผาแล้ว ถือเป็นคืนสุดท้าย ของพิธีศพ เสร็จสิ้นการเล่นรำสวดก็ประมาณ 4.00 น.

ตัวอย่าง

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัมพระธรรมมานุภาเวนะ สัมสังฆานุภาเวนะ สัพพระโสถถิพระวันตุเต

เมื่อเอ๋ยก็เมื่อนั้นพระราเมท ฤทธิรงทรงเดชไม่มีสอง
สั่งเสด็จพระเสด็จเข้าโกฏทอง พระได้ยินเสียงน้องร้องเรียกหา
มาลอยหน้าลอยตา เล่นหน่อยเถิดน้องเอย
อยู่ได้พี่จะอยู่เป็นน้อง จะอยู่ร้องสักกะวาจนฟ้าสาง
ในดวงจิตรมิได้คิดอยู่ไกลห่าง ต้องลาสร้างเสียแล้วนะแก้วตา

โดยเมื่อเล่นรำสวดแล้ว จะเล่นยาวไปทั้งคืน เมื่อเปลี่ยนเรื่องเปลี่ยนทำนอง ก็จะแสดงเป็นละครคั่นสั้นๆ แล้วจึงขึ้นทำนองใหม่ ผู้แสดงมีทั้งหญิงทั้งชายตามบทละคร เน้นความสนุกสนาน บางครั้งผู้ชมก็เข้ามาร่วมเล่นด้วย มีการนำอุปกรณ์ต่างๆ มาประกอบการแสดงด้วย เช่น ไม้เท้า ปืนไม้ ดาบไม้ เป็นต้น หากเล่นสนุกผู้ชมชอบใจในการแสดงก็มักจะให้รางวัลแก่นักแสดง และมีส่วนร่วมในละครได้ซึ่งถือเป็นการสร้างความครึกครื้นอย่างหนึ่ง

โอกาสในการแสดง

ทางคณะจะรับเล่นรำสวดในงานศพเท่านั้น โดยมีเจ้าภาพมาติดต่อ และมักเล่นในคืนสุดท้ายของพิธีศพ เว้นแต่บางงานที่เจ้าภาพอาจจะมาหาไปเล่นในคืนอื่นๆ ด้วยก็สามารถเล่นได้เช่นกัน

ค่าตอบแทน

ในสมัยก่อนการเล่นรำสวดนั้นจัดเป็นการร่วมด้วยช่วยกันของคนในละแวกบ้านที่ไปร่วมแสดงน้ำใจในพิธีศพ ไปอยู่เป็นเพื่อนญาติผู้ตาย ปลอบใจ ให้คลายโศกเศร้า ทางเจ้าภาพก็ตอบแทนโดการเลี้ยงอาหาร ให้ค่ารถ ค่าเดินทาง แต่ภายหลัง เมื่อมีการไปเล่นต่างที่ การเดินทางไกลขึ้นค่าใช้จ่ายก็มากขึ้น จึงมีการว่าจ้างขึ้นมา โดยปกติแล้ว ถ้าเล่นคืนเดียว ค่าตอบแทนจะอยู่ประมาณ 3000-5000

บาท ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับระยะทาง การเดินทางและจำนวนผู้เล่นด้วย หากต้องเดินทางไกล หรือต้องการจำนวนคนมาก ค่าตอบแทนก็มากขึ้นตามไปด้วย

2.5 ลักษณะบทร้องรำสวด

เนื้อร้องและทำนองเพลงที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์นั้น ได้นำตัวอย่างมาจากการเก็บข้อมูลในการแสดง รำสวด ในงานศพของนางอุ๊ด เหล็กเพชร ชาวบ้านอำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2557 จึงขอศึกษาทำนองเพลงตามเรื่องที่ได้แสดงในครั้งนั้น ซึ่งทางคณะอาจมีเพลงที่เล่นแตกต่างจากนี้บ้าง ตามโอกาสที่แสดง โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ทำนองบทไหว้ครู บทลำนอกเรื่องพระอภัยมณี เรื่องชาละวัน และบทสวดมาลัย บทลาสร้างเรื่องลักษณาวงศ์ ซึ่งเป็นลำดับขั้นตอนรูปแบบของทางคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว โดยผู้วิจัยได้ใช้โน้ตทางไทยเป็นตัววิเคราะห์ทำนองในการศึกษา โดยจะศึกษารูปแบบทำนอง และอัตราจังหวะ ทั้งนี้ ส่วนของรูปแบบหน้าทับนั้น จากการสัมภาษณ์นายเริ่ม ช่างไม้ สมาชิกในวง กล่าวว่า การเล่นรำสวดนั้นไม่มีหน้าทับกลองบังคับว่าเพลงไหนใช้หน้าทับใด เพียงแต่ตีให้เข้ากับเพลงก็ได้หมด เนื่องด้วยไม่มีหน้าทับกำกับตายตัว ดังนั้น ผู้บรรเลงต้องฟังฉิ่งและทำนองเพลงเป็นหลัก แต่ถ้ารู้จังหวะหน้าทับ จะตีเป็นจังหวะหน้าทับก็ได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วจะใช้วิธีการด้นสดไปตามเพลงมากกว่า เป็นเช่นนี้ทุกเพลงโดยจะตีทั้งลักษณะกดมือ และเปิดมือ เพื่อให้เกิดเสียงที่แตกต่าง หลากหลาย เน้นความสนุกสนานไปตามอารมณ์เพลง ผู้เล่นต้องรู้เพลง รู้ทำนองจึงจะตีได้เข้ากัน ผู้วิจัยพบว่าบางครั้งตีคล้ายหน้าทับสองไม้ และหน้าทับลาวอยู่บ้าง ในบางเพลง บางช่วง เสียงที่ใช้มี 3 เสียง คือ โป๊ะ ป๊ะ และ ติ่ง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงขออธิบายหน้าทับ โดยกำหนดเสียงดังนี้

หน้าทับกลอง หน้าใหญ่ ตีเปิดมือ เสียง ติ่ง
หน้าใหญ่ ตีกดมือ เสียง โป๊ะ
หน้าเล็กตี กดมือ เสียง ป๊ะ

ในส่วนของหน้าทับกลองนั้น ผู้วิจัยยึดตามการแสดงจริงที่ไปเก็บข้อมูลเป็นหลัก

ผู้วิจัยได้บันทึกโน้ตเพลง เนื้อเพลง และอัตราจังหวะ รวมทั้งหน้าทับ ในแต่ละทำนองไว้ โดยใช้สัญลักษณ์ ดังนี้

บรรทัดที่ 1 คืออัตราจังหวะฉิ่ง - คือ เสียง ฉิ่ง + คือเสียงฉับ
บรรทัดที่ 2 คือทำนองเพลง ใช้โน้ตไทยในการบันทึก
บรรทัดที่ 3 คือ เนื้อร้อง
บรรทัดที่ 4 คืออัตราจังหวะหน้าทับ

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำเส้นตารางทึบเป็นตัวแบ่งวรรคของทำนองเพลง เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาบทเพลง

บทไหว้ครู

บทไหว้ครูนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อเพลงออกเป็นวรรค ทั้งหมด 8 วรรค และมีท่อนสร้อย ดังนี้

สร้อย

(พ่อเพลง) พวกผม ไม่เคย พวกผม ไม่เคย จะร้องรำ ทั้งบท ทั้งกลอน มันไม่อ่อนเหมือนระบำ

(ลูกคู่รับ) ทั้งบท ทั้งกลอน มันไม่อ่อนเหมือนระบำ นั่นไม่ได้ลักรำของใครเขามาเล่น เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

วรรคที่ 1

(พ่อเพลง) สาธุ สาธุ สะ ยกมือไหว้พระ

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ ทั้งคุณครู

(พ่อเพลง) ลูกนี้ได้จำ อยากจะได้เรียนรู้

(ลูกคู่รับ) ลูกนี้ได้จำ อยากจะได้เรียนรู้ ไหว้ทั้งคุณครู ที่ผมหัดเอามา เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

วรรคที่ 2

(พ่อเพลง) ไหว้คุณพระพุทธเจ้า ทั้งสิบหก ลูกจะหยิบยก

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ ขึ้นมาไหว้

(พ่อเพลง) ไหว้ทั้งบิดรไหว้ทั้งมารดา

(ลูกคู่รับ) ไหว้ทั้งบิดรไหว้ทั้งมารดา ที่เลี้ยงลูกออกมาร้องให้ท่านฟัง เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

เอ๊ยโอละหน่ายนอยเอย (สร้อย)

วรรคที่ 3

(พ่อเพลง) ไหว้คุณพระธรรมเจ้า สิ้นทั้งสามสิบแปด ที่ได้เรียนแบบ

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ การศึกษา

(พ่อเพลง) ที่ได้จดได้จำถ้อยคำเอามา

(ลูกคู่รับ) เอาไว้เป็นวิชา ต่อๆ กันไป เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

วรรคที่ 4

(พ่อเพลง) ไหว้คุณพระสงฆ์ ทั้งสิบสี่ อีกทั้งคุณบาลี

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ ข้อชี้แจง

(พ่อเพลง) ท่านผู้ฟังทั้งหลาย โปรดอย่าได้ระแวง

(ลูกคู่รับ) ท่านผู้ฟังทั้งหลาย โปรดอย่าได้ระแวง ฟังข้อชี้แจงเป็นข้อสำคัญ
เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย เอ๊ยโอละหน่ายนอยเอย (สร้อย)

วรรคที่ 5

(พ่อเพลง) สารแสดงขอลูกแจ้งความ มันไม่หยาบไม่หยาม

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ เล่นเฮฮา

(พ่อเพลง) ร้องเล่นเต้นรำ เป็นธรรมดา

(ลูกคู่รับ) ร้องเล่นเต้นรำ เป็นธรรมดา เฮเฮฮาฮา พอแก้หาวนอน ฯ
เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย เอ๊ยโอละหน่ายนอยเอย (สร้อย)

วรรคที่ 6

(พ่อเพลง) หากท่านไปหา ช่วยกันติชม ช่วยบอกกระผม

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ จะพัฒนาใหม่

(พ่อเพลง) เรื่องราคา ท่านไม่พอใจ

(ลูกคู่รับ) เรื่องราคา ท่านไม่พอใจ พูดจากันได้ยินดีรับฟัง เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

วรรคที่ 7

(พ่อเพลง) ถ้าท่านไปหา อย่าว่าลับหลัง ขอให้ท่านสุขขัง

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ และสุขขี

(พ่อเพลง) ทุกข์โศกโรคภัยอย่าได้มี

(ลูกคู่รับ) ทุกข์โศกโรคภัยอย่าได้มี ขอให้ท่านสุขขียิ่งๆ ขึ้นไป เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย

วรรคที่ 8

(พ่อเพลง) เรามาเล่นรำในค่ำคืนนี้เล่นให้สนุก อย่าเอาความทุกข์

(ลูกคู่รับ) เออเอิ๊งเออเออเอ่อ มาให้พวกฉัน

(พ่อเพลง) อย่าเอาความชั่ว เข้ามาพัวพัน

(ลูกคู่รับ) อย่าเอาความชั่ว เข้ามาพัวพัน ขอให้พวกฉันสถาพร เอ๊ยเยอเอ่อเอ๊อเงิงเงย เอ๊ยโอละหน่ายนอยเอย (สร้อย)

ทำนองเพลง

- + - - - - - - - - - - - -	- + - ซ - ด พวก ผม - - - -	- + - - - - - - - - - - - -	- + - ซ - ล ไม่ เคย - - - -	- + - - ซ ด พวกผม - - - -	- + - - ซ ล ไม่เคย - - - -	- + - - - ซ จะ - - - -	- + ฟ ล ซ ฟ ร้องรำ - - - -
- + - ฟ - ซ ทั้ง บท - - - -	- + - ฟ ซ ล ทั้งกลอน - - - -	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - - - -	- + ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - - - -	- + - ฟ - ซ ทั้งบท - - - -	- + - ฟ ซ ล ทั้งกลอน - - - -	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - - - -	- + ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - - - -
- + - ด - ล นั่นไม่ได้ - - - -	- + - ร - ด ลักรำ - - - -	- + - ล - ด ของใคร - - - -	- + - ล ด ร เขามาเล่น - - - -	- + - - - - - - - - - - - -	- + - ม - ร เอ๊ย เยอ - - - -	- + - ด - ม เอ่อเอ๊อ - - - -	- + ร ร ร ร เงิงเงย - - - -
- + - - - ด สา - - - -	- + - - - ด ธุ - - - -	- + - - - ซ สา - - - -	- + - ล - ด ธุ สะ - - - -	- + - - - - - - - - - - - -	- + - - - - - - - - - - - -	- + - ด - ซ ยก มือ - - - -	- + - ล - ด ไหว้ พระ - - - -
- + - - - ร เออ - - - -	- + ม ร ด ล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - - - -	- + - - - ซ ทั้ง - - - -	- + ฟ ล ซ ฟ คุณครู - - - -	- + - - - ฟ ลูกนี้ - - - -	- + - - - ซ ได้ทำ - - - -	- + - ฟ ซ ล อยากจะได้ - - - -	- + ซ ฟ ม ร เรียนรู้ - - - -
- + - - - ฟ ลูกนี้ - - - -	- + - - - ซ ได้ทำ - - - -	- + - ฟ ซ ล อยากจะ ได้ - - - -	- + ซ ฟ ม ร เรียนรู้ - - - -	- + - ด - ล ไหว้ ทั้ง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ร - ด คุณ ครู - ติ่ง -ติ่ง	- + - ล - ด ที่ สั่ง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ด ร สอนมา - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม - ร เอ๊ยเยอ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด - ม เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ร ร ร ร เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ด ไหว้ คุณ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ด พระพุทธ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ธะ – เจ้า - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล – ด ทั้งสิบหก - โป๊ะ –ป๊ะ

สร้อย

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - - - - - ติ๋ง -ติ๋ง	- ดำ- ซ ลูกจะ - ป๊ะ- โป๊ะ	- ล - ด หยิบยก - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ร เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	ม ร ด ล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ซ ขึ้น - ป๊ะ- โป๊ะ	ฟ ล ซ ฟ มาไหว้ - ติ๋ง -ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ฟ ไหว้ ทั้ง - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ บิดร - ติ๋ง -ติ๋ง	- ฟ ซ ล ไหว้ ทั้ง - ป๊ะ- โป๊ะ	ซ ฟ ม ร มาร ดา - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ฟ ไหว้ ทั้ง - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ บิดร - ติ๋ง -ติ๋ง	- ฟ ซ ล ไหว้ ทั้ง - ป๊ะ- โป๊ะ	ซ ฟ ม ร มาร ดา - ติ๋ง –ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ด ำ - ล ที่เลี้ยง - โป๊ะ -ป๊ะ	- ร- ด ลูกออกมา - ติ๋ง -ติ๋ง	- ล - ด ร้องให้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- ล ด ร ท่านฟัง - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- ม - ร เอ๊ยเยอ - ติ๋ง -ติ๋ง	- ด - ม เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	ร ร ร ร เงิงเงย - ติ๋ง -ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ด ำ - ล เอ๊ยโอ - โป๊ะ -ป๊ะ	- ซ - ฟ ละหน่าย - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ร นอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- ฟ - ซ เอย - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- ซ - ด พวก ผม - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- ซ - ล ไม่ เคย - ติ๋ง -ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ซ ด พวกผม - ป๊ะ- โป๊ะ	- - ซ ล ไม่เคย - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ซ จะ - ป๊ะ- โป๊ะ	ฟ ล ซ ฟ ร้องรำ - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ฟ ทั้งบท - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ ทั้งกลอน - ติ๋ง -ติ๋ง	- ฟ ซ ล มันไม่อ่อน ป๊ะป๊ะ- โป๊ะ	ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - ติ๋ง -ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ฟ ทั้งบท - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ ทั้งกลอน - ติ๋ง -ติ๋ง	- ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - ป๊ะ- โป๊ะ	ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - ติ๋ง -ติ๋ง	- ด - ล นั่นไม่ได้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- ร- ด ลักรำ - ติ๋ง -ติ๋ง	- ล - ด ของใคร - โป๊ะ -ป๊ะ	- ล ด ร เขามาเล่น - ติ๋ง -ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- ม- ร เอ๊ยเยอ - ติ๋ง -ติ๋ง	- ด - ม เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	ร ร ร ร เงิงเงย - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ด ไหว้ คุณ - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ด พระธรรมเจ้า - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ สิ้นทั้ง - ป๊ะ- โป๊ะ	- ล - ด สามสิบแปด - ป๊ะ- โป๊ะ
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - - - - - ติ๋ง -ติ๋ง	- ดำ- ซ ที่ ได้ - ป๊ะ- โป๊ะ	- ล - ด เรียนแบบ - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ร เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	ม ร ด ล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ซ การ - ป๊ะ- โป๊ะ	ฟ ล ซ ฟ ศึกษา - ติ๋ง –ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ฟ ที่ได้จด - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ ได้จำ - ติ๋ง -ติ๋ง	- ฟ ซ ล ถ้อยคำ - ป๊ะ- โป๊ะ	ซ ฟ ม ร เอามา - ติ๋ง -ติ๋ง	- - - ฟ ที่ได้จด - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - ซ ได้จำ - ติ๋ง -ติ๋ง	- ฟ ซ ล ถ้อยคำ - ป๊ะ- โป๊ะ	ซ ฟ ม ร เอามา - ติ๋ง -ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ด ำ - ล	- ร- ด	- ล - ด	- ล ด ร	- - - -	- ม - ร	- ด - ม	ร ร ร ร

สร้อย

เอาไว้เป็น - โป๊ะ -ป๊ะ	วิชา - ติ่ง -ติ่ง	ต่อๆ - โป๊ะ -ป๊ะ	กันไป - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	เอ๊ยเยอะ - ติ่ง -ติ่ง	เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	เอิงเอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - ด ำ ไหว้ คุณ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ด ำ พระสงฆ์ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ ทั้ง - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด ำ สิบสี่ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ- ซ อีกทั้งคุณ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด ำ บาลี - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - ร ำ เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + มั ร ำ ด ล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ ข้อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ฟ ล ซ ฟ สำคัญ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ฟ ท่านผู้ฟัง - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งหลาย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล โปรดอย่าได้ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร ระแวง - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ ท่านผู้ฟัง - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งหลาย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล โปรดอย่าได้ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร ระแวง - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ล ฟัง ข้อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ร ำ - ด ำ ชี้ แจง - ติ่ง -ติ่ง	- + - ล - ด ำ เป็นข้อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ด ำ ร ำ สำคัญ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม ำ - ร ำ เอ๊ยเยอ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ม ำ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ร ำ ร ำ ร ำ ร ำ เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ล เอ๊ยโอ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ ละหน่าย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ร นอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - ซ เอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ซ - ด ำ พวก ผม - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ซ - ล ไม่ เคย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ซ ด ำ พวก ผม - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - ซ ล ไม่เคย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ จะ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ฟลซฟ ร้องรำ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ ทั้งบท - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งกลอน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร เหมือน ระบำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ฟ ทั้งบท - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งกลอน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร เหมือน ระบำ - ติ่ง -ติ่ง
- + - ด ำ - ล นั่นไม่ได้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ร ำ- ด ำ ลักรำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ล - ด ำ ของใคร - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ด ำ ร เขามาเล่น - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม ำ- ร ำ เอ๊ยเยอ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ม ำ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ร ำ ร ำ ร ำ ร ำ เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ด ำ สาร - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ด ำ แสดง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ ขอลูก - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด ำ แจ้งความ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ- ซ มันไม่หยาบ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด ำ ไม่หยาม - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ร ำ เออ	- + มั ร ำ ด ล เอิ๊งเออ	- + - - - ซ เล่น	- + ฟลซฟ เฮฮา	- + - - - ฟ ร้องเล่น	- + - - - ซ เต้นรำ	- + - ฟ ซ ล เป็นธรรม	- + ซ ฟ ม ร มะ-ดา

สร้อย

- ป๊ะ- โป๊ะ	เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ ร้องเล่น - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ เต้นรำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล เป็นธรรม - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร มะ-ดา - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - ล เฮเฮ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - รำ- ดำ ฮาฮา - ติ่ง -ติ่ง	- + - ล - ดำ พอแก้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ดำ รำ หาวนอน - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - มำ - รำ เอ๊ียเยอะ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - มำ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + รำ รำ รำ รำ เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - ล เอ๊ียโอ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ ละหน่าย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ร นอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - ซ เอย - โป๊ะ –ป๊ะ
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ดำ พวก ผม - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ล ไม่ เคย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ซ ดำ พวกผม - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - ซ ล ไม่เคย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ จะ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ฟ ล ซ ฟ ร้องรำ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ ทั้งบท - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งกลอน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ฟ ทั้งบท - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งกลอน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - ติ่ง -ติ่ง
- + - ดำ - ล นั่นไม่ได้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - รำ- ดำ ลักรำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ล - ดำ ของใคร - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ดำ ร เขามาเล่น - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - มำ- รำ เอ๊ียเยอ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - มำ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + รำ รำ รำ รำ เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ดำ หากท่าน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ดำ ไปหา - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ ช่วยกัน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ดำ ติชม - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ- ซ ช่วยบอก - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ดำ กระผม - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - รำ เออ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + มำรำดำล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ จะ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ฟ ล ซ ฟ พัฒนาใหม่ - ติ่ง -ติ่ง	- - - ฟ เรื่อง - โป๊ะ -ป๊ะ	- - - ซ ราคา - ติ่ง -ติ่ง	- ฟ ซ ล ท่านไม่ - โป๊ะ -ป๊ะ	ซ ฟ ม ร พอใจ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ เรื่อง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ราคา - ติ่ง -ติ่ง	- + - ฟ ซ ล ท่านไม่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร พอใจ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - ล พูดจา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - รำ - ดำ กันได้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ดำ ยินดี - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ดำ รำ รับฟัง - โป๊ะ -ป๊ะ
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - มำ - รำ เอ๊ียเยอ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - มำ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + รำ รำ รำ รำ เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ดำ ถ้าท่าน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ดำ ไปหา - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ อย่าว่า - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ดำ ลับหลัง - ป๊ะ- โป๊ะ

สร้อย

- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ -ติ๋	- + - ด๎- ซ ขอให้ท่าน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด๎ สุขขัง - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ร๎ เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ม๎ ร๎ ด๎ ล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ซ และ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ฟ ล ซ ฟ สุข ขี - ติ๋ –ติ๋
- + - - - ฟ ทุกข์โศก - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ โรคภัย - ติ๋ -ติ๋	- + - ฟ ซ ล ขอให้อย่า - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร ได้มี - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ฟ ทุกข์โศก - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ โรคภัย - ติ๋ -ติ๋	- + - ฟ ซ ล ขอให้อย่า - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร ได้มี - ติ๋ -ติ๋
- + - ด๎ - ล ขอให้ท่าน - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ร๎- ด๎ สุข ขี - ติ๋ -ติ๋	- + - ล - ด๎ ยิ่งๆ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล ด๎ ร๎ ขึ้นไป - ติ๋ -ติ๋	- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ม๎ - ร๎ เอ๊ียเยอะ - ติ๋ -ติ๋	- + - ด๎ - ม๎ เอ่อเอ๊อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ร๎ ร๎ ร๎ ร๎ เงิงเงย - ติ๋ -ติ๋
- + - - - ด๎ เรามาเล่น - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ด๎ คืนนี้ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ เล่นให้ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด๎ สนุก - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ -ติ๋	- + - ด๎- ซ อย่าเอา - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ล - ด๎ ความทุกข์ - ติ๋ -ติ๋
- + - - - ร๎ เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ม๎ ร๎ ด๎ ล เอิ๊งเออ เออเอ่อ - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ซ มาให้ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ฟลซฟ พวกฉัน - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ฟ อย่าเอา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ความชั่ว - ติ๋ -ติ๋	- + - ฟ ซ ล เข้ามา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร พัวพัน - ติ๋ -ติ๋
- + - - - ฟ อย่าเอา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ความชั่ว - ติ๋ -ติ๋	- + - ฟ ซ ล เข้ามา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร พัวพัน - ติ๋ -ติ๋	- + - ด๎ - ล ขอให้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ร๎- ด๎ พวกฉัน - ติ๋ -ติ๋	- + - ล - ด๎ สถา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล ด๎ ร๎ พร - ติ๋ -ติ๋
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม๎ - ร๎ เอ๊ียเยอะ - ติ๋ -ติ๋	- + - ด๎ - ม๎ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ร๎ ร๎ ร๎ ร๎ เงิงเงย - ติ๋ -ติ๋	- + - ด๎ - ล เอ๊ียโอ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ ละหน่าย - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ร นอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - ซ เอย - ติ๋ –ติ๋
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ด๎ พวก ผม - ติ๋ -ติ๋	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ล ไม่ เคย - ติ๋ -ติ๋	- + - - ซ ด๎ พวกผม - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - ซ ล ไม่เคย - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ซ จะ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ฟ ล ซ ฟ ร้องรำ - ติ๋ -ติ๋
- + - - - ฟ ทั้งบท - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งกลอน - ติ๋ -ติ๋	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - ติ๋ -ติ๋	- + - - - ฟ ทั้งบท - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - ซ ทั้งกลอน - ติ๋ -ติ๋	- + - ฟ ซ ล มันไม่อ่อน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + ซ ฟ ม ร เหมือนระบำ - ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +

สร้อย

- ดำ - ล นั่นไม่ได้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- รำ- ดำ ลักรำ - ติ่ง -ติ่ง	- ล - ดำ ของใคร - โป๊ะ -ป๊ะ	- ล ดำ ร เขามาเล่น - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- มำ- รำ เอ๊ยเยอ - ติ่ง -ติ่ง	- ดำ - มำ เอ่อเอ๊อ - โป๊ะ -ป๊ะ	รำรำรำ รำ เงิงเงย - ติ่ง -ติ่ง

จะพบว่า บทไหว้ครูนี้มีทั้งหมด 8 วรรคขึ้นต้นด้วยสร้อย จากนั้นก็จะใช้ทำนองเดียวกันซ้ำในทุกวรรค ในวรรคที่ 2 วรรคที่ 4 วรรคที่ 5 และวรรคที่ 8 จะมีสร้อยต่อท้าย โดยมีคำร้องต่อท้ายบทว่า เอ๊ยโอละหน่ายหน่อยเอย แล้วตามด้วยท่อนสร้อย โดยท่อนสร้อยจะมีความยาว 3 บรรทัด ส่วนวรรคเพลง จะมีความยาว 3 บรรทัดครึ่ง ส่วนในวรรคที่ 2 วรรคที่ 4 วรรคที่ 5 และวรรคที่ 8 มีความยาว 4 บรรทัด เพราะมีประโยค เอ๊ยโอละหน่ายหน่อยเอย เชื่อมกับท่อนสร้อยเพิ่มเข้ามา โดยมีทำนองดังนี้

สร้อย

- - - -	- ซ - ดำ	- - - -	- ซ - ล	- - ซ ดำ	- - ซ ล	- - - ซ	ฟ ล ซ ฟ
- ฟ - ซ	- ฟ ซ ล	- ฟ ซ ล	ซ ฟ ม ร	- ฟ - ซ	- ฟ ซ ล	- ฟ ซ ล	ซ ฟ ม ร
- ดำ - ล	- รำ- ดำ	- ล - ดำ	- ล ดำ ร	- - - -	- มำ - รำ	- ดำ - มำ	รำรำรำ รำ

วรรคที่ 1 , 3 , 6 ,7

- - - ดำ	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - -	- ดำ - ซ	- ล - ดำ
- - - รำ	มำ รำ ดำ ล	- - - ซ	ฟ ล ซ ฟ	- - - ฟ	- - - ซ	- ฟ ซ ล	ซ ฟ ม ร
- - - ฟ	- - - ซ	- ฟ ซ ล	ซ ฟ ม ร	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ดำ	- ล ดำ รำ
- - - -	- มำ - รำ	- ดำ - มำ	รำรำรำ รำ				

วรรคที่ 2 , 4 , 5 , 8

- - - ดำ	- - - ดำ	- - - ซ	- ล - ดำ	- - - -	- - - -	- ดำ - ซ	- ล - ดำ
- - - รำ	มำ รำ ดำ ล	- - - ซ	ฟ ล ซ ฟ	- - - ฟ	- - - ซ	- ฟ ซ ล	ซ ฟ ม ร
- - - ฟ	- - - ซ	- ฟ ซ ล	ซ ฟ ม ร	- ดำ - ล	- รำ - ดำ	- ล - ดำ	- ล ดำ รำ
- - - -	- มำ - รำ	- ดำ - มำ	รำรำรำ รำ	- ดำ - ล	- ซ - ฟ	- - - ร	- ฟ - ซ

อัตราจังหวะชั้นเดียว โดยฉิ่งขึ้นตั้งแต่เริ่มเพลง

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง- ฉับ

รูปแบบหน้าทับกลอง ขึ้นจังหวะท้ายของวรรคที่ 1 ในเพลงพบว่ามีการใช้ทั้งหมด 5 รูปแบบ ดังนี้

รูปแบบที่	**รูปแบบหน้าทับ**		**จำนวนครั้ง**
1	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	75 ครั้ง
2	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	67 ครั้ง
3	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ป๊ะ –โป๊ะ	9 ครั้ง
4	- โป๊ะ -ป๊ะ	- โป๊ะ –โป๊ะ	6 ครั้ง
5	ป๊ะ ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง	1ครั้ง

โดยรูปแบบที่ 1 มีการใช้มากที่สุด ถึง 75 ครั้ง และรูปแบบอื่นๆ ตามลำดับ

เพลง ไหว้ครู (สวดยาเล)

แบ่งเป็นวรรคได้ 8 วรรค ดังนี้

สร้อย หน่อยนอยนอยน้อยนอยนอย หน่อยนอยนอยนอยนอยน้อย (ซ้ำ)
(ลูกคู่รับ) หน่อยนอยน้อยนอยนอยหน่อย น้อยนอยนอยหน่อยน้อยนอยนอยนอย
น้อยนอยนอยหน่อยน้อยนอยนอยนอย

วรรคที่ 1 สิบนิ้วยกขึ้นวันทา ขอขมาตอนทำพิธี (ซ้ำ)
พี่จ๋าน้องอย่าอาวรณ์ น้องทำตัวอ่อนกำลังพอดี
วรรคที่ 2 โลกเราคิดๆ ดู ทุกอย่างมีคู่ชีวิต (ซ้ำ)
พระอาทิตย์คู่กับพระจันทร์ ทั้งคืนทั้งวันคู่กันทั้งปี (สร้อย)
วรรคที่ 3 พระพุทธคู่กับพระธรรม พระสงฆ์เลิศล้ำคู่กับคัมภีร์ (ซ้ำ)
ดังคำพระพุทธองค์ เขาว่าพระสงฆ์คู่กับบาลี (สร้อย)
วรรคที่ 4 เดือนคู่กับดาว ต้นข้าวคู่นาตาปี (ซ้ำ)
ดูแต่แม่รจนา ยังเลือกเงาะป่ามาเป็นสามี (สร้อย)
วรรคที่ 5 แม่ปูยังคู่กับปลา มัจฉาคู่กับวารี (ซ้ำ)
นางผีเสื้อถึงเธอเป็นยักษ์ ยังมาหลงรักพระอภัยมณี (สร้อย)

วรรคที่ 6 จงดูฝูงวิหค แม้นกยังมีคู่จู๋จี๋ (ซ้ำ)
ดูแต่พระสุธน ยังมาหลงกลมโนราห์โนรี (สร้อย)

วรรคที่ 7 นักรำยังคู่กับกลอง นักร้องคู่กับดนตรี (ซ้ำ)
คู่กันทุกวันต้องเจอ แม่สัปเหร่อยังคู่กับผี (สร้อย)

วรรคที่ 8 พระยังคู่กับเณร พระเถรคู่กับยายชี (ซ้ำ)
ดูแต่พระเวทสันดร ออกจากพระนครยังมีนางมัทรี (สร้อย)

วรรคที่ 9 ใครๆ เขามีคู่หมด พระรจคู่กับเมรี (ซ้ำ)
ใครๆ เขามีคู่กัน แต่ตัวของฉันคู่ยังไม่มี (สร้อย)

ทำนองเพลง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	หน่อยนอย	นอยน้อย	นอยนอย	- - - -	หน่อยนอย	นอยนอย	นอยน้อย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม - ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	หน่อยนอย	นอยน้อย	นอยนอย	- - - -	หน่อยนอย	นอยนอย	นอยน้อย
- โป๊ะ –ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร๋	- - มั๋ร๋	- ดั๋ - ลั๋	- ดั๋ - ลั๋	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร
- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ดั๋ - ลั๋	- ซ - ฟ	- ซ- ฟ	- ม - ร	- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร
น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย	- - - -	หน่อยนอย	นอยน้อย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ซ - ล	- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร
- - - -	หน่อยนอย	นอยนอย	นอยน้อย	- - - -	หน่อยนอย	นอยน้อย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ซ - ล	- - - -	- ล - ร๋	- - มั๋ร๋	- ดั๋ - ลั๋
- - - -	หน่อยนอย	นอยนอย	นอยน้อย	- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง –ติ๊ง

สร้อย

สร้อย

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ดำ - ลำ	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร	- ดำ - ลำ	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร
น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง –ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	สิบนิ้ว	ยกขึ้น	วันทา	- - - -	ขอขมา	ตอนทำ	พิธี
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	สิบนิ้ว	ยกขึ้น	วันทา	- - - -	ขอขมา	ตอนทำ	พิธี
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง –ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ร	- - มำ ร	- ดำ - ลำ	- ดำ - ลำ	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร
- - - -	พี่จำ	น้องอย่า	อาวรณ์	น้องทำ	ตัวอ่อน	กำลัง	พอดี
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	หน่อยนอย	นอยน้อย	นอยนอย	- - - -	หน่อยนอย	นอยนอย	นอยน้อย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	หน่อยนอย	นอยน้อย	นอยนอย	- - - -	หน่อยนอย	นอยนอย	นอยน้อย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล - ร	- - มำ ร	- ดำ - ลำ	- ดำ - ลำ	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร
- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ดำ - ลำ	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ม- ร
น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย	- - - -	โลกเรา	คิดๆ	ดู
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- โป๊ะ -ป๊ะ	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ม- ร
- - - -	ทุกอย่าง	มี คู่	ชีวิต	- - - -	โลกเรา	คิดๆ	ดู
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล	- - - -	- ล- ร	- - มำ ร	- ดำ - ลำ
- - - -	ทุกอย่าง	มีคู่	ชีวิต	- - - -	พระอาทิตย์	คู่กับ	พระจันทร์
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

สร้อย

- + - ดำ - ลำ ทั้งคืน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ ทั้งวัน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ คู่กัน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร ทั้งปี - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - มำ ร น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด ำ - ล ำ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - ด ำ - ล ำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ล ำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระพุทธ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร พระธรรม - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระสงฆ์ เลิศล้ำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล คัมภีร์ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระพุทธ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร พระธรรม - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระสงฆ์ เลิศล้ำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ -โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล คัมภีร์ - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - รำ ดังคำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - มำ รำ พระพุทธ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด ำ - ล ำ ธะ- องค์ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ล ำ เขาว่า - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ พระสงฆ์ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ - ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร บาลี - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - ล - รำ	- + - ล - รำ	- + - - มำ รำ	- + - ด ำ - ล ำ	- + - ด ำ - ล ำ	- + - ซ- ฟ	- + - ซ- ฟ	- + - ม- ร

สร้อย

สร้อย

สร้อย

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	หน่อยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	นอยหน่อย - ตึ่ง -ตึ่ง	น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	นอยหน่อย - ตึ่ง -ตึ่ง	น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	นอยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง
- + - ดำ - ลำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร เดือน - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร ดาว - ตึ่ง -ตึ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร ต้นข้าว - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ คู่นา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล ตาปี - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร เดือน - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร ดาว - ตึ่ง –ตึ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร ต้นข้าว - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ คู่นา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล ตาปี - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - รำ ดูแต่ - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - มำ รำ แม่รจ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ดำ - ลำ จะ- นา - ตึ่ง –ตึ่ง
- + - ดำ - ลำ ยังเลือก - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ เงาะป่า - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - ซ - ฟ มาเป็น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม - ร สามี - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ตึ่ง –ตึ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ตึ่ง –ตึ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- รำ หน่อยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - มำรำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ดำ - ลำ นอยหน่อย - ตึ่ง -ตึ่ง
- + - ดำ - ลำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - ดำ - ลำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + นอยหน่อย - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ตึ่ง –ตึ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร แม่ปู - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ ยังคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับปลา - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร มัจฉา - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล วารี - ตึ่ง -ตึ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร แม่ปู - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ ยังคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับปลา - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร มัจฉา - ตึ่ง -ตึ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล วารี - ตึ่ง -ตึ่ง

สร้อย

- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ำ นางผีเสื้อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - มำ ถึงเธอ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด ำ - ล ำ เป็นยักษ์ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ล ำ ยังมา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ หลงรัก - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ พระอภัย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร มณี - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอยซ- โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ำ หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - มำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด ำ - ล ำ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด ำ - ล ำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - ด ำ - ล ำ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ - ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม - ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร จง ดู - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ฝูง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร วิ หค - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร แม้นก - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ยังมีคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล จู๋จี๋+ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร จง ดู - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ฝูง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม - ร วิหค - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร แม้นก - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ยังมีคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล จู๋จี๋+ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร ำ ดูแต่ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - มำ ร ำ พระ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด ำ - ล ำ สุธน - ติ่ง –ติ่ง
- + - ด ำ - ล ำ ยัง มา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ หลงกล - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ - ฟ มโนราห์ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร โนรี - ติ่ง –ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - ล- ร - ติ่ง -ติ่ง	- + - ล- ร - - ม ฟ - ซ- ล	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร ำ - - มำ ร ำ - ด ำ - ล ำ				

สร้อย

สร้อย

สร้อย

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - ด๋ - ล๋ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด๋ - ล๋ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ - ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ - ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร นักรำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ยังคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับกลอง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร นักร้อง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล ดนตรี - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร นักรำ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ยังคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับกลอง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร นักร้อง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล ดนตรี - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร๋ คู่ กัน - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม๋ร๋ ทุกวัน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด๋ - ล๋ ต้องเจอ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด๋ - ล๋ แม้ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ สัปเหร่อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ ยังคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับผี - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร๋ หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม๋ร๋ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด๋ - ล๋ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด๋ - ล๋ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - ด๋ - ล๋ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร พระ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ยังคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับเณร - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระเถร - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล ยายชี - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร พระ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ ยัง คู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร กับเณร - ติ่ง –ติ่ง

สร้อย

- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระเถร - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล ยายชี - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร์ ดูแต่ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม์ ร์ พระเวท - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด์ - ล์ สันดร - ติ่ง –ติ่ง
- + - ด์ - ล์ ออกจาก - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ พระนคร - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ ยัง มี - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นางมัทรี - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร์ หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม์ ร์ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด์ - ล์ นอยหน่อย - ติ่ง –ติ่ง
- + - ด์ - ล์ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด์ - ล์ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ น้อยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร ใครๆ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ เขามีคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร คู่หมด - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระรจ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล เมรี - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร ใครๆ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ เขามีคู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร คู่หมด - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร พระรจ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ คู่กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล เมรี - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - ร์ ใครๆ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม์ ร์ เขามี - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด์ - ล์ คู่กัน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด์ - ล์ แต่ตัว - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ฟ ของฉัน - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ- ฟ คู่ยัง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร ไม่มี - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยน้อย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม- ร นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล- ร หน่อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ม ฟ นอยนอย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ- ล นอยน้อย - ติ่ง -ติ่ง

สร้อย

สร้อย

สร้อย

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ด - ล	- ด - ล	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร
- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

- +	- +	- +	- +
- ด - ล	- ซ- ฟ	- ซ- ฟ	- ม- ร
น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อยนอย	นอยนอย
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

เพลงไหว้ครูหรือสวดยาเลนี้ แบ่งเป็นวรรคได้ 8 วรรค ทุกวรรคมีทำนองเหมือนกัน มีความยาว 3 บรรทัด ส่วนท่อนสร้อยนั้นมีความยาว 3 บรรทัดครึ่ง ทุกวรรคจะตามด้วยสร้อย มีทำนอง ดังนี้

สร้อย

- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	- ล - ร	- - ม ร	- ด - ล	- ด - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ฟ	- ม - ร
- ด - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ฟ	- ม - ร				

ทำนองเพลง

- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	- ล- ร	- - ม ฟ	- ม- ร	- - - -	- ล - ร	- - ม ฟ	- ซ- ล
- - - -	- ล- ร	- - ม ร	- ด - ล	- ด - ล	- ซ - ฟ	- ซ - ฟ	- ม- ร

อัตราจังหวะชั้นเดียว

- ฉิ่ง- ฉับ	- ฉิ่ง- ฉับ	- ฉิ่ - ฉับ	- ฉิ่ง- ฉับ	- ฉิ่ง- ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	-ฉิ่ง - ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ รูปแบบเดียว คือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ทั้งฉิ่งและกลองขึ้นตั้งแต่เริ่มเพลง

บทลำนอก

เรื่อง พระอภัยมณี ตอนพระอภัยมณีกับศรีสุวรรณเรียนวิชา

จากตอนที่แสดงนี้ผู้วิจัยพบว่ามีทำนองที่ใช้ทั้งหมด 9 ทำนอง หรือ 9 ลำด้วยกัน เล่นเป็นเรื่องยาว เนื้อเรื่องเป็นกลอนสุภาพ เพื่อความสะดวกผู้วิจัยจึงขอแบ่งการวิเคราะห์ทำนองเป็นวรรคตามกลอน ดังนี้

ทำนองที่ 1 พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง ส่งนของการเอื้อนนั้น ผู้วิจัยได้ลงไว้ในทำนองเพลง

วรรคที่ 1 ***จะจับบทบุตรพราหมณ์***สามมาณพ (ซ้ำ) ได้มาพบคบเล่นเป็นสหาย

วรรคที่ 2 ***คนหนึ่งชื่อโมรา***ปรีชาชาย (ซ้ำ) มีแยบคาย ชำนาญ ในการกล

วรรคที่ 3 ***เอาฟางหญ้า***มาผูกสำเภาได้ (ซ้ำ) แล้วแล่นไปในจังหวัด ไม่ขัดสน

วรรคที่ 4 ***คนหนึ่งมีวิชา***ชื่อสานน (ซ้ำ) ร้องเรียกฝนลมได้ดังใจจง

วรรคที่ 5 ***คนหนึ่งนั้นมีนาม****พราหมณ์*วิเชียร (ซ้ำ) เที่ยวร่ำเรียนสงครามตาประสงค์

วรรคที่ 6 ***ถือธนูสู้ศึก***นึกทะนง (ซ้ำ) หมายจะปลงชีวาปัจจามิตร

วรรคที่ 7 ***ธนูนั้นลั่นที***ละเจ็ดลูก (ซ้ำ) หมายให้ถูกที่ตรงไหนก็ไม่ผิด

วรรคที่ 8 ***ล้วนแรกรุ่น***ร่วมรู้คู่ชีวิต (ซ้ำ) เคยไปเล่นเป็นนิจที่เนินทราย

วรรคที่ 9 ***พอแดดร่ม***ลมตกลงชายเขา (ซ้ำ) ขึ้นสำเภายนต์ใหญ่ดังใจหมาย

วรรคที่ 10 ***ออกจากบ้าน***อ่านมนต์เรียกพระพาย (ซ้ำ) แสนสบายบุกป่ามาบนดิน

วรรคที่ 11 ***ถึงทะเลแล่น***ตรงลงในน้ำ (ซ้ำ) เที่ยวลอยลำเล่นมหาชลาสินธุ์

วรรคที่ 12 ***มาใกล้ไทรสาขา***ริมวาริน (ซ้ำ) ก็ได้ยินสุรเสียงสำเนียงคน

วรรคที่ 13 ***เห็นพี่น้องสององค์***ล้วนทรงโฉม (ซ้ำ) งามประโลมหลากจิตคิดฉงน

วรรคที่ 14 ***ทอดสมอรอรา***เภตรายนต์ (ซ้ำ) ทั้งสามคนขึ้นเดินบนเนินทราย

วรรคที่ 15 ***เข้ามาใกล้ไทรทอง***สองกษัตริย์ (ซ้ำ) โสมนัสถามไต่ดังใจหมาย

วรรคที่ 16 ***ว่าดูรามาณพ***ทั้งสองนาย (ซ้ำ) เจ้าเพื่อนชายชื่อไรไปไหนมา

วรรคที่ 17 ***หรือเดินดงหลงทาง***มาต่างบ้าน (ซ้ำ) จงแจ้งการณ์ให้เราฟังที่กังขา

วรรคที่ 18 ***แม้นไม่มีพี่น้อง***ญาติกา (ซ้ำ) เราจะพาไปไว้เรือนเป็นเพื่อนกันฯ

ทำนองเพลง

- - - - - - - ร จะจับ - - - -	- - - - - ร - ร บท - - - -	- - - - - - - ด บุตร - - - -	- - - - - ร - - พราหมณ์ - - - -	- - - - - - ด ล เออเอ่อ - - - -	- - - - - ด - ร เออเอย - - - -	- - - - - ด - ร สามมา - - - -	- - - - - - - ร -ณพ - - - -
- - - - - - - ร จะจับ - - - -	- - - - - ร - ร บท - - - -	- - - - - - - ด บุตร - - - -	- - - - - ร - - พราหมณ์ - - - -	- + - - ด ล เออเอ่อ - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร สามมา - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - - - ร -ณพ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร ได้ - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - ด - ฟ มาพบ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร คบ - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - ด – ล฻ เล่น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ดำ เอ่อ - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - - ร̀ ม̀ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร̀ - ซ̀ เล่นเป็น - ป๊ะ - โป๊ะ	- + - ม̀ – ร̀ สหาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร คนหนึ่ง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ชื่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด โม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - รา - ติ่ง – ติ่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร ปรีชา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ชาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร คนหนึ่ง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ชื่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด โม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - รา - ติ่ง – ติ่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร ปรีชา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ชาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร มี - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ แยบคาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร ชำ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ล฻ นาญ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - ร̀ ม̀ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร̀ - ซ̀ ในการ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม̀ – ร̀ กล - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร เอาฟาง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร หญ้า - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด มา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ผูก - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร สำเภา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ได้ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร เอาฟาง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร หญ้า - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด มา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ผูก - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร สำเภา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ได้ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร แล้วแล่น	- + - ด - ฟ ไป	- + - - - ร ใน	- + - ด – ล฻ จังหวัด	- + - - - - - - - -	- + - ล – ร เออเอ่อ	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ	- + - ล – ซ เออเออ

- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ้ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ้ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ้ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ้ง
- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ้ง	- + - รำ - ซำ ไม่ขัด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ สน - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร คนหนึ่ง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร มี - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ด วิ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ชา - ติ่ง – ติ้ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย- ติ่ง – ติ้ง	- + - ด - ร ชื่อสา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร -นน - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร คนหนึ่ง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร มี - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ด วิ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ชา - ติ่ง – ติ้ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ้ง	- + - ด - ร ชื่อ สา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร -นน - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร ร้องเรียก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ ฝน - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร ลม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ลฺ ได้ - ติ่ง – ติ้ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ้ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ้ง	- + - รำ - ซำ ดัง ใจ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ จง - ติ่ง – ติ้ง
- + - - - ร คนหนึ่ง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร นั้น - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ด มี - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - นาม - ติ่ง – ติ้ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ้ง	- + - ด - ร พราหมณ์วิ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร -เชียร - ติ่ง – ติ้ง
- + - - - ร คนหนึ่ง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร นั้น - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ด มี - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - นาม - ติ่ง – ติ้ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ้ง	- + - ด - ร พราหมณ์วิ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร -เชียร - ติ่ง – ติ้ง
- + - - - ร เที่ยว - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ ร่ำเรียน - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร สง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ลฺ คราม - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ้ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ้ง
- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ้ง	- + - รำ - ซำ ตาม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ ประสงค์ - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร ถือ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ธนู - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ด ผู้ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ศึก - ติ่ง – ติ้ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ้ง	- + - ด - ร นึกทะ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร - นง - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ร ถือ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ธนู - ติ่ง – ติ้ง	- + - - - ด ผู้ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ศึก - ติ่ง – ติ้ง
- + - - ด ล	- + - ด - ร	- + - ด - ร	- + - - - ร	- + - - - ร	- + - ด - ฟ	- + - - - ร	- + - ด – ลฺ

เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	นึกทะ - โป๊ะ - ป๊ะ	- นง - ติ่ง – ตี่ง	หมาย - โป๊ะ - ป๊ะ	จะปลง - ติ่ง – ตี่ง	ชี - โป๊ะ - ป๊ะ	วา - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - ร̥ ม̥ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ร̥ - ซ̊ ปัจจา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม̥ – ร̥ มิตร - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร ธนู - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร นั้น - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด ลั่น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ที - ติ่ง – ตี่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร ละเจ็ด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ลูก - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร ธนู - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร นั้น - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด ลั่น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ที - ติ่ง – ตี่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร ละเจ็ด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ลูก - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร หมาย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ ให้ถูก - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ที่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ล̥ ตรงไหน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ- ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - ร̥ ม̥ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ร̥ - ซ̊ ก็ไม่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม̥ – ร̥ ผิด - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ล้วนแรก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร รุ่น - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด ร่วม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ฯรู้ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร คู่ ชี - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร -วิต - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ล้วนแรก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร รุ่น - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด ร่วม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ฯรู้ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร คู่ ชี - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร -วิต - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร เคย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ ไปเล่น - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร เป็น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ล̥ นิจ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - ร̥ ม̥ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ร̥ - ซ̊ ที่ เนิน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม̥ – ร̥ ทราย - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร พอแดด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ร่ม - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด ลม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ตก - ติ่ง – ตี่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร ลงชาย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร - เขา - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร	- + - ร - ร	- + - - - ด	- + - ร - -	- + - - ด ล	- + - ด - ร	- + - ด - ร	- + - - - ร

พอแดด - โป๊ะ - ป๊ะ	ร่ม - ติ่ง – ติ่ง	ลม - โป๊ะ - ป๊ะ	ตก - ติ่ง – ติ่ง	เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	ลงชาย - โป๊ะ - ป๊ะ	- เขา - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร ขึ้น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ สำเภา - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร ยนต์ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ฺล ใหญ่ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - รำ - ซำ ดังใจ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ หมาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร ออก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร จากบ้าน - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด อ่าน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - มนต์ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร เรียกพระ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร - พาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร ออก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร จากบ้าน - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด อ่าน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - มนต์ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร เรียกพระ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร - พาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร แสน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ สบาย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร บุก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ฺล ป่า - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - รำ - ซำ มาบน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ ดิน - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร ถึง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ทะเล - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด แล่น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ตรง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร ลงใน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร น้ำ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร ถึง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ทะเล - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด แล่น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ตรง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ร ลง ใน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร น้ำ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร เที่ยวลอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ ลำ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร เล่น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ฺล มหา - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - รำ - ซำ ชลา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ สินธุ์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร มาใกล้ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ไทร - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด สา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - ขา - ติ่ง – ติ่ง
- + - - ด ล	- + - ด - ร	- + - ด - ร	- + - - - ร	- + - - - ร	- + - ร - ร	- + - - - ด	- + - ร - -

เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	ริมวา - ป๊ะ – โป๊ะ	ริน - ติ่ง – ตี่ง	มาใกล้ - ป๊ะ – โป๊ะ	ไทร - ติ่ง – ตี่ง	สา - ป๊ะ – โป๊ะ	ขา - ติ่ง – ตี่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร ริมวา - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - - ร ริน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ก็ได้ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ด - ฟ ยิน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร สุ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ด – ลฺ -รเสียง - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - รำ - ซำ สำเนียง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - มำ – รำ คน - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร เห็นพี่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร น้อง - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด สอง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - องค์ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร ล้วนทรง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร โฉม - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร เห็นพี่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร น้อง - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด สอง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - องค์ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร ล้วนทรง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร โฉม - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร งาม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ ประโลม - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร หลาก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ลฺ จิต - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - รำ - ซำ คิด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ ฉงน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ทอด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร สมอ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด รอ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - รา - ติ่ง – ตี่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร เภตรา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ยนต์ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ทอด - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร สมอ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ด รอ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - รา - ติ่ง – ตี่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ตี่ง	- + - ด - ร เภตรา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร ยนต์ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ทั้งสาม - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ คน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ขึ้น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ลฺ เดิน - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - รำ - ซำ บนเนิน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ ทราย - ติ่ง – ตี่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -	- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร
เข้า	มาใกล้	ไทร	ทอง	เออเอ่อ	เออเอย	สอง ก-	-ษัตริย์
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -	- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร
เข้า	มาใกล้	ไทร	ทอง	เออเอ่อ	เออเอย	สอง ก-	-ษัตริย์
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ด - ฟ	- - - ร	- ด – ฺ ล	- - - -	- ล – ร	- ล - ดำ	- ล – ซ
โสม	- มนัส	ถาม	ไต่	- - - -	เออเอ่อ	เออเอ๊อ	เออเออ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ดำ	- - รำ มำ	- รำ - ชำ	- มำ – รำ	- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -
เอ่อ	เออเอ๊อ	ดังใจ	หมาย	ว่าดู	รา	มา	ณพ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร	- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -
เออเอ่อ	เออเอย	ทั้งสอง	นาย	ว่าดู	รา	มา	ณพ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร	- - - ร	- ด - ฟ	- - - ร	- ด – ฺ ล
เออเอ่อ	เออเอย	ทั้งสอง	นาย	เจ้าเพื่อน	ชาย	ชื่อ	ไร
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ร	- ล - ดำ	- ล – ซ	- - - ดำ	- - รำ มำ	- รำ - ชำ	- มำ – รำ
- - - -	เออเอ่อ	เออเอ๊อ	เออเออ	เอ่อ	เออเอ๊อ	ไปไหน	มา
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -	- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร
หรือเดิน	ดง	หลง	ทาง	เออเอ่อ	เออเอย	มาต่าง	บ้าน
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -	- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร
หรือเดิน	ดง	หลง	ทาง	เออเอ่อ	เออเอย	มาต่าง	บ้าน
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ด - ฟ	- - - ร	- ด – ฺ ล	- - - -	- ล – ร	- ล - ดำ	- ล – ซ
จงแจ้ง	การณ์	ให้	เราฟัง	- - - -	เออเอ่อ	เออเอ๊อ	เออเออ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ต่ง

- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ต่ง	- + - รำ - ชำ ที่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ กังขา - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ร แม้น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ไม่มี - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ด พี่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - น้อง - ติ่ง – ต่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ต่ง	- + - ด - ร ญาติ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร กา - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ร แม้น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร ไม่มี - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ด พี่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - น้อง - ติ่ง – ต่ง
- + - - ด ล เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร เออเอย - ติ่ง – ต่ง	- + - ด - ร ญาติ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร กา - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ร เรา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ จะพา - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ร ไป - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ลฺ ไว้เรือน - ติ่ง – ต่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ต่ง	- + - ล - ดำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ เออเออ - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ดำ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ เออเอ๊อ- ติ่ง – ต่ง	- + - รำ - ชำ เป็นเพื่อน - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ กัน - ติ่ง – ต่ง
- + - - - ร นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร นอยนอย - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ด หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - นอย - ติ่ง – ต่ง	- + - - ด ล นอยหน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร นอยนอย - ติ่ง – ต่ง	- + - ด - ร หน่อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร นอย - ติ่ง – ต่ง
- + - - - ร นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ร นอยนอย - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ด พี่หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - - นอย - ติ่ง – ต่ง	- + - - ด ล นอยหน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ร นอยนอย - ติ่ง – ต่ง	- + - ด - ร หน่อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ร นอย - ติ่ง – ต่ง
- + - - - ร นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด - ฟ หน่อยน้อย - ติ่ง – ต่ง	- + - - - ร นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – ลฺ นอยหน่อย - ติ่ง – ต่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ร นอยหน่อย - ติ่ง – ต่ง	- + - ล - ดำ นอยน้อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล – ซ นอยนอย - ติ่ง – ต่ง
- + - - - ดำ หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - รำ มำ นอยนอย - ติ่ง – ต่ง	- + - รำ - ชำ หน่อยน้อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - มำ – รำ นอยนอย - ติ่ง – ต่ง				

สร้อย

จะสังเกตเห็นว่า ทำนองเพลง ทุกๆ วรรคจะเหมือนกัน และ มีความยาว 3 บรรทัดครึ่ง และเมื่อจบวรรคสุดท้ายของทำนอง จะมีการร้องรับทั้งหมดทุกคน ทางคณะเรียกว่าสร้อยเพลง ไม่มีคำร้องออกเสียงเป็นเสียงนอยตามทำนองเพลง แสดงให้รู้ว่าจบทำนองนี้แล้ว

ซึ่งทำนองคือ

- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -	- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร
- - - ร	- ร - ร	- - - ด	- ร - -	- - ด ล	- ด - ร	- ด - ร	- - - ร
- - - ร	- ด – ฟ	- - - ร	- ด - ล	- - - -	- ล – ร	- ล - ด	- ล – ซ
- - - ด	- - ร ม	- ร - ซ	- ม – ร				

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง- ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ 2 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่	**รูปแบบหน้าทับ**		**จำนวนครั้ง**
1	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	240 ครั้ง
2	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	20 ครั้ง

รูปแบบที่ใช้บ่อยที่สุด คือ รูปแบบที่ 1
ฉิ่งและกลองขึ้นห้องที่ 5 ของบรรทัดที่ 2

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง

ทำนองที่ 2 พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

วรรคที่ 1 ***พระฟังความถามทัก***เห็นรักใคร่ (ซ้ำ) ***จึงขานไขความจริง*** (ซ้ำ) ทุกสิ่งสรรพ์

วรรคที่ 2 ***เราชื่ออภัยมณี***ศรีสุวรรณ (ซ้ำ) ***เป็นพงศ์พันธุ์***จักรพรรดิ (ซ้ำ) สวัสดี

วรรคที่ 3 ***ไปร่ำเรียนวิชา***ที่อาจารย์ (ซ้ำ) ***ตำบลบ้านจันตคาม*** (ซ้ำ) พนาศรี

วรรคที่ 4 ***อันตัวเรานี้ชำนาญ***การดนตรี (ซ้ำ) ***น้องเรานี้ก็ชำนาญ*** (ซ้ำ) การศัสตรา

วรรคที่ 5 ***พระบิตุเรศขับไล่***มิให้อยู่ (ซ้ำ) ***ว่าเรียนรู้ต่ำชาติ*** (ซ้ำ) วาสนา

วรรคที่ 6 ***เราพี่น้องสองคน***จึงซนมา (ซ้ำ) ***หวังจะหาแห่งครู*** (ซ้ำ) ผู้ชำนาญ

วรรคที่ 7 ***ด้วยจะใคร่ไต่ถาม***ตามสงสัย (ซ้ำ) ***วิชาใดจึงจะดี*** (ซ้ำ) ให้วิถาร

วรรคที่ 8 ***ที่สมศักดิ์จักรพรรดิ***พิสดาร (ซ้ำ) ***จะคิดอ่านเรียนร่ำ*** (ซ้ำ) เอาตำรา

วรรคที่ 9 ***อันตัวเจ้าเผ่าพราหมณ์***สามมาณพ (ซ้ำ) ***ได้มาพบกันวันนี้*** (ซ้ำ) ดีหนักหนา

วรรคที่ 10 ***ท่านทั้งสามนามใด***ไปไหนมา (ซ้ำ) ***จงเมตตาบอกเล่า*** (ซ้ำ) ให้เข้าใจฯ

ทำนองเพลง

- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - ด ำ - ด ำ พระฟังความ - - - -	- - - - - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- - - - - ล - ด ำ ถามทั - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม เห็นรัก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ ใคร่ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ด ำ พระฟังความ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด ำ ถามทั - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม เห็นรัก - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ ใคร่ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร จึง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ ขาน ไข - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม ความจริง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร จึง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ ขาน ไข - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม ความจริง - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ม เอ่อ - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ - ล เออเอ๊อ -โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ม - ซ เอ่อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด ำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร ำ เอ๊อ - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ ำ - ม ำ เอ๊ยทุก - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร ำ - ด ำ สิ่งสรรพ์ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด ำ - ด ำ ตัวเรา - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ด ำ พระอภัย - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม ศรี - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร - ซ สุวรรณ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ด ำ - ด ำ ตัวเรา - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ด ำ พระอภัย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม ศรี - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ สุวรรณ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร เป็น - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ม - ซ พงศ์พันธุ์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม จักรพรรดิ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร เป็น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ พงศ์พันธุ์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ม - ม จักรพรรดิ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ม เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - ล เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ม - ซ เอ่อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด ำ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร ำ เอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ ำ - ม ำ เอ๊ยสะ - โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร ำ - ด ำ หวัดดี - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ด ำ ไปร่ำเรียน - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด ำ วิชา - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด ำ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม ที่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ อาจารย์ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - -	- + - ด ำ - ด ำ	- + - ล - ซ	- + - ล - ด ำ	- + - - - ซ	- + - ด ำ - ล	- + - ซ - ม	- + - ร - ซ

- - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	ไปร่ำเรียน - ติ่ง – ตี่ง	เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	วิชา - ติ่ง – ตี่ง	เอ่อ - โป๊ะ-ป๊ะ	เอ๊อเออ - ติ่ง – ตี่ง	ที่ -โป๊ะ - ป๊ะ	อาจารย์ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร ตำบล - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ บ้าน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม จันตคาม - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ตำบล - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ บ้าน - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม จันตคาม - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ม เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - ล เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ม - ซ เอ่อเออ - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล - ด์ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร์ เอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ซ์ - ม์ เอ๊ยพนา - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร์ - ด์ ศรี - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ด์ - ด์ อันตัวเรา - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ ชำนาญ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ซ - ม การ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ ดนตรี - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ด์ - ด์ อันตัวเรา - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ ชำนาญ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ซ - ม การ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ ดนตรี - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร น้อง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ เรานี้ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม ก็ชำนาญ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร น้อง - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ เรานี้ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม ก็ชำนาญ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ม เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - ล เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ม - ซ เอ่อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ เออเอ๊อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร์ เอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เออเอ่อ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ซ์ - ม์ เอ๊ยการ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร์ - ด์ ศัสตรา - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ด์ พระบิตุเรศ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ ขับไล่ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ซ - ม มิให้ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ อยู่ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ด์ พระบิตุเรศ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ล - ซ เออเอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ ขับไล่ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เอ๊อเออ - ติ่ง – ตี่ง	- + - ซ - ม มิให้ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ อยู่ - ติ่ง – ตี่ง
- + - - - ร ว่า -โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ เรียนรู้ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม ต่ำชาติ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - ร ว่า - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ เรียนรู้ - ติ่ง – ตี่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ม - ม ต่ำชาติ - ติ่ง – ตี่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ม	- ซ - ล	- ม - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ด
เอ่อ	เออเอ๊อ	เอ่อเออ	เออเอ๊อ	เอ๊อ	เออเอ่อ	เอ๊ยวาส	-สนา
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด - ด	- ล - ซ	- ล - ด	- - - ซ	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	เราพี่น้อง	เออเอ่อ	สองคน	เอ่อ	เอ๊อเออ	จึง	ซนมา
-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด - ด	- ล - ซ	- ล - ด	- - - ซ	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	เราพี่น้อง	เออเอ่อ	สองคน	เอ่อ	เอ๊อเออ	จึง	ซนมา
-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม
หวัง	จะหา	- - - -	แห่งครู	หวัง	จะหา	- - - -	แห่งครู
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ม	- ซ - ล	- ม - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ด
เอ่อ	เออเอ๊อ	เอ่อเออ	เออเอ๊อ	เอ๊อ	เออเอ่อ	เอ๊ยผู้	ชำนาญ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- - โป๊ะป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด - ด	- ล - ซ	- ล - ด	- - - ซ	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	ด้วยจะใคร่	เออเอ่อ	ไต่ถาม	เอ่อ	เอ๊อเออ	ตาม	สงสัย
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด - ด	- ล - ซ	- ล - ด	- - - ซ	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
	ด้วยจะใคร่	เออเอ่อ	ไต่ถาม	เอ่อ	เอ๊อเออ	ตาม	สงสัย
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม
วิชา	ใด	- - - -	จึงจะดี	วิชา	ใด	- - - -	จึงจะดี
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ม	- ซ - ล	- ม - ซ	- ล - ด	- - - ร	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ด
เอ่อ	เออเอ๊อ	เอ่อเออ	เออเอ๊อ	เอ๊อ	เออเอ่อ	เอ๊ยให้	วิถาร
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด - ด	- ล - ซ	- ล - ด	- - - ซ	- ด - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	ที่สมศักดิ์	เออเอ่อ	จักรพรรดิ	เอ่อ -	เอ๊อเออ	พิส	-ดาร
-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	โป๊ะ -ป๊ะ	- โป๊ะ - ป๊ะ	-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	ที่สมศักดิ์	เออเอ่อ	จักรพรรดิ	เอ่อ	เอ๊อเออ	พิส	-ดาร
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม
จะคิด	อ่าน	- - - -	เรียนร่ำ	จะคิด	อ่าน	- - - -	เรียนร่ำ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ม	- ซ - ล	- ม - ซ	- ล - ด์	- - - ร์	- ด์ - ล	- ซ์ - ม์	- ร์ - ด์
เอ่อ	เออเอ๊อ	เอ่อเออ	เออเอ๊อ	เอ๊อ	เออเอ่อ	เอ๊ยเอา	ตำรา
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	-โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	อันตัวเจ้า	เออเอ่อ	เผ่าพราหมณ์	เอ่อ	เอ๊อเออ	สาม	มาณพ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	อันตัวเจ้า	เออเอ่อ	เผ่าพราหมณ์	เอ่อ	เอ๊อเออ	สาม	มาณพ
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม
ได้	มาพบ	- - - -	กันวันนี้	ได้	มาพบ	- - - -	กันวันนี้
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ม	- ซ - ล	- ม - ซ	- ล - ด์	- - - ร์	- ด์ - ล	- ซ์ - ม์	- ร์ - ด์
เอ่อ	เออเอ๊อ	เอ่อเออ	เออเอ๊อ	เอ๊อ	เออเอ่อ	เอ๊ยดี	หนักหนา
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	ท่านทั้งสาม	เออเอ่อ	นามใ	เอ่อ	เอ๊อเออ	ไปไหน	มา
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	ท่านทั้งสาม	เออเอ่	นามใ	เอ่อ	เอ๊อเออ	ไปไหน	มา
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม
จง	เมตตา	- - - -	บอกเล่า	จง	เมตตา	- - - -	บอกเล่า
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง

- + - - - ม เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - ล เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ม - ซ เอ่อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ม์ – ร์ เอ๊อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ์ - ม์ เอ๊ยให้ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร์ - ด์ เข้าใจ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ด์ น้อยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ซ นอยหน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ นอยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล น้อยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม นอยนอย -โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ หน่อยน้อย - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ด์ น้อยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ซ นอยหน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ นอยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด์ - ล น้อยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ - ม นอยนอย -โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ร - ซ หน่อยน้อย - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ น้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม นอยหน่อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ร นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ซ น้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม - ม นอยหน่อย - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ม หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - ล นอยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ม - ซ หน่อยนอย -โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - ด์ นอยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ม์ – ร์ น้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด์ - ล นอยหน่อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ซ์ - ม์ น้อยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร์ - ด์ นอยหนอย - ติ่ง – ติ่ง

สร้อย

ทำนองที่ 2 ทุกวรรค มีทำนองเดียวกัน มีความยาว 4 บรรทัด โดยมีการซ้ำหัววรรค ที่พ่อเพลขึ้น แล้วรับโดยลูกคู่ ไปเรื่อยๆ จนจบ

ทำนองคือ

- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - -	- ด์ - ด์	- ล - ซ	- ล - ด์	- - - ซ	- ด์ - ล	- ซ - ม	- ร - ซ
- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม	- - - ร	- ม - ซ	- - - -	- ม - ม
- - - ม	- ซ - ล	- ม - ซ	- ล - ด์	- - - ร์	- ด์ - ล	- ซ์ - ม์	- ร์ - ด์

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้รูปแบบเดียว คือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ฉิ่งขึ้นห้องที่ 5 บรรทัดแรก กลองขึ้นห้องที่ 3 บรรทัดแรก

ทำนองที่ 3 พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

วรรคที่ 1 *ดรุณพราหมณ์สามคน* (ซ้ำ) ได้แจ้งอรรถ ว่ากษัตริย์ (ซ้ำ) สุริย์วงศ์ไม่สงสัย

วรรคที่ 2 *ประณตนั่ง* (ซ้ำ) บังคมขออภัย พระอย่าได้ (ซ้ำ) ถือความข้าสามคน

วรรคที่ 3 *ซึ่งพระองค์*(ซ้ำ) สงสัยจึงไต่ถาม จะทูลความ (ซ้ำ) ให้แจ้งแห่งนุสนธิ์

วรรคที่ 4 *ข้าชื่อวิเชียร* (ซ้ำ) โมราเจ้าสานน ทั้งสามคน (ซ้ำ) คู่ชีวิตเป็นมิตรกัน

วรรคที่ 5 *แสวงหา* (ซ้ำ) *ตั้งเพียร*เพื่อเรียนรู้ ได้เป็นคู่ (ซ้ำ) ศึกษาวิชาขยัน

วรรคที่ 6 *ได้รู้เรียก* (ซ้ำ) ลมฝนคือคนนั้น ข้าแข็งขัน (ซ้ำ) ยิงธนูสู้ไพริ

วรรคที่ 7 *ธนูนั้นยิงออกไป* (ซ้ำ) ได้ทีละเจ็ดลูก จะให้ถูกตรงไหน (ซ้ำ) ก็ได้สิ้น

วรรคที่ 8 *คนนั้นผูกเรือยนต์* (ซ้ำ) แล่นบนดิน อยู่บ้านอินทคาม (ซ้ำ) ทั้งสามคน

วรรคที่ 9 *ซึ่งองค์พระอนุชา* (ซ้ำ) เรียนอาวุธ เข้ายงยุทธ์ข้าก็เห็น (ซ้ำ) จะเป็นผล

วรรคที่ 10 *แต่ดนตรีนี้* (ซ้ำ) ดูไม่ชอบกล ข้าแสนสนเท่ห์ (ซ้ำ) ในน้ำใจจริง

วรรคที่ 11 *ดนตรีมีคุณ* (ซ้ำ) ที่ข้อไหน หรือใช้ได้แต่ข้างเที่ยว(ซ้ำ) เกี้ยวผู้หญิง

วรรคที่ 12 *ยังสงสัยในจิต* (ซ้ำ) คิดประวิง จงแจ้งจริง (ซ้ำ) ให้กระจ่างสว่างใจฯ

ทำนองเพลง

- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - ล – ล ดรุณ พราหมณ์ - - - -	- - - - - - ซ ฟ เออเอ่อ - - - -	- - - - - ซ – ล สามคน - - - -	- - - - - ร̊ - ร̊ เอิงเออ - - - -	- - - - ด̊ ม̊ ร̊ ด̊ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - - - -	- + - ล ล ล ได้แจ้ง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อรรถ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ดรุณ พราหมณ์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล สามคน - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร̊ - ร̊ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด̊ ม̊ ร̊ ด̊ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล ล ล ได้แจ้ง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อรรถ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ว่ากษัตริย์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร สุริย์วงศ์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ว่ากษัตริย์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร สุริย์วงศ์ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร̊ ไม่ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล สงสัย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ประณตนั่ง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - - ป๊ะโป๊ะ	- + - ซ – ล บังคม - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร̊ - ร̊ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด̊ ม̊ ร̊ ด̊ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ล ขอ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อภัย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ประณตนั่ง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล บังคม - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร̊ - ร̊ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด̊ ม̊ ร̊ ด̊ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ล ขอ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อภัย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ พระอย่าได้ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ถือความ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ พระอย่าได้ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ถือความ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร̊ ข้า - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล สามคน - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ซึ่งพระองค์ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล สงสัย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร̊ - ร̊ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด̊ ม̊ ร̊ ด̊ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล ล ล - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล ไต่ถาม - ติ่ง – ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ำ - ำ	ด ม ำ ด	- ล ล ล	- ซ - ล
- - - -	ชี้งพระองค์	เออเอ่อ	สงสัย	เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	จึง	ไต่ถาม
		-			เออเอ่อ		
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร	- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร
	จะทูลความ	เอ๊อเออ	ให้แจ้ง		จะทูลความ	เอ๊อเออ	ให้แจ้ง
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ซ	- - ล ท	- ล - ำ	- ท – ล	- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล
เอ่อ	เออเอ๊อ	แห่ง	นุสนธิ์	- - - -	ข้าชื่อ	วิเชียร	โมรา
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ำ - ำ	ด ม ำ ด	- ล ล ล	- ซ - ล	- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล
เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	เจ้า	สานน	- - - -	ข้าชื่อ	วิเชียร	โมรา
	เออเอ่อ						
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ำ - ำ	ด ม ำ ด	- ล ล ล	- ซ - ล	- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร
เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	เจ้า	สานน	- - - -	ทั้งสามคน	เอ๊อเออ	คู่ชีวิต
	เออเอ่อ						
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ำ	- ท – ล
	ทั้งสามคน	เอ๊อเออ	คู่ชีวิต	เอ่อ	เออเอ๊อ	เป็น	มิตรกัน
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ำ - ำ	ด ม ำ ด	- ล ล ล	- ซ - ล
- - - -	แสวงหา	เออเอ่อ	ตั้งเพียร	เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	เพื่อ	เรียนรู้
					เออเอ่อ		
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	-ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ำ - ำ	ด ม ำ ด	- ล ล ล	- ซ - ล
	แสวงหา	เออเอ่อ	ตั้งเพียร	เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	เพื่อ	เรียนรู้
					เออเอ่อ		
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง

- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ได้เป็นคู่ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ศึกษา - ติ่ง –ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ได้เป็นคู่ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ– โป๊ะ	- + - ฟ – ร ศึกษา - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร์ วิชา - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล ขยัน - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ได้รู้เรียก - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ลมฝน - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร์ - ร์ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด์ ม์ ร์ ด์ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล ล ล คือ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล คนนั้น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ได้รู้เรียก - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ลมฝน - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร์ - ร์ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด์ ม์ ร์ ด์ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล ล ล คือ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล คนนั้น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ข้าแข็งขัน - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ยิงธนู - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ข้าแข็งขัน - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ยิงธนู - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร์ สู้ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล ไพริน - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ธนูนั้น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ยิงออกไป - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร์ - ร์ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด์ ม์ ร์ ด์ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล ล ล ทีละ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล เจ็ดลูก - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ธนูนั้น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ยิงออกไป - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร์ - ร์ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด์ ม์ ร์ ด์ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล ล ล ทีละ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล เจ็ดลูก - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ จะให้ถูก - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ตรงไหน - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ จะให้ถูก - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ตรงไหน - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร์ ก็ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล ได้สิ้น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล คนนั้น - ติ่ง – ติ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ผูกเรือ - ติ่ง – ติ่ง

- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ร ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล แล่น - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล บนดิน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล คนนั้น - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ผูกเรือ - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ร ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล แล่น - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล บนดิน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ อยู่บ้านอิน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ทคาม - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ อยู่บ้านอิน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ทคาม - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล - ำ ทั้ง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล สามคน - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ซึ่งองค์พระ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล อนุชา - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ร ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล เรียน - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อาวุธ - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ซึ่งองค์พระ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล อนุชา - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ร ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล เรียน - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อาวุธ - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ซึ่งองค์พระ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล อนุชา - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ร ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล เรียน - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล อาวุธ - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ เข้ายงยุทธ์ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ข้าก็เห็น - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ เข้ายงยุทธ์ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร ข้าก็เห็น - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล - ำ จะ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล เป็นผล - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล แต่ดนตรี - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล นี้ดู - ตึ่ง – ตึ่ง

- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล ไม่ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล ชอบกล - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล แต่ดนตรี - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล นี้ดู - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล ไม่ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล ชอบกล - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ข้าแสนสน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร เท่ห์ใน - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ ข้าแสนสน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร เท่ห์ใน - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล - ำ น้ำใจ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล จริง - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ดนตรี - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล มีคุณ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล ที่ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล ข้อไหน - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ดนตรี - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล มีคุณ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ด ม ำ ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล ล ล ที่ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล ข้อไหน - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ หรือใช้ได้ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร แต่ข้างเที่ยว - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ซ หรือใช้ได้ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – ร แต่ข้างเที่ยว - ตึ่ง – ตึ่ง
- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท เออเอ๊อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ล - ำ เกี้ยว - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล ผู้หญิง - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล ยังสงสัย - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ล ในจิต - ตึ่ง – ตึ่ง
- + ำ - ำ เอิงเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ตึ่งด ม ำ ด เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ตึ่ง – ตึ่ง	- + ล ล ล คิด - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ - ล ประวิง - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ล – ล ยังสงสัย - ตึ่ง – ตึ่ง	- + - ซ ฟ เออเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ซ – ล ในจิต - ตึ่ง – ตึ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ร̊ - ร̊	ด̊ ม̊ ร̊ ด̊	- ล ล ล	- ซ - ล	- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล
เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	คิด	ประวิง	- - - -	ยังสงสัย	เออเอ่อ	ในจิต
	เออเอ่อ						
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ร̊ - ร̊	ด̊ ม̊ ร̊ ด̊	- ล ล ล	- ซ - ล	- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร
เอิงเออ	เอ่อเอ๊อ	คิด	ประวิง	- - - -	จงแจ้งจริง	เอ๊อเออ	ให้กระจ่าง
	เออเอ่อ						
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ร̊	- ท – ล
- - - -	จงแจ้งจริง	เอ๊อเออ	ให้กระจ่าง	เอ่อ	เออเอ๊อ	สว่าง	ใจ
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ร̊ - ร̊	ด̊ ม̊ ร̊ ด̊	- ล ล ล	- ซ - ล
- - - -	น้อยน้อย	นอยหน่อย	นอยน้อย	เป๊ะพ่อ	หน่อยน้อย	นอยน้อย	หน่อยนอย
					นอยหน่อย		
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ร̊ - ร̊	ด̊ ม̊ ร̊ ด̊	- ล ล ล	- ซ - ล
- - - -	น้อยน้อย	นอยหน่อย	นอยน้อย	เป๊ะพ่อ	หน่อยน้อย	นอยน้อย	หน่อยนอย
					นอยหน่อย		
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร	- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร
- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย	- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +				
- - - ซ	- - ล ท	- ล - ร̊	- ท – ล				
หน่อย	นอยนอย	หน่อยน้อย	นอยนอย				
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง				

สร้อย

ทำนองที่ 3 นี้ มีเนื้อเพลง 12 วรรค ทุกวรรคมีทำนองเดียวกัน มีการซ้ำประโยค ที่พ่อเพลงขึ้นทั้งวรรคหน้าและวรรคหลัง โดยทำนองมีความยาว 3 บรรทัดครึ่ง จบทำนองนี้ด้วยสร้อยเพลง

ทำนองคือ

- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ร̣ - ร̣	ด̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - ล	- ซ - ล
- - - -	- ล – ล	- - ซ ฟ	- ซ – ล	- ร̣ - ร̣	ด̣ ม̣ ร̣ ด̣	- - - ล	- ซ - ล
- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร	- - - -	- ฟ – ซ	- ล – ซ	- ฟ – ร
- - - ซ	- - ล ท	- ล - ร	- ท – ล				

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

-ฉิ่ง - ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ รูปแบบเดียว คือ ฉิ่งและกลองขึ้นห้องที่ 7 ของบรรทัดที่ 1

- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ทำนองที่ 4 พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

วรรคที่ 1 *แล้วหยิบปี่ที่ท่าน*อาจารย์ให้ เข้าพิงพฤกษาไทรดังใจหวัง

วรรคที่ 2 *พระเป่าเปิดนิ้วเอก*วิเวกดัง สำเนียงวังเวงแว่วแจ้วจับใจ

วรรคที่ 3 *ในเพลงปี่ว่าสามพี่*พราหมณ์เอ๋ย ยังไม่เคยชมชิดพิสมัย

วรรคที่ 4 *ถึงร้อยรสบุปผา*สุมาลัย จะชื่นใจเหมือนสตรีไม่มีเลย

วรรคที่ 5 *พระจันทรจรสว่าง*กลางโพยม ไม่เทียมโฉมนางงามเจ้าพราหมณ์เอ๋ย

วรรคที่ 6 *แม้นได้แก้วแล้วจะค่อย*ประคองเคย ถนอมเชยชมโฉมประโลมลาน

วรรคที่ 7 *เจ้าพราหมณ์ฟังวังเวง*วะแว่วเสียง สำเนียงเพียงการเวกกังวานหวาน

วรรคที่ 8 *หวาดประหวัด*สตรีฤดีดาล ให้ซาบซ่านเสียวสดับจนหลับไป

วรรคที่ 9 *ศรีสุวรรณนั้นนั่ง*อยู่ข้างพี่ ฟังเสียงปี่วาบวับก็หลับใหล

วรรคที่ 10 *พระแกล้ง*เป่าแปลงเพลงวังเวงใจ เป็นความบวงสรวงพระไทรที่เนินทรายฯ

ทำนองเพลง

- - - - - ท - ซ แล้วหยิบ - - - -	- - - - ลท - - เอาปี่ - - - -	- - - - ท ซ ล ท แล้วหยิบเอาปี่ - - - -	- - - - - ด – ร ที่ท่าน - - - -	- - - - - - - ด เอ่อ - - - -	- - - - -ร - ม เออเอ้อ - - - -	- - - - -ซ - ม เอ๊อเออ - - - -	- - - - -ร- ด เอ่อเออ - - - -
- - - - - - - ล ชะ - - - -	- - - - - ด – - เอ่อเออ - - - -	- - - - - ร – ม อาจารย์ - - - -	- - - - ร ด ท ล ให้ - - - -	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ล เข้าพิง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ด - ซ นะพิง - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ฟ พฤกษา - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – - ไทร - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง
- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท ดัง - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร ใจ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล หวัง - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด – ล เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – ฟ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ เออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - – - ล เออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ร เออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ม เอ๊อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ร - ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ท - ซ พระเป่า - ป๊ะ – โป๊ะ	- + -ล- ท เปิด - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ด นิ้ว - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - - ร เอก - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + -ร - ม เออเอ้อ - ติ่ง – ติ่ง	- + -ซ - ม เอ๊อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + -ร- ด เอ่อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ล เอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ด – - เออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร – ม วิ เวก - ป๊ะ – โป๊ะ	- + ร ด ท ล ดัง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ล สำเนียง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ด - ซ วัง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ฟ เวง - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ซ – - แว่ว - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ ชะเอ่อ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - - ล ท แจ้ว - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร จับ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - ท – ล ใจ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด – ล เอ๊อเออ -โป๊ะ- โป๊ะ	- + - ซ – ฟ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เออ - ป๊ะ – โป๊ะ	- + - – - ล เออ - ติ่ง – ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - – ำ	- - - ม	- ร – ล	- ท - ซ	- ล - ท	- - - ด	- - - ร
- - - -	เออ	เอ๊อ	เออเอ่อ	ในเพลง	ปี่	ว่า	สาม
-โป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ด	-ร - ม	-ช - ม	-ร- ด	- - - ล	- ด - -	- ร – ม	ร ด ท ล
เอ่อ	เออเอ้อ	เอ๊อเออ	เอ่อเออ	เอ่อ	เออ	พี่พราหมณ์	เอย
-โป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- ด - ล	- ด - ซ	- - - ฟ	- ซ - -	- ร – ร	- ล – ล
- - - -	- - - -	ยัง	ไม่เคย	ชม	ชิด	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ซ ล - ซ	- ฟ - -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ - -	- - - ซ	- - ล ท
เออเอ่อเออ	เอ่	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อ	พิส
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ล - ำ	- ท – ล	- ด – ล	- ช – ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - -	- - - ร
สะ	มัย	เอ๊อเออ	เออเอ่อ	เออ	เออ	- - - -	เออ
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	-โป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ม	- ร – ล	- ท - ซ	-ล- ท	- - - ด	- - - ำ	- - - ด	-ร - ม
เอ๊อ	เออเอ่อ	ถึงร้อย	รส	บุป	ผา	เอ่อ	เออเอ้อ
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
-ช - ม	-ร- ด	- - - ล	- ด - -	- ร – ม	ร ด ท ล	- - - -	- - - -
เอ๊อเออ	เอ่อเออ	เอ่อ	เออ	สุมา	ลัย	- - - -	- - - -
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ป๊ะ – โป๊ะ
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ด - ล	- ด - ซ	- - - ฟ	- ซ - -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ - -
จะชื่น	ใจ	เหมือน	สตรี	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ
- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ป๊ะ – โป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ - -	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ำ	- ท – ล
เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ	ชะเอ่อ	ไม่	มี	เลย
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ด – ล	- ช – ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - -	- - - ร	- - - ม	- ร - ล
เอ๊อเออ	เออเอ่อ	เออ	เออ	- - - -	เออ	เอ๊อ	เออเอ่อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ท - ซ	- ล – ท	- - - ด	- - - ร์	- - - ด์	-ร์ - ม์	-ซ์ - ม์	-ร์- ด์
พระจันทร์	ทร	จร	สว่าง	เอ่อ	เออเอ้อ	เอ๊อเออ	เอ่อเออ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ล	- ด์ – -	- ร์ – ม์	ร์ ด์ ท ล	- - - -	- - - -	- ด์ - ล	- ด์ - ซ
เอ่อ	เออ	กลาง	โพยม	- - - -	- - - -	ไม่เทียม	โฉม
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- - - ฟ	- ซ – -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ – -	- ร – ร	- ล – ล
นาง	งาม	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ซ ล - ซ	- ฟ – -	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ร์	- ท – ล	- ด์ – ล	- ซ – ฟ
เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อ	เจ้า	พราหมณ์	เอ๋ย	เอ๊อเออ	เออเอ่อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ซ	- - - ล	- - - -	- - - ร์	- - - ม์	- ร์ – ล	- ท - ซ	- ล – ท
เออ	เออ	- - - -	เออ	เอ๊อ	เออเอ่อ	แม้นได้	แก้ว
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ด์	- - - ร์	- - - ด์	-ร์ - ม์	-ซ์ - ม์	-ร์- ด์	- - - ล	- ด์ – -
แล้ว	จะค่อย	เอ่อ	เออเอ้อ	เอ๊อเออ	เอ่อเออ	เอ่อ	เออ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ร์ – ม์	ร์ ด์ ท ล	- - - -	- - - -	- ด์ - ล	- ด์ - ซ	- - - ฟ	- ซ – -
ประคอง	เคย	- - - -	- - - -	ถนอม	เชย	ชม	โฉม
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ – -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ – -
เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ซ	- - ล ท	- ล - ร์	- ท – ล	- ด์ – ล	- ซ – ฟ	- - - ซ	- - - ล
เอ่อ	เออเอ๊ย	ประโลม	ลาน	เอ๊อเออ	เออเอ่อ	เออ	เออ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - – ร์	- - - ม์	- ร์ – ล	- ท - ซ	- ล – ท	- - - ด์	- - - ร์
- - - -	เออ	เอ๊อ	เออเอ่v	เจ้าพราหมณ์	ฟัง	วัง	เวง
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- ติ่ง – ติ่ง	- ติ่ง – ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ดำ	-รำ - มำ	-ชำ - มำ	-รำ- ดำ	- - - ล	- ดำ – -	- รำ – มำ	รำ ดำ ท ล
เอ่อ	เออเอ้อ	เอ๊อเออ	เอ่อเออ	เอ่อ	เออ	วะแว่ว	เสียง
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- ดำ - ล	- ดำ - ช	- - - ฟ	- ช – -	- ร – ร	- ล – ล
- - - -	- - - -	สำเนียง	เพียง	การ	เวก	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
ซ ล - ซ	- ฟ – -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ - -	- - - ซ	- - ล ท
เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อ	กัง
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ล - รำ	- ท – ล	- ดำ – ล	- ช – ฟ	- - - ช	- – - ล	- - - -	- - – รำ
วาน	หวาน	เอ๊อเออ	เออเอ่อ	เออ	เออ	- - - -	เออ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - มำ	- รำ – ล	- ท - ช	-ล- ท	- - - ดำ	- - - รำ	- - - ดำ	- รำ - มำ
เอ๊อ	เออเอ่อ	หวาด	ประหวัด	สะ-	ตรี	เอ่อ	เออเอ้อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
-ชำ - มำ	-รำ- ดำ	- - - ล	- ดำ – -	- รำ – มำ	รำ ดำ ท ล	- - - -	- - - -
เอ๊อเออ	เอ่อเออ	เอ่อ	เออ	ฤดี	ดาล	- - - -	- - - -
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ดำ - ล	- ดำ - ช	- - - ฟ	- ช – -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ – -
ให้ชาบ	ซ่าน	เสียว	สดับ	เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ – -	- - - ช	- - ล ท	- ล - รำ	- ท – ล
เอ่อเอ่อ	เอ๊อเอ๊อ	เออเอ่อเออ	เอ่อ	เอ่อ	จน	หลับ	ไป
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ดำ – ล	- ช – ฟ	- - - ช	- - - ล	- - - -	- - – รำ	- - - มำ	- รำ – ล
เอ๊อเออ	เออเอ่อ	เออ	เออ	- - - -	เออ	เอ๊อ	เออเอ่อ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- ท - ช	-ล- ท	- - - ดำ	- - - รำ	- - - ดำ	-รำ - มำ	-ชำ - มำ	-รำ- ดำ
ศรี	สุวรรณ	นั้น	นั่ง	เอ่อ	เออเอ้อ	เอ๊อเออ	เอ่อเออ
- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	- โป๊ะ – ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง

- + - - - ล เอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ด์ – - เออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร์ – ม์ อยู่ข้าง - โป๊ะ – ป๊ะ	- + ร์ ด์ ท ล พี่ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด์ - ล ฟังเสียง - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ด์ - ซ ปี่ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ฟ วาบ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ซ – - วับ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ฟ - - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง
- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - ล ท เออเอีย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร์ ก็ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ท – ล หลับใหล - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด์ – ล เอ๊อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ซ – ฟ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ เออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - – - ล เออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - – ร์ เออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ม์ เอ๊อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ร์ – ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ท - ซ พระแกล้ง - โป๊ะ – ป๊ะ	- + -ล- ท เป่า - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ด์ แปลง - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - - ร์ เพลง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด์ เอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + -ร์ - ม์ เออเอ้อ - ติ่ง – ติ่ง	- + -ซ์ - ม์ เอ๊อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + -ร์- ด์ เอ่อเออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ล เอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ด์ – - เออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร์ – ม์ วังเวง - โป๊ะ – ป๊ะ	- + ร์ ด์ ท ล ใจ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด์ - ล เป็นความ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ด์ - ซ บวงสรวง - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ฟ พระ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ซ – - ไทร - ติ่ง – ติ่ง
- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร เอ่อเอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ล – ล เอ๊อเอ๊อ - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ เออเอ่อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ฟ – - เอ่อ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ซ เอ่อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - ล ท ที่ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ล - ร์ เนิน - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ท – ล ทราย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด์ – ล เอ๊อเออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ซ – ฟ เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ เออ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - – - ล เออ - ติ่ง – ติ่ง

- + - - - - - - - - - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - – ำ เออ - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ม เอ๊อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ำ – ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง	- + - ท - ซ หน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + -ล- ท นอยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ด นอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - - ร นอย - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ด หน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + -ร - ม นอยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + -ช - ม น้อยนอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + -ร- ด นอยหน่อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ล หน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ด – - นอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ม นอยน้อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + ร ด ท ล นอยนอย นอยนอย - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด - ล น้อยนอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ด - ซ น้อยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ฟ หน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ซ – - นอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร หน่อยหน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ล – ล น้อยน้อย - ติ่ง – ติ่ง
- + ซ ล - ซ นอยน้อย นอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ฟ - - หน่อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ร – ร หน่อย หน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ล – ล น้อยน้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + ซ ล - ซ นอยน้อย นอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ฟ - - หน่อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ หน่อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - ล ท นอยนอย - ติ่ง – ติ่ง
- + - ล - ำ หน่อยน้อย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ท – ล นอยนอย - ติ่ง – ติ่ง	- + - ด – ล น้อยนอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ซ – ฟ นอยหน่อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - ซ นอย - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - - ล น้อย - ติ่ง – ติ่ง	- + - - - - - - - - - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - - – ำ เออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ม เอ๊อ - โป๊ะ – ป๊ะ	- + - ำ – ล เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง						

สร้อย

ทำนองที่ 4 มีเนื้อเพลง 10 วรรค ทุกวรรคมีทำนองเดียวกัน แต่ละวรรค มีความยาว 4 บรรทัด 6 ห้อง จบด้วย สร้อย

ทำนองคือ

- ท - ซ	- ล- ท	- - - ด	- - - ร	- - - ด	-ร - ม	-ช - ม	-ร- ด
- - - ล	- ด – -	- ร – ม	ร ด ท ล	- - - -	- - - -	- ด - ล	- ด - ซ
- - - ฟ	- ซ - -	- ร – ร	- ล – ล	ซ ล - ซ	- ฟ – -	- ร – ร	- ล – ล
ซ ล - ซ	- ฟ – -	- - - ซ	- - ล ท	- ล - ร	- ท – ล	- ด – ล	- ซ – ฟ
- - - ซ	- – - ล	- - - -	- - - ร	- - - ม	- ร – ล		

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ 5 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่	**รูปแบบหน้าทับ**		**จำนวนครั้ง**
1	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	143 ครั้ง
2	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	52 ครั้ง
3	- โป๊ะ -ป๊ะ	- โป๊ะ -ป๊ะ	1 ครั้ง
4	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ป๊ะ -โป๊ะ	1 ครั้ง
5	- โป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	1 ครั้ง

โดยรูปแบบที่ใช้มากที่สุดคือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง

ฉิ่งและกลองขึ้นห้องที่ 5 ของบรรทัดที่1

ทำนองที่ 5 ทำนองนี้จะขึ้นต้นโดยร้องพร้อมกัน ด้วยท่อนสร้อย ดังนี้

สร้อย หลั่นลันลา หลั่นลา หลั่นลั้นลา หลั่นลันล้า ลั้นลา ลันลันหล่า
หลั่นลันลา ลั้นลา ลันลันลา หลั่นลันลา ลั้นลา ลันลันหล่า (2 รอบ)

วรรคที่ 1 จะกล่าวถึงอสุรีผีเสื้อน้ำ อยู่ท้องถ้ำวังวนชลสาย
วรรคที่ 2 ได้เป็นใหญ่ในพวกปีศาจพราย สกนธ์กายโตใหญ่เท่าไอยรา (สร้อย)
วรรคที่ 3 ตะวันเย็นขึ้นมาเล่นทะเลกว้าง เที่ยวอยู่กลางวารินกินมัจฉา
วรรคที่ 4 ฉวยฉนากลากฟัดกัดกุมภา เป็นภักษานางมารสำราญใจ (สร้อย)
วรรคที่ 5 แล้วเล่นน้ำดำโดดโลดทะลึ่ง เสียงโผงผึงเผ่นโผนโจนไถล
วรรคที่ 6 เข้าใกล้ฝั่งวังวนข้างต้นไทร พอนางได้ยินเสียงสำเนียงดัง (สร้อย)
วรรคที่ 7 วิเวกแว่ววังเวงด้วยเพลงปี่ ป่วนฤดีดาลดิ้นถวิลหวัง
วรรคที่ 8 เสน่หาอาวรณ์อ่อนกำลัง เข้าเกยฝั่งหาดทรายสบายใจ (สร้อย)
วรรคที่ 9 แล้วลุกขึ้นเท้าแขนแหงนชะแง้ ชำเลืองแลหลากจิตคิดสงสัย
วรรคที่ 10 เห็นพระองค์ทรงโฉมประโลมใจ นั่งเป่าปี่อยู่ใต้พระไทรทอง (สร้อย)

วรรคที่ 11 ทั้งทรวดทรงองค์เอวก็อ้อนแอ้น เป็นหนุ่มแน่นน่าชมประสมสอง
วรรคที่ 12 ถ้าแม้นได้กันกับกูเป็นคู่ครอง จะประคองกอดแอบไว้แนบเนื้อ (สร้อย)
วรรคที่ 13 น้อยหรือแก้มซ้ายขวาก็น่าจูบ ช่างสมรูปนี่กระไรวิไลเหลือ
วรรคที่ 14 ทั้งลมปากเป่าปี่ไม่มีเครือ นางผีเสื้อตาดูทั้งหูฟัง (สร้อย)
วรรคที่ 15 ยิ่งปั่นป่วนรวนเรเสน่ห์รัก สุดจะหักวิญญาณ์เหมือนบ้าหลัง
วรรคที่ 16 อุตลุดผุดทะลึ่งขึ้นตึงตัง โดยกำลังโลดโผนโจนกระโจม (สร้อย)
วรรคที่ 17 ชุลมุนหมุนกลมดังลมพัด กระหวัดอุ้มองค์พระทรงโฉม
วรรคที่ 18 กระโดดลงน้ำเสียงต้ำโครม กำทุ่มโถมถีบดำไปถ้ำทอง (สร้อย)
วรรคที่ 19 ครั้นถึงแท่นผาศิลาลาด แสนสวาทเปรมปรีดิ์ไม่มีสอง
วรรคที่ 20 ค่อยวางองค์ลงบนเตียงเคียงประคอง ทำกระหยิ่มยิ้มย่องด้วยยินดีฯ (สร้อย)

ทำนองเพลง

- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - ด หลั่น - - - - - - - -	-ร- ม ลันลา - - - - - - - -	- - - ม หลั่น - - - - - - - -	- ฟ - - ลา - - - - - - - -	- ม – ล หลั่นลั้น - - - - - - - -	- - - ม ลา - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - - - ล - - - หลั่น - - - -	- + - ท – ด ลัน ล้า - - - ติ่ง	- + - - - ด ลั้น - - - ติ่ง	- + - ท - - ลา - ติ่ง - -	- + - ท – ล ลันลัน - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - - - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ – ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ด – - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - – ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - จะกล่าว - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด จะกล่าว - - - ติ่ง	- + -ร- ม ถึง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม อ- - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - สุรี - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล ผีเสื้อ - - - ติ่ง	- + - - - ม น้ำ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - -	- + - - - -	- + - - - ล	- + - ท – ด	- + - - - ด	- + - ท - -	- + - ท – ล	- + - - - ฟ

สร้อย

สร้อย

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- - - - - ติ่ง - ติ่ง	อยู่ท้อง - - - ติ่ง	ถ้ำ - ติ่ง - ติ่ง	วัง - โป๊ะ -ป๊ะ	วน - ติ่ง - ติ่ง	ชล - - - ติ่ง	สาย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ ได้ - - - ติ่ง	- + - ซ – ล เป็น ใหญ่ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ใน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล – - พวก - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล- - ปีศาจ - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม พราย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด สกนธ์ - - - ติ่ง	- + - ร – ม กาย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ใหญ่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด – - เท่า - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ไอ - - - ติ่ง	- + - - - ล ยรา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ – ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ตะวัน - - - ติ่ง	- + -ร- ม เย็น - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ขึ้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - มาเล่น - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล ทะเล - - - ติ่ง	- + - - - ม กว้าง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เที่ยว - - - ติ่ง	- + - ท – ด อยู่กลาง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด วา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ริน - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล กิน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ มัจฉา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ ฉวย - - - ติ่ง	- + - ซ – ล ฉนาก - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลาก - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ฟัด - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - กัด - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม กุมภา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - -	- + - - - -	- + - - - ด	- + - ร – ม	- + - - - ม	- + - ด – -	- + - ด - ท	- + - - – ล

สร้อย

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- - - - - ติ่ง - ติ่ง	เป็นภัก - - - ติ่ง	ษา - ติ่ง - ติ่ง	นาง - โป๊ะ -ป๊ะ	มาร - ติ่ง - ติ่ง	สำราญ - - - ติ่ง	ใจ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นล้ั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด แล้วเล่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม น้ำ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ดำ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - โดด - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล โลด - - - ติ่ง	- + - - - ม ทะลึ่ง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ เสียงโผง - - - ติ่ง	- + - ล – ท ผึง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท เผ่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - โผน - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ซ โจน - - - ติ่ง	- + - - - ม ไถล - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม เข้าใกล้ - - - ติ่ง	- + - ฟ - ซ ฝั่ง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล วัง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ซ – - วน - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ ข้างต้น - - - ติ่ง	- + - ม – ร ไทร - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท พอนาง - - - ติ่ง	- + - ด – ร ได้ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร ยิน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท – - เสียง - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท - ล สำเนียง - - - ติ่ง	- + - - – ซ ดัง - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - -	- + - - - - - - - -	- + - - - ด หลั่น	- + -ร- ม ลันลา	- + - - - ม หลั่น	- + - ฟ - - ลา	- + - ม – ล หลั่นล้ั้น	- + - - - ม ลา

สร้อย

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ล	- ท – ด๋	- - - ด๋	- ท - -	- ท – ล	- - - ฟ
- - - -	- - - -	หลั่น	ลันล้า	ลั้น	ลา	ลันลัน	หล่า
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง – ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ฟ	- ซ - ล	- - - ท	- ล - -	- ล - -	- ฟ – ม
- - - -	- - - -	หลั่น	ลันลา	ลั้น	ลา	ลันลัน	ลา
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ด	- ร – ม	- - - ม	- ด - -	- ด - ท	- - - ล
- - - -	- - - -	หลั่น	ลันลา	ลั้น	ลา	ลันลัน	หล่า
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ด	-ร- ม	- - - ม	- ฟ - -	- ม – ล	- - - ม
- - - -	- - - -	วิเวก	แว่ว	วัง	เวง	ด้วยเพลง	ปี่
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ล	- ท – ด๋	- - - ด๋	- ท - -	- ท – ล	- - - ฟ
- - - -	- - - -	ป่วน	ฤดี	ดาล	ดิ้น	ถวิล	หวัง
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ฟ	- ซ – ล	- - - ท	- ล – -	- ล - -	- ฟ – ม
- - - -	- - - -	เสน่	หา	อา	วรณ์	อ่อน	กำลัง
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ด	- ร – ม	- - - ม	- ด – -	- ด - ท	- - – ล
- - - -	- - - -	เข้าเกย	ฝั่ง	หาด	ทราย	สบาย	ใจ
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ด	-ร- ม	- - - ม	- ฟ - -	- ม – ล	- - - ม
- - - -	- - - -	หลั่น	ลันลา	หลั่น	ลา	หลั่นลั้น	ลา
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ล	- ท – ด๋	- - - ด๋	- ท - -	- ท – ล	- - - ฟ
- - - -	- - - -	หลั่น	ลันล้า	ลั้น	ลา	ลันลัน	หล่า
- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๋ง - ติ๋ง	- - - ติ๋ง	- ติ๋ง - ติ๋ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- - - -	- - - ฟ	- ซ - ล	- - - ท	- ล - -	- ล - -	- ฟ – ม

สร้อย

สร้อย

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- - - - - ติ่ง - ติ่ง	หลั่น - - - ติ่ง	ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	ลา - ติ่ง - ติ่ง	ลันลัน - - - ติ่ง	ลา - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง – ติ่ง	สร้อย
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด แล้วลุก - - - ติ่ง	- + -ร- ม ขึ้น - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม เท้า - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - แขน - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล แหงนชะ - - - ติ่ง	- + - - - ม แง้ - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ชำเลือง - - - ติ่ง	- + - ท – ด แล - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลาก - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - จิต - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล คิดสง - - - ติ่ง	- + - - - ฟ สัย - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ เห็น - - - ติ่ง	- + - ซ – ล พระองค์ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ทรง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล – - โฉม - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ประโลม - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ใจ - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด นั่งเบ่า - - - ติ่ง	- + - ร – ม ปี่ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม อยู่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด – - ใต้ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท พระไทร - - - ติ่ง	- + - - – ล ทอง - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง	สร้อย
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง	
- + - - - -	- + - - - -	- + - - - ด	- + -ร- ม	- + - - - ม	- + - ฟ - -	- + - ม – ล	- + - - - ม	

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- - - - - ติ่ง - ติ่ง	ทั้งทรวด - - - ติ่ง	ทรง - ติ่ง - ติ่ง	องค์ - โป๊ะ -ป๊ะ	เอว - ติ่ง - ติ่ง	ก็อ้อน - - - ติ่ง	แอ้น - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เป็นหนุ่ม - - - ติ่ง	- + - ท – ด์ แน่น - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด์ น่า - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ชม - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ประสม - - - ติ่ง	- + - - - ฟ สอง - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ ถ้าแม้น - - - ติ่ง	- + - ซ – ล ได้ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท กับ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล – - กู - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - เป็นคู่ - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ครอง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด จะ - - - ติ่ง	- + - ร – ม ประคอง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม กอด - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด – - แอบ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ไว้แนบ - - - ติ่ง	- + - - – ล เนื้อ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นล้ั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ด์ ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด์ ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด น้อย - - - ติ่ง	- + -ร- ม หรือแก้ม - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ซ้าย - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ขวา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล ก็น่า - - - ติ่ง	- + - - - ม จูบ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช่างสม - - - ติ่ง	- + - ท – ด์ รูป - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด์ นี่ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - กระไร - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล วิไล - - - ติ่ง	- + - - - ฟ เหลือ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - -	- + - - - -	- + - - - ฟ	- + - ซ – ล	- + - - - ท	- + - ล – -	- + - ล - -	- + - ฟ – ม

สร้อย

- - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- - - - - ติ่ง - ติ่ง	ทั้งลม - - - ติ่ง	ปาก - ติ่ง - ติ่ง	เป่า - โป๊ะ -ป๊ะ	ปี่ - ติ่ง - ติ่ง	ไม่มี - - - ติ่ง	เครือ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ดำ นาง - - - ติ่ง	- + - ริ – มำ ผีเสื้อ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - มำ ตา - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ดำ – - ดู - ติ่ง - ติ่ง	- + - ดำ - ท ทั้งหู - - - ติ่ง	- + - - – ล ฟัง - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ดำ ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ดำ ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ยิ่งปั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ปวน - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม รวน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - เร - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล เสน่ห์ - - - ติ่ง	- + - - - ม รัก - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล สุด - - - ติ่ง	- + - ท – ดำ จะหัก - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ดำ วิญ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ญาณ์ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล เหมือนบ้า - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หลัง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ อุด - - - ติ่ง	- + - ซ – ล ลุด - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ผุด - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล – - ทะลึ่ง - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ขึ้น - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ดึงดัง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด โดย - - - ติ่ง	- + - ร – ม กำลัง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม โลด - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด – - โผน - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท โจน - - - ติ่ง	- + - - – ล กระโจม - ติ่ง - ติ่ง

สร้อย

- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ๋ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ๋ง	- + - - - ม ลา - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ๋ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ๋ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ๋ง – ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ๋ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ๋ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ๋ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ๋ง	- + - - - ล หล่า - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด ชุล - - - ติ๋ง	- + -ร- ม มุน - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ม หมุน - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - กลม - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ม – ล ดังลม - - - ติ๋ง	- + - - - ม พัด - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ล กอด - - - ติ๋ง	- + - ท – ด กระหวัด - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด อุ้ม - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - องค์ - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ท – ล พระทรง - - - ติ๋ง	- + - - - ฟ โฉม - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ฟ กระโดด - - - ติ๋ง	- + - ซ – ล ลง - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ท น้ำ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - เสียง - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ล - - ต้ำ - - - ติ๋ง	- + - ฟ – ม โครม - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด กำทุ่ม - - - ติ๋ง	- + - ร – ม โถม - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ม ถีบ - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ดำ - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ด - ท ไปถ้ำ - - - ติ๋ง	- + - - – ล ทอง - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ๋ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ๋ง	- + - - - ม ลา - ติ๋ง - ติ๋ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ๋ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ๋ง - ติ๋ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ๋ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ๋ง - ติ๋ง

สร้อย

สร้อย

- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ครั้น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ถึง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม แท่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ผา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล ศิลา - - - ติ่ง	- + - - - ม ลาด - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล แสน - - - ติ่ง	- + - ท – ด สวาท - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด เปรม - โป๊ะ -ป๊ะ	- + -ท - - ปรีดิ์ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ไม่มี - - - ติ่ง	- + - - - ฟ สอง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ ค่อยวาง - - - ติ่ง	- + - ซ – ล องค์ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลง - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล – - บนเตียง - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - เคียง - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ประคอง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ทำ - - - ติ่ง	- + - ร – ม กระหยิ่ม - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ยิ้ม - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ย่อง - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ด้วยยิน - - - ติ่ง	- + - - – ล ดี - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + -ร- ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม หลั่น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ฟ - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ม – ล หลั่นลั้น - - - ติ่ง	- + - - - ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล หลั่น - - - ติ่ง	- + - ท – ด ลันล้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ท - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ท – ล ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ฟ หล่า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ หลั่น - - - ติ่ง	- + - ซ - ล ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ท ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ล - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ล - - ลันลัน - - - ติ่ง	- + - ฟ – ม ลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - - - - - - - - - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ด หลั่น - - - ติ่ง	- + - ร – ม ลันลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ม ลั้น - โป๊ะ -ป๊ะ	- + - ด - - ลา - ติ่ง - ติ่ง	- + - ด - ท ลันลัน - - - ติ่ง	- + - - - ล หล่า - ติ่ง - ติ่ง

สร้อย

สร้อย

ทำนองที่ 5 นี้ มีความยาว 4 บรรทัด เนื้อเรื่องนั้นใน 1 ทำนอง มีเนื้อเรื่องยาว 2 วรรค เมื่อจบทำนอง จะร้องท่อนสร้อยต่อท้ายทุกครั้ง ส่วนท่อนสร้อยที่ขึ้นต้นนั้น ร้อง 2 ครั้ง

ทำนอง วรรคที่ 1 และวรรคที่ 2

- - - ด	-ร- ม	- - - ม	- ฟ - -	- ม – ล	- - - ม	- - - -	- - - -
- - - ล	- ท – ด̣	- - - ด̣	- ท - -	- ท – ล	- - - ฟ	- - - -	- - - -
- - - ฟ	- ซ – ล	- - - ท	- ล – -	- ล - -	- ฟ – ม	- - - -	- - - -
- - - ด	- ร – ม	- - - ม	- ด – -	- ด - ท	- - – ล	- - - -	- - - -

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้รูปแบบเดียว คือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ฉิ่งและกลองขึ้นห้องที่ 4 ของบรรทัดที่ 2

ทำนองที่ 6 พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

วรรคที่ 1 ***แสนสงสารพระอภัย***ใจจะขาด ***กลัวอำนาจนางยักษ์***ขินีศรี

วรรคที่ 2 ***สลบล้มมิได้***สมประดี ***อยู่บนที่แผ่นผา***ศิลาลายฯ

ทำนอง

- - - - - ด̣ - ล แสน - - - -	- - - - - ซ – ฟ สงสาร - - - -	- - - - - - - ซ พระ - - - -	- - - - - - - ล อภัย - - - -	- - - - - - - ร̣ เอ๊ือ - โป๊ะ - ป๊ะ	- - - - - ด̣ - ล เออเออ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - - - ซ เออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- - - - ฟลซฟ เอ่อเอ๊ือ เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง
- - - - - ซ – ร เอ๊ือเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- - - - - ม – ร เอ๊ือเออ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- - - - - ฟ - - เอ๊ือ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - - – ฟ ใจจะ - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - - – ซ ขาด - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - - - ฟ เอ่อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - - - ซ เออ - ติ่ง -ติ่ง
- - - - - - – ล เอ๊ือ - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - ซ – - เออ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - ด̣ – ล กลัว - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - ซ – ฟ อำนาจ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - - – ซ นาง - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - - - ล ยักษ์ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - ด̣ – ล เอ๊ือเออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - ซ – ฟ เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง

- - - - - - – ซ เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- - - - - - - ล เอ๊อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ – รำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ดำ – ล เออเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ ซีรี่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- +- - - ฟ ศรี - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ฟ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - - ซ เออ - ติ่ง -ติ่ง
- + - – – ล เอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - - เออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - ล สลบ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ซ – ฟ ล้ม - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ มิ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ล ได้ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - รำ เอ๊อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ดำ - ล เออเออ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ซ เออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + ฟลซฟ เอ่อเอ๊อ เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ – ร เอ๊อเออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ม – ร เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด - ร เอ่อเออ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ฟ - - เอ๊อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ฟ สม - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - – ซ ประดี - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ เอ่อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ซ เออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - – ล เอ๊อ - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - ซ – - เออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ – ล อยู่ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ – ฟ บนที่ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - – ซ แผ่น - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ล ผา - ติ่ง –ติ่ง
- + - ดำ – ล เอ๊อเออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ – ฟ เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - – ซ เออ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ล เอ๊อ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ – รำ เออเอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ดำ – ล เออเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ ศิลา - ป๊ะ- โป๊ะ	- + - - - ฟ ลาย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - ฟ เอ่อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ซ เออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - – ล เอ๊อ - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - - เออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ - ล น้อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ – ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ล นอย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - รำ น้อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ดำ - ล นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ซ นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + ฟ ล ซ ฟ หน่อยน้อย นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ซ – ร น้อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ม – ร น้อยนอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด - ร หน่อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ฟ - - น้อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - – ฟ หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - – ซ นอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ฟ หน่อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ซ นอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - – ล น้อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ - - นอย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ – ล น้อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ – ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - – ซ นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ล น้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ – ล น้อยนอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ซ – ฟ นอยหน่อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - – ซ นอย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - - - ล น้อย - ติ่ง -ติ่ง	- + - ดำ – รำ นอยน้อย - โป๊ะ - ป๊ะ	- + - ดำ – ล นอยนอย - ติ่ง -ติ่ง

สร้อย

- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ซ	- - - ฟ	- - – ฟ	- ซ - -	- - – ล	- ซ - -
นอย	หน่อย	หน่อย	นอย	น้อย	นอย
- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- โป๊ะ - ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ทำนองที่ 6 นี้ มีเพียง 2 วรรค จะเห็นว่า วรรคที่ 1และวรรคที่ 2 มีทำนองเดียวกัน เมื่อจบทำนอง จะร้องสร้อยเพลงต่อท้ายจบวรรคที่ 2

ทำนอง

- ดำ - ล	- ซ – ฟ	- - - ซ	- - - ล	- - - ร๋	- ดำ - ล	- - - ซ	ฟลซฟ
- ซ – ร	- ม – ร	- ด - ร	- ฟ - -	- - – ฟ	- - – ซ	- - - ฟ	- - - ซ
- - – ล	- ซ – -	- ดำ – ล	- ซ – ฟ	- - – ซ	- - - ล	- ดำ – ล	- ซ – ฟ
- - – ซ	- - - ล	- ดำ – ร๋	- ดำ – -	- - - ซ	- - - ฟ	- - - ฟ	- - - ซ
- - – ล	- ซ – -						

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ 3 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่	**รูปแบบหน้าทับ**		**จำนวนครั้ง**
1	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	32 ครั้ง
2	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	16 ครั้ง
3	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ป๊ะ -โป๊ะ	1 ครั้ง

โดยรูปแบบที่ใช้มากที่สุดคือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ฉิ่งขึ้นห้อง 3 บรรทัดที่ 4 ส่วนกลองขึ้นห้อง5 บรรทัดที่ 1

ทำนองที่ 7 พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

วรรคที่ 1 ***พระพลิกฟื้นคืนสม*** ประดีได้ (ซ้ำ) ในฤทัยหมกมุ่น ให้ขุ่นหมอง (ซ้ำ)

วรรคที่ 2 ***แลเขม้นเห็นนาง*** นวลละออง (ซ้ำ) เคียงประคองอยู่บนแท่น แผ่นศิลา (ซ้ำ)

วรรคที่ 3 ***นิ่งพินิจพิศดู*** รู้ว่ายักษ์ (ซ้ำ) ด้วยแววจักษุหาย ทั้งซ้ายขวา (ซ้ำ)

วรรคที่ 4 ***ยิ่งชิงชังคั่งแค้น*** แน่นอุรา (ซ้ำ) จะใคร่ด่าให้ระยำ ด้วยคำพาล (ซ้ำ)

วรรคที่ 5 ***แล้วคิดกลับดับเดือด*** ให้เหือดหาย (ซ้ำ) จึงอุบายวิงวอน ด้วยอ่อนหวาน (ซ้ำ)

วรรคที่ 6 ***นี่แน่นางอสุรี*** ขินีมาร (ซ้ำ) ไม่ต้องการที่จะแกล้ง มาแปลงกาย (ซ้ำ)

วรรคที่ 7 ***จะขอถามตามตรง*** จงประจักษ์(ซ้ำ) เจ้าเป็นยักษ์อยู่ในวน ชลสาย (ซ้ำ)

วรรคที่ 8 ***อันตัวเราเป็นมนุษย์*** บุรุษชาย (ซ้ำ) เจ้าคิดร้ายลักพา เอามาไย (ซ้ำ)

วรรคที่ 9 ***เข้าอิงแอบแนบข้าง*** อยู่อย่างนี้ (ซ้ำ) หรือว่ามีข้อประสงค์ ที่ตรงไหน (ซ้ำ)

วรรคที่ 10 ***มนุษย์ยักษ์รักกัน*** ด้วยอันใด (ซ้ำ) ผิดวิสัยที่จะอยู่ เป็นคู่ควรฯ (ซ้ำ)

ทำนองเพลง

- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	พระพลิกฟื้น	- - - -	คืนสม	- - - -	เอ่อเออ	ประ	ดีได้
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	พระพลิกฟื้น	- - - -	คืนสม	- - - -	เอ่อเออ	ประ	ดีได้
- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -
- - - -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
- - - -	ในฤทัย	หมก	มุ่น	เอ่อ	เอ๊อเออ	ให้ขุ่น	หมอง
- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	- ป๊ะ- โป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- - - -	- +	- +
- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ	- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด
เอ่อ	เอ๊อเออ	ให้ขุ่น	หมอง	- - - -	แลเขม้น	- - - -	เห็นนางนวล
-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร	- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด
- - - -	เอ่อเออ	นวล	ละออง	- - - -	แลเขม้น	- - - -	เห็นนางนวล
-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โ ป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร	- - - -	-ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร
- - - -	เอ่อเออ	นวล	ละออง	- - - -	เคียงประคอง	อยู่	บนแท่น

-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท แผ่น -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ ศิ ลา - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท แผ่น -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ ศิลา - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ นิ่งพินิจ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด พิศดู - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร รู้ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร ว่ายักษ์ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ นิ่งพินิจ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด พิศดู - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร รู้ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร ว่ายักษ์ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - – - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ซ ด้วยแววจัก - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ล ซ ษุ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ร หาย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ทั้ง ซ้าย -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ ขวา - ติ่ง -ติ่ง
- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ทั้ง ซ้าย -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ ขวา - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ ยิ่งชิงชัง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด คั่งแค้น - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร แน่น -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร อุรา - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ ยิ่งชิงชัง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด คั่งแค้น - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร แน่น -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร อุรา - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ซ จะใคร่ด่า - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ล ซ ให้ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ร ระยำ - ติ่ง –ติ่ง
- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ด้วย -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ คำพาล - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ด้วย -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ คำพาล - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - -	- + -ร – ซ แล้วคิดกลับ	- + - - - - - - - -	- + - ร – ด ดับเดือด	- + - - - - - - - -	- + - ด – ร เอ่อเออ	- + - ด- ร ให้	- + - ม -ร เหือดหาย

-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	แล้วคิดกลับ	- - - -	ดับเดือด	- - - -	เอ่อเออ	ให้	เหือดหาย
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
- - - -	จึงอุบาย	วิง	วอน	เอ่อ	เอ๊อเออ	ด้วย	อ่อนหวาน
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ	- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด
เอ่อ	เอ๊อเออ	ด้วย	อ่อนหวาน	- - - -	นี่แน่นาง	- - - -	อสุรี
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง –ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร	- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด
- - - -	เอ่อเออ	ขิ	นีมาร	- - - -	นี่แน่นาง	- - - -	อสุรี
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร	- - - -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร
- - - -	เอ่อเออ	ขิ	นีมาร	- - - -	ไม่ต้องการ	ที่	จะแกล้ง
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
เอ่อ	เอ๊อเออ	มาแปลง	กาย	เอ่อ	เอ๊อเออ	มาแปลง	กาย
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	จะขอถาม	- - - -	ตามตรง	- - - -	เอ่อเออ	จง	ประจักษ์
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง –ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	จะขอถาม	- - - -	ตามตรง	- - - -	เอ่อเออ	จง	ประจักษ์
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
- - - -	เจ้าเป็นยักษ์	อยู่	ในวน	เอ่อ	เอ๊อเออ	ชล	สาย

-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง
- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ชล -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ สาย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ อันตัวเรา - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด เป็นมนุษย์ - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร บุ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร รุษชาย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ อันตัวเรา - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด เป็นมนุษย์ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร บุ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร รุษชาย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ซ เจ้าคิดร้าย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ล ซ ลัก -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ร พา - ติ่ง -ติ่ง
- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท เอา -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ มาไย - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท เอา -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ มาไย - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ เข้าอิงแอบ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด แนบข้าง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร อยู่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร อย่างนี้ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ เข้าอิงแอบ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด แนบข้าง - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ร เอ่อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด- ร อยู่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ม -ร อย่างนี้ - ติ่ง -ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ซ หรือว่ามี - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ล ซ ข้อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ร ประสงค์ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ที่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ ตรงไหน - ติ่ง –ติ่ง
- + - - ฟ ร เอ่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด – ท เอ๊อเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - ด – ท ที่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล - ซ ตรงไหน - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + -ร – ซ มนุษย์ยักษ์ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร – ด รักกัน - ติ่ง –ติ่ง
- + - - - - - - - -	- + - ด – ร เอ่อเออ	- + - ด- ร ด้วย	- + - ม -ร อันใด	- + - - - - - - - -	- + -ร – ซ มนุษย์ยักษ์	- + - - - - - - - -	- + - ร – ด รักกัน

-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ - ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร	- - - -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร
- - - -	เอ่อเออ	ด้วย	อันใด	- - - -	ผิดวิสัย	ที่	จะอยู่
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
เอ่อ	เอ๊อเออ	เป็น	คู่ควร	เอ่อ	เอ๊อเออ	เป็น	คู่ควร
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	หน่อยน้อย	- - - -	นอยหน่อย	- - - -	หน่อยนอย	นอย	น้อยนอย
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - - -	หน่อยน้อย	- - - -	นอยหน่อย	- - - -	หน่อยนอย	นอย	น้อยนอย
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
- - - -	นอยน้อย	นอย	นอย	หน่อย	น้อยนอย	น้อย	นอยนอย
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋
- +	- +	- +	- +				
- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล-ซ				
หน่อย	น้อยนอย	น้อย	นอยนอย				
-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ๋ -ติ๋				

สร้อย

ทำนองที่ 7 นี้ มีเนื้อเรื่องอยู่ 10 วรรค มีการร้องซ้ำวรรคหน้า และท้ายของวรรคหลัง แต่ล วรรคมีทำนองที่ซ้ำกัน โดยทำนอง 1 วรรค มีความยาว 3 บรรทัดครึ่ง จากนั้นก็ร้องซ้ำทำนองเดิม

ทำนอง

- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด	- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร
- - – -	- ร – ซ	- - ล ซ	- ฟ – ร	- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ
- - ฟ ร	- ด – ท	- ด – ท	- ล - ซ	- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร	- - - -	-ร – ซ	- - - -	- ร – ด
- - - -	- ด – ร	- ด- ร	- ม -ร				

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้รูปแบบเดียว คือ | - โป๊ะ -ป๊ะ | - ติ่ง -ติ่ง |

ฉิ่งขึ้นห้องที่ 3 ของวรรคที่ 2 ส่วนกลองขึ้นห้องที่ 1 ของบรรทัดที่ 2

ทำนองที่ 8 แม่เพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

วรรคที่ 1 ***อสุรีผีเสื้อ***สดับเสียง ***เพราะสำเนียง***เสนาะในฤทัยหวน

วรรคที่ 2 ***ทำเสแสร้ง***ใส่จริตกระบิดกระบวน ***ละมุนม้วน***เมียงหมอบแล้วยอบตัว

วรรคที่ 3 ***อันน้องนี้***ไร้คู่ที่สู่สม ***เป็นสาวพรหม***จารีไม่มีผัว

วรรคที่ 4 ***ถึงเป็นยักษ์***ยังไม่มีราคีมัว ***พระมากลัว***ผู้หญิงด้วยสิ่งใด

วรรคที่ 5 ***แม่เจ้าเอ๋ย***คิดมาน่าหัวร่อ ***เห็นเขาง้อ***แล้วยิ่งว่าไม่ปราศรัย

วรรคที่ 6 ***พลางแกล้งทำ***สะบัดสะบิ้งทิ้งสไบ ***ร้อนเหมือนใจ***จะขาดประหลาดนัก

วรรคที่ 7 ***แล้วแกล้งทำ***สำออยพูดอ้อยอิ่ง ***เข้าแอบอิง***เอนทับลงกับตัก

วรรคที่ 8 ***ยิ่งถอยหนี***ก็ยิ่งตามด้วยความรัก ***ยิ่งพลิกผลัก***ก็ยิ่งแอบแนบอุราฯ

ทำนองเพลง

- - - - - - - ร อ – - - - -	- - - - - – ฟ ซ สุรี - - - -	- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - ล – ซ เอ๊อเออ - - - -	- - - - - - – ฟ ผี - - - -	- - - - - - - ร เสื้อ - - - -	- - - - - - - ซ เอ๊อ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- - - - - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง -ติ่ง
- - - - -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- - - - -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง -ติ่ง	- - - - - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- - - - - ซ – ฟ สดับ - ติ่ง - ติ่ง	- - - - - - - ร เอ่อ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- - - - - – ฟ ซ เสียง - ติ่ง - ติ่ง	- - - - - - - ล ช้า -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- - - - - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง
- - - - - - - ล เอ๊อ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- - - - - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง -ติ่ง	- + - - - ร เพราะ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ สำเนียง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - – ฟ เสนาะ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร ใน - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ซ เอ๊อ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ	- + - - - - - - - -	- + - ซ – ฟ ฤทัย	- + - - - ร เอ่อ	- + - – ฟ ซ หวน

-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ๋ - ดิ๋	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ๋ - ติ๋	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ๋ - ติ๋	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ๋ - ติ๋
- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ร ทำเส -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ แสร้ง - ติ๋ - ติ๋	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ๋ – ติ๋
- + - - – ฟ ใส่ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร จริต - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ๋ - ติ๋	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ กระบิด - ติ๋ - ติ๋
- + - - - ร กระ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ บวน - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ร ละมุน -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ม้วน - ติ๋ - ติ๋
- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ฟ เมียง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร หมอบ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ๋ - ติ๋	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ๋ - ติ๋
- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ แล้วยอบ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ร เอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ตัว - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ๋ - ติ๋
- + - - - ร อันน้อง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ นี้ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ๋ - ติ๋	- + - - – ฟ ไร้ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร คู่ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ๋ - ติ๋
- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ ที่สู่ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ร เอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ สม - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ๋ - ติ๋
- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ร เป็นสาว -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ พรหม - ติ๋ - ติ๋	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ๋ - ติ๋	- + - - – ฟ มะ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - – ร จารี - ติ๋ – ติ๋
- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ๋ - ติ๋	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ๋ - ติ๋	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ ไม่มี - ติ๋ - ติ๋	- + - - - ร เอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ผัว - ติ๋ - ติ๋

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ล	- - - ซ	- - - ล	- ซ – ซ	- - - ร	- – ฟ ซ	- - - -	- ล – ซ
ช้า	เอย	เอ๊อ	เอิงเออ	ถึงเป็น	ยักษ์	- - - -	เอ๊อเออ
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - – ฟ	- - - ร	- - - ซ	- ฟ -ซ	-ร – ซ	-ฟ – ร	- - - -	- ซ – ฟ
ยัง	ไม่มี	เอ๊อ	เออเอ๊อ	เอ่อเอ๊อ	เออเอ่อ	- - - -	ราคี
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- – ฟ ซ	- - - ล	- - - ซ	- - - ล	- ซ – ซ	- - - ร	- – ฟ ซ
เอ่อ	มัว	ช้า	เอย	เอ๊อ	เอิงเออ	พระ	มากลัว
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล – ซ	- - – ฟ	- - – ร	- - - ซ	- ฟ -ซ	-ร – ซ	-ฟ – ร
- - - -	เอ๊อเออ	ผู้	หญิง	เอ๊อ	เออเอ๊อ	เอ่อเอ๊อ	เออเอ่อ
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ซ – ฟ	- - - ร	- – ฟ ซ	- - - ล	- - - ซ	- - - ล	- ซ – ซ
- - - -	ด้วย	สิ่ง	ใด	ช้า	เอย	เอ๊อ	เอิงเออ
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ร	- – ฟ ซ	- - - -	- ล – ซ	- - – ฟ	- - - ร	- - - ซ	- ฟ -ซ
แม่	เจ้าเอ๋ย	- - - -	เอ๊อเออ	คิด	มา	เอ๊อ	เออเอ๊อ
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
-ร – ซ	-ฟ – ร	- - - -	- ซ – ฟ	- - - ร	- – ฟ ซ	- - - ล	- - - ซ
เอ่อเอ๊อ	เออเอ่อ	- - - -	น่า	หัว	ร่อ	ช้า	เอย
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ล	- ซ – ซ	- - - ร	- – ฟ ซ	- - - -	- ล – ซ	- - – ฟ	- - - ร
เอ๊อ	เอิงเออ	เห็น	เขาง้อ	- - - -	เอ๊อเออ	แล้ว	ยิ่งว่า
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - ซ	- ฟ -ซ	-ร – ซ	-ฟ – ร	- - - -	- ซ – ฟ	- - - ร	- – ฟ ซ
เอ๊อ	เออเอ๊อ	เอ่อเอ๊อ	เออเอ่อ	- - - -	ไม่	ปรา	ศรัย
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง

- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร พลางแกล้ง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ทำ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - – ฟ สะบัด -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร สะบิ้ง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง - ติ่ง	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ ทิ้ง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ร ส- -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ไบ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ- ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร ร้อน -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ เหมือนใจ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - – ฟ จะ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร ขาด - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง - ติ่ง	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ ประ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร หลาด -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ นัก - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ร แล้วแกล้ง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ทำ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ สำ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร ออย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง - ติ่ง
- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ พูด - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร อ้อย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - ฟ ซ อิ่ง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร เข้าแอบ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - ฟ ซ อิง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - – ฟ เอน -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร ทับ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง - ติ่ง	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ ลงกับ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร เอ่อเออ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - ฟ ซ ตัก - ติ่ง - ติ่ง

- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร ยิ่งถอย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ หนี - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - -- - - - โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง – ติ่ง
- + - - – ฟ ก็ยิ่ง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร ตาม - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง - ติ่ง	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ ด้วย - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - ร ความ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ รัก - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร ยิ่งพลิก -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ ผลัก - ติ่ง – ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ เอ๊อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ฟ ก็ยิ่ง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร แอบ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ เออเอ๊อ - ติ่ง - ติ่ง	- + -ร – ซ เอ่อเอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร เออเอ่อ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ แนบ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร อุ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ รา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ร ทิง -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ นอยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ซ น้อยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - – ฟ นอย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ร หน่อย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ซ น้อย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ -ซ นอยน้อย - ติ่ง - ติ่ง
- + -ร – ซ หน่อยน้อย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + -ฟ – ร นอยหน่อย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ฟ น้อยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ร หน่อย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - – ฟ ซ นอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - ล ช้า -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ซ เอย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - ล เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ซ เอิงเออ - ติ่ง - ติ่ง						

สร้อย

ทำนองที่ 8 นี้ มีเนื้อเรื่องอยู่ 8 วรรค แต่ละวรรค มีทำนองที่ซ้ำกัน โดยทำนอง 1 วรรค มีความยาว 18 ห้อง ทุกวรรคมีทำนองเดียวกัน จบด้วยสร้อย

ทำนอง

- - - ร	- – ฟ ซ	- - - -	- ล – ซ	- - – ฟ	- - - ร	- - - ซ	- ฟ -ซ
-ร – ซ	-ฟ – ร	- - - -	- ซ – ฟ	- - - ร	- – ฟ ซ	- - - ล	- - - ซ
- - - ล	- ซ – ซ						

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้รูปแบบเดียว คือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง

ฉิ่งขึ้นวรรคที่ 2 ส่วนกลองขึ้นห้องที่ 7 ของบรรทัดแรก

ทำนองที่ 9 ขึ้นด้วยสร้อย พ่อเพลงจะเป็นผู้ขึ้นเพลงของแต่ละวรรค(ตัวเอียง) จากนั้นลูกคู่ก็จะรับร้อง

สร้อย หน่อย นอยนอย นอยนอย หน่อยนอย น้อยนอยนอยนอย
หน่อย นอยนอย นอยนอย หน่อยนอย น้อยนอยนอยนอย
นอยหน่อย นอยน้อย หน่อยนอย น้อยนอยนอย น้อยนอยนอยนอย
น้อยนอยนอย น้อยนอยนอยนอย

วรรคที่ 1 ***พระสุดแสนแค้นเคือง***รำคาญจิต (ซ้ำ) ***มิได้คิดอินัง*** ขังน้ำหน้า (ซ้ำ)
วรรคที่ 2 ***ถีบจนพลัดจากแท่น***แผ่นศิลา (ซ้ำ) ***แล้วเดือดด่าว่าอี***กาลีลาม (ซ้ำ)
วรรคที่ 3 ***เขาเบือนเบี่อเหลือเกลียด***ขี้เกียจตอบ (ซ้ำ) ***ยังขืนปลอบปลุกปล้ำ***อีสำ่สาม (ซ้ำ)
วรรคที่ 4 ***ทำแสนแง่แสนงอน***ฉะอ้อนความ (ซ้ำ) ***แพศยาบ้ากาม***กวนอารมณ์ (ซ้ำ)
วรรคที่ 5 ***ถึงมาตรแม้นม้วยมุด***สุดชีวาตม์ (ซ้ำ) ***อย่าหมายมาดว่ากู***จะสู่สม (ซ้ำ)
วรรคที่ 6 ***สัญชาติยักษ์ไม่สมัคร***สมาคม (ซ้ำ) ***แล้วทุดถ่มน้ำลาย***ไม่ใยดีฯ (ซ้ำ)

ทำนองเพลง

- - - - - - - - - - - - - - - -	- - - - - - - ด หน่อย - - - -	- - - - - - ร ม นอยนอย - - - -	- - - - - ฟ – ซ นอยนอย - - - -	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล- ดำ หน่อยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร̣- ดำ น้อยนอย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ซ นอยนอย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ด หน่อย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม นอยนอย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ – ซ นอยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล- ดำ หน่อยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร̣- ดำ น้อยนอย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ซ นอยนอย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ดำ- ล นอยหน่อย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ดำ ร̣ นอยน้อย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ดำ หน่อยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ล น้อย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ม นอยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม น้อยนอย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ร- ด นอยหน่อย - ติ่ง - ติ่ง
- + - - ล น้อย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ม นอยนอย - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม น้อยนอย -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ร- ด นอยหน่อย - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ด พระ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม สุดแสน -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ – ซ แค้นเคือง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล- ดำ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร̣- ดำ รำ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ซ คาญจิต - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ด พระ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม สุดแสน -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ – ซ แค้นเคือง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล- ดำ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร̣- ดำ รำ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ซ คาญจิต - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ดำ- ล มิ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ดำ ร̣ ได้คิด -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ดำ อินัง - ติ่ง - ติ่ง
- + - - ล เอ๊อ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม ชัง -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ร- ด น้ำหน้า - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ล เอ๊อ -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม ชัง -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ร- ด น้ำหน้า - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - ด ถีบ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม จน -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ฟ – ซ พลัดจาก แท่น - ติ่ง - ติ่ง	- + - - - - - - - - -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล- ดำ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร̣- ดำ แผ่น -โ ป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล -ซ ศิลา - ติ่ง - ติ่ง
- + - - - - - - - - - - - -	- + - - - ด ถีบ - - - -	- + - - ร ม จน - - - -	- + - ฟ – ซ พลัดจาก แท่น - - - -	- + - - - - - - - - - - - -	- + - ล- ดำ เอ่อเออ - - - -	- + - ร̣- ดำ แผ่น - - - -	- + - ล -ซ ศิลา - - - -

สร้อย

-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ-ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด๋- ล แล้วเดือด - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ด๋ ร๋ ด่า -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ด๋ ว่าอี - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ล เอ๊อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม กา -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร- ด ลีลาม - ติ่ง - ติ่ง
- + - - ล เอ๊อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม กา -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร- ด ลีลาม - ติ่ง - ติ่ง	- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - - - ด เขา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม เบือนเบื่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ซ เหลือเกลียด - ติ่ง - ติ่ง
- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล- ด๋ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร๋- ด๋ ขี้เกียจ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ซ ตอบ - ติ่ง - ติ่ง	- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - - - ด เขา - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม เบือนเบื่อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ซ เหลือเกลียด - ติ่ง - ติ่ง
- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล- ด๋ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร๋- ด๋ ขี้เกียจ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ซ ตอบ - ติ่ง - ติ่ง	- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด๋- ล ยังขืน - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ด๋ ร๋ ปลอบ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ด๋ ปลุกปล้ำ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - ล เอ๊อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม อีสำ่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร- ด สาม - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ล เอ๊อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม อีสำ่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร- ด สาม - ติ่ง - ติ่ง
- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - - - ด ทำ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม แสนแง่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ซ แสนงอน - ติ่ง - ติ่ง	- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล- ด๋ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร๋- ด๋ ฉะ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ซ อ้อนความ - ติ่ง - ติ่ง
- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - - - ด ทำ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม แสนแง่ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ซ แสนงอน - ติ่ง - ติ่ง	- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล- ด๋ เอ่อเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ร๋- ด๋ ฉะอ้อน -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ซ ความ - ติ่ง - ติ่ง
- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ด๋- ล แพศ - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ด๋ ร๋ ยา -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ล -ด๋ บ้ากาม - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ล เอ๊อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม กวน -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร- ด อารมณ์ - ติ่ง - ติ่ง
- + - - ล เอ๊อ -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ซ – ม เออเออ - ติ่ง - ติ่ง	- + - ซ – ม กวน -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ร- ด อารมณ์ - ติ่ง - ติ่ง	- + ---- ---- -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - - - ด ถึง - ติ่ง - ติ่ง	- + - - ร ม มาตรแม้น -โป๊ะ-ป๊ะ	- + - ฟ – ซ ม้วยมุด - ติ่ง - ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ดำ	- รำ- ดำ	- ล -ซ	- - - -	- - - ด	- - ร ม	- ฟ – ซ
- - - -	เอ่อเออ	สุด	ชีวาตม์	- - - -	ถึง	มาตรแม้น	ม้วยมุด
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ดำ	รำ- ดำ	- ล -ซ	- - - -	- ดำ- ล	- - ดำ รำ	- ล -ดำ
- - - -	เอ่อเออ	สุด	ชีวาตม์	- - - -	อย่าหมาย	มาด	ว่ากู
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด	- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด
เอ๊อ	เออเออ	จะ	สู่สม	เอ๊อ	เออเออ	จะ	สู่สม
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- -- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ด	- - ร ม	- ฟ – ซ	- - - -	- ล- ดำ	- รำ- ดำ	- ล -ซ
- - - -	สัญชาติ	ยักษ์	ไม่สมัคร	- - - -	เอ่อเออ	สะ-	มาคม
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- - - -	- +	- +	- +
- - - -	- - - ด	- - ร ม	- ฟ – ซ	- - - -	- ล- ดำ	- รำ- ดำ	- ล -ซ
- - - -	สัญชาติ	ยักษ์	ไม่สมัคร	- - - -	เอ่อเออ	สะ-	มาคม
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- ล -ดำ	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ดำ- ล	- - ดำ รำ	น้ำลาย	- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด
- - - -	แล้วทุด	ถ่ม	- - - -	เอ๊อ	เออเออ	ไม่	ใยดี
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- ร- ด	- +	- +	- +	- +
- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	ใยดี	- - - -	- - - ด	- - ร ม	- ฟ – ซ
เอ๊อ	เออเออ	ไม่	- - - -	- - - -	หน่อย	นอยนอย	นอยนอย
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ดำ	- รำ- ดำ	- ล -ซ	- - - -	- - - ด	- - ร ม	- ฟ – ซ
- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยนอย	- - - -	หน่อย	นอยนอย	นอยนอย
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง – ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง
- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - - -	- ล- ดำ	- รำ- ดำ	- ล -ซ	- - - -	- ดำ- ล	- - ดำ รำ	- ล -ดำ
- - - -	หน่อยนอย	น้อยนอย	นอยนอย	- - - -	นอยหน่อย	นอยน้อย	หน่อยนอย
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง

- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +	- +
- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด	- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด
น้อย	นอยนอย	น้อยนอย	นอยหน่อย	น้อย	นอยนอย	น้อยนอย-	นอยหน่อย
-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง	โป๊ะ- ป๊ะ	- ติ่ง - ติ่ง

ทำนองที่ 9 นี้ มีเนื้อเรื่องอยู่ 6 วรรค แต่ละวรรค มีทำนองที่ซ้ำกัน มีการซ้ำวรรคหน้า แ ประโยคท้ายของวรรคหลัง โดยทำนอง 1 วรรค มีความยาว 28 ห้อง หรือ 3 บรรทัดครึ่ง จากนั้นก็ร้องวนซ้ำทำนองเดิม ขึ้นต้นด้วยสร้อยและจบด้วยสร้อย

ทำนอง

- - - -	- - - ด	- - ร ม	- ฟ – ซ	- ล- ด	- ร๋- ด๋	- ล -ซ	- - - -
- - - -	- - - ด	- - ร ม	- ฟ – ซ	- ล- ด๋	- ร๋- ด๋	- ล -ซ	- - - -
- - - -	- ด๋- ล	- - ด๋ ร๋	- ล -ด๋	- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด
- - ล	- ซ – ม	- ซ – ม	- ร- ด				

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้รูปแบบเดียว คือ

- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ่ง -ติ่ง

ฉิ่งและกลองขึ้นห้องที่ 5 ของบรรทัดที่1

เรื่องชาระวัน

แม่เพลงขึ้น ชาระวัน กุมภี ลูกคู่รับ ตัวดำ

วรรคที่ 1 *ชาระวันกุมภี* ตัวดำ (ซ้ำ) ขุดคูอยู่ในถ้ำพระคูหา (ซ้ำ)
วรรคที่ 2 จุดเทียนเซ่นเหล้าเป่าด้วยมนต์ (ซ้ำ) กระทงน้อยลอยวนขึ้นเหนือน้ำ
วรรคที่ 3 กระทงน้อยลอยรีแล้วจมลง (ซ้ำ) ปะเอาโพธิสามต้นใบอ่อนๆ (ซ้ำ)
วรรคที่ 4 รุ่งเช้าพี่จะจรจากเจ้าไป (ซ้ำ) เข้าในดงพงไพรอรัญวา (ซ้ำ)
วรรคที่ 5 หอบเสื่อหนีเสือขึ้นต้นไม้ (ซ้ำ) ขึ้นไปไม่ได้แตนต่อยตก (ซ้ำ)
วรรคที่ 6 มาถอยหน้าถอยหลังอยู่ค่าคบ (ซ้ำ) มาปะอ้ายงูรัดกบตัวยาวรี (ซ้ำ)
วรรคที่ 6 โจนโหนโจนลงในนัททรี (ซ้ำ) มะปะพยากุมภีท้าวพันวัง (ซ้ำ)
วรรคที่ 8 มาดิ้นสะเดือกเสือกกายอยู่ชาวฝั่ง (ซ้ำ) มาปะสาวน้อยร้อยชั่งลอนเรือมา(ซ้ำ)
วรรคที่ 9 มารับเอาพี่ไปด้วยลา แม่ใจบุญ (ซ้ำ) ถ้ามาดแม้นพี่ไม่ตายจะแทนคุณ (ซ้ำ)
วรรคที่ 10 จะไปเป็นผัวแม่อุ่นจนวันตาย (ซ้ำ) จะว่าพลางทางก็ถอดแหวนก้อยน้อย(ซ้ำ)
วรรคที่ 11 พลอยสุกมุขย้อยให้วิลาวรรณ (ซ้ำ) *

*จบเพียงครึ่งวรรค

ทำนองเพลง

- - - - - ซ ซ ซ ชาระวัน - - - -	- - - - - ม ซ ล ก็กุมภี - - - -	- - - - - ท ล ซ ชะละหน่อย - - - -	- - - - - - ล ท นอยน้อย - - - -	- - - - ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย - - - -	- - - - - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย โป๊ะติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ - ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ล – ฟ ตัว ป๊ะโป๊ะ ป๊ะ โป๊ะ	- + - - ร ม ดำ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - - - - - - ป๊ะโป๊ะ ป๊ะโป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ซ ซ ซ ชาระวัน ป๊ะโป๊ะ ป๊ะโป๊ะ	- + - ม ซ ล ก็กุมภี -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ท ล ซ ชะละหน่อย ป๊ะโป๊ะ ป๊ะโป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย ป๊ะโป๊ะ ป๊ะโป๊ะ	- + - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ ป๊ะโป๊ะ ป๊ะโป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ล – ฟ ตัว ป๊ะโป๊ะ ป๊ะโป๊ะ	- + - - ร ม ดำ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - - - - - - - ป๊ะ -โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ม – ซ ขุดคู - ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร อยู่ในถ้ำ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - ด เอ่อ - ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ซ – ท พระคู - ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ซ หา -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ซ – ม ชะเอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - - ท เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ซ ซ ซ ขุดคู -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ม ซ ล อยู่ในถ้ำ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ท ล ซ ชะละหน่อย โป๊ะป๊ะ โป๊ะป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - ล ม ชะเอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ล - ฟ พระคู -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - ร ม หา - - - -	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ม – ซ จุดเทียน -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ม – ร เช่นเหล้า -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - - ด เอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ซ – ท เป่าด้วย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - ล ซ มนต์ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ซ – ม ชะเอ่อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ซ - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - ท เอ๊อ -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ซ ซ ซ จุดเทียน	- + - ม ซ ล เช่นเหล้า	- + - ท ล ซ ชะละหน่อย	- + - - ล ท นอยน้อย	- + ล ซ ล ท นอยหน่อย	- + - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย	- + - - ล ม ชะเอ่อ	- + - ล – - เอ๊ย

-โป๊ะ- ป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง	นอยน้อย -โป๊ะ- ป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง	-โป๊ะ- ป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง
- + - ช – ท เป่าด้วย -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - ร ม มนต์ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - - - - - - -โป๊ะ- ป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง	- + - ม – ช กระทงน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร ลอยวน -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง
- + - ช – ท ขึ้นเหนือ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช น้ำ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช กระทงน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล ลอยวน -ติ่ง-ติ่ง
- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ ขึ้นเหนือ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม น้ำ -ติ่ง-ติ่ง
- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง	- + - ม – ช กระทงน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร ลอยรี -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ท แล้วจม -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ลง -ติ่ง-ติ่ง
- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช กระทงน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล ลอยรี -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง
- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ แล้วจม -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ลง -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง
- + - ม – ช ปะเอาโพธิ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร สามต้น -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ท ใบอ่อน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช อ่อน -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง
- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช ปะเอาโพธิ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล สามต้น -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง
- + - - ล ม ชะเอ่อ	- + - ล – - เอ๊ย	- + - ล - ฟ ใบอ่อน	- + - - ร ม อ่อน	- + - - - - - - - -	- + - - - - - - - -	- + - ม – ช รุ่งเช้า	- + - ม – ร พี่จะจร

-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ท จากเจ้า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ไป -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ช ช ช รุ่งเช้า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล พี่จะจร -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ล - ฟ จากเจ้า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ไป -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ม – ช เข้าในดง -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร พงไพร -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ช – ท อรัญ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ญะ-วา -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช ช ช เข้าในดง -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล พงไพร -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ล - ฟ อรัญ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ญะ-วา -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ม - ช หอบเสื่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร หนีเสือ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ท ขึ้นต้น - ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ไม้ -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช ช ช หอบเสื่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + ม ช ล หนีเสือ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ล - ฟ ขึ้นต้น -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ไม้ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ม – ช ขึ้นไป	- + - ม – ร ไม่ได้	- + - - – ด เอ่อ	- + - ร - - เออ	- + - ช – ท แตนต่อย	- + - - ล ช ตก	- + - ช – ม ชะเอ่อ	- + - ช - ล เอิงเออ

-ป๊ะ-โป๊ะ	-ดิ๋ง-ดิ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ดิ๋ง-ดิ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ดิ๋ง-ดิ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ซ ซ ซ ขึ้นไป -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ซ ล ไม่ได้ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ท ล ซ ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ล - ฟ แตนต่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ตก -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ม - ซ มาถอยหน้า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร ถอยหลัง -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ซ – ท อยู่ค่า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ซ คบ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ซ – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ซ - ล เอิงเออ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - ซ ซ ซ มาถอยหน้า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ซ ล ถอยหลัง -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ท ล ซ ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - ล - ฟ อยู่ค่า -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม คบ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ม – ซ มาปะ อ้ายงู -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร รัดกบ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - ซ – ท ตัวยาว -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ซ รี -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ซ – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ซ - ล เอิงเออ -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ซ ซ ซ มาปะ อ้ายงู -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ซ ล รัดกบ -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - ท ล ซ ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ซ ม ชะน้องเอ่ย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- ล - ฟ ตัวยาว - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม รี -ดิ๋ง-ดิ๋ง
- + - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ม - ซ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - - – ด -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - -ดิ๋ง-ดิ๋ง	- + - ซ – ท -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ซ -ดิ๋ง-ดิ๋ง

- - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- - - - -ติ่ง-ติ่ง	โจนโหน -ป๊ะ-โป๊ะ	โจนลง -ติ่ง-ติ่ง	เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	เออ -ติ่ง-ติ่ง	ในนัท -ป๊ะ-โป๊ะ	ทรี -ติ่ง-ติ่ง
- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช โจนโหน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล โจนลง -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง
- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ ในนัท -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ทรี -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง
- + - ม – ช มาปะพยา -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร กุมภี -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ท ท้าวพัน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช วัง -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง
- + - - - ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช มาปะพยา -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล กุมภี -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง
- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ ท้าวพัน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม วัง -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง	- + - ม - ช มาดิ้น สะเดือก -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร เสือกกาย -ติ่ง-ติ่ง
- + - - - ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ท อยู่ชาย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ฝั่ง -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- + - ช ช ช มาดิ้น สะเดือก -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล เสือกกาย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง
- + - ล - ฟ อยู่ชาย	- + - - ร ม ฝั่ง	- + - - - - - - - -	- + - - - - - - - -	- + - ม – ช มาปะ สาวน้อย	- + - ม – ร ร้อยชั่ง	- + - - - ด เอ่อ	- + - ร - - เออ

-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ่ง-ติ่ง
- + - ช – ท ลอนเรือ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช มา -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช มาปะ สาวน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล ร้อยชั่ง -ติ่ง-ติ่ง
- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ ลอนเรือ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม มา -ติ่ง-ติ่ง
- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง	- + - ม - ช มารับเอา -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร พี่ไปด้วย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ท แม่ใจ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช บุญ -ติ่ง-ติ่ง
- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเอ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช มารับเอา -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล พี่ไปด้วย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง
- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ แม่ใจ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม บุญ -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ่ง-ติ่ง
- + - ม – ช ถ้ามาดแม้น -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร พี่ไม่ตาย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ท จะแทน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช คุณ -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ่ง-ติ่ง
- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ช ช ช ถ้ามาดแม้น -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล พี่ไม่ตาย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ่ง-ติ่ง
- + - - ล ม ชะเอ่อ	- + - ล – - เอ๊ย	- + - ล - ฟ จะแทน	- + - - ร ม คุณ	- + - - - - - - - -	- + - - - - - - - -	- + - ม - ช จะไป เป็นผัว	- + - ม – ร แม่อุ่น

-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง	-ป๊ะ-โป๊ะ	-ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ท จนวัน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ตาย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ช ช ช จะไป เป็นผัว -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล แม่อุ่น -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ล - ฟ จนวัน -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ตาย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ม – ช จะว่าพลาง -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร ทางก็ถอด -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ช – ท แหวนก้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช น้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช ช ช จะว่าพลาง -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล ทางก็ถอด -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ล - ฟ แหวนก้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม น้อย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ม - ช พลอยสุก -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร มุขย้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ด เอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - เออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช – ท ให้วิ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ช ลาวรรณ -ติ๋ง-ติ๋ง
- + - ช – ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ช - ล เอิงเออ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - – ท เอ๊อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล เอิงเอย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ช ช ช พลอยสุก -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ช ล มุขย้อย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ท ล ช ชะละหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ๋ง-ติ๋ง
- + ล ช ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ช ม ชะน้องเอ่ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - ล ม ชะเอ่อ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - เอ๊ย -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - ล - ฟ ให้วิ -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม ลาวรรณ -ติ๋ง-ติ๋ง	- + - - - - - - - - -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - - - - - - - -ติ๋ง-ติ๋ง

- + - ม – ซ นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม – ร นอยนอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - - - ด หน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ร - - นอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ซ – ท หน่อยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ซ นอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ซ – ม นอยหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ซ - ล นอยนอย -ติ่ง-ติ่ง	สร้อย
- + - - - ท น้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – ล นอยนอย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ซ ซ ซ นอย นอยนอย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ม ซ ล หน่อย นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ท ล ซ น้อยนอย หน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ล ท นอยน้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + ล ซ ล ท นอยหน่อย นอยน้อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล ซ ม นอย นอยนอย -ติ่ง-ติ่ง	
		- + - - ล ม น้อยหน่อย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - ล – - น้อย -ติ่ง-ติ่ง	- + - ล - ฟ น้อยนอย -ป๊ะ-โป๊ะ	- + - - ร ม หน่อยนอย -ติ่ง-ติ่ง			

เพลงนี้ มีการแบ่งวรรคได้ 10 วรรคครึ่ง มีการซ้ำวรรค ทั้งวรรคหน้าและวรรคหลัง สังเกตว่า วรรคแรก ทำนองขึ้นหัวจะต่างวรรคอื่นๆ แต่มีความยาวเท่ากัน คือ 5 บรรทัดครึ่ง โดย วรรคที่ 1 จะขึ้นทำนองว่า

- ซ ซ ซ	- ม ซ ล	- ท ล ซ	- - ล ท	ล ซ ล ท	- ล ซ ม	- - ล ม	- ล – -
- ล – ฟ	- - ร ม						

ส่วนวรรคอื่นๆ จะขึ้นว่า

- ม – ซ	- ม – ร	- - - ด	- ร - -	- ซ – ท	- - ล ซ	- ซ – ม	- ซ - ล
- - - ท	- ล – ล						

อัตราจังหวะ ชั้นเดียว

- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ	- ฉิ่ง -ฉับ

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ 4 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่	รูปแบบหน้าทับ		จำนวนครั้ง
1	- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	217 ครั้ง
2	- โป๊ะ -ป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	18 ครั้ง
3	ป๊ะโป๊ะป๊ะโป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	7 ครั้ง
4	โป๊ะป๊ะโป๊ะป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	1 ครั้ง

รูปแบบที่ใช้มากที่สุดคือ

- ป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง

ฉิ่งขึ้นห้องที่ 7 ของบรรทัดที่ 1 ส่วนกลองขึ้นห้องที่ 6 ของบรรทัดที่1

บทสวดพระมาลัย

เมื่อนั้นบรรดาเปรตอสุรกาย นรกทั้งหลาย ต่างต่างก็ยกมือไหว้พระมาลัย
ตูข้าลำบากเหลือใจ ขอสมเด็จพระมาลัย นำเอาคดีนี้ไปบอกแก่ญาติกา
ขอพระคุณจงบอกจงหนักหนา ขอพระกรุณา บอกให้ญาติกาเร่งทำบุญ
ให้เขาจำเริญพุทธคุณ อุทิศส่วนบุญ แผ่ผลอานิสงส์มาถึงตูข้าอย่านาน
ให้ญาติให้โภชนาเป็นทาน ให้เร่งทำการ จาศีลสร้างพระแล้วภาวนา
ให้เขาอุทิศส่วนบุญมา ว่าตูข้านี้หนา จะคอยรับเอาทันใจ
ข้าแต่สมเด็จพระมาลัย ผู้เป็นเจ้าจงไป ในเมืองที่ญาติกาดู
เมืองนั้นฝูงญาติข้าอยู่ ขอพระได้เอ็นดู บอกแก่ญาติทั้งหลาย
ตูข้าลำบากเพียงปางตาย จงบอกแก่ญาติทั้งหลาย ว่าบาปนี้อย่าทำเลย
ตูข้าเจ็บปวดบ่สะเบย มาลัยเจ้า น หัวเอย ขอพระบอกจงเร็วพลัน
ให้เขาจำศีลจงทุกวัน ให้มันฟังธรรม แล้วอุทิศส่วนบุญนั้นส่งมา
ให้ญาติถวายธูปเทียนชวาลา อุทิศบุญมา ตูข้าจะได้พ้นทุกข์เพราะกระทำโดยบุญ

*(บทนี้เป็นบทสวด ไม่มีทำนอง)

บทสวดพระมาลัย ตอนที่ไปนรก

วรรคที่ 1 นรกแลเปรตา ถวายวันทาไหว้สั่งไป
วรรคที่ 2 จึงพระเถรมาลัย บอกแก่ญาติถ้วนทุกคน
วรรคที่ 3 ดูราท่านทั้งหลาย เร่งขวนขวายสร้างกุศล
วรรคที่ 4 ญาติท่านได้ทุกคน จงให้ทานเร่งทำบุญ
วรรคที่ 5 เปรตนรกสั่งฉันใด พระมาลัยผู้มีคุณ
วรรคที่ 6 ให้ญาติเขาทำบุญ อันเขาอยู่ในเมืองคน
วรรคที่ 7 เปรตนรกสั่งดังนี้ มาร้องสั่งมีทุกคน
วรรคที่ 8 ทำบาปให้ทุกข์ทน ทำบาปนี้อย่าได้ทำ
วรรคที่ 9 ชื่อว่าทานให้เร่งให้ ว่าศีลให้เร่งทำ
วรรคที่ 10 ชื่อว่าบุญเร่งกระทำ คุณพระเจ้าเร่งภาวนา
วรรคที่ 11 ทำบุญเป็นส่วนบุญ แม่มีคุณแลบิดา
วรรคที่ 12 จงบอกแก่ญาติกา ข้าได้ยากแทบอาสัญ
วรรคที่ 13 ชายชื่อนั้นร้องสั่ง หญิงชื่อนี้ก็สั่งพลัน
วรรคที่ 14 บาปดังนี้มาตามทัน ตูจึงได้ความทุกข์ทน
วรรคที่ 15 อย่าให้ญาติกระทำบาป ทำแต่ล้วนส่วนกุศล
วรรคที่ 16 ให้อุทิศบุญแผ่ผล ส่งบุญนั้นเร็วรา
วรรคที่ 17 เขาเป็นทุกข์ทุกวันคืน ให้สะอื้นโศกหนา
วรรคที่ 18 พลางให้ทางสั่งพลัน ถึงบิดาแลมารดร
วรรคที่ 19 บ่เห็นใครจะช่วยได้ เห็นแต่ญาติกากร
วรรคที่ 20 ให้ญาติเร่งสังวรณ์ จำศีลแล้วแล้วให้ทาน
วรรคที่ 21 เขาคำนึงถึงลูกนัก อีกเมียรักนางนงคราน
วรรคที่ 22 ให้ลูกรักเมียสงสาร เอ็นดูเราเร่งทำบุญ
วรรคที่ 23 ขอลูกผู้ใจบาน เมียสงสารแม่มีคุณ
วรรคที่ 24 ให้เร่งกระทำบุญ ส่งบุญนั้นมาเร็วพลัน
วรรคที่ 25 เมื่อนั้นพระมาลัย นำเอาไปบอกทุกอัน
วรรคที่ 26 ฝูงคนได้ฟังพลัน ชักชวนกันสร้างกุศล

บทสวดมาลัยนี้จะไม่มีเครื่องประกอบจังหวะกำกับ เมื่อร้องหมดวรรคจะขึ้นใหม่ ไม่ได้ร้องต่อเนื่องยาวเหมือนลำนอก โดยจะมีพ่อเพลงแม่เพลงผลัดกันขึ้นคำแรกของแต่ละวรรค (ตัวหนา) ดังนี้

วรรคที่ 1 **นรก**แลเปรตา ถวายวันทาไหว้สั่งไป

- - ลดำ นรก	- - ลดำ นรก	- - ซ ล ล่ะเปร	- ม ดำ ล น่ะเอ๋ยตา	ซ ม - ดำ ถวายเอย	ลดำซม น้องเอ๋ย วันทา	- - ซ ม ไหว้สั่ง	- - ดำ ล เอ๋ยไป
	- ซ - ดำ ถวายเอ๋ย	ลดำซม น้องเอ๋ย วันทา	- - ซ ม ไหว้สั่ง	- - ดำ ล เอ๋ยไป	- ลดำ ซ เอ๋ย	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย	

วรรคที่ 2 **จึงพระเถร**มาลัย บอกแก่ญาติถ้วนทุกคน

- ซลดำ จึงพระเถร	-ซ ล ดำ จึงพระเถร	- ม ซ ล เอ่อเออเออ	- - ซ ดำ เออเอ๊อ	- ล ซ ม เออเอ่อ	- ซ - ล ชื่อมา	- ม ดำ ล น่ะเอ๋ยลัย	ซ ม - ดำ มาบอกเอ๋ย
ล ดำ ซ ม บอกเอ๋ยแก่ ญาติ	- - ซ ม ถ้วนทุก	ซ - ดำ ล น่ะเอ๋ยคน	ซ ม - ดำ มาบอกเอย	ล ดำ ซ ม บอกเอ๋ย แก่ญาติ	- - ซ ม ถ้วนทุก	- - ดำ ล น่ะเอ๋ยคน	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 3 **ดูรา**ท่านทั้งหลาย เร่งขวนขวายสร้างกุศล

ล ล ล ล ดูราดูรา	- ม ซ ล เอ่อเออเออ	ซดำ ลซม เออเอ๊อเออ เออเอ่อ	- ซ - ล ท่านทั้ง	- ม ดำ ดำ น่ะเอ๋ย หลาย	ล ดำ - ม มาเร่งเอย	ซ ม ดำ ดำ น้องเอ๋ย ขวนขวาย	- - ซ ม สร้างกุ
- - ดำ ดำ น่ะเอ๋ยศล	ล ดำ - ม มาเร่งเอย	ซ ม ดำ ดำ น้องเอ๋ย ขวนขวาย	- - ซ ม สร้างกุ	- - ดำ ดำ น่ะเอ๋ยศล	- ลดำซ เอ๋ย	- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย

วรรคที่ 4 **ญาติท่าน**ได้ทุกคน จงให้ทานเร่งทำบุญ

ซ ม ซ ม ญาติท่าน ญาติท่าน	- - - ล เออ	- - ซดำ เอ่อเอ๊อ	ดำลซล ซม เอิ้งเออ เอิงเอ๊อ	- - ซ ล ได้ทุก	- ม ดำ ล นะเอ๋ยคน	ซ ม – ล จงให้เอย	ซ ล ซ ม ให้เอ๋ย แก่ท่าน
- ม -ซ เร่งทำ	ซ – ดำ ล น่ะเอ๋ยบุญ	ซ ม – ล จงให้เอย	ซ ล ซ ม ให้เอ๋ย แก่ท่าน	- ม -ซ เร่งทำ	ซ – ดำ ล น่ะเอ๋ยบุญ	- ลดำซ เอ๋ย	- - – ล เยอ
ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย							

วรรคที่ 5 **เปรตนรก**สั่งฉันใด พระมาลัยผู้มีคุณ

- ซ ล ดำ เปรตนรก	- ซ ล ดำ เปรตนรก	- ล ล ล เออเงิงเงอ	- - - ดำ เอ๊อ	- - - ล เออ	ซ ล ซ ม เอิงเอ๊อ เออเอ่อ	- ม -ซ สั่งฉัน	ม – ดำ ล น่ะเอ๋ยใด
- ดำ – ดำ พระเอ๋ย	ล ดำ ซ ม มาเอ๋ย มาลัย	- ม – ซ ผู้มี	ม - ดำล น่ะเอ๋ยคุณ	- ดำ – ดำ พระเอ๋ย	ล ดำ ซ ม มาเอ๋ย มาลัย	- ม – ซ ผู้มี	ม - ดำล น่ะเอ๋ยคุณ
		- ลดำซ เอ๋ย	- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 6 **ให้ญาติ**เขาทำบุญ อันเขาอยู่ในเมืองคน

- ซ – ม ให้ญาติ	- ซ – ม ให้ญาติ	- ล ล ล เออเงิงเงอ	- - - ดำ เอ๊อ	- - - ล เออ	ซ ล ซม เอิงเอ๊อ เออเอ่อ	- ม -ซ เขาทำ	ม – ดำ ล น่ะเอ๋ยบุญ
- ล – ดำ อันเอ๋ย	ลดำซม เขาเอ๋ย เขาอยู่	- ม – ซ ในเมือง	ซ - ดำล น่ะเอ๋ยคน	- ล – ดำ อันเอ๋ย	ลดำซม เขาเอ๋ย เขาอยู่	- ม – ซ ในเมือง	ซ - ดำล น่ะเอ๋ยคน
		- ลดำซ เอ๋ย	- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 7 **เปรตนรก**สั่งดังนี้ มาร้องสั่งมีทุกคน

- ซ ล ด์ เปรตนรก	- ซ ล ด์ เปรตนรก	- - - ล เออ	- - - ด์ เอ่อเอ๊อ	- - - ล เออ	ซ ล ซม เอิงเอ๊อ เออเอ่อ	- ม -ซ สั่งดัง	ม – ด์ ล น่ะเอ๋ยนี้
- ด์ – ด์ มาร้องเอ๋ย	ลด์ซม สั่งเอ๋ยสั่งมี	- ม – ซ มาทุก	ม - ด์ล น่ะเอ๋ยคน	- ด์ – ด์ มาร้องเอ๋ย	ลด์ซม สั่งเอ๋ยสั่งมี	- ม – ซ มาทุก	ม - ด์ล น่ะเอ๋ยคน
- ลด์ซ เอ๋ย	- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย					

วรรคที่ 8 **ทำบาป**ให้ทุกข์ทน ทำบาปนี้อย่าได้ทำ

- - ซ ม ทำบาป	- - ซ ม ทำบาป	- - - ล ลูกเออ	- ซ ด์ ล เอ่อเอ๊อเออ	ซ ล ซม เอิงเอ๊อ เออเอ่อ	- ม -ซ ให้ทุกข์	ม – ด์ ล น่ะเอ๋ยทน	- ซ – ด์ ทำบาปเอ๋ย
ล ด์ ซ ม น้องเอ๋ยดังนี้	- ม – ซ อย่าได้	ซ - ด์ล น่ะเอ๋ยทำ	- ซ – ด์ ทำบาปเอ๋ย	ล ด์ ซ ม น้องเอ๋ยดังนี้	- ม – ซ อย่าได้	ซ – ด์ ล น่ะเอ๋ยทำ	- ล ด์ ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 9 **ชื่อว่าทาน**ให้เร่งให้ ชื่อว่าศีลให้เร่งทำ

- ม ซ ม ชื่อว่าทาน	- ม ซ ม ชื่อว่าทาน	ม ซ ม ล เออเออ เออเอ๊อ	ซ ด์ - ลซม เอ่อเอ๊อ เออเอย	- ซ – ม ให้เร่ง	ม - ด์ ล น่ะเอ๋ยให้	ซ ม - ล ว่า ชื่อเอย	ซ ล ซ ม ว่าเอ๋ยว่าศีล
- ซ – ม ให้เร่ง	ม - ด์ ล น่ะเอ๋ยทำ	ซ ม- ล ว่าชื่อเอย	ซ ล ซ ม ว่าเอ๋ยว่าศีล	- ซ – ม ให้เร่ง	ม - ด์ ล น่ะเอ๋ยทำ	- ล ด์ ซ เอ๋ย	- - – ล เยอ
				ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 10 **ชื่อว่าบุญ**เร่งกระทำ คุณพระเจ้าเร่งภาวนา

- ม ซ ล ชื่อว่าบุญ	- ม ซ ล ชื่อว่าบุญ	ม ซ ม ล เออเออ เออเอ๊อ	ซ ด๎ - ลซม เอ่อเอ๊อ เออเอย	- ซ – ม ให้เร่ง	ม - ด๎ ล น่ะเอ๋ยทำ	ซม – ล ว่าคุณเอ๋ย	ซ ล ซ ม พระเอ๋ย พระเจ้า
- ม – ซ เร่งภา	ซ - ด๎ ล เอ่อ วะนา	ซ ม – ล ว่าคุณเอ๋ย	ซ ล ซ ม พระเอ๋ย พระเจ้า	- ม – ซ เร่งภา	ซ - ด๎ ล เอ่อ วะนา	- ล ด๎ ซ เอ๋ย	- - – ล เยอ
			ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย				

วรรคที่ 11 **ทำบุญ**เป็นส่วนบุญ แม่มีคุณแลบิดา

- ม ซ ล ทำบุญ	- ม ซ ล ทำบุญน่ะ ลูกเอ๋ย	ซ ด๎ - ลซม เอ่อเอ๊อ เออเอย	- ซ – ม เป็นส่วน	ม - ด๎ ล น่ะเอ๋ยบุญ	ซ ม - ล ว่าแม่เอ๋ย	ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย มีคุณ	- ซ – ม แลบิ
ม - ด๎ ล เออเอ๋ยดา	ซ ม - ล ว่าแม่เอ๋ย	ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย มีคุณ	- ซ – ม แลบิ	ม - ด๎ ล เออเอ๋ยดา	- ล ด๎ ซ เอ๋ย	- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย

วรรคที่ 12 **จงบอก**แก่ญาติกา ข้าได้ยากแทบอาสัญ

- - ซ ม จงบอก	- - ซ ม จงบอก	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซ ด๎ ด๎ ล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม แก่ญาติ	ม - ด๎ ล น่ะติกา	ซ ม - ล ว่าข้าเอ๋ย
ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย ได้ยาก	- ซ – ม แทบอา	ซ ล – ด๎ น่ะเอ๋ยสัญ	ซ ม - ล ว่าข้าเอ๋ย	ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย ได้ยาก	- ซ – ม แทบอา	ซ ล – ด๎ น่ะเอ๋ยสัญ	- ลด๎ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 13 **ชายชื่อนั้น**ร้องสั่ง หญิงชื่อนี้ก็สั่งพลัน

ม – ซ ล ชายชื่อนั้น	ม – ซ ล ชายชื่อนั้น	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม ก็ร้อง	ม - ด ำ ล น่ะเอ๋ยสั่ง	ซ ม - ล ว่าหญิงเอย
ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย ชื่อนี้	- ซ – ม ก็สั่ง	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยพลัน	ซ ม - ล ว่าหญิงเอย	ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย ชื่อนี้	- ซ – ม ก็สั่ง	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยพลัน	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 14 **บาปดังนี้**มาตามทัน ตูจึงได้ความทุกข์ทน

ม – ซ ล บาปดังนี้	ม – ซ ล บาปดังนี้	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม มาตาม	ม - ด ำ ล น่ะเอ๋ยทัน	ซ ม - ล ว่าตูเอ๋ย
ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย จึงได้	- ซ – ม ความทุกข์	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยทน	ซ ม - ล ว่าตูเอย	ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย จึงได้	- ซ – ม ความทุกข์	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยทน	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 15 **อย่าให้ญาติ**กระทำบาป ทำแต่ล้วนส่วนกุศล

- ซ ล ท อย่าให้ญาติ	- ซ ล ท อย่าให้ญาติ	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม กระทำ	ม - ด ำ ล น่ะเอ๋ยบาป	ซ ม - ล ว่าทำเอ๋ย
ซ ล ซ ม ทำเอ๋ย แต่ล้วน	- ซ – ม ส่วนกุ	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยศล	ซ ม - ล ว่าทำเอย	ซ ล ซ ม ทำเอ๋ย แต่ล้วน	- ซ – ม ส่วนกุ	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยศล	- ล ด ำ ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 16 **ให้อุทิศ**บุญแผ่ผล ส่งบุญนั้นเร็วรา

- ซ ล ท ให้อุทิศ	- ซ ล ท ให้อุทิศ	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม บุญแผ่	ม - ด ำ ล น่ะเอ๋ยผล	ซ ม - ล ว่าส่งเอย
ซ ล ซ ม บุญเอ๋ย บุญนั้น	- ซ – ม จงเร็ว	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยรา	ซ ม - ล ว่าส่งเอย	ซ ล ซ ม บุญเอ๋ย บุญนั้น	- ซ – ม จงเร็ว	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยรา	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 17 **เขาเป็นทุกข์**ทุกวันคืน ให้สะอื้นโศกหนา

- - ซ ม เขาเป็นทุกข์	- - ซ ม เขาเป็นทุกข์	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม ทุกวัน	ม - ด ำ ล น่ะเอ๋ยคืน	ซ ม - ล ว่าให้เอ๋ย
ซ ล ซ ม ให้เอ๋ยสะอื้น	- ซ – ม โศกนั้น	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยหนา	ซ ม - ล ว่าให้เอ๋ย	ซ ล ซ ม ให้เอ๋ยสะอื้น	- ซ – ม โศกนั้น	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยหนา	- ล ด ำ ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 18 **พลางให้ทาง**สั่งพลัน ถึงบิดาแลมารดร

- - - ซ พลาง	- ม - ซ ให้ทาง	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม ทางสั่ง	ม - ด ำ ล น่ะเอ๋ยมา	ซ ม - ล ว่าถึงเอ๋ย
ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย บิดา	- ซ – ม ให้มาร	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยดา	ซ ม - ล ว่าถึงเอ๋ย	ซ ล ซ ม น้องเอ๋ย บิดา	- ซ – ม ให้มาร	ซ ด ำ – ล น่ะเอ๋ยดา	- ล ด ำ ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 19 **บ่เห็นใคร**จะช่วยได้ เห็นแต่ญาติกากร

ซ - ด ล บ่ เห็นใคร	ซ - ด ล บ่ เห็นใคร	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซ ด ด ล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม จะช่วย	ม - ด ล น่ะเอ๋ยได้	ซ ม - ล ว่าเห็นเอ๋ย
ซ ล ซ ม เห็นเอ๋ยแต่ ญาติ	- ซ – ม ติกา	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยกร	ซ ม - ล ว่าเห็นเอ๋ย	ซ ล ซ ม เห็นเอ๋ย แต่ญาติ	- ซ – ม ติกา	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยกร	- ล ด ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 20 **ให้ญาติ**เร่งสังวรณ์ จำศีลแล้วแล้วให้ทาน

- ซ- ม ให้ญาติ	- ซ- ม ญาติ	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดดล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม เร่งสัง	ม - ด ล น่ะเอ๋ยวรณ์	ซ ม - ล ว่าจำเอ๋ย
ซ ล ซ ม จำเอ๋ย ศีลแล้ว	- ซ – ม แล้วให้	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยทาน	ซ ม - ล ว่าจำเอ๋ย	ซ ล ซ ม จำเอ๋ย ศีลแล้ว	- ซ – ม แล้วให้	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยทาน	- ลดซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 21 **เขาคำนึงถึง**ลูกนัก อีกเมียรักนางนงคราน

ซ - ด ล เขาคำนึง	ซ - ด ล เขาคำนึง	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดดล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม ถึงลูก	ม - ด ล น่ะเอ๋ยนัก	ซ ม - ล ว่าอีกเอ๋ย
ซ ล ซ ม อีกเอ๋ย เมียรัก	- ซ – ม นางนง	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยคราน	ซ ม - ล ว่าอีกเอ๋ย	ซ ล ซ ม อีกเอ๋ย เมียรัก	- ซ – ม นางนง	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยคราน	- ลดซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 22 **ให้ลูกรัก**เมียสงสาร เอ็นดูเราเร่งทำบุญ

ซ – ล ดำ ให้ลูกรัก	ซ – ล ดำ ให้ลูกรัก	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม เมียสง	ม - ดำ ล น่ะเอ๋ยสาร	ซ ม - ล ว่าเอ็นเอ๋ย
ซ ล ซ ม เอ็นเอ๋ย ดูเขา	- ซ – ม ได้ทำ	ซ ดำ – ล น่ะเอ๋ยบุญ	ซ ม - ล ว่าเอ็นเอ๋ย	ซ ล ซ ม เอ็นเอ๋ย ดูเขา	- ซ – ม ได้ทำ	ซ ดำ – ล น่ะเอ๋ยบุญ	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 23 **ขอลูก**ผู้ใจบาน เมียสงสารแม่มีคุณ

- - ซ ม ขอลูก	- - ซ ม ขอลูก	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม ผู้ใจ	ม - ดำ ล น่ะเอ๋ยบาน	ซ ม - ล ว่าเมียเอ๋ย
ซ ล ซ ม เมียเอ๋ย สงสาร	- ซ – ม แม่มี	ซ ดำ – ล น่ะเอ๋ยคุณ	ซ ม - ล ว่าเมียเอ๋ย	ซ ล ซ ม เมียเอ๋ย สงสาร	- ซ – ม แม่มี	ซ ดำ – ล น่ะเอ๋ยคุณ	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 24 **ให้เร่ง**กระทำบุญ ส่งบุญนั้นมาเร็วพลัน

- - ซ ม ให้เร่ง	ซม ซ ม ให้เร่ง ให้เร่ง	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดำดำล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม กระทำ	ม - ดำ ล น่ะเอ๋ยบุญ	ซ ม - ล ว่าส่งเอ๋ย
ซ ล ซ ม ส่งเอ๋ย บุญนั้น	- ซ – ม มาเร็ว	ซ ดำ – ล น่ะเอ๋ยพลัน	ซ ม - ล ว่าส่งเอ๋ย	ซ ล ซ ม ส่งเอ๋ย บุญนั้น	- ซ – ม มาเร็ว	ซ ดำ – ล น่ะเอ๋ยพลัน	- ลดำซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 25 **เมื่อนั้น**พระมาลัย นำเอาไปบอกทุกอัน

- - ซ ม เมื่อนั้น	- - ซ ม เมื่อนั้น	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดดล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม พระมา	ม - ด ล น่ะเอ๋ยลัย	ซ ม - ล ว่านำเอ๋ย
ซ ล ซ ม นำเอ๋ย เอาไป	- ซ – ม บอกทุก	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยอัน	ซ ม - ล ว่านำเอ๋ย	ซ ล ซ ม นำเอ๋ย เอาไป	- ซ – ม บอกทุก	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยอัน	- ลดซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

วรรคที่ 26 **ฝูงคน**ได้ฟังพลัน ชักชวนกันสร้างกุศล

- - ซ ม ฝูงคน	- - ซ ม ฝูงคน	ซ ล - ล เอ่อเอิงเออ	ซดดล เออเอ้อ เงิงเงอ	ซ ลซม เอิงเง้อ เออเอ่อ	- ซ – ม ได้ฟัง	ม - ด ล น่ะเอ๋ย พลัน	ซ ม - ล ว่าชักเอ๋ย
ซ ล ซ ม ชักเอ๋ย ชวนกัน	- ซ – ม สร้างกุ	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยศล	ซ ม - ล ว่าชักเอ๋ย	ซ ล ซ ม ชักเอ๋ย ชวนกัน	- ซ – ม สร้างกุ	ซ ด – ล น่ะเอ๋ยศล	- ล ด ซ เอ๋ย
			- - – ล เยอ	ซ ล ซ ม เออเอ๊อเอ่ย			

หมายเหตุ สัญลักษณ์นี้แทนการร้องเอื้อนลากเสียง

ทั้งนี้จะสังเกตได้ว่า ทำนองแต่ละวรรคนั้น เป็นทำนองเดียวกัน มีเปลี่ยนแปลงโน้ตตามเสียงของคำร้องบ้าง ที่ต่างคือคำแรกของแต่ละวรรคที่พ่อเพลงแม่เพลง จะมีการเอื้อนสั้นยาว ที่แตกต่างกันทั้งนี้แล้วแต่ลักษณะเฉพาะของแต่ละคน โดยวิธีการร้องจะเอื้อนลากเสียงมากกว่าลำนอก เมื่อพ่อเพลงแม่เพลงขึ้น แล้วลูกคู่รับทำนอง เป็นทำนองเดียวกัน ดังนี้

- ซ – ม	ม - ด ล	ซ ม - ล	ซ ล ซ ม	- ซ – ม	ซ ด – ล	ซ ม - ล	ซ ล ซ ม
- ซ – ม	ซ ด – ล	- ลดซ	- - – ล	ซ ล ซ ม			

บทสวดพระมาลัย (ต่อ)

วรรคที่ 1	เมื่อเช้าวันหนึ่ง	พระเถรมาลัย
วรรคที่ 2	จึงเสด็จเข้าไป	เที่ยวภิกขาจร
วรรคที่ 3	มีมือถือบาตร	คลุมผ้าจีวร
วรรคที่ 4	เดินด้วยสังวร	ได้แล้วคลาไคล ฯ
วรรคที่ 5	ยังมีชายหนึ่ง	เป็นคนเข็ญใจ
วรรคที่ 6	เก็บฟืนหักไม้	เลี้ยงพระมารดา
วรรคที่ 7	ลงไปสู่สระ	เพื่อจะเก็บผักมา
วรรคที่ 8	เลี้ยงพระมารดา	ยามยากทรพล ฯ
วรรคที่ 9	ชายนั้นอาบน้ำ	ชำระกายตน
วรรคที่ 10	เห็นดอกอุบล	แปดดอกโสภา
วรรคที่ 11	ชายนั้นจึงเก็บ	เอาดอกบัวมา
วรรคที่ 12	ด้วยใจศรัทธา	ชื่นชมยินดี ฯ
วรรคที่ 13	ชายนั้นครั้นเห็น	พระเถรมาลัย
วรรคที่ 14	เดินมาแต่ไกล	สำรวมอินทรีย์
วรรคที่ 15	ทอดตาชั่วแอก	เห็นงามมีศรี
วรรคที่ 16	มีฤทธิ์พิถี	ด้วยฌานผ่องใส ฯ
วรรคที่ 17	ชายนั้นยินดี	เปรมปรีดิ์ในใจ
วรรคที่ 18	จึงเดินเข้าไป	ด้วยใจกุศล
วรรคที่ 19	เคารพจบถวาย	ดอกไม้อุบล
วรรคที่ 20	ด้วยใจกุศล	แก่พระมาลัย ฯ
วรรคที่ 21	ชายนั้นจึงตั้ง	ปณิธานไป
วรรคที่ 22	นึกแต่ในใจ	ข้าขอปรารถนา
วรรคที่ 23	จะเอาอันใด	ชายนั้นจินดา
วรรคที่ 24	จึงกล่าวคาถา	ตั้งปณิธาน ฯ
วรรคที่ 25	เดชะข้าถวาย	ดอกไม้เป็นทาน
วรรคที่ 26	ข้าเกิดในสถาน	ที่ใดทิศใด
วรรคที่ 27	แม้นได้หมื่นชาติ	แสนชาติไปไกล
วรรคที่ 28	ชื่อว่าเข็ญใจ	อย่าได้เกิดมี ฯ
วรรคที่ 29	พระเถรมาลัย	รับไว้ด้วยดี

วรรคที่ 30	ดอกบัวมีศรี	จากชายนั้นมา
วรรคที่ 31	แล้วจึงกระทำ	อนุโมทนา
วรรคที่ 32	จึงสวดคาถา	ให้จำเริญบุญ ฯ

ทำนองเพลง

- ซ - ซ เมื่อเช้า - - - -	- ซ – ม วันหนึ่ง - - - -	- ซ - ล เอ่อเออ - - - -	- ด̣ - ซ เอ๊อเออ - - - -	ซ ล ซ ม พระเถร - - - -	- ร – ม มาลัย - - - -	- ม - ม ชะเออ - - - -	- ร -ม เอิงเอย - - - -
- ร - ร จึงเสด็จ - โป๊ะ - -	- ด- ร เข้าไป -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เที่ยวภิก - โป๊ะ - -	- ล - ด̣ ขาจร -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด̣ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ซ - ซ มีมือ - โป๊ะ - -	- ซ – ม ถือบาตร -ติ่ง-ติ่ง	- ซ - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด̣ - ซ เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ซ ล ซ ม คลุมผ้า - โป๊ะ - -	- ร – ม จีวร -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร เดินด้วย - โป๊ะ - -	- ด- ร สังวร -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ ได้แล้ว - โป๊ะ - -	- ล - ด̣ คลาไคล -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด̣ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ซ - ซ ยังมี - โป๊ะ - -	- ซ – ม ชายหนึ่ง -ติ่ง-ติ่ง	- ซ - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด̣ - ซ เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ซ ล ซ ม เป็นคน - โป๊ะ - -	- ร – ม เข็ญใจ -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร เก็บฟืน - โป๊ะ - -	- ด- ร หักไม้ -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เลี้ยงพระ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด̣ มารดา -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด̣ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ซ - ซ ลงไป -โป๊ะ - โป๊ะ	- ซ – ม สู่สระ -ติ่ง-ติ่ง	- ซ - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด̣ - ซ เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ซ ล ซ ม เพื่อจะเก็บ - โป๊ะ - -	- ร – ม ผักมา -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร เลี้ยงพระ - โป๊ะ - -	- ด- ร มารดา -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ ยามยาก - โป๊ะ - -	- ล - ด̣ ทรพล -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด̣ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ซ - ซ ชายนั้น - โป๊ะ - -	- ซ – ม อาบน้ำ -ติ่ง-ติ่ง	- ซ - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด̣ - ซ เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ซ ล ซ ม ชำระ - โป๊ะ - -	- ร – ม กายตน -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร เห็นดอก - โป๊ะ - -	- ด- ร อุบล -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ แปดดอก -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด̣ โสภา -ติ่ง-ติ่ง	- ด̣- ด̣ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด̣ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง

- ช - ช ชายนั้น - โป๊ะ - -	- ช – ม จึงเก็บ -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม เอาดอก - โป๊ะ - -	- ร – ม บัวมา - โป๊ะ - -	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร – ร ด้วยใจ - โป๊ะ - -	- ด- ร ศรัทธา -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ชื่นชม -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ ยินดี -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช ชายนั้น - โป๊ะ - -	- ช – ม ครั้นเห็น -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม พระเถร - โป๊ะ - -	- ร – ม มาลัย -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร เดินมา - โป๊ะ - -	- ด- ร แต่ไกล -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ สำรวม -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ อินทรีย์ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช ทอดตา - โป๊ะ - -	- ช – ม ชั่วแอก -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม เห็นงาม - โป๊ะ - -	- ร – ม มีศรี -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร มีฤทธิ์ - โป๊ะ - -	- ด- ร พิถี -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ด้วยฌาน -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ ผ่องใส -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช ชายนั้น -โป๊ะ - โป๊ะ	- ช – ม ยินดี -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม เปรมปรีดิ์ - โป๊ะ - -	- ร – ม ในใจ -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร จึงเดิน - โป๊ะ - -	- ด- ร เข้าไป -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ด้วยใจ - โป๊ะ - -	- ล - ด์ กุศล -โป๊ะ - โป๊ะ	- ด์- ด์ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช เคารพ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ช – ม จบถวาย -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม ดอกไม้ - โป๊ะ - -	- ร – ม อุบล -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร ด้วยใจ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ด- ร กุศล -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ แก่พระ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ มาลัย -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช ชายนั้น -โป๊ะ - โป๊ะ	- ช – ม จึงตั้ง -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม ปณิ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ร – ม ธานไป - โป๊ะ - -	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร นึกแต่ - โป๊ะ - -	- ด- ร ในใจ -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ข้าขอ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ ปรารถนา -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง

- ช - ช จะเอา - โป๊ะ - -	- ช – ม อันใด -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม ชายนั้น - โป๊ะ - -	- ร – ม จินดา -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร – ร จึงกล่าว - โป๊ะ - -	- ด- ร คาถา -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ตั้ง -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ ปณิธาน -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช เดชะ - โป๊ะ - -	- ช – ม ข้าถวาย -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม ดอกไม้ - โป๊ะ - -	- ร – ม เป็นทาน -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร ข้าเกิด -โป๊ะ - โป๊ะ	- ด- ร ในสถาน -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ที่ใด -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ ทิศใด -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช แม้นได้ - โป๊ะ - -	- ช – ม หมื่นชาติ -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม แสนชาติ - โป๊ะ - -	- ร – ม ไปไกล -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร ชื่อว่า - โป๊ะ - -	- ด- ร เข็ญใจ -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ อย่าได้ - โป๊ะ - -	- ล - ด์ เกิดมี -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช พระเถร - โป๊ะ - -	- ช – ม มาลัย -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม รับไว้ - โป๊ะ - -	- ร – ม ด้วยดี-ติ่ง- ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร ดอกบัว - โป๊ะ - -	- ด- ร มีศรี -ติ่ง-ติ่ง	- ด - ร เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ จากชาย -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ นั้นมา -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ช - ช แล้วจึง - โป๊ะ - -	- ช – ม กระทำ -ติ่ง-ติ่ง	- ช - ล เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ด์ - ช เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	ช ล ช ม อนุ - โป๊ะ - -	- ร – ม โมทนา -ติ่ง-ติ่ง	- ม - ม ชะเออ - โป๊ะ - -	- ร -ม เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง
- ร - ร จึงสวด - โป๊ะ - -	- ด- ร คาถา -ติ่ง – โป๊ะ -	- ด - ร เอ่อเออ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ม - ร เอ๊อเออ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ ให้จำ -โป๊ะ - โป๊ะ	- ล - ด์ เริญบุญ -ติ่ง-ติ่ง	- ด์- ด์ เอ่อเออ - โป๊ะ - -	- ล- ด์ เอิงเอย -ติ่ง-ติ่ง

บทสวดนี้ มีทั้งหมด 32 วรรค ทุกวรรคทำนองเดียวกัน โดยมีความยาว 2 บรรทัด ซึ่งทั้งหมดจะร้องพร้อมกัน โดยมีกลองกำกับจังหวะ แต่ไม่มีฉิ่ง มีทำนอง ดังนี้

- ซ – ซ	- ซ – ม-	- ซ - ล	- ด๋ - ซ	ซ ล ซ ม	- ร – ม	- ม - ม	- ร -ม
- ร – ร	- ด- ร	- ด - ร	- ม - ร	- ด๋- ด๋	- ล - ด๋	- ด๋- ด๋	- ล- ด๋

หน้าทับกลอง พบว่ามีการใช้ 4 รูปแบบ คือ

รูปแบบที่	รูปแบบหน้าทับ		จำนวนครั้ง
1	- โป๊ะ - -	- ติ๊ง -ติ๊ง	68 ครั้ง
2	- โป๊ะ -โป๊ะ	- ติ๊ง -ติ๊ง	29 ครั้ง
3	- โป๊ะ - -	- โป๊ะ - -	2 ครั้ง
4	- โป๊ะ -ป๊ะ	- โป๊ะ - -	1 ครั้ง

รูปแบบที่ใช้มากที่สุดคือ

- โป๊ะ - -	- ติ๊ง -ติ๊ง

กลองขึ้นบรรทัดที่ 2

ลาสร้าง เรื่อง ลักษณาวงศ์

วรรคที่ 1 ป่างพระจอมรักโลกแสนโศกเศร้า (ซ้ำ) เสด็จเข้าเคียงกอดพระโกฏทอง (ซ้ำ)
วรรคที่ 2 ชักวิสูตินุดลายพระฉายบัง (ซ้ำ) พิภพหลั่งชนเนตรอยู่เนืองนอง (ซ้ำ)
วรรคที่ 3 คลาไคลแล้วเห็นมิได้จะคลาดแคล้ว (ซ้ำ) จนไก่แก้วแว่วขันสนั่นกล้อง (ซ้ำ)
วรรคที่ 4 แสงหิรัญรุ่งสางขึ้นรอนๆ (ซ้ำ) พระหวนย้อนเข้าเปิดพระโกฏทอง (ซ้ำ)
วรรคที่ 5 เปิดพระโกฏมิ่งมิตรพิศพักตร์ (ซ้ำ) มาโศรกนักทรวงในฤทัยหมอง (ซ้ำ)
วรรคที่ 6 สองพระกรช้อนกอดพระโกฏทอง (ซ้ำ) ชลนัยไหลนองลงสองปรางค์ (ซ้ำ)
วรรคที่ 7 หยิบภูษาผ้าทรงลงมาเช็ด (ซ้ำ) ภูวเนศมีฤทธีอางขนาง (ซ้ำ)
วรรคที่ 8 อ่อนระโหยโรยแรงกรรแสงพลาง (ซ้ำ) โอ้ว่าปรางแม่ยังอุ่นละมุลมือ (ซ้ำ)
วรรคที่ 9 น้องจะนิ่งอยู่ทำไมในพระโกฏ (ซ้ำ) จะคุมโทษโกรธเกรี้ยวไปเชียวหรือ (ซ้ำ)
วรรคที่ 10 หรือจะให้ชาวเมืองเขาเลื่องลือ (ซ้ำ) มาขึ้นชื่อพี่ชั่วไปทั่วทิศ (ซ้ำ)
วรรคที่ 11 เชิญพระน้องบรรทมบนบรรจะทรณ์ (ซ้ำ) พี่จะนอนอิงแอบแนบสนิท (ซ้ำ)
วรรคที่ 12 เสียแรงพี่มาวอนสมรมิตร (ซ้ำ) โอ้ดวงจิตชั่งมาลืมพระเนตรแล (ซ้ำ)

วรรคที่ 13 เสียดายปรางค์นางงามเมือยามรัก (ซ้ำ) สุดสวาท สุดสวาท ดวงแข (ซ้ำ)
วรรคที่ 14 มาวันนี้ศรีสวัสดิ์วิบัติแปร (ซ้ำ) พระพักตรจันทร์เพ็งไม่เปล่งนวล (ซ้ำ)
วรรคที่ 15 พี่เคียงข้างงามชื่นทุกคืนชวน (ซ้ำ) มาหยิกข่วนมิได้บอกอัยกา (ซ้ำ)
วรรคที่ 16 เมือวันที่พี่จากสมรมิตรพิศวาส (ซ้ำ) ไม่ชดระหนี่ระนาถผู้นาถา (ซ้ำ)
วรรคที่ 17 ทอดองค์ลงทรงพระโสภา (ซ้ำ) วอนอำลานักดิษย์จะติดตาม (ซ้ำ)
วรรคที่ 18 พระดาบสปลอบน้องอย่าร้องไห้ (ซ้ำ) ร่ำพิไรโศรกสั่งไม่ฟังห้าม (ซ้ำ)
วรรคที่ 19 ชั่งอ้อนวอนนอนวิงทุกสิ่งความ (ซ้ำ) แม้โฉมงามแสนสุดสวาดเรียม (ซ้ำ)

ทำนองเพลง

- - - ท ป่าง	- - ด ร พระจอม	- - - - - - - -	- ร ด ท รักโลก	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท - - เออ	- ด – ร แสนโศก	- ท – ด เศร้า
- - - ท ป่าง	- - ด ร พระจอม	- - - - - - - -	- ร ด ท รักโลก	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท - - เออ	- ด – ร แสนโศก	- ท – ด เศร้า
- - ท ซ เสด็จ	- ท - - เข้า	- ท – ด เสด็จเข้า	ท ล ซ ฟ เคียงกอด	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล พระโกฏ	- ฟ - ซ ทอง
- - ท ซ เสด็จ	- ท - - เข้า	- ท – ด เสด็จเข้า	ท ล ซ ฟ เคียงกอด	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล พระโกฏ	- ฟ - ซ ทอง
- - - ท ชัก	- - ด ร วิสูติ	- - - - - - - -	- ร ด ท รูดลาย	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท - - เออ	- ด – ร พระฉาย	- ท – ด บัง
- - - ท ชัก	- - ด ร วิสูติ	- - - - - - - -	- ร ด ท รูดลาย	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท - - เออ	- ด – ร พระฉาย	- ท – ด บัง
- - ท ซ พิภพ	- ท - - หลั่ง	- ท – ด พิภพหลั่ง	ท ล ซ ฟ ชนเนตร	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล อยู่เนือง	- ฟ - ซ นอง
- - ท ซ พิภพ	- ท - - หลั่ง	- ท – ด พิภพหลั่ง	ท ล ซ ฟ ชนเนตร	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล อยู่เนือง	- ฟ - ซ นอง
- - - ท คลา	- - ด ร ไคลแล้ว	- - - - - - - -	- ร ด ท เห็นมิได้	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท - - เออ	- ด – ร จะคลาด	- ท – ด แคล้ว
- - - ท คลา	- - ด ร ไคลแล้ว	- - - - - - - -	- ร ด ท เห็นมิได้	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท - - เออ	- ด – ร จะคลาด	- ท – ด แคล้ว
- - ท ซ จนไก่	- ท - - แก้ว	- ท – ด จนไก่แก้ว	ท ล ซ ฟ แว่วขัน	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล สนั่น	- ฟ - ซ กล่อง
- - ท ซ จนไก่	- ท - - แก้ว	- ท – ด จนไก่แก้ว	ท ล ซ ฟ แว่วขัน	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล สนั่น	- ฟ - ซ กล่อง

- - - ท แสง	- - ดำ รำ หิรัญ	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท รุ่งสาง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ขึ้นรอน	- ท – ดำ รอน
- - - ท แสง	- - ดำ รำ หิรัญ	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท รุ่งสาง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ขึ้นรอน	- ท – ดำ รอน
- - ท ซ พระหวน	- ท - - ย้อน	- ท – ดำ พระหวนย้อน	ท ล ซ ฟ เข้าเปิด	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล พระโกฏ	- ฟ - ซ ทอง
- - ท ซ พระหวน	- ท - - ย้อน	- ท – ดำ พระหวนย้อน	ท ล ซ ฟ เข้าเปิด	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล พระโกฏ	- ฟ - ซ ทอง
- - - ท เปิด	- - ดำ รำ พระโกฏ	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท มิ่งมิตร	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ พิศ	- ท – ดำ -พักตร์
- - - ท เปิด	- - ดำ รำ พระโกฏ	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท มิ่งมิตร	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ พิศ	- ท – ดำ -พักตร์
- - ท ซ มาโศรก	- ท - - นัก	- ท – ดำ มาโศรกนัก	ท ล ซ ฟ ทรวงใน	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ฤทัย	- ฟ - ซ หมอง
- - ท ซ มาโศรก	- ท - - นัก	- ท – ดำ มาโศรกนัก	ท ล ซ ฟ ทรวงใน	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ฤทัย	- ฟ - ซ หมอง
- - - ท สอง	- - ดำ รำ พระกร	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ช้อนกอด	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ พระโกฏ	- ท – ดำ ทอง
- - - ท สอง	- - ดำ รำ พระกร	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ช้อนกอด	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ พระโกฏ	- ท – ดำ ทอง
- - ท ซ ชล	- ท - - -นัย	- ท – ดำ ชลนัย	ท ล ซ ฟ ไหลนอง	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ลงสอง	- ฟ - ซ ปรางค์
- - ท ซ ชล	- ท - - -นัย	- ท – ดำ ชลนัย	ท ล ซ ฟ ไหลนอง	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ลงสอง	- ฟ - ซ ปรางค์
- - - ท หยิบ	- - ดำ รำ ภูษา	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ผ้าทรง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ลงมา	- ท – ดำ เช็ด
- - - ท หยิบ	- - ดำ รำ ภูษา	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ผ้าทรง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ลงมา	- ท – ดำ เช็ด
- - ท ซ ภู	- ท - - วเนศ	- ท – ดำ ภูวเนศ	ท ล ซ ฟ มีฤทธี	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล อาง	- ฟ - ซ ขนาง
- - ท ซ ภู	- ท - - วเนศ	- ท – ดำ ภูวเนศ	ท ล ซ ฟ มีฤทธี	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล อาง	- ฟ - ซ ขนาง
- - - ท อ่อน	- - ดำ รำ ระโหย	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท โรยแรง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ กรรแสง	- ท – ดำ พลาง

- - - ท อ่อน	- - ดำ รำ ระโหย	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท โรยแรง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ กรรแสง	- ท – ดำ พลาง
- - ท ซ โอ้ว่า	- ท - - ปราง	- ท – ดำ โอ้ว่าปราง	ท ล ซ ฟ แม่ยังอุ่น	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ละมุล	- ฟ - ซ มือ
- - ท ซ โอ้ว่า	- ท - - ปราง	- ท – ดำ โอ้ว่าปราง	ท ล ซ ฟ แม่ยังอุ่น	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ละมุล	- ฟ - ซ มือ
- - - ท น้อง	- - ดำ รำ จะนิ่ง	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท อยู่ทำไม	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ในพระ	- ท – ดำ โกฏ
- - - ท น้อง	- - ดำ รำ จะนิ่ง	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท อยู่ทำไม	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ในพระ	- ท – ดำ โกฏ
- - ท ซ จะคุม	- ท - - โทษ	- ท – ดำ จะคุมโทษ	ท ล ซ ฟ โกรธเกรี้ยว	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ไปเชียว	- ฟ - ซ หรือ
- - ท ซ จะคุม	- ท - - โทษ	- ท – ดำ จะคุมโทษ	ท ล ซ ฟ โกรธเกรี้ยว	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ไปเชียว	- ฟ - ซ หรือ
- - - ท หรือ	- - ดำ รำ จะให้	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ชาวเมือง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ เขาเลื่อง	- ท – ดำ ลือ
- - - ท หรือ	- - ดำ รำ จะให้	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ชาวเมือง	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ เขาเลื่อง	- ท – ดำ ลือ
- - ท ซ มาขึ้น	- ท - - ชื่อ	- ท – ดำ มาขึ้นชื่อ	ท ล ซ ฟ พี่ชั่ว	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ไปทั่ว	- ฟ - ซ ทิศ
- - ท ซ มาขึ้น	- ท - - ชื่อ	- ท – ดำ มาขึ้นชื่อ	ท ล ซ ฟ พี่ชั่ว	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ไปทั่ว	- ฟ - ซ ทิศ
- - - ท เชิญ	- - ดำ รำ พระน้อง	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท บรรทม	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ บนบรร	- ท – ดำ จะทรณ์
- - - ท เชิญ	- - ดำ รำ พระน้อง	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท บรรทม	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ บนบรร	- ท – ดำ จะทรณ์
- - ท ซ พี่	- ท - - จะนอน	- ท – ดำ พี่จะนอน	ท ล ซ ฟ อิงแอบ	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล แนบส-	- ฟ - ซ นิท
- - ท ซ พี่	- ท - - จะนอน	- ท – ดำ พี่จะนอน	ท ล ซ ฟ อิงแอบ	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล แนบส-	- ฟ - ซ นิท
- - - ท เสีย	- - ดำ รำ แรง	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท พี่มาวอน	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ สมร	- ท – ดำ มิตร
- - - ท เสีย	- - ดำ รำ แรง	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท พี่มาวอน	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ สมร	- ท – ดำ มิตร
- - ท ซ โอ้ดวง	- ท - - จิต	- ท – ดำ โอ้ดวงจิต	ท ล ซ ฟ ดวงชั่ง	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล พระเนตร	- ฟ - ซ แล

- - ท ซ โอ้ดวง	- ท - - จิต	- ท – ดำ โอ้ดวงจิต	ท ล ซ ฟ ดวงชั่ง	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล พระเนตร	- ฟ - ซ แล
- - - ท เสีย	- - ดำ รำ ดาย	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ปรางค์ นางงาม	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ เมื่อยาม	- ท – ดำ รัก
- - - ท เสีย	- - ดำ รำ ดาย	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ปรางค์ นางงาม	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ เมื่อยาม	- ท – ดำ รัก
- - ท ซ สุด	- ท - - สวาท	- ท – ดำ สุดสวาท	ท ล ซ ฟ สุดสวาท	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ดังดวง	- ฟ - ซ แข
- - ท ซ สุด	- ท - - สวาท	- ท – ดำ สุดสวาท	ท ล ซ ฟ สุดสวาท	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ดังดวง	- ฟ - ซ แข
- - - ท มา	- - ดำ รำ วันนี้	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ศรีสวัสดิ์	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ วิบัติ	- ท – ดำ แปร
- - - ท มา	- - ดำ รำ วันนี้	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ศรีสวัสดิ์	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ วิบัติ	- ท – ดำ แปร
- - ท ซ พระพักตร	- ท - - แพ้	- ท – ดำ พระพักตรแพ้	ท ล ซ ฟ จันทร์เพ็ง	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ไม่เปล่ง	- ฟ - ซ นวล
- - ท ซ พระพักตร	- ท - - แพ้	- ท – ดำ พระพักตรแพ้	ท ล ซ ฟ จันทร์เพ็ง	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล ไม่เปล่ง	- ฟ - ซ นวล
- - - ท นุ่ง	- - ดำ รำ ขาว	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ห่มขาว	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ไหว้แม่	- ท – ดำ เจ้า
- - - ท นุ่ง	- - ดำ รำ ขาว	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ห่มขาว	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ไหว้แม่	- ท – ดำ เจ้า
- - ท ซ แล้ว	- ท - - เข้า	- ท – ดำ แล้วเข้า	ท ล ซ ฟ กราบไหว้	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล จุฬา	- ฟ - ซ มณี
- - ท ซ แล้ว	- ท - - เข้า	- ท – ดำ แล้วเข้า	ท ล ซ ฟ กราบไหว้	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล จุฬา	- ฟ - ซ มณี
- - - ท ดอก	- - ดำ รำ ไม้	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ฐูปเทียน	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ให้เตรียม	- ท – ดำ ไว้
- - - ท ดอก	- - ดำ รำ ไม้	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท ฐูปเทียน	- - ท ซ เออเอ่อ	- ท – - เออ	- ดำ – รำ ให้เตรียม	- ท – ดำ ไว้
- - ท ซ เข้า	- ท - - ไหว้	- ท - ดำ เข้าไหว้	ท ล ซ ฟ พระมาลัย	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล เสด็จ	- ฟ - ซ มา
- - ท ซ เข้า	- ท - - ไหว้	- ท - ดำ เข้าไหว้	ท ล ซ ฟ พระมาลัย	- - ฟ ร เออเอ่อ	- ฟ - - เออ	- ซ - ล เสด็จ	- ฟ - ซ มา

- - - ท หน่อย	- - ดำ รำ นอยน้อย	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท นอยหน่อย	- - ท ซ นอยหน่อย	- ท – - นอย	- ดำ – รำ นอยน้อย	- ท – ดำ นอย
- - - ท หน่อย	- - ดำ รำ นอยน้อย	- - - - - - - -	- รำ ดำ ท นอยหน่อย	- - ท ซ นอยหน่อย	- ท – - นอย	- ดำ – รำ นอยน้อย	- ท – ดำ นอย
- - ท ซ นอยหน่อย	- ท - - น้อย	- ท - ดำ หน่อยน้อย	ท ล ซ ฟ นอยนอย น้อยนอย	- - ฟ ร นอยหน่อย	- ฟ - - นอย	- ซ - ล นอยน้อย	- ฟ - ซ หน่อยนอย
- - ท ซ นอยหน่อย	- ท - - น้อย	- ท - ดำ หน่อยน้อย	ท ล ซ ฟ นอยนอย น้อยนอย	- - ฟ ร นอยหน่อย	- ฟ - - นอย	- ซ - ล นอยน้อย	- ฟ - ซ หน่อยนอย

สร้อย

สร้อย

การออกลาสร้างนี้ จำนำบทในเรื่องใดก็ได้มาร้องออกลาสร้าง ว่าจะลาศพแล้ว จะจบการรำสวดเพียงแค่นี้ สำหรับบทนี้ใช้เนื้อเรื่องของเรื่องลักษณาวงศ์มาร้อง โดย มีจำนวนวรรค 19 วรรค ทุกวรรคที่ทำนองเดียวกัน มีการร้องซ้ำวรรคหน้า และวรรคหลัง จบด้วยสร้อยเหมือนบทอื่นๆ ทั้งในการร้องจะมีการเน้นคำกระแทกคำด้วย ทำนองดังนี้

- - - ท	- - ดำ รำ	- - - -	- รำ ดำ ท	- - ท ซ	- ท – -	- ดำ – รำ	- ท – ดำ
- - - ท	- - ดำ รำ	- - - -	- รำ ดำ ท	- - ท ซ	- ท – -	- ดำ – รำ	- ท – ดำ
- - ท ซ	- ท - -	- ท - ดำ	ท ล ซ ฟ	- - ฟ ร	- ฟ - -	- ซ - ล	- ฟ - ซ
- - ท ซ	- ท - -	- ท - ดำ	ท ล ซ ฟ	- - ฟ ร	- ฟ - -	- ซ - ล	- ฟ - ซ

สัพพะพุทธานุภาเวนะ สัมพระธรรมมานุภาเวนะ สัมสังฆานุภาเวนะ สัพพระโสถถิพระวันตุเต

(บทสวด ไม่มีทำนอง)

วรรคที่ 1 อยู่ได้พี่จะอยู่เป็นคู่น้อง จะอยู่ร้องสักกะวาจนฟ้าสาง

วรรคที่ 2 อยู่แต่ในจิตมิได้คิดไกลห่าง คงจะต้องลาสร้างเสียแล้วเอย

- ม – ซ อยู่ได้	- ล ซ ม พี่จะอยู่	- - - ซ เป็นคู่	- - ล ท น้อง	- ซ ม ท จะอยู่ร้อง	- ซ ล ล สักวา	- ท – ล จนฟ้า	- ท – ร๎ สาง
- - ซ ซ อยู่แต่	- - ล ล ในจิต	ร๎ – ท ล มิได้คิด	- ซ – ม ไกลห่าง	- - ซ ซ อยู่แต่	- - ล ล ในจิต	ร๎ – ท ล มิได้คิด	- ซ – ม ไกลห่าง
- ล ล ล คงจะต้อง	- ซ – ล ลาสร้าง	- ร๎ – ท เสียแล้ว	- ล – ซ เอ่อ	- - - ล เอิง	- ซ – ล เงิงเงอ	- ร๎ – ท ขอลา	- ล – ซ แล้วเอย

เมื่อจบลาสร้าง เป็นอันจบการเล่นรำสวด .....

บทที่ 5
สรุป และอภิปรายผลการดำเนินการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ศึกษาประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเล่นรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

1. ประวัติการเล่นรำสวดในจังหวัดตราด

การเล่นรำสวดของจังหวัดตราดนั้น พัฒนามาจากรูปแบบของการสวดพระมาลัย คือ นำเอาวรรณกรรมกลอนสวดเรื่องพระมาลัย มาสวดเป็นทำนอง โดยพระสงฆ์จำนวน 4 รูปจะเป็นผู้สวดเป็นทำนองคฤหัสถ์ ในคืนสุดท้ายของงานศพก่อนการฌาปนกิจ เพื่อเป็นการสั่งสอนญาติของผู้ตายหรือคนที่มีชีวิตอยู่ให้รู้จักบาปบุญคุณโทษและเชื่อว่าการสวดนี้จะช่วยให้ผู้ตายไปสู่สวรรค์ หรือภพภูมิที่ดี แต่ต่อมาในสมัยรัตนโกสินทร์ ได้มีการออกกฎห้ามพระสงฆ์สวดในบทที่มีลักษณะเป็นทำนองเฉกเช่น การร้องเพลง ความนิยมในการสวดพระมาลัยตามงานต่างๆ จึงลดน้อยลง และพัฒนามาเป็นการสวดที่เป็นฆราวาสแทน ดัดแปลงให้มีความสนุกสนาน นำเอานิทานพื้นบ้านมาร้องเป็นบทสวดคล้ายการสวดพระมาลัย ต่อมามีการเพิ่มเติมท่าทางการร่ายรำตามบทบาทของนิทานพื้นบ้าน สร้างความสนุกสนานแก่ผู้ชมตลอดทั้งคืน จนกลายมาเป็นรูปแบบการสวด แบบ รำสวดในปัจจุบัน

2. ประวัติการเล่นรำสวดของคณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

คณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วนั้น เป็นคณะรำสวดที่ตั้งชื่อตามหัวหน้าคณะ คือ นายแคล้ว เวชศาสตร์ มีภูมิลำเนาอยู่ที่ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด มีภรรยาคือนางช่อ เวชศาสตร์ มีลูก 7 คน เป็นผู้หญิงทั้งหมด ครูแคล้ว ได้รับการถ่ายทอดการเล่นรำสวดมาจากนายเขียน ผลานันทนิต ส่วนภรรยาได้รับการถ่ายทอดมาจากนายเขียน สร้อยแสง ซึ่งเป็นชาวบางปิดเช่นกัน แต่เดิมเล่นเพียงเพราะต้องการไปช่วยงานศพเพื่อนบ้านเท่านั้น ไม่มีค่าจ้าง แต่ต่อมาเมื่อมีผู้ทราบข่าวก็ได้มีการว่าจ้างให้ไปเล่นตามที่อื่นๆ จึงได้รับเล่นเป็นงานจ้างเรื่อยมา โดยมีจำนวนสมาชิกคือ 6-8 คน แล้วแต่งาน สมาชิกในคณะก็คือคนรู้จักที่ครูแคล้วชักชวนกันมาเล่น ทั้งนี้ครูแคล้วเล่นรำสวดเป็นอาชีพเสริมเท่านั้น เนื่องจากงานไม่ได้มีตลอดและบางครั้งทำเพื่อเป็นน้ำใจแก่ผู้ตาย ไม่ได้หวังค่าตอบแทนอะไร เมื่อครูแคล้วเสียชีวิตลง นางช่อผู้เป็นภรรยาก็เป็นผู้รับช่วงดูแลคณะต่อ เมื่อนางช่อเสียชีวิตลง นางเหน่ง สร้อยแสง ซึ่งเป็นลูกศิษย์ก็ได้เป็นหัวหน้าคณะต่อมา ปัจจุบันไม่มีหัวหน้าคณะ มีกลุ่มลูกศิษย์และหลานๆ ที่รับงานแล้วรวมกลุ่มกันไปเล่นโดยใช้ชื่อคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

3. พิธีกรรม

ในการแสดงรำสวดนั้นเป็นพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อพิธีการสวดศพเพื่อที่จะให้ผู้ตายได้ไปยังภพภูมิที่ดี โดยใช้บทสวดพระมาลัยเป็นหลัก จากนั้นจึงมีการพัฒนาบทสวดเป็นเนื้อหาของนิทานพื้นบ้านบ้าง หรือเพลงลูกทุ่งบ้าง เพื่อให้เป็นไปตามยุคสมัยปัจจุบัน โดยเริ่มพิธีกรรมจากการไหว้ครูแล้วจึงร้องบทต้นหรือบทไหว้ครูก่อน จากนั้นอาจสวดยาเล (มีผู้หญิงออกมารำ) แล้วจึงสวดบทลำนอกคือการนำเอานิทานพื้นบ้านร้อง ประกอบการร่ายรำไปเรื่อยๆ ทั้งคืน เมื่อใกล้รุ่งสาง ประมาณเวลา4.00น. ก็จะสวดพระมาลัยโดยนำตู้พระอภิธรรมมาตั้งตรงกลางวง แล้วก็สวดตามคัมภีร์สวดพระมาลัย และบทสุดท้ายคือลาสร้างถือเป็นการสั่งลาของผู้ตาย เป็นอันเสร็จสิ้นการเล่นรำสวด

4. ประเพณีท้องถิ่น

เมื่อมีพิธีศพผู้ที่เป็นญาติพี่น้องผู้ตาย หรือเพื่อนนั้นก็จะรวมตัวกันไปช่วยเหลืองานศพ การเล่นรำสวดก็ถือเป็นการแสดงน้ำใจอย่างหนึ่งที่คนในละแวกบ้านจะรวมตัวกันไปเล่นรำสวดเพื่ออยู่เป็นเพื่อนศพ และญาติของผู้ตาย ไม่ให้เกิดความเศร้าโศกเสียใจ ผู้ที่เป็นเจ้าภาพก็จะเลี้ยงดูด้วยอาหารการกินตลอดทั้งคืน บ้างก็มาร่วมวงร้องเล่นด้วยกัน ปฏิบัติต่อกันเช่นนี้เรื่อยมา จนเป็นประเพณีที่เห็นจนชินตา แต่ในปัจจุบันเนื่องจากผู้ที่เล่นรำสวดได้เหลือน้อยลงทุกที และส่วนใหญ่อายุมากแล้ว จะรวมตัวกันมาเล่นก็ยาก ประเพณีเหล่านี้ก็เบาบางลงตามกาลเวลา

5. การถ่ายทอด

ครูแคล้วและภรรยาได้รับการถ่ายทอดการร้องรำสวดมาจากครูเขียน ผลานันทนิต และครูเขียว สร้อยแสงซึ่งเป็นชาวตำบลบางปิดเหมือนกัน แล้วถ่ายทอดต่อให้ลูกๆ ทั้ง 7 คน และเพื่อนบ้านรวมถึงนางเหน่ง สร้อยแสงผู้เป็นหัวหน้าคนสุดท้าย โดยการถ่ายทอดนั้นเป็นในรูปแบบมุขปาฐะ คือปากต่อปาก ไม่ได้มีการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร เมื่อระยะเวลาผ่านมาเนื้อเพลงก็มีผิดเพี้ยนไปบ้าง แต่หากได้เล่นอยู่ด้วยกันแล้วก็จะร้องเป็นทำนองเป็นเนื้อเดียวกัน และต้องสอนกันที่วัด หรือ ศาลเจ้าสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ เท่านั้น ห้ามสอนที่บ้านเด็กขาด ถือเป็นความเชื่ออย่างหนึ่ง เมื่อครูแคล้วเสียชีวิตไปนางช่อผู้เป็นภรรยาก็เป็นหัวหน้าคณะต่อ จนมาถึงนางเหน่ง แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ในปัจจุบันเด็กๆ วัยรุ่นไม่สนใจศิลปะแขนงนี้เท่าไรนัก อีกทั้งทางคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วเล่นแต่บทแบบโบราณ ไม่เล่นแบบสมัยใหม่ที่ใช้เพลงลูกทุ่ง หาผู้สืบทอดต่อได้ยาก ปัจจุบันจึงมีเพียงคนเฒ่าคนแก่ที่เคยเป็นลูกศิษย์เล่นอยู่เท่านั้น ซึ่งก็มีอายุมากแล้ว ไม่มีผู้สืบทอดต่อ ทำให้ไม่มีสมาชิกใหม่

ตอนที่ 2 รูปแบบการเล่นรำสวดของคณะรำสวดคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว

1. ขั้นตอนการเล่นรำสวด

การเล่นรำสวดของคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วนั้นมีดังนี้

1.1 เริ่มพิธีด้วยการไหว้ครู มีเครื่องไหว้ครูคือ ดอกไม้ หมาก ธูป-เทียน เหล้า บุหรี่ และเงิน

1.2 เริ่มบทต้น (บทไหว้ครู)

1.3 บทลำเรื่องหรือบทลำนอก

1.4 สวดพระมาลัย

1.5 บทสั่งเปรต (ลาสร้าง)

2. ลักษณะบทร้องรำสวด

บทร้องไหว้ครู บทร้องไหว้ครูนั้นในแต่ละคณะก็จะแตกต่างกันทั้งบทร้องและทำนอง มีบทร้องที่เป็นการตั้งจิตรำลึกถึงพระรัตนตรัย สิ่งศักดิ์สิทธิ์ บิดามารดาและครูบาอาจารย์

บทลำเรื่องหรือลำนอก เป็นบทที่ทางคณะนิยมเล่นมากที่สุด คือนำเอาเนื้อเรื่องวรรณคดี หรือนิทานพื้นบ้านมาใส่ทำนองร้อง เช่นเรื่อง พระอภัยมณี ลักษณาวงศ์ สังข์ทอง เป็นต้น แล้วก็ทำการแสดงตามบทบาท เน้นความสนุกสนานแก่ผู้ชม

บทสั่งลา หรือบทสั่งเปรต หรือ บทลาสร้าง ก็จะนำบทร้องมาจากเนื้อเรื่องในวรรณคดี โดยมีเนื้อหาเป็นการสั่งลา ถือเป็นการลาผู้ตายนั่นเอง

โดยในแต่ละบทที่กล่าวมานั้นจะมีการนำทำนองที่เป็นทำนองเพลงไทยเดิมบ้าง เพลงพื้นบ้านบ้าง ส่วนใหญ่เป็นอัตราจังหวะชั้นเดียว ส่วนใหญ่แล้วเมื่อเล่นตอนใดก็จะใช้ทำนองซ้ำๆ ซ้ำวรบ้างซ้ำท้ายวรรคบ้าง และใส่เทคนิคการเอื้อนเข้าไป จนจบเนื้อหาตอนนั้นๆ หรือเมื่อเนื้อหามีอารมณ์เศร้าโศกก็จะเลือกทำนองที่ช้า หากเนื้อเรื่องสนุกสนานก็จะเลือกใช้ทำนองที่เร็วสนุกสนาน ส่วนใหญ่แล้ว มีอัตราจังหวะชั้นเดียว ส่วนกลองนั้น ไม่มีหน้าทับตายตัว แต่มักตีทั้ง2หน้าประกอบกัน ตีสลับเสียงหน้าใหญ่ หน้าเล็กบ้าง ตามอารมณ์เพลงและเนื้อเพลง ทำนองเพลงเหล่านั้น เรียกว่า “ลำ” มีมากกว่า 200 ลำ แล้วแต่คณะจะนำมาใช้ ซึ่งแต่ละคณะก็แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นการถ่ายทอดในรูปแบบปากต่อปากนั้น ผู้ที่เป็นศิษย์ต้องมีความจำที่แม่นยำในทำนองและบทร้องมาก เพราะทำนองทั้งใหม่และเก่าจำนวนมากและมีบทร้องที่เป็นเนื้อเรื่องที่ยาว อีกทั้งไม่สามารถบอกเป็นชื่อเพลงได้หมดแทบไม่มีบันทึกที่เป็นลายลักษณ์อักษรเลย จึงถือได้ว่าเป็นภูมิปัญญาทางความสามารถอย่างแท้จริง

3. เครื่องดนตรี

เครื่องดนตรีที่ใช้ มีดังนี้ กลอง ฉิ่ง และกรับ

4. เครื่องแต่งกายของผู้แสดง

ผู้แสดงทั้งหญิงและชายจะใส่เสื้อผ้าสีดำ ผู้หญิงจะมีผ้าคล้องคออยู่ด้วย มักเป็นสีสด

5. ท่ารำ

ท่ารำมักเป็นท่าที่ประยุกต์มาจากท่ารำของลิเก หรือภาษาท่าทั่วไป ไม่มีท่าที่แน่นอน เป็นท่าทางง่ายแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่องที่เล่น

การอภิปรายผล

รำสวดเป็นเพลงพื้นบ้านของภาคตะวันออกที่เป็นที่นิยมกัน ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราดมาจนถึงทุกวันนี้มีพัฒนาการมาจากการสวดพระมาลัยโดยฆราวาส ซึ่งใช้สวดในงานศพ คณะรำสวดที่เก่าแก่ที่สุดของจังหวัดตราดคือ คณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ ซึ่งมีประวัติการรวมเป็นคณะและการถ่ายทอดองค์ความรู้มายาวนานและยังได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่หัวหน้าคณะในตำบลอื่นๆ ของจังหวัดตราดอีกด้วย โดยนิยมเล่นในคืนสุดท้ายของงานศพ หลังพระสวดอภิธรรมเสร็จจนถึงเวลาประมาณ 04.00 น.ของวันรุ่งขึ้นซึ่งเป็นวันเผาศพ เนื้อเรื่องในการเล่นรำสวด เป็นเรื่องในวรรณคดี เช่น ลักษณาวงศ์ พระอภัยมณี ขุนช้างขุนแผน สังข์ทอง เป็นต้น ปัจจุบันรำสวดมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก ในแต่ละพื้นที่ก็จะมีชื่อเรียกแตกต่างกันไป แต่ล้วนมีต้นแบบมาจากวัฒนธรรมเดียวกัน จากดุริยนิพนธ์เรื่องการเล่นรำสวดหน้าศพ ของนางสาว สุรีรัตนา ศรีรัตนฆร และ ปริญญานิพนธ์ของนางสาวนีรนุช นิรุตติศาสตร์ เรื่องสวดพระมาลัย กรณีศึกษาคณะนางรำหน้าศพ ตำบลทางเกวียน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง จะพบว่า มีรูปแบบการแสดงคล้ายกัน ยิ่งในภาคตะวันออกแล้ว แทบจะเหมือนกันทุกอย่าง ต่างกันที่รูปแบบการแสดง ที่อาจ มีการร้องเพลงลูกทุ่ง เพิ่มเติม หรือมีการเล่นเรื่องที่เป็นสมัยใหม่ เนื่องจากปัจจุบันมีการทำเป็นธุรกิจมากกว่าการละเล่นพื้นบ้าน เน้นความบันเทิงมากกว่าคำสั่งสอนจากบทสวดเดิมที่คนรุ่นเก่าได้พยายามถ่ายทอดไว้ แต่ก็ยังคงมีคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้วที่ยังคงยึดมั่นในการอนุรักษ์การสวดแบบดั้งเดิมเอาไว้ ไม่แปรเปลี่ยนไปตามสังคมที่เน้นความบันเทิงมากกว่าคุณธรรมศีลธรรม ถือเป็นมรดกภูมิปัญญาทางภาษา วรรณกรรม และวัฒนธรรม ของชาวจังหวัดตราดที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าทางภูมิปัญญาในด้านต่างๆ ทั้งด้านการแต่งคำประพันธ์ การประดิษฐ์คิดค้นท่ารำ และการร้องเพลงด้วยทำนองเพลงไทยเดิม อันเป็นการธำรงรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของกลุ่มคนในจังหวัดตราดให้คงคุณค่าในด้านค่านิยมในสังคมและหลักปฏิบัติอันดี ที่แสดงความรักความกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ นอกจากนี้ยังคงไว้ในด้านความเชื่อทางพุทธศาสนา และความรักสมัครสมานสามัคคีในหมู่คณะ อีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

การทำวิจัยในครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การทำวิจัยนั้นถือเป็นการเก็บข้อมูลอย่างหนึ่งก็จริง แต่อาจจะอนุรักษ์ที่ยั่งยืนที่สุด ควรมีการสนับสนุนให้เยาวชนรุ่นใหม่ได้รู้จักการแสดงชนิดนี้ หรือได้เรียนรู้เกี่ยวกับเพลงพื้นบ้านของท้องถิ่นตน

2. วิจัยเล่มนี้ผู้วิจัย จัดทำเป็นกรณีศึกษาเฉพาะคณะญาติมิตรศิษย์ครูแคล้ว ซึ่งในจังหวัดตราดยังมีคณะรำสวดอีกหลายคณะ ในหลายอำเภอ และมีการแสดงที่แตกต่างกัน บางครั้งการแสดงในแบบสมัยใหม่กันทำให้คนรุ่นหลังเข้าถึงได้ง่ายกว่า ดังนั้นเพื่อเกิดประโยชน์อย่างกว้างขวางควรศึกษาเพิ่มเติมในคณะอื่นด้วย

3. ทำนองเพลงหรือลำที่ใช้ร้องเล่นรำสวดนั้นมีจำนวนมาก ที่ผู้วิจัยทำเป็นเพียงตัวอย่างคณะเดียว บางคณะอาจใช้ทำนองที่ต่างกัน อีกทั้งยังเป็นเพลงไทยโบราณ มีความน่าสนใจที่จะทำการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรสรวง ดีนวลพะเนาว์. (2549). **สวดคฤหัสถ์ กรณีศึกษาคณะนายหอมภุมรา ตำบลหนองโสน อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

คณะกรรมการจัดงานสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ 200 ปี. (2525). **ศิลปวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์.

จรินทร์ เทพสงเคราะห์. (2540). **เพลงดนตรีกาหลอในจังหวัดสงขลา**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ธวัชชัย ปทุมล่องทอง. (2541). **เกร็ดน่ารู้ประเทศไทย76จังหวัด**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์น้ำฝน.

นวรัตน์ นักเสียง. (2550). **เพลงขอทาน จังหวัดจันทบุรี**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

นีรนุช นิรุตติศาสตร์. (2551). **สวดพระมาลัย กรณีศึกษาคณะนางรำหน้าศพ ตำบลทางเกวียน อำเภอแกลง จังหวัดระยอง**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

เบญจมาส แพทอง. (2537). **ความรู้เรื่องราชพิธี ประเพณีและพิธีกรรม**. กรุงเทพฯ: สยาม.

ประชิด สกุณะพัฒน์. (2546). **วัฒนธรรมพื้นบ้านและประเพณีไทย**. กรุงเทพฯ: น้ำฝน.

ปรมินท์ จารุวร. (2548). **พิธีกรรม ตำนาน นิทาน เพลง : บทบาทของคติชนกับสังคมไทย**. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรานี วงษ์เทศ. (2548). **พิธีกรรมเกี่ยวกับการตายในประเทศไทย**. นครปฐม: โครงการเผยแพร่ผลงานภาควิชามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พรเทพ บุญจันทร์เพชร. (2538). **ตำรานาฏกรรมไทย ชุด การแสดงพื้นเมือง**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ภาควิชาภาษาไทย. (2541). **การสืบทอดทำนองสวดและประเพณีสวดพระมาลัยที่บ้านหนองขาว จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ศิลปกรรม). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

มนตรี ตราโมท. (2540). **การละเล่นของไทย**. กรุงเทพฯ: มติชน.

วาสนา บุญสม. (2548). **ศิลปวัฒนธรรมไทย สายใยจากอดีต**. กรุงเทพฯ: ปิรามิด.

วาสนา หนองเพียน. (2547). **เพลงอีแซว จังหวัดสุพรรณบุรี**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

วีรจักร วงศ์เงิน. (2540). **เพลงรำโทน จังหวัดเพชรบุรี**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม.(มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศศิธร สมัยกุล. (2547). **เพลงรำโทน จังหวัดลพบุรี**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ศิริวรรณ คุ้มโห้. (2542). **ประเทศไทย 76 จังหวัด**. กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.

สงัด ภูเขาทอง. (2532). **การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย**. กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์.

สถาบันทักษิณคดีศึกษา. (2529). **สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์การพิมพ์

สายสุนีย์ ขาวปลื้ม. (2540). **เพลงรำผีมอญของชาวมอญ จังหวัดปทุมธานี**. ปริญญานิพนธ์ ศศ.ม. (มานุษยดุริยางควิทยา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สำอาง กล่ำศรี. (2549). **บทร้องเล่นและเพลงพื้นบ้านภาคกลาง**. กรุงเทพฯ: แม็ค.

สุกัญญา สุจฉายา. (2525). **เพลงปฏิพากย์:บทเพลงแห่งปฏิภาณของชาวบ้านไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงศึกษาธิการ.

สุกัญญา สุจฉายา. (2545). **เพลงพื้นบ้านศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่2. กรุงเทพฯ: โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิตต์ วงษ์เทศ. (2542). **ร้องรำทำเพลง ดนตรีและนาฏศิลป์ชาวสยาม**. กรุงเทพฯ: มติชน.

สุพัตรา สุภาพ. (2534). **สังคมและวัฒนธรรมไทย ค่านิยม:ครอบครัว:ศาสนา:ประเพณี**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช

สุภักดิ์ อนุกูล. (2546). **เพลงพื้นบ้านภาคกลางและภาคตะวันตก**. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.

เสฐียรโกเศศ. (2539). **ประเพณีเกี่ยวกับชีวิต**. กรุงเทพฯ: ศยาม

----------. (2553). **ประเพณีเนื่องในการตาย**. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ภาคผนวก

ภาพบรรยากาศการแสดงรำสวด

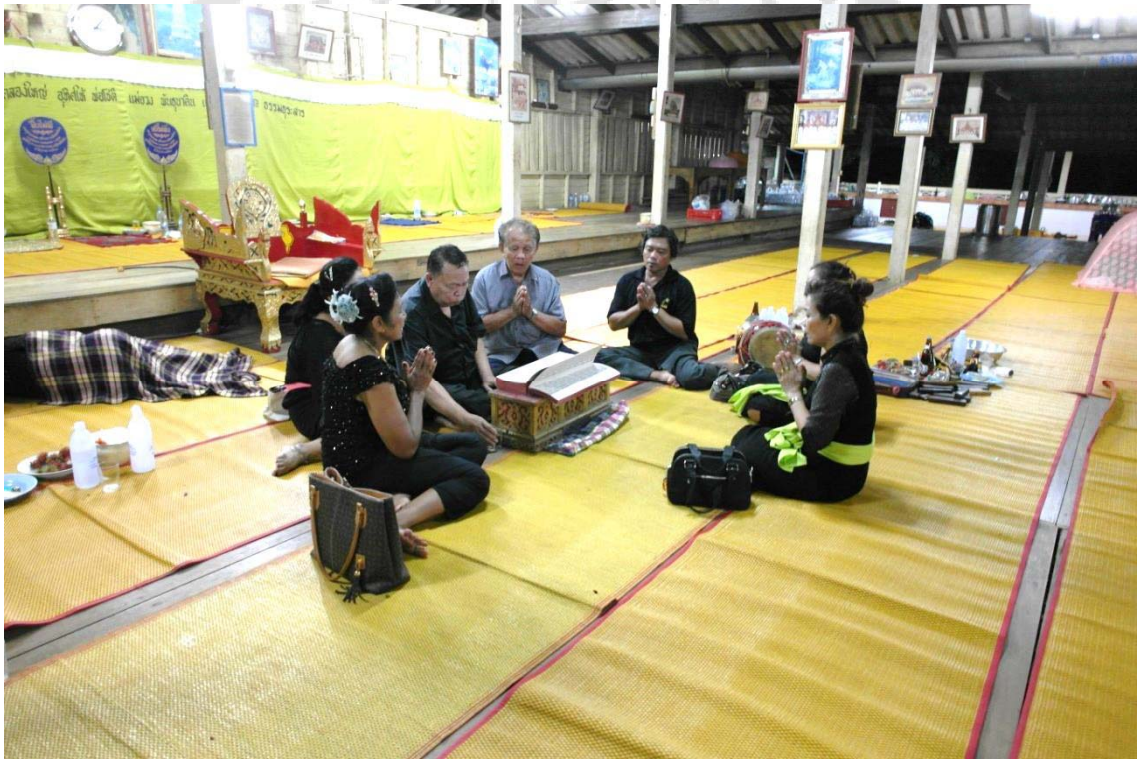

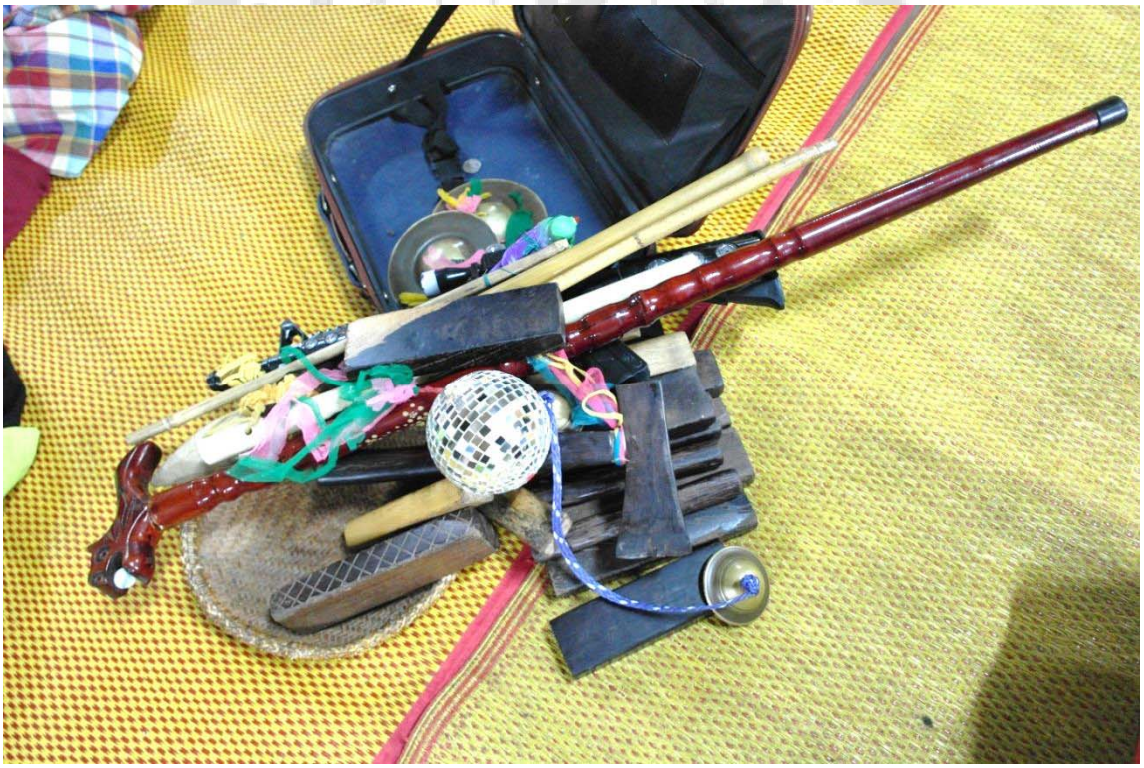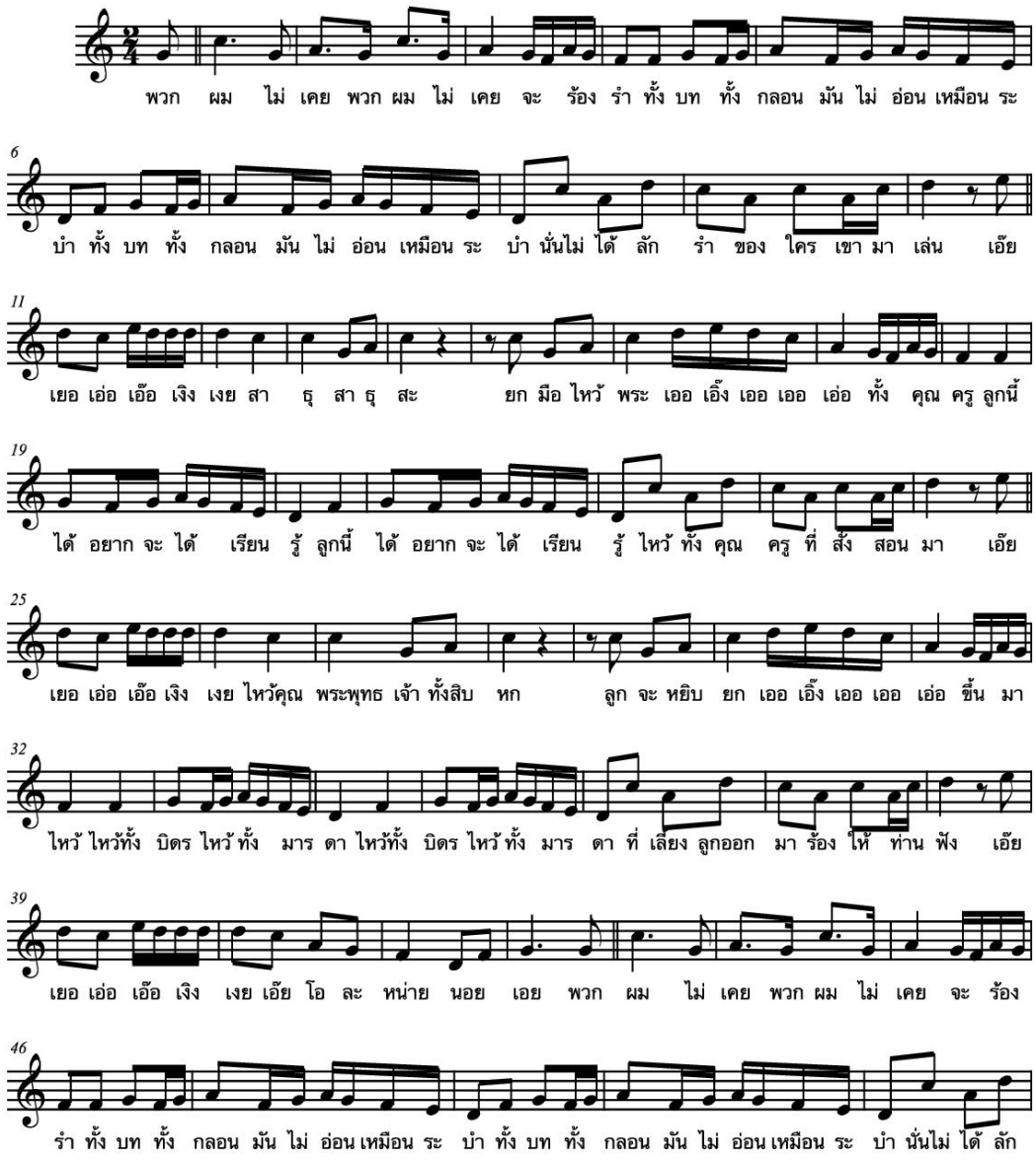

เนื้อร้องและทำนองเพลง
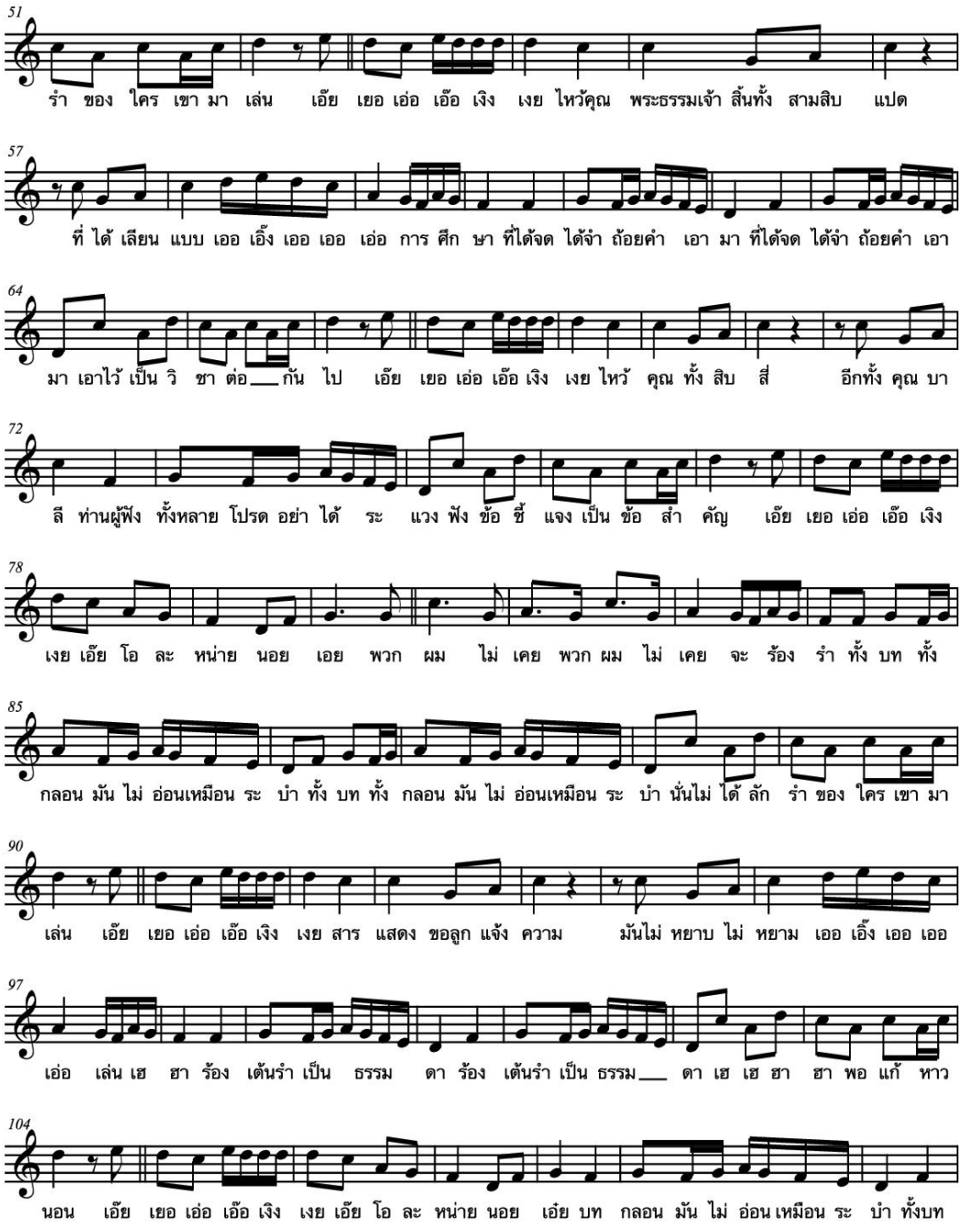
Voice
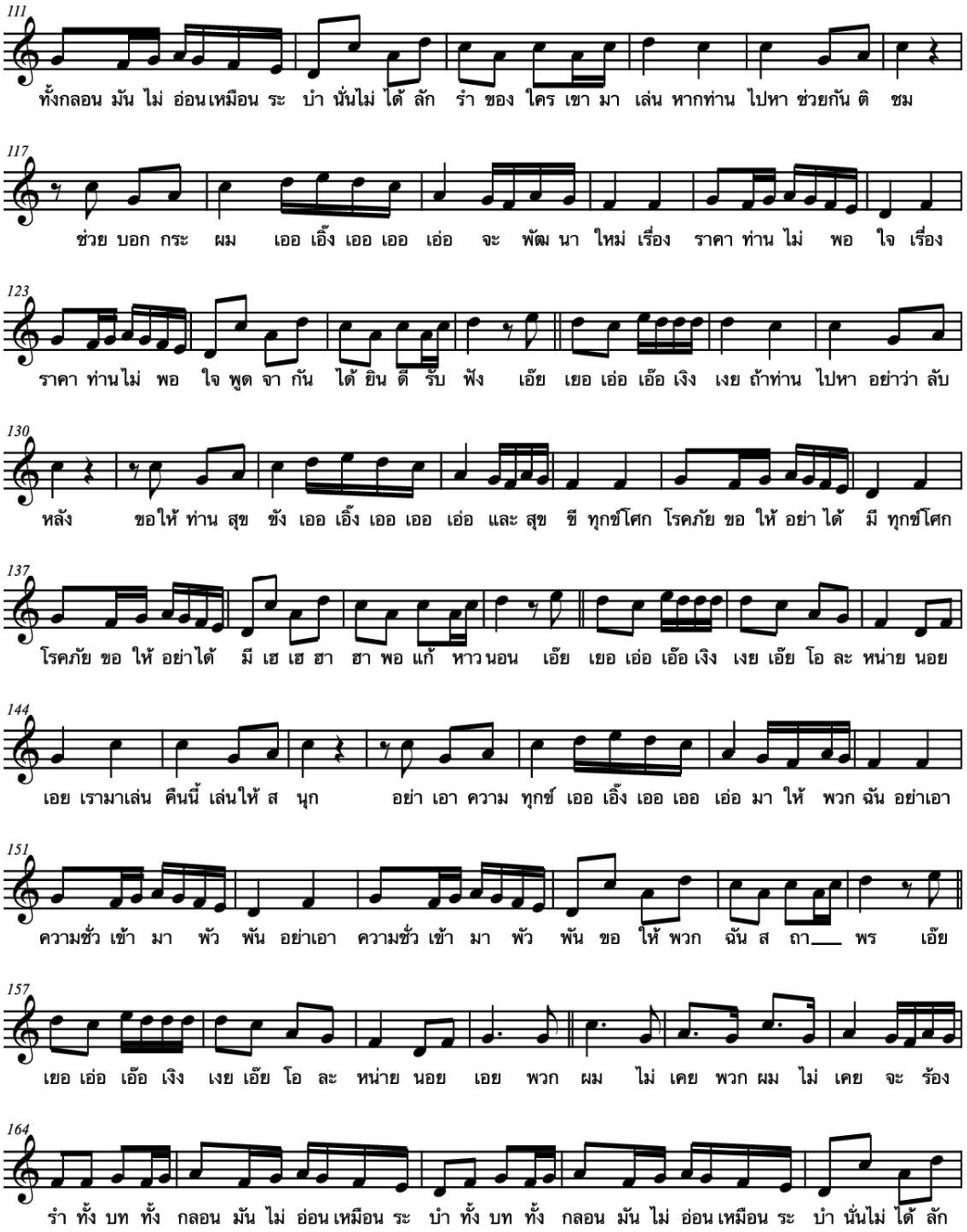
บทไหว้ครู
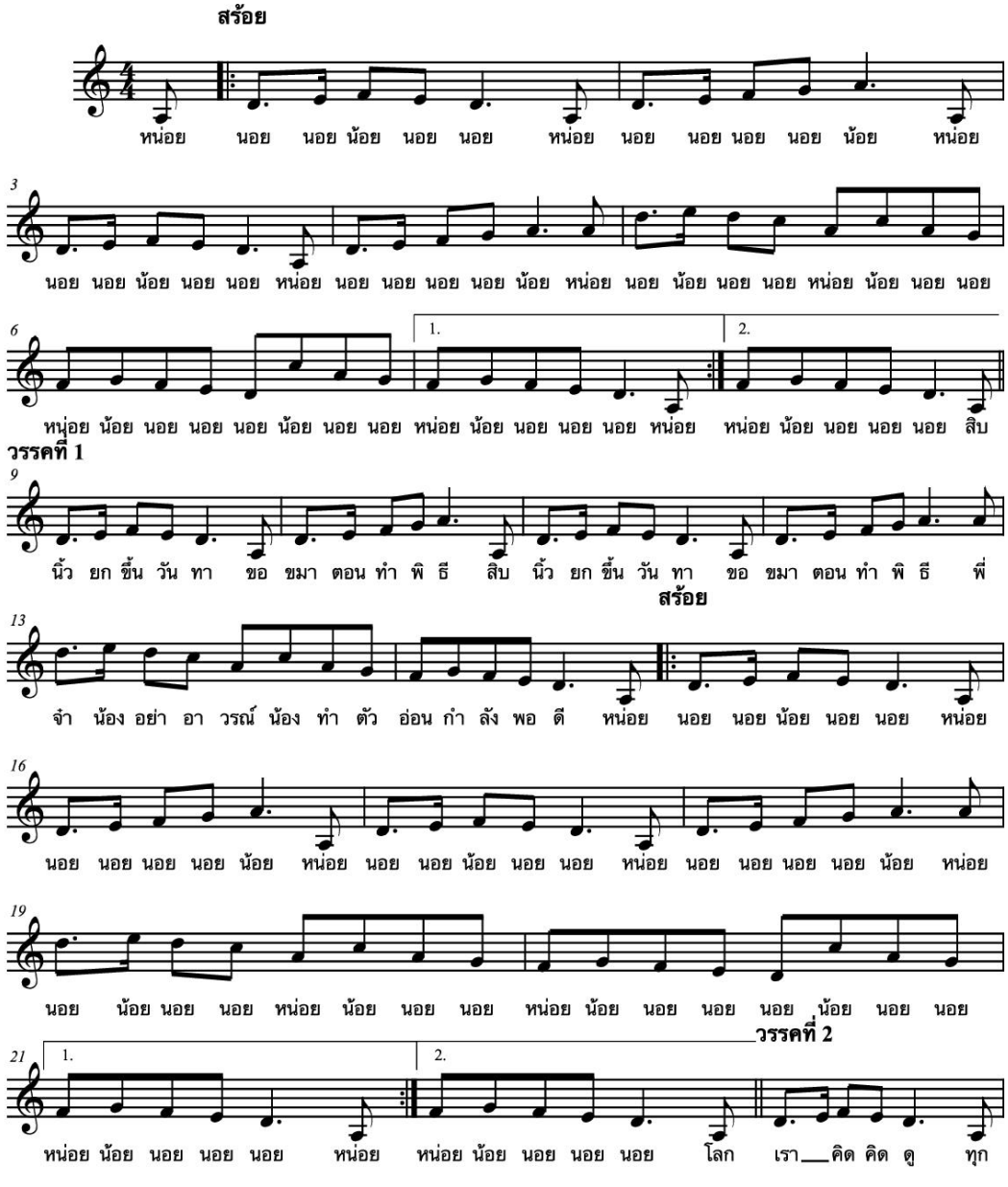

©

บทไหว้ครู

51
รำ ของ ใคร เขา มา เล่น เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย ไหว้คุณ พระธรรมเจ้า สิ้นทั้ง สามสิบ แปด
57
ที่ ได้ เลียน แบบ เออ เอ๊ง เออ เออ เอ่อ การ ศึก ษา ที่ได้จด ได้จำ ถ้อยคำ เอา มา ที่ได้จด ได้จำ ถ้อยคำ เอา
64
มา เอาไว้ เป็น วิ ชา ต่อ กัน ไป เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย ไหว้ คุณ ทั้ง สิบ สี่ อีกทั้ง คุณ บา
72
ลี ท่านผู้ฟัง ทั้งหลาย โปรด อย่า ได้ ระ แวง ฟัง ข้อ ชี้ แจง เป็น ข้อ สำ คัญ เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง
78
เงย เอ๊ย โอ ละ หน่าย นอย เอย พวก ผม ไม่ เคย พวก ผม ไม่ เคย จะ ร้อง รำ ทั้ง บท ทั้ง
85
กลอน มัน ไม่ อ่อนเหมือน ระ บำ ทั้ง บท ทั้ง กลอน มัน ไม่ อ่อนเหมือน ระ บำ นั่นไม่ ได้ ลัก รำ ของ ใคร เขา มา
90
เล่น เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย สาร แสดง ขอลูก แจ้ง ความ มันไม่ หยาบ ไม่ หยาม เออ เอ๊ง เออ เออ
97
เอ่อ เล่น เฮ ฮา ร้อง เต้นรำ เป็น ธรรม ดา ร้อง เต้นรำ เป็น ธรรม ดา เฮ เฮ ฮา ฮา พอ แก้ หาว
104
นอน เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย เอ๊ย โอ ละ หน่าย นอย เอ๊ย บท กลอน มัน ไม่ อ่อน เหมือน ระ บำ ทั้งบท

111
ทั้งกลอน มัน ไม่ อ่อนเหมือน ระ บำ นั่นไม่ ได้ ลัก รำ ของ ใคร เขา มา เล่น หากท่าน ไปหา ช่วยกัน ติ ชม
117
ช่วย บอก กระ ผม เออ เอิ้ง เออ เออ เอ่อ จะ พัฒ นา ใหม่ เรื่อง ราคา ท่าน ไม่ พอ ใจ เรื่อง
123
ราคา ท่านไม่ พอ ใจ พูด จา กัน ได้ ยิน ดี รับ ฟัง เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย ถ้าท่าน ไปหา อย่าว่า ลับ
130
หลัง ขอให้ ท่าน สุข ขัง เออ เอิ้ง เออ เออ เอ่อ และ สุข ขี ทุกข์โศก โรคภัย ขอ ให้ อย่า ได้ มี ทุกข์โศก
137
โรคภัย ขอ ให้ อย่าได้ มี เฮ เฮ ฮา ฮา พอ แก้ หาวนอน เอ๊ย เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย เอ๊ย โอ ละ หน่าย นอย
144
เอย เรามาเล่น คืนนี้ เล่นให้ ส นุก อย่า เอา ความ ทุกข์ เออ เอิ้ง เออ เออ เอ่อ มา ให้ พวก ฉัน อย่าเอา
151
ความชั่ว เข้า มา พัว พัน อย่าเอา ความชั่ว เข้า มา พัว พัน ขอ ให้ พวก ฉัน ส ถา___ พร เอ๊ย
157
เยอ เอ่อ เอ๊อ เงิง เงย เอ๊ย โอ ละ หน่าย นอย เอย พวก ผม ไม่ เคย พวก ผม ไม่ เคย จะ ร้อง
164
รำ ทั้ง บท ทั้ง กลอน มัน ไม่ อ่อน เหมือน ระ บำ ทั้ง บท ทั้ง กลอน มัน ไม่ อ่อน เหมือน ระ บำ นั่นไม่ ได้ ลัก
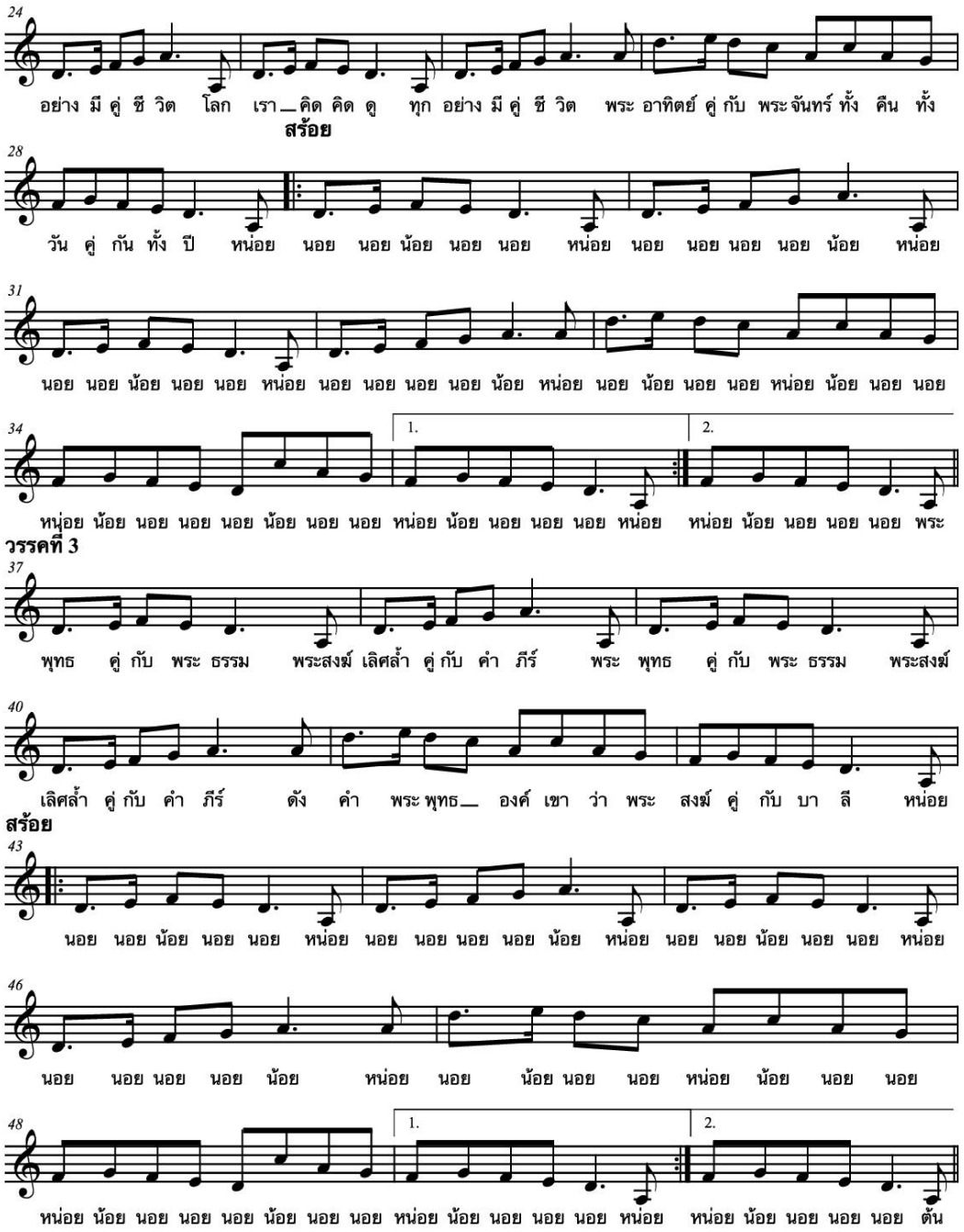
Voice

เพลงไหว้ครู
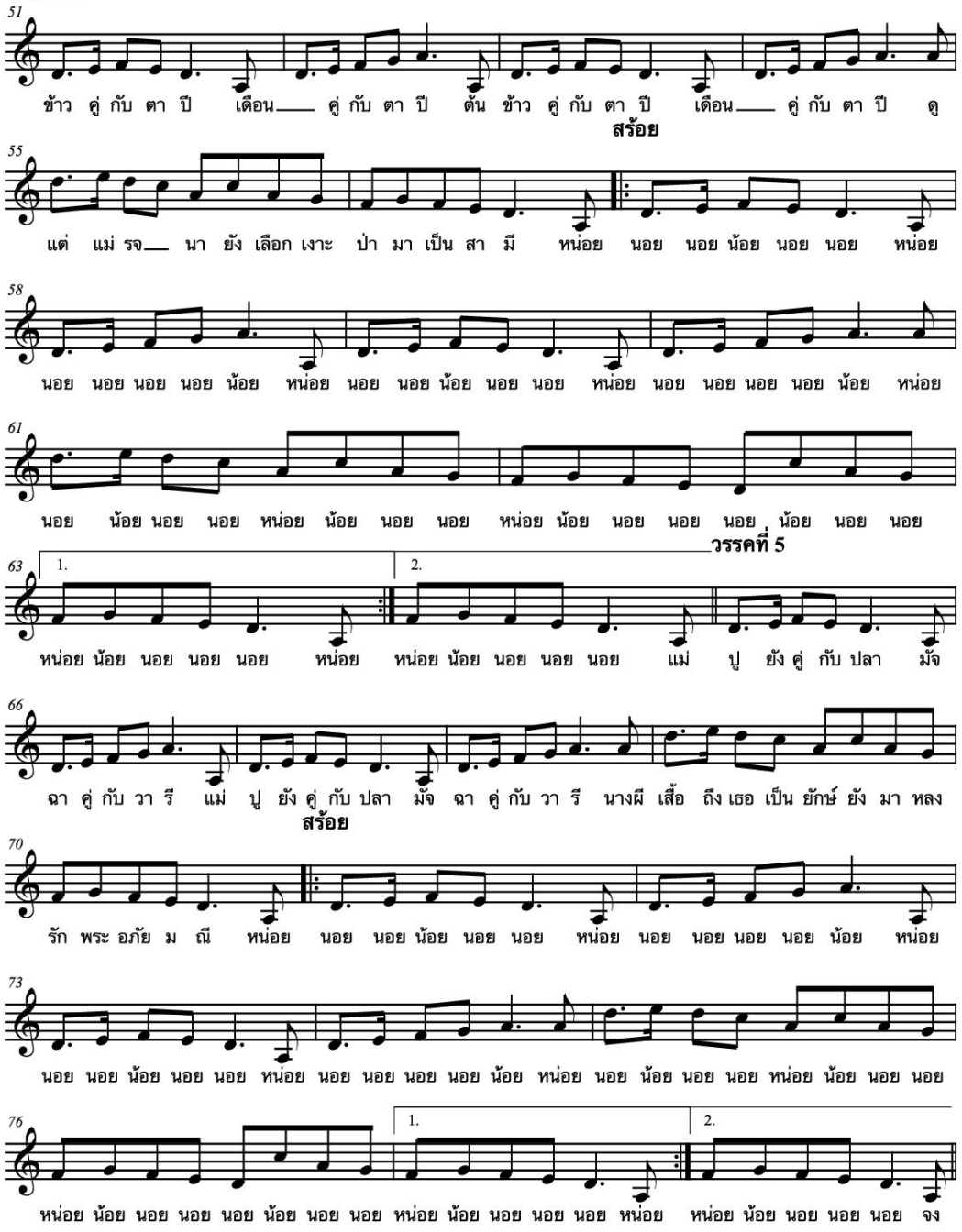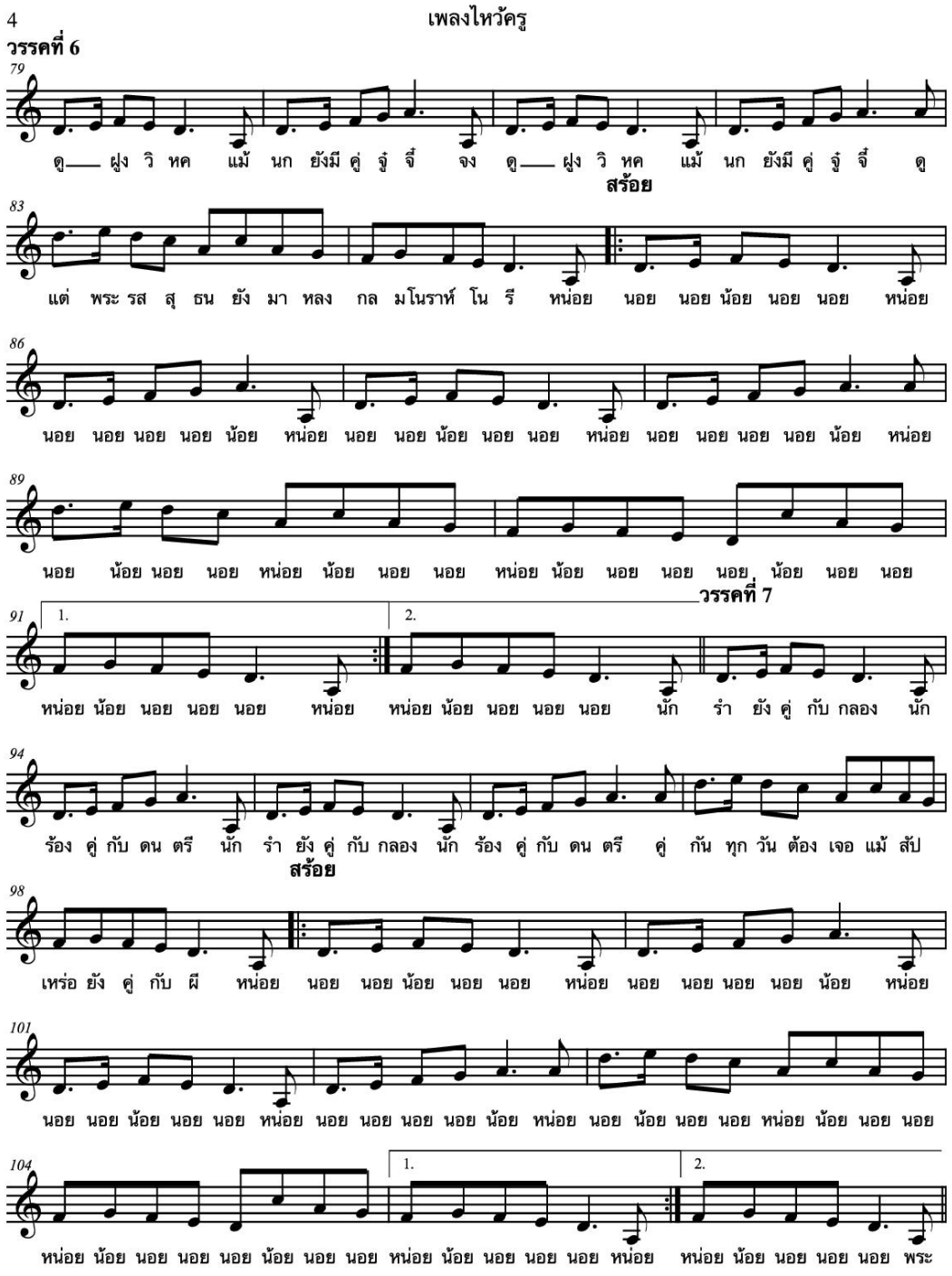

©

2 เพลงไหว้ครู
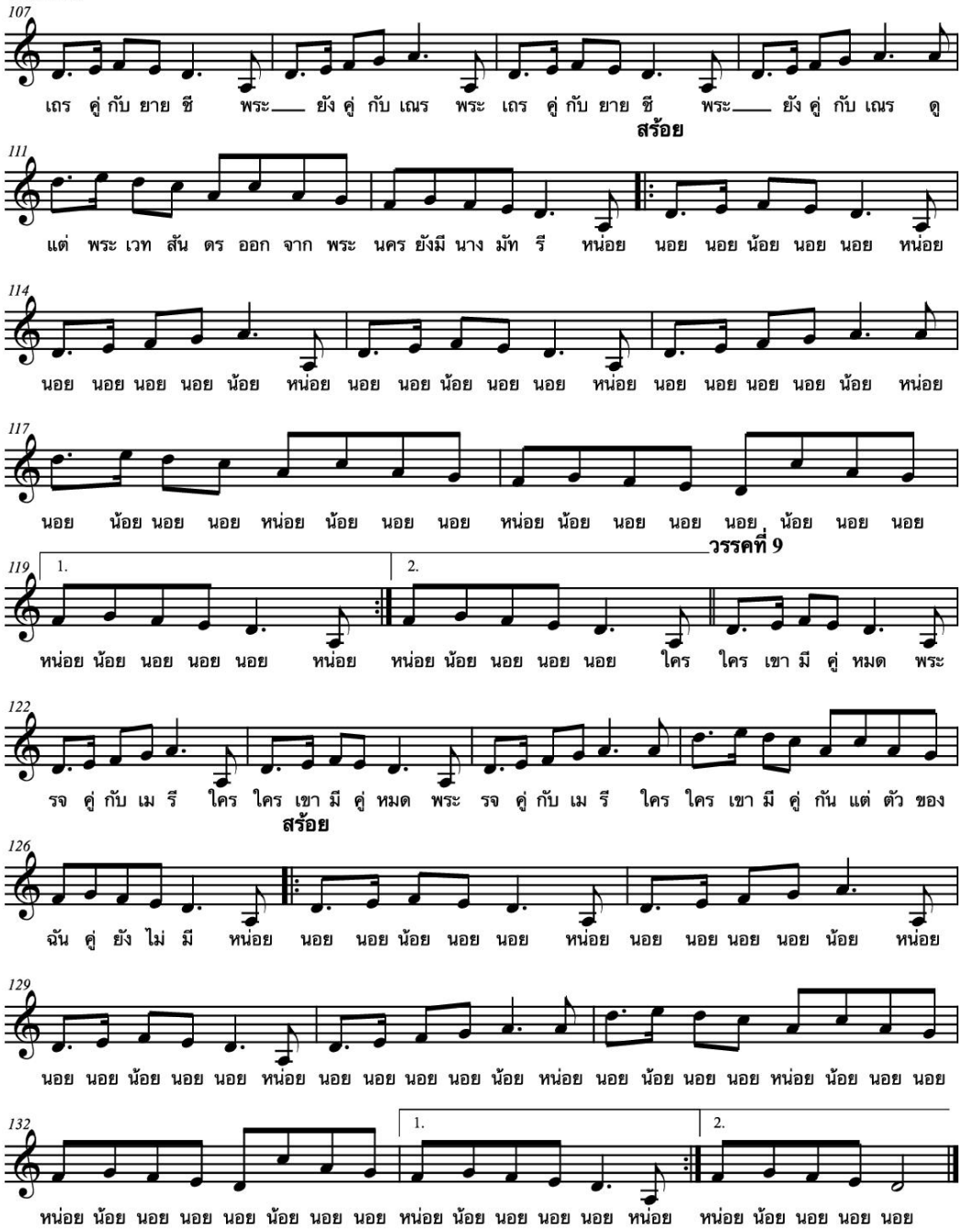

24
อย่าง มี คู่ ชี วิต โลก เรา_คิด คิด ดู ทุก อย่าง มี คู่ ชี วิต พระ อาทิตย์ คู่ กับ พระจันทร์ ทั้ง คืน ทั้ง
สร้อย
28
วัน คู่ กัน ทั้ง ปี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
31
นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย
34
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย พระ
วรรคที่ 3
37
พุทธ คู่ กับ พระ ธรรม พระสงฆ์ เลิศล้ำ คู่ กับ คำ ภีร์ พระ พุทธ คู่ กับ พระ ธรรม พระสงฆ์
40
เลิศล้ำ คู่ กับ คำ ภีร์ ดัง คำ พระ พุทธ_ องค์ เขา ว่า พระ สงฆ์ คู่ กับ บา ลี หน่อย
สร้อย
43
นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย
46
นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย
48
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย ต้น

วรรคที่ 4

51
ข้าว คู่ กับ ตา ปี เดือน คู่ กับ ตา ปี ต้น ข้าว คู่ กับ ตา ปี เดือน คู่ กับ ตา ปี ดู
สร้อย
55
แต่ แม่ รจ นา ยัง เลือก เงาะ ป่า มา เป็น สา มี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย
58
นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
61
นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย
วรรคที่ 5
63
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย แม่ ปู ยัง คู่ กับ ปลา มัจ
66
ฉา คู่ กับ วา รี แม่ ปู ยัง คู่ กับ ปลา มัจ ฉา คู่ กับ วา รี นางผี เสื้อ ถึง เธอ เป็น ยักษ์ ยัง มา หลง
สร้อย
70
รัก พระ อภัย ม ณี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
73
นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย
76
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย จง
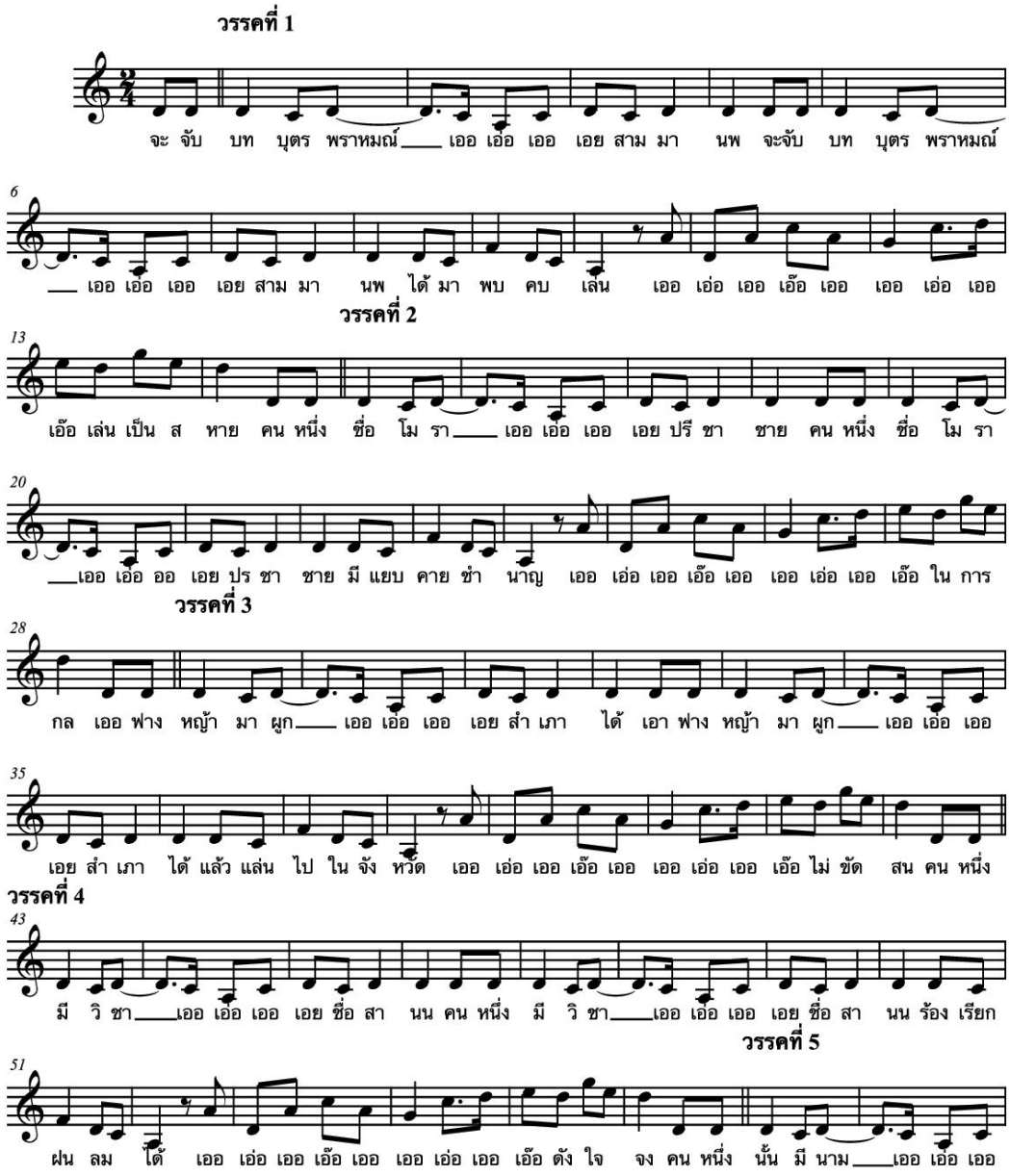

4
เพลงไหว้ครู
วรรคที่ 6
79
ดู—— ฝูง วิ หค แม้ นก ยังมี คู่ จู๋ จี๋ จง ดู—— ฝูง วิ หค แม้ นก ยังมี คู่ จู๋ จี๋ ดู
สร้อย
83
แต่ พระ รส สุ ธน ยัง มา หลง กล มโนราห์ โน รี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย
86
นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
89
นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย
วรรคที่ 7
91
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย นัก รำ ยัง คู่ กับ กลอง นัก
94
ร้อง คู่ กับ ดน ตรี นัก รำ ยัง คู่ กับ กลอง นัก ร้อง คู่ กับ ดน ตรี คู่ กัน ทุก วัน ต้อง เจอ แม้ สัป
สร้อย
98
เหร่อ ยัง คู่ กับ ผี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
101
นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย
104
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย พระ

วรรคที่ 8
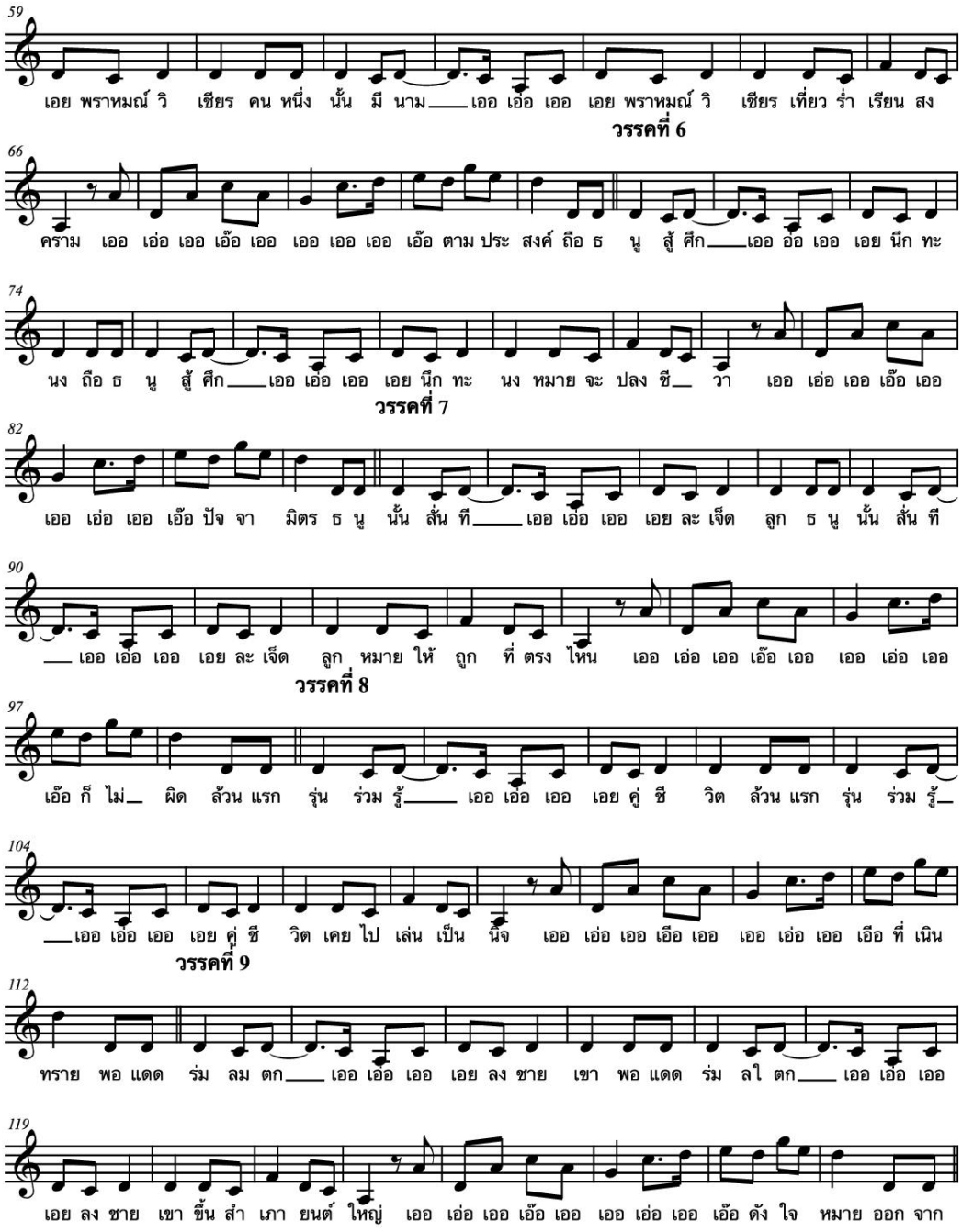

107
เถร คู่ กับ ยาย ชี พระ___ ยัง คู่ กับ เณร พระ เถร คู่ กับ ยาย ชี พระ___ ยัง คู่ กับ เณร ดู
สร้อย
111
แต่ พระ เวท สัน ดร ออก จาก พระ นคร ยังมี นาง มัท รี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย
114
นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
117
นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย
วรรคที่ 9
119
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย ใคร ใคร เขา มี คู่ หมด พระ
122
รจ คู่ กับ เม รี ใคร ใคร เขา มี คู่ หมด พระ รจ คู่ กับ เม รี ใคร ใคร เขา มี คู่ กัน แต่ ตัว ของ
สร้อย
126
ฉัน คู่ ยัง ไม่ มี หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย
129
นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย น้อย หน่อย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย
132
1.
2.
หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย นอย หน่อย หน่อย น้อย นอย นอย นอย

Voice
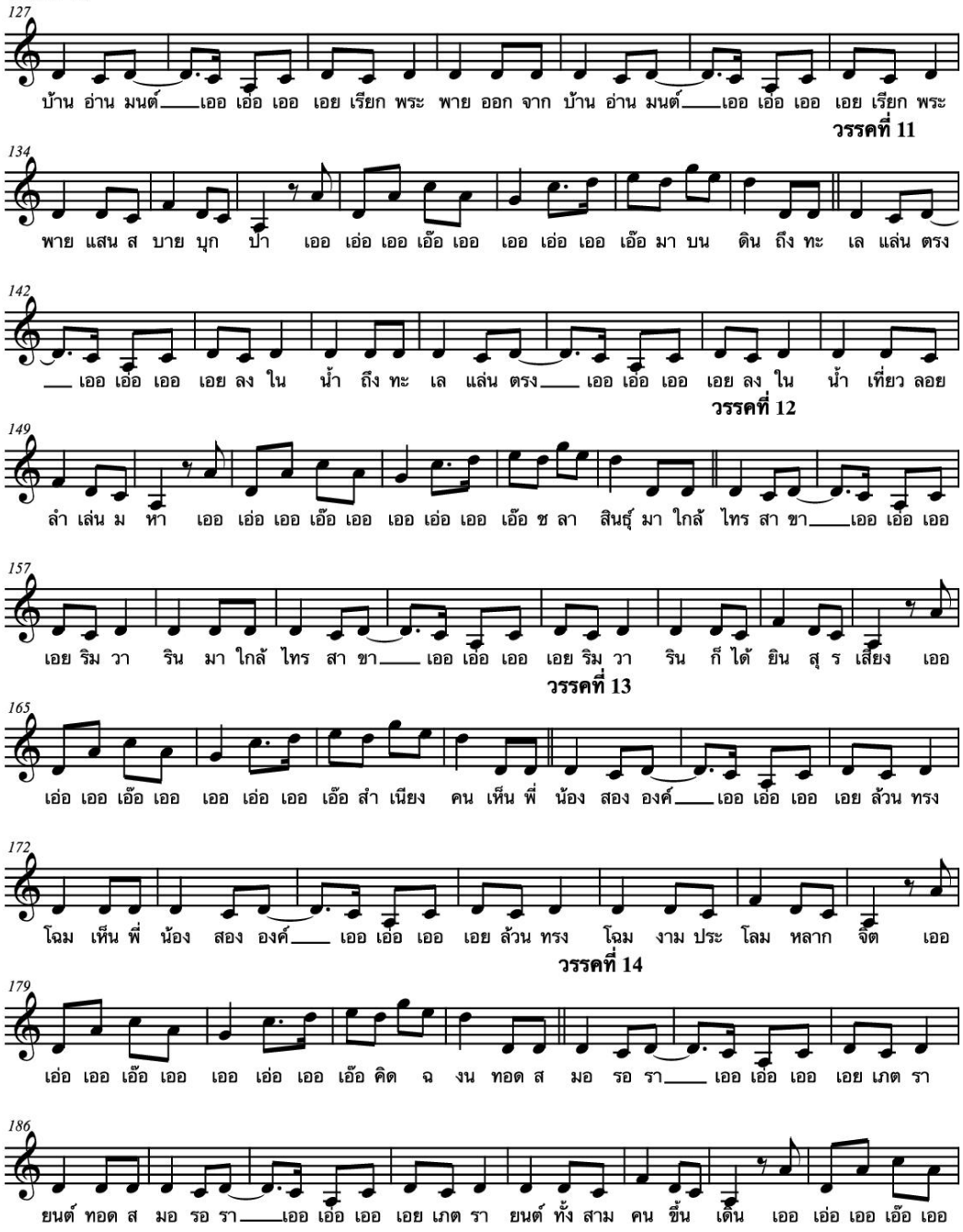
พระอภัยมณี ทำนองที่ 1
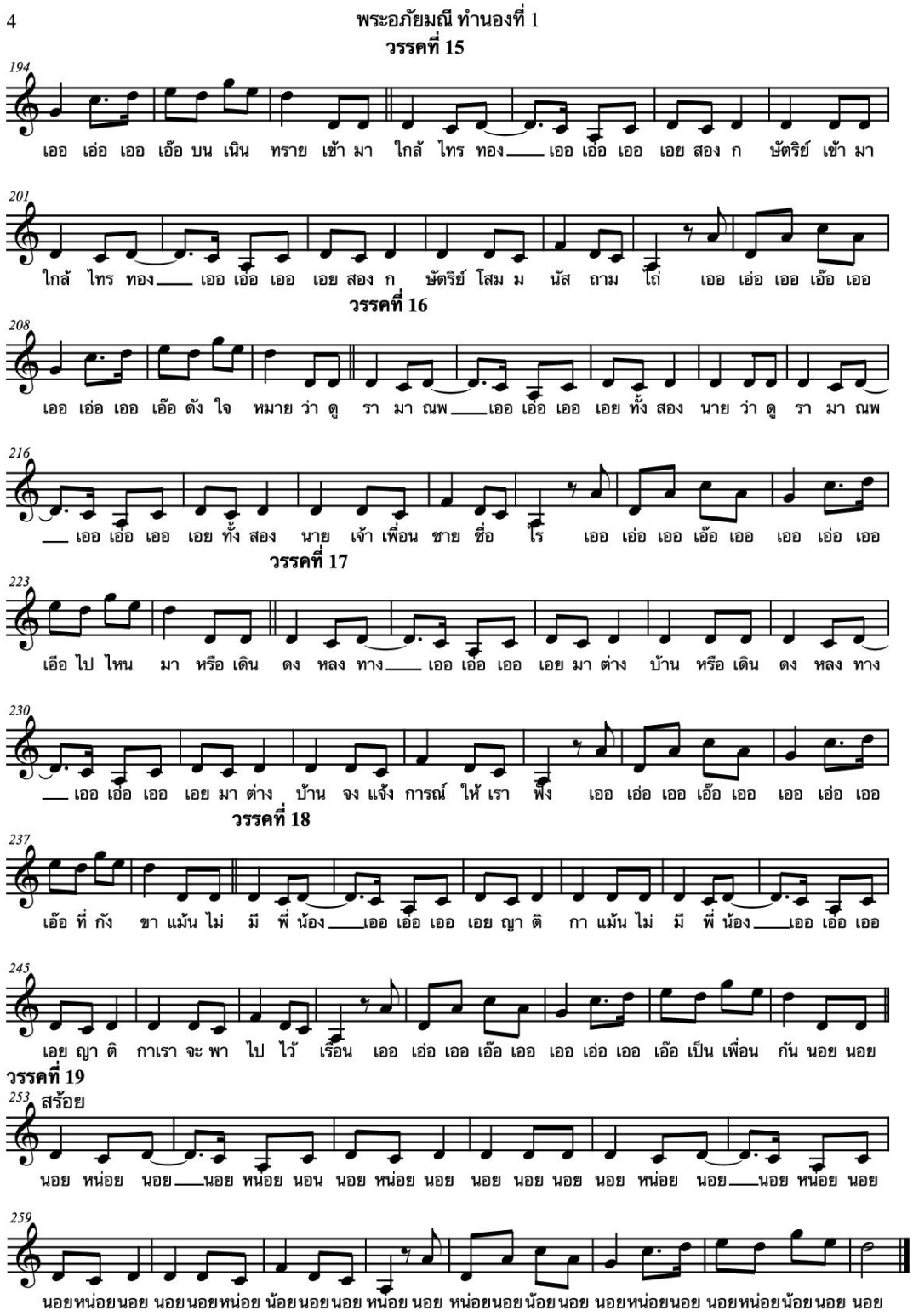

พระอภัยมณี ทำนองที่ 1
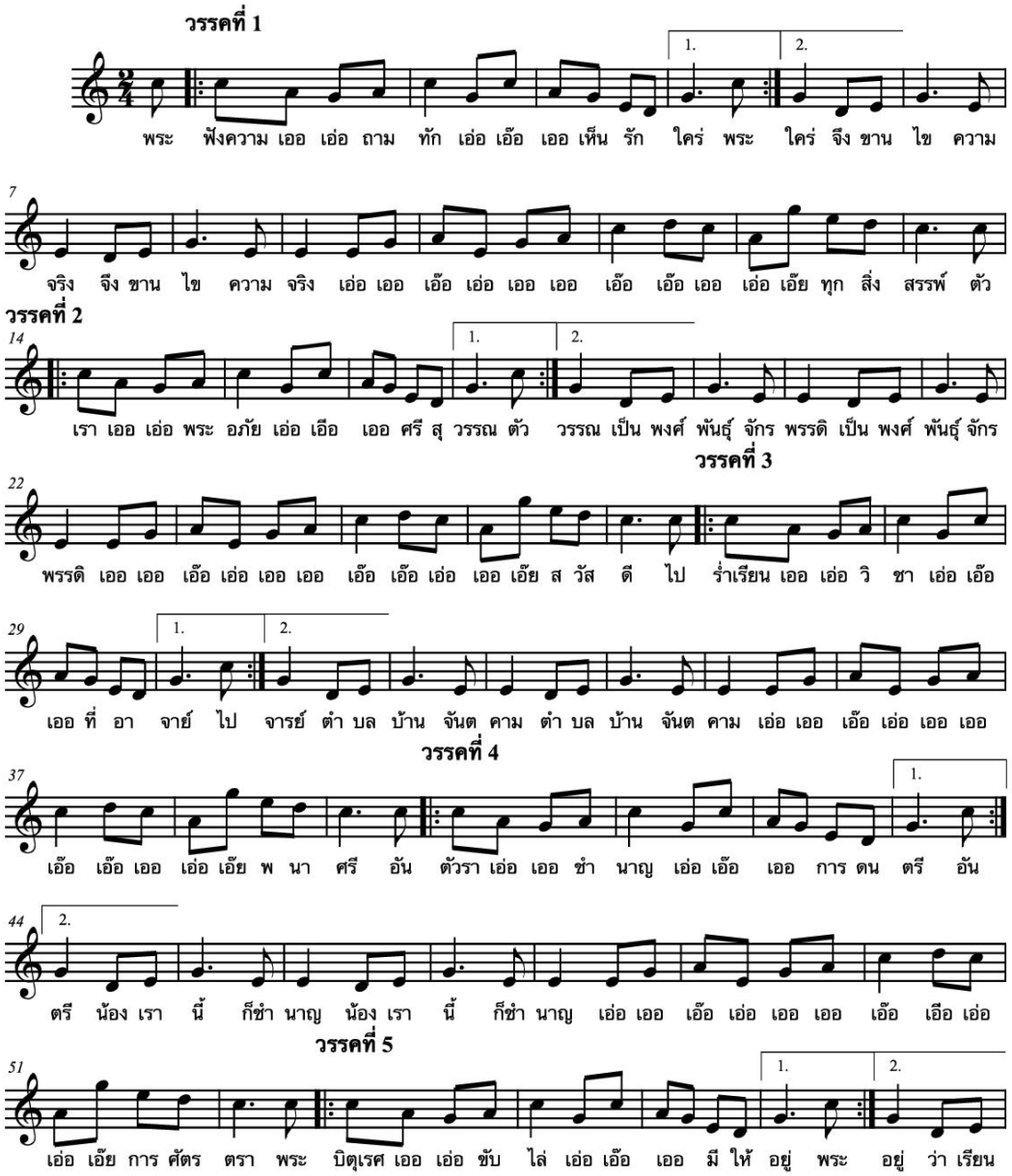

วรรคที่ 10

127
บ้าน อ่าน มนต์____เออ เอ๊อ เออ เอย เรียก พระ พาย ออก จาก บ้าน อ่าน มนต์____เออ เอ๊อ เออ เอย เรียก พระ
วรรคที่ 11
134
พาย แสน ส บาย บุก ป่า เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ เอ๊อ มา บน ดิน ถึง ทะ เล แล่น ตรง
142
___ เออ เอ๊อ เออ เอย ลง ใน น้ำ ถึง ทะ เล แล่น ตรง____ เออ เอ๊อ เออ เอย ลง ใน น้ำ เที่ยว ลอย
วรรคที่ 12
149
ลำ เล่น ม หา เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ เอ๊อ ช ลา สินธุ์ มา ใกล้ ไทร สา ขา____เออ เอ๊อ เออ
157
เอย ริม วา ริน มา ใกล้ ไทร สา ขา____ เออ เอ๊อ เออ เอย ริม วา ริน ก็ ได้ ยิน สุ ร เสียง เออ
วรรคที่ 13
165
เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ เอ๊อ สำ เนียง คน เห็น พี่ น้อง สอง องค์____เออ เอ๊อ เออ เอย ล้วน ทรง
172
โฉม เห็น พี่ น้อง สอง องค์____ เออ เอ๊อ เออ เอย ล้วน ทรง โฉม งาม ประ โลม หลาก จิต เออ
วรรคที่ 14
179
เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ เอ๊อ คิด ฉ งน ทอด ส มอ รอ รา____ เออ เอ๊อ เออ เอย เภต รา
186
ยนต์ ทอด ส มอ รอ รา____เออ เอ๊อ เออ เอย เภต รา ยนต์ ทั้ง สาม คน ขึ้น เดิน เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ
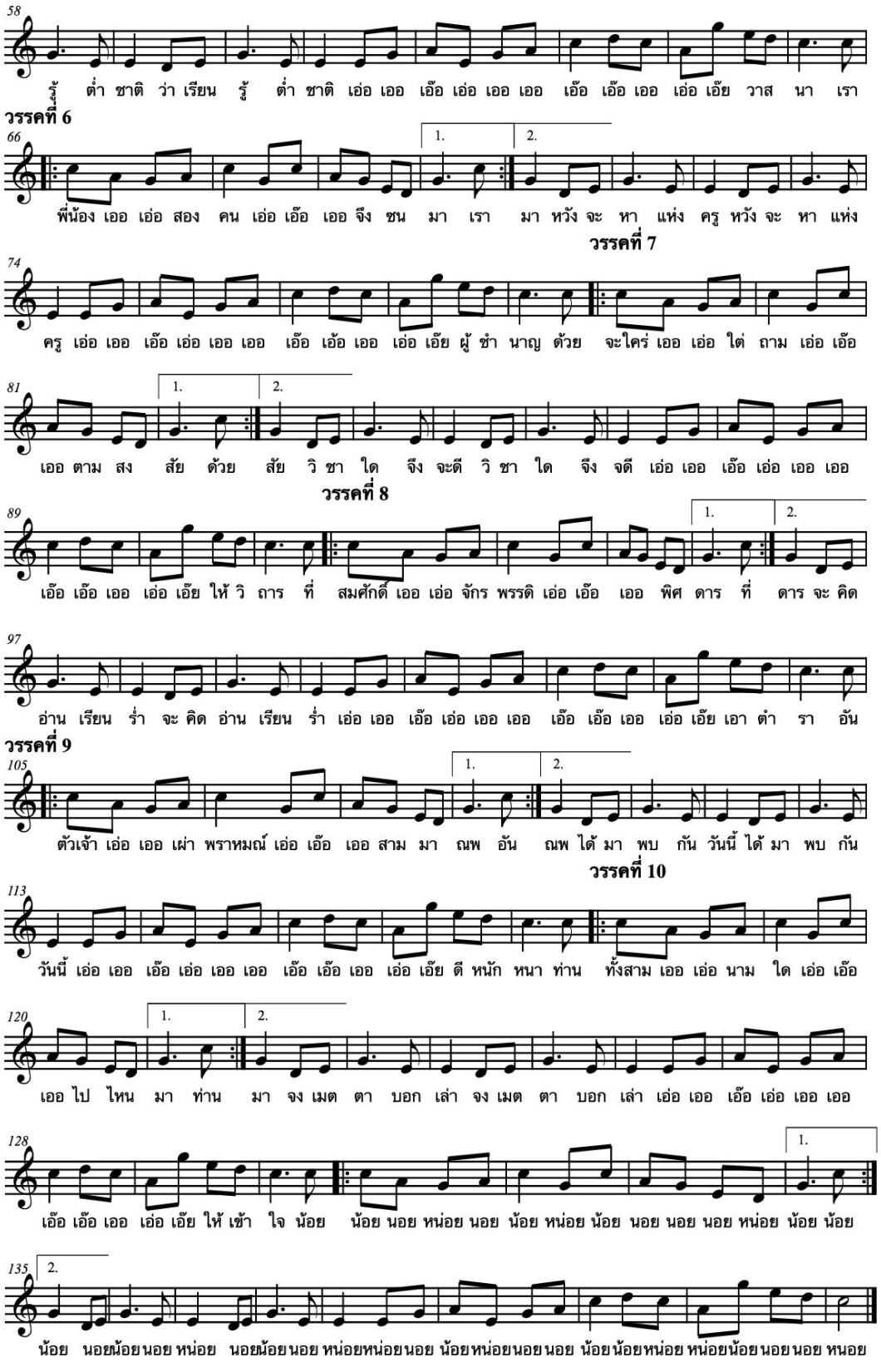

4
พระอภัยมณี ทำนองที่ 1
วรรคที่ 15
194
เออ เอ่อ เออ เอ๊อ บน เนิน ทราย เข้า มา ใกล้ ไทร ทอง เออ เอ๊อ เออ เอย สอง ก ษัตริย์ เข้า มา
201
ใกล้ ไทร ทอง เออ เอ๊อ เออ เอย สอง ก ษัตริย์ โสม ม นัส ถาม ไถ่ เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ
วรรคที่ 16
208
เออ เอ่อ เออ เอ๊อ ดัง ใจ หมาย ว่า ดู รา มา ณพ เออ เอ๊อ เออ เอย ทั้ง สอง นาย ว่า ดู รา มา ณพ
216
เออ เอ๊อ เออ เอย ทั้ง สอง นาย เจ้า เพื่อน ชาย ชื่อ โร เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ
วรรคที่ 17
223
เอือ ไป ไหน มา หรือ เดิน ดง หลง ทาง เออ เอ๊อ เออ เอย มา ต่าง บ้าน หรือ เดิน ดง หลง ทาง
230
เออ เอ๊อ เออ เอย มา ต่าง บ้าน จง แจ้ง การณ์ ให้ เรา ฟัง เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ
วรรคที่ 18
237
เอ๊อ ที่ กัง ขา แม้น ไม่ มี พี่ น้อง เออ เอ๊อ เออ เอย ญา ติ กา แม้น ไม่ มี พี่ น้อง เออ เอ๊อ เออ
245
เอย ญา ติ กาเรา จะ พา ไป ไว้ เรือน เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เออ เออ เอ่อ เออ เอ๊อ เป็น เพื่อน กัน นอย นอย
วรรคที่ 19
253
สร้อย
นอย หน่อย นอย นอย หน่อย นอน นอย หน่อย นอย นอย นอย นอย หน่อย นอย นอย หน่อย นอย
259
นอยหน่อยนอย นอยนอยหน่อย น้อยนอยนอย หน่อย นอย หน่อยนอยน้อยนอย นอยหน่อยนอย นอยหน่อยน้อยนอย นอย

Voice

พระอภัยมณี ทำนองที่ 2
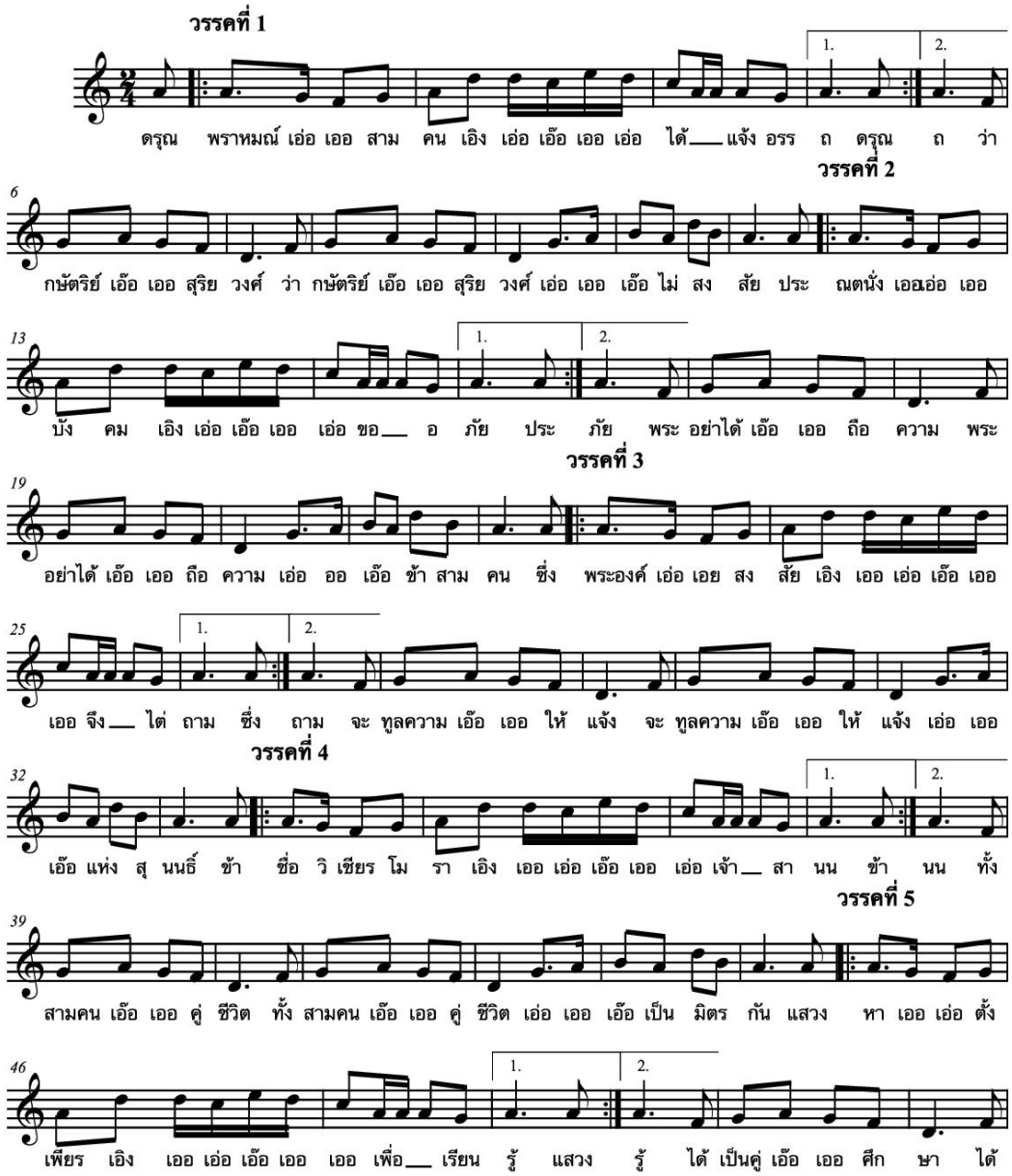

พระอภัยมณี ทำนองที่ 2

Voice
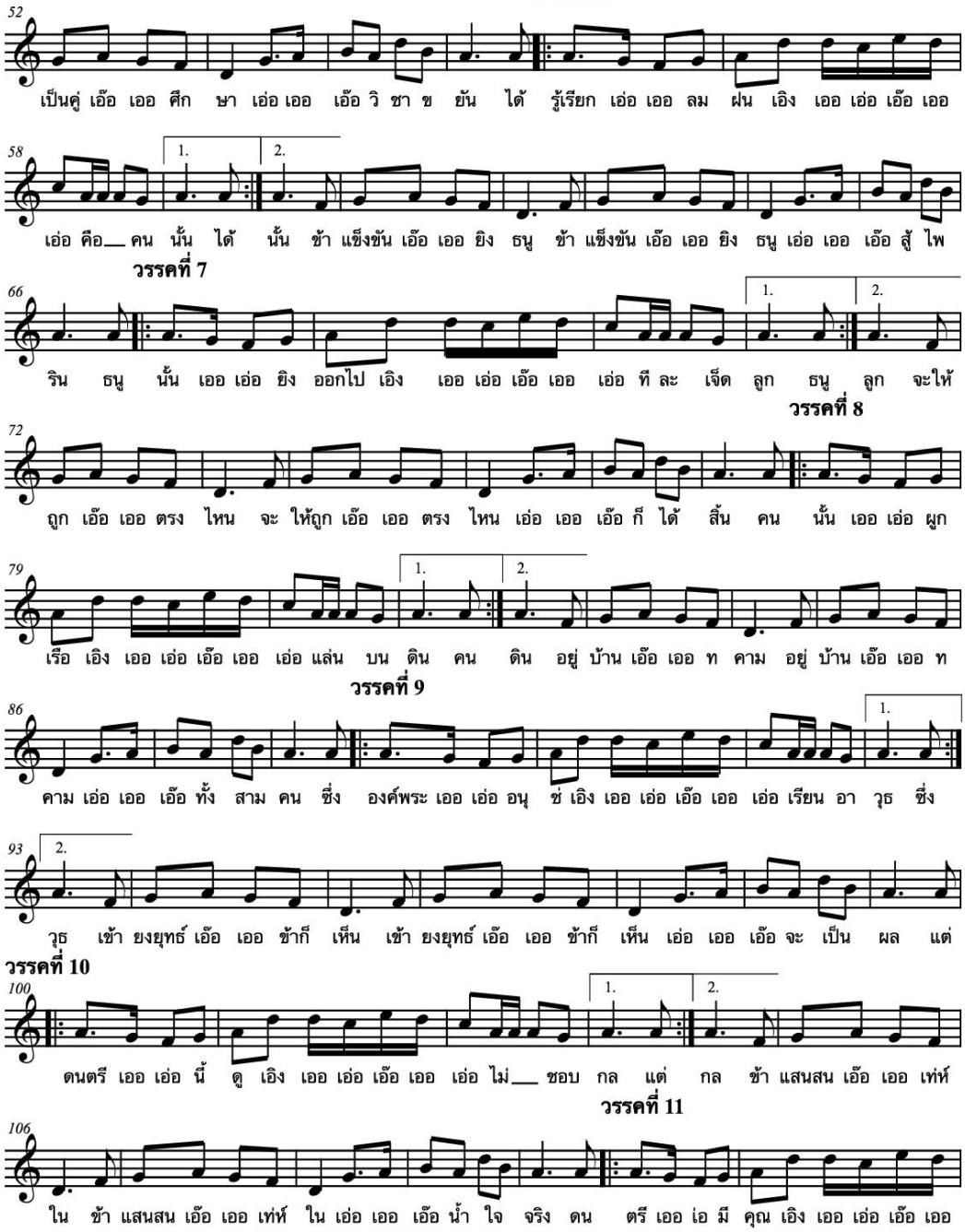
พระอภัยมณี ทำนองที่ 3

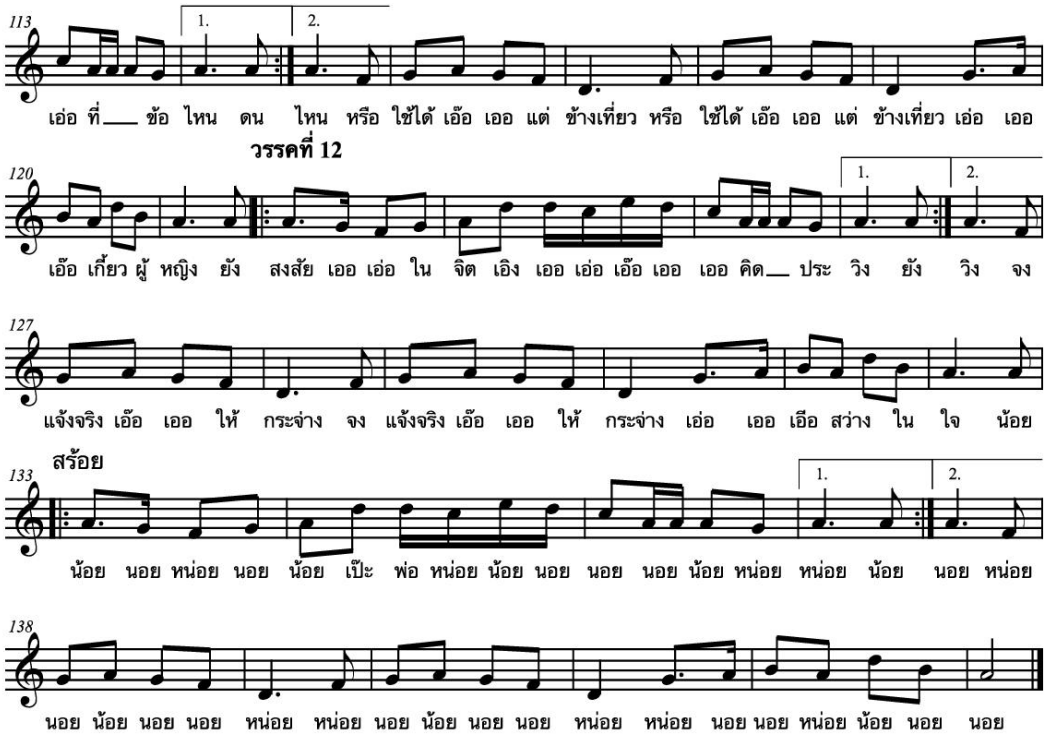

2

พระอภัยมณี ทำนองที่ 3

วรรคที่ 6
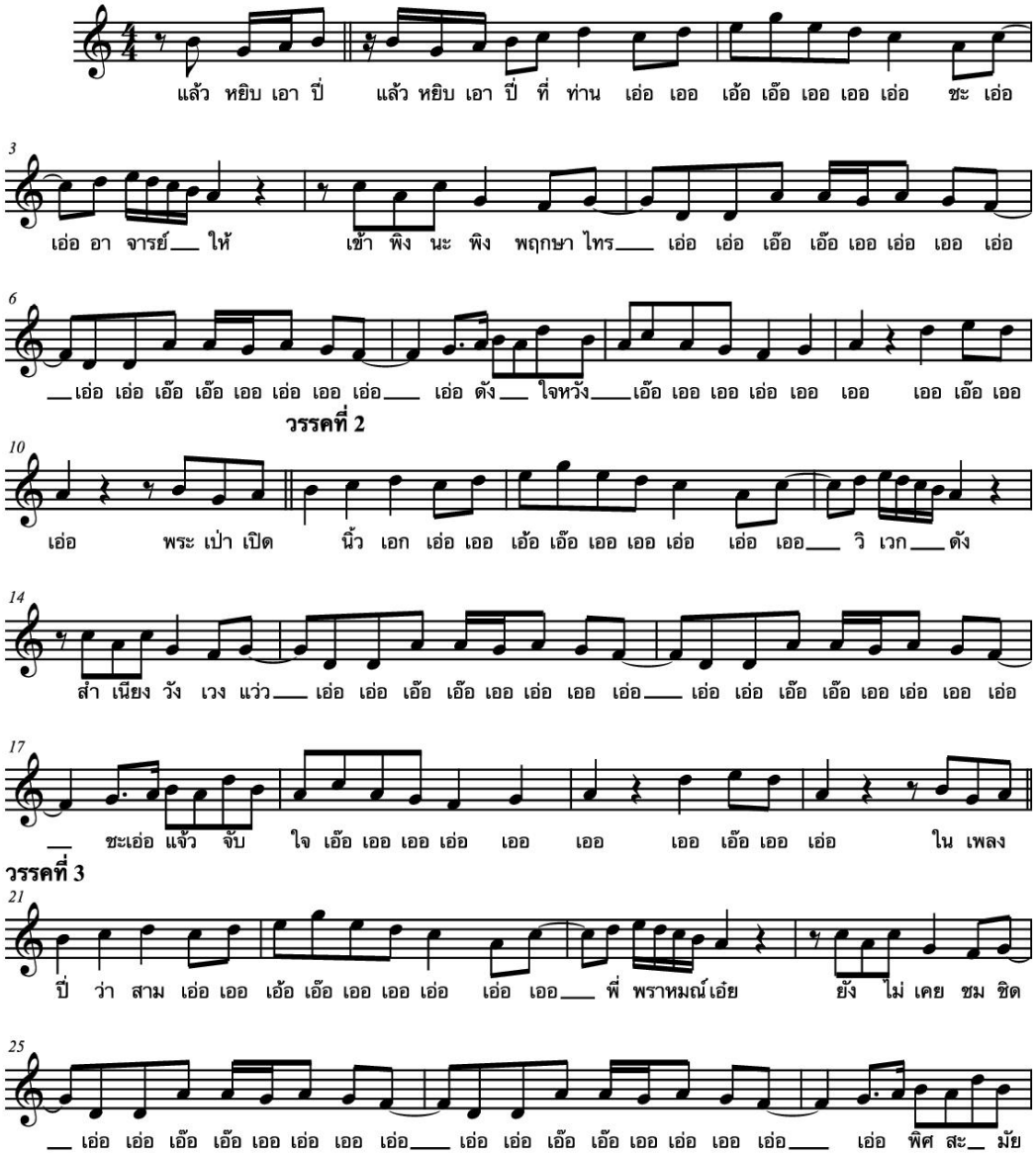

113
1.
2.
เอ่อ ที่___ ข้อ ไหน ดน ไหน หรือ ใช้ได้ เอ๊อ เออ แต่ ข้างเที่ยว หรือ ใช้ได้ เอ๊อ เออ แต่ ข้างเที่ยว เอ่อ เออ
วรรคที่ 12
120
1.
2.
เอ๊อ เกี๋ยว ผู้ หญิง ยัง สงสัย เออ เอ่อ ใน จิต เอิง เออ เอ่อ เอ๊อ เออ เออ คิด___ ประ วิง ยัง วิง จง
127
แจ้งจริง เอ๊อ เออ ให้ กระจ่าง จง แจ้งจริง เอ๊อ เออ ให้ กระจ่าง เอ่อ เออ เอือ สว่าง ใน ใจ น้อย
สร้อย
133
1.
2.
น้อย นอย หน่อย นอย น้อย เป๊ะ พ่อ หน่อย น้อย นอย นอย นอย น้อย หน่อย หน่อย น้อย นอย หน่อย
138
นอย น้อย นอย นอย หน่อย หน่อย นอย น้อย นอย นอย หน่อย หน่อย นอย นอย หน่อย น้อย นอย นอย

Voice

พระอภัยมณี ทำนองที่ 4

วรรคที่ 1
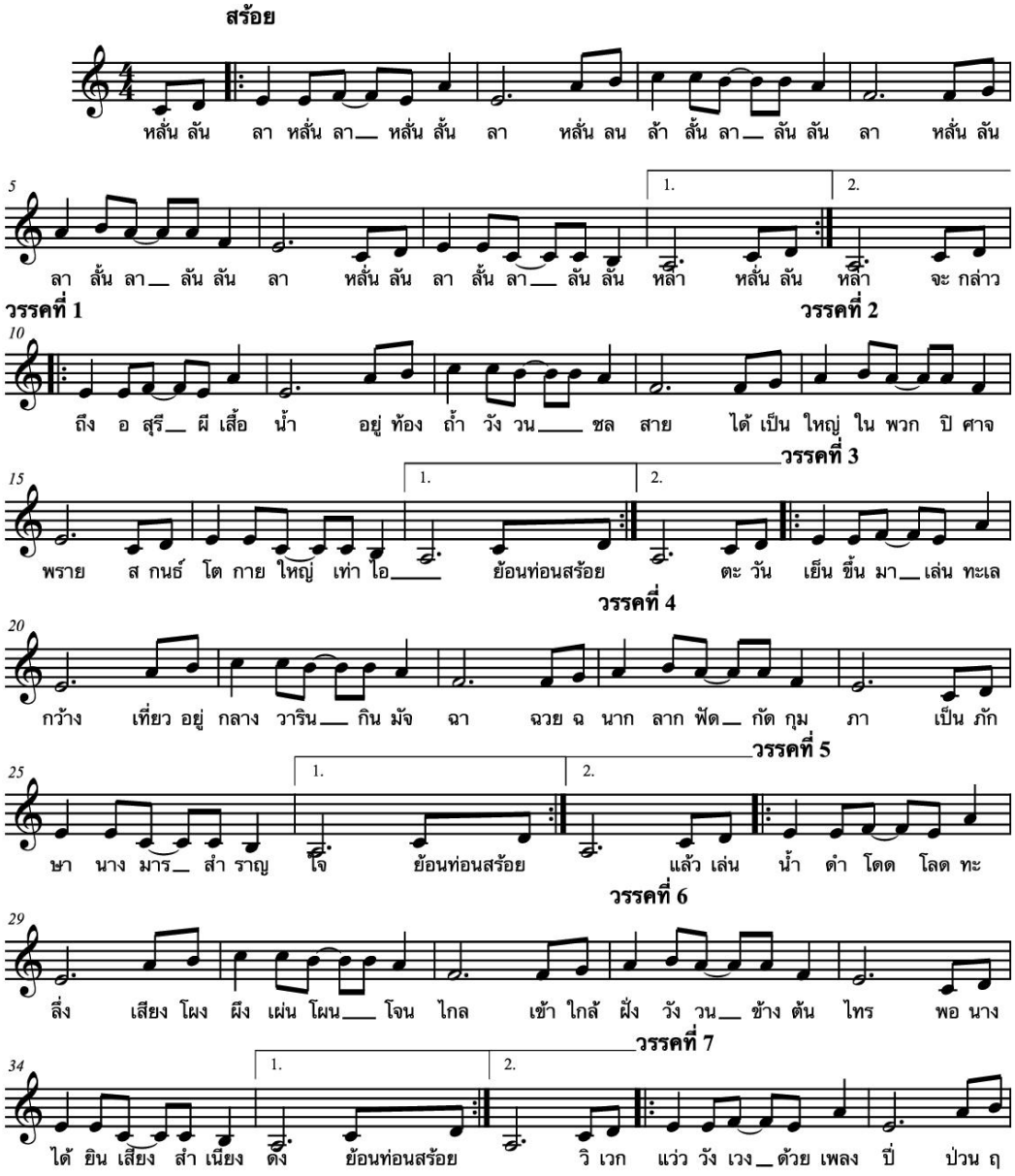

วรรคที่ 2
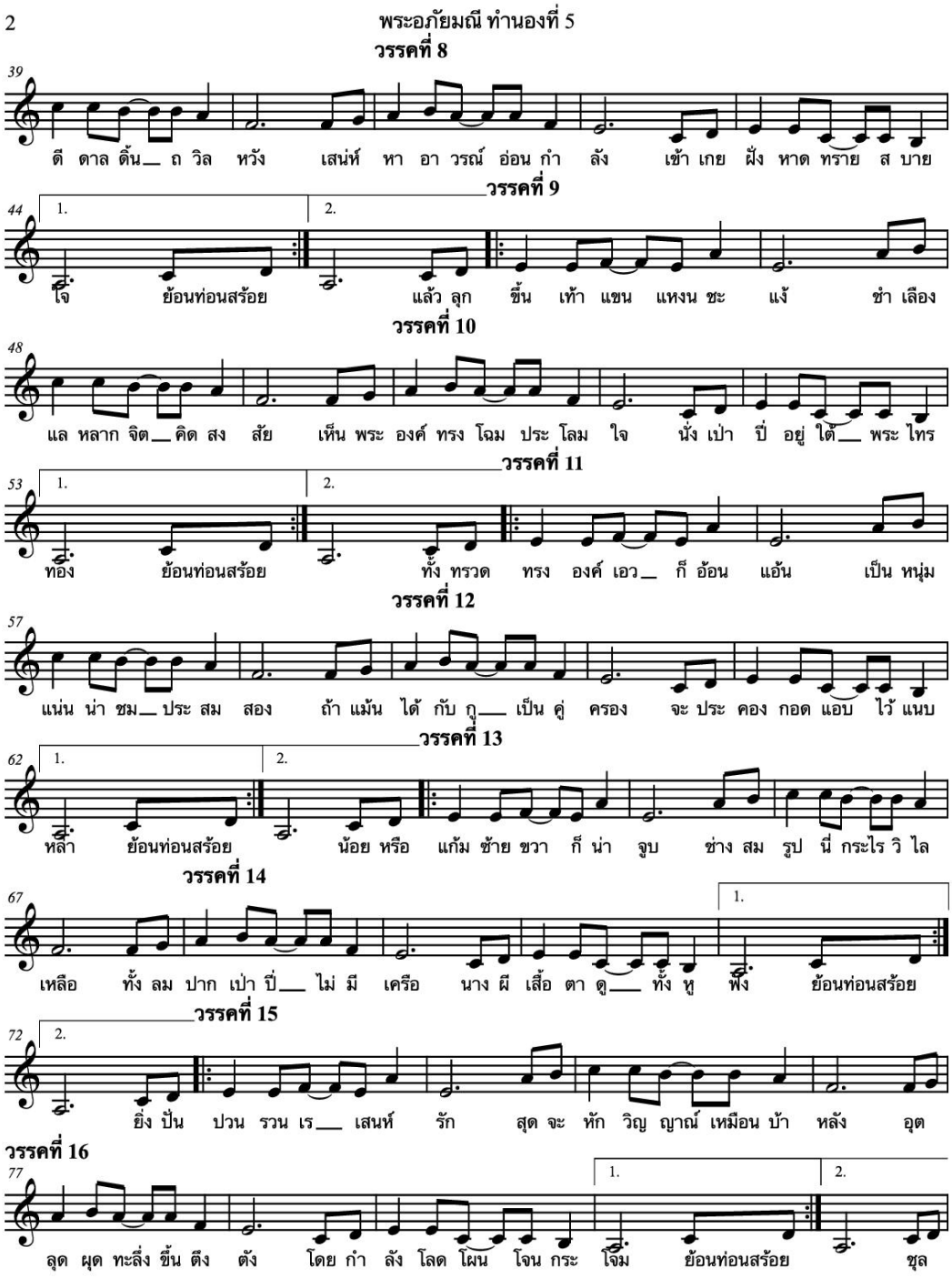
วรรคที่ 3
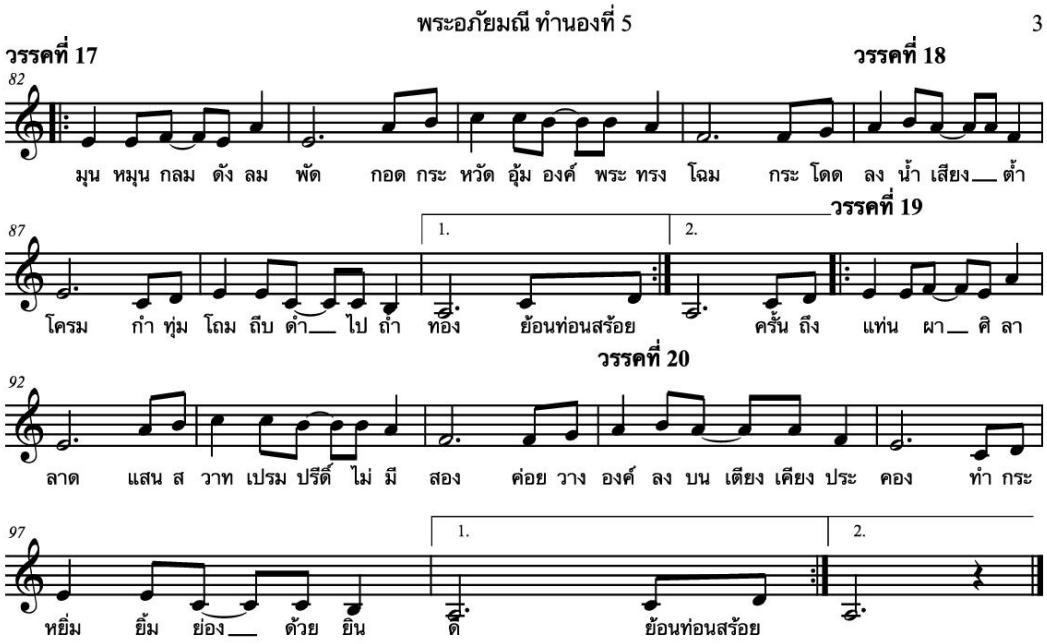
©

Voice

พระอภัยมณี ทำนองที่ 5
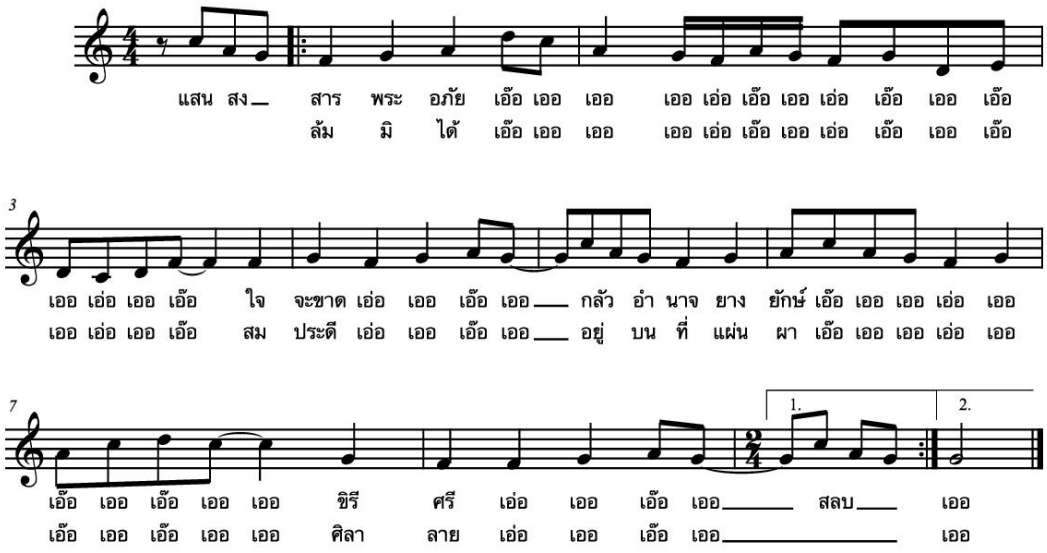

2
พระอภัยมณี ทำนองที่ 5
วรรคที่ 8
39
ดี ดาล ดิ้น_ ถ วิล หวัง เสน่ห์ หา อา วรณ์ อ่อน กำ ลัง เข้า เกย ฝั่ง หาด ทราย ส บาย
วรรคที่ 9
44
1.
2.
ใจ ย้อนท่อนสร้อย แล้ว ลุก ขึ้น เท้า แขน แหงน ชะ แง้ ชำ เลือง
วรรคที่ 10
48
แล หลาก จิต_ คิด สง สัย เห็น พระ องค์ ทรง โฉม ประ โลม ใจ นั่ง เป่า ปี่ อยู่ ใต้_ พระ ไทร
วรรคที่ 11
53
1.
2.
ทอง ย้อนท่อนสร้อย ทั้ง ทรวด ทรง องค์ เอว_ ก็ อ้อน แอ้น เป็น หนุ่ม
วรรคที่ 12
57
แน่น น่า ชม_ ประ สม สอง ถ้า แม้น ได้ กับ กู_ เป็น คู่ ครอง จะ ประ คอง กอด แอบ ไว้ แนบ
วรรคที่ 13
62
1.
2.
หล้า ย้อนท่อนสร้อย น้อย หรือ แก้ม ซ้าย ขวา ก็ น่า จูบ ช่าง สม รูป นี่ กระไร วิ ไล
วรรคที่ 14
67
1.
เหลือ ทั้ง ลม ปาก เป่า ปี่_ ไม่ มี เครือ นาง ผี เสื้อ ตา ดู_ ทั้ง หู ฟัง ย้อนท่อนสร้อย
วรรคที่ 15
72
2.
ยิ่ง ปั่น ปวน รวน เร_ เสน่ห์ รัก สุด จะ หัก วิญ ญาณ์ เหมือน บ้า หลัง อุต
วรรคที่ 16
77
1.
2.
ลุด ผุด ทะลึ่ง ขึ้น ตึง ตัง โดย กำ ลัง โลด โผน โจน กระ โจม ย้อนท่อนสร้อย ชุล

พระอภัยมณี ทำนองที่ 5
3
วรรคที่ 17
วรรคที่ 18
82
มุน หมุน กลม ดัง ลม พัด กอด กระ หวัด อุ้ม องค์ พระ ทรง โฉม กระ โดด ลง น้ำ เสียง ต้ำ
วรรคที่ 19
87
1.
2.
โครม กำ ทุ่ม โถม ถีบ ดำ ไป ถ้ำ ทอง ย้อนท่อนสร้อย ครั้น ถึง แท่น ผา ศิ ลา
วรรคที่ 20
92
ลาด แสน ส วาท เปรม ปรีดิ์ ไม่ มี สอง ค่อย วาง องค์ ลง บน เตียง เคียง ประ คอง ทำ กระ
97
1.
2.
หยิ่ม ยิ้ม ย่อง ด้วย ยิน ดี ย้อนท่อนสร้อย

Voice
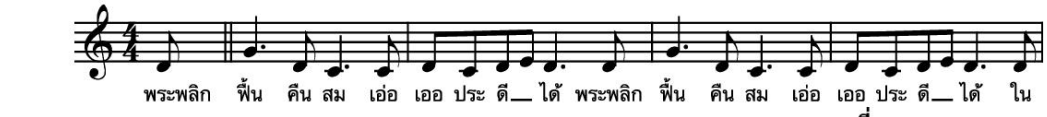
พระอภัยมณี ทำนองที่ 6
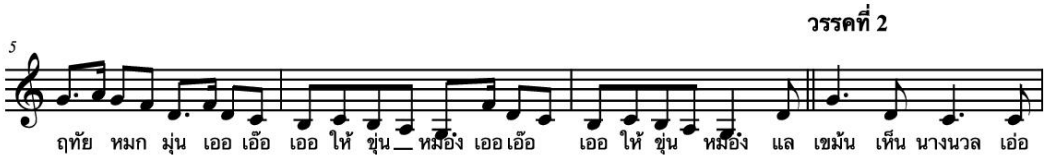

Voice
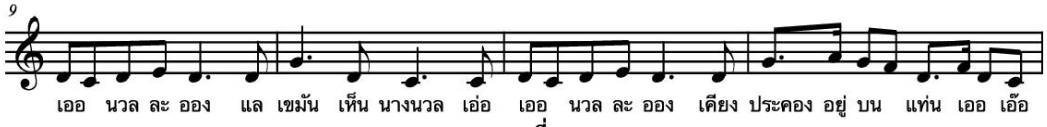
พระอภัยมณี ทำนองที่ 7

วรรคที่ 1
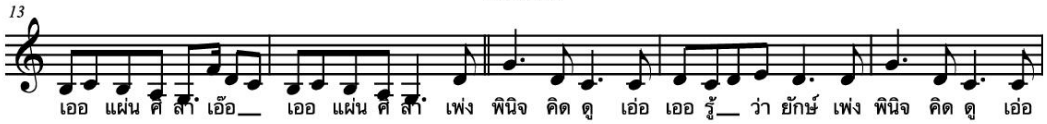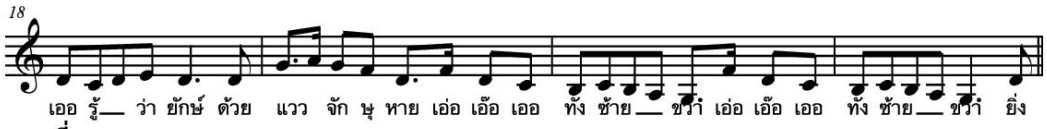

วรรคที่ 2
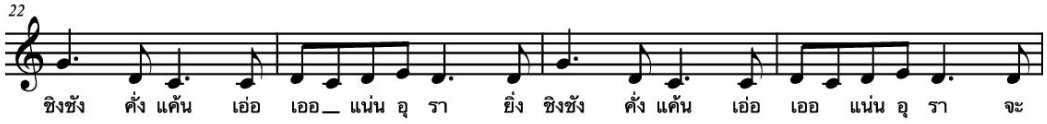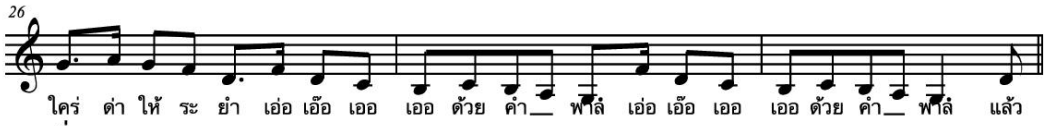

วรรคที่ 3
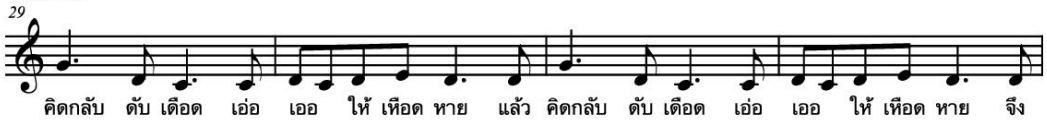

วรรคที่ 4

วรรคที่ 5

©

พระอภัยมณี ทำนองที่ 7

วรรคที่ 6

33

อุบาย วิง___ วอน เอ่อ เอ๊อ เออ ด้วย อ่อน หว่าน เอ่อ เอ๊อ เออ ด้วย อ่อน หว่าน นี่ แน่นาง อสุ รี เอ่อ

37

เออ ขิ นี___ มาร นี่ แน่นาง อสุ รี เอ่อ เออ ขิ นี___ มาร ไม่ ต้องการ ที่ จะ แกล้ง เอ่อ เอ๊อ

วรรคที่ 7

41

___ มา แปลง กายิ เอ่อ เอ๊อ___ มา แปลง กายิ จะ ขอ ถาม ตรง เอ่อ เออ จง ประ จักษ์ จะ

45

ขอ ถาม ตรง เอ่อ เออ จง ประ จักษ์ เจ้า เป็นยักษ์ อยู่ ใน วน เอ่อ เอ๊อ เออ ชล_ สาย เอ่อ เอ๊อ

วรรคที่ 8

49

เออ ชล___ สายิ อัน ตัวเรา เป็น มนุษย์ เอ่อ เออ บุ รุษ ชาย อัน ตัวเรา เป็น มนุษย์ เอ่อ เออ บุ รุษ ชาย เจ้า

วรรคที่ 9

54

คิดร้าย ลัก___ พา เอ่อ เอ๊อ เออ เอา มา ไย่ เอ่อ เอ๊อ เออ เอา มา ไย่ เข้า อิงแอบ แนบ ข้าง เอ่อ

58

เออ อยู่ อย่าง นี้ เข้า อิงแอบ แนบ ข้าง เอ่อ เออ อยู่ อย่าง นี้ หรือ ว่ามี ข้อ ประ สงค์ เอ่อ เอ๊อ

วรรคที่ 10 และท่อนสร้อย

62

เออ ที่___ ตรง ไหน่ เอ่อ เอ๊อ เออ ที่___ ตรง ไหน่ มนุษย์ ยักษ์ รัก กัน เอ่อ
น นอย หนอย นอย หนอย

65

เออ ด้วย___ อัน ใด มนุษย์ ยักษ์ รัก กัน เอ่อ เออ_ ด้วย อัน ใด ผิด
นอย___ นอย นอย นอย หนอย นอย หนอย นอย หนอย นอย_ นอย นอย นอย นอย
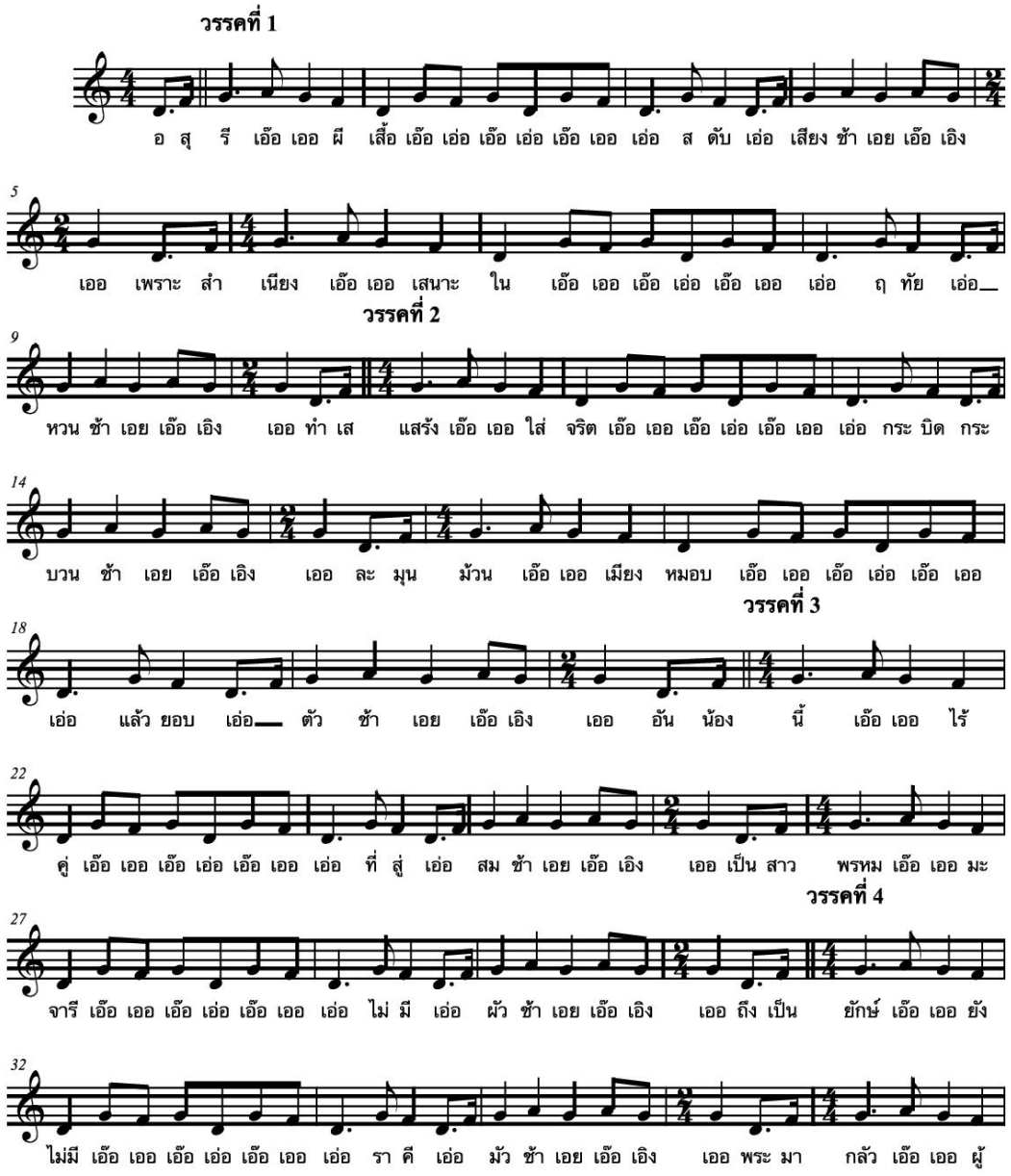
68

1. 2.

วิสัย ที่_ จะ อยู่ เอ่อ___ เอ๊อ เออ เป็น คู่ ควร เอ่อ เอ๊อ เออ เป็น คู่ ควร หน่อย
นอย_ นอย_ หนอย หนอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย นอย

Voice
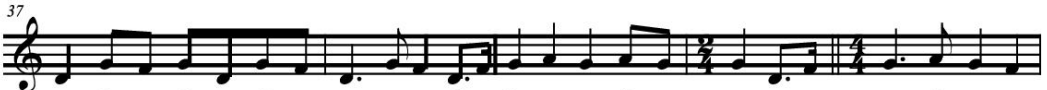
พระอภัยมณี ทำนองที่ 8
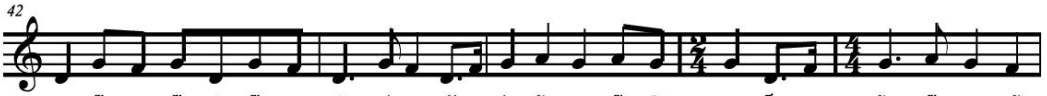

©

2 พระอภัยมณี ทำนองที่ 8

วรรคที่ 5
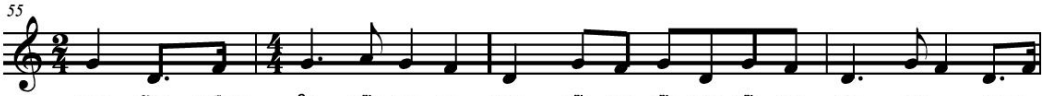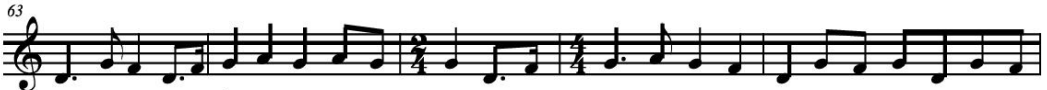

วรรคที่ 6
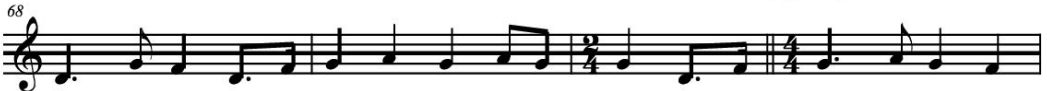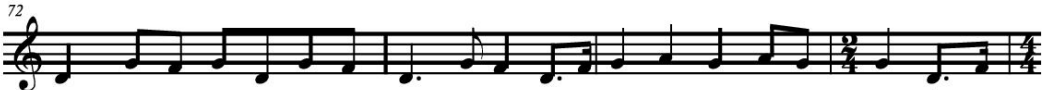

วรรคที่ 7
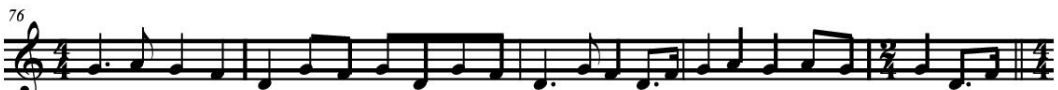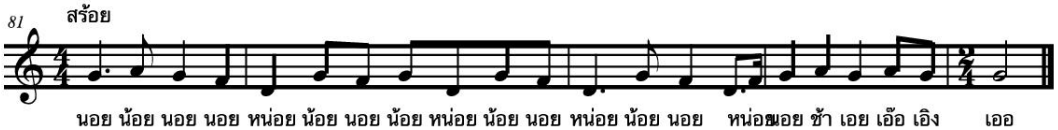

วรรคที่ 8
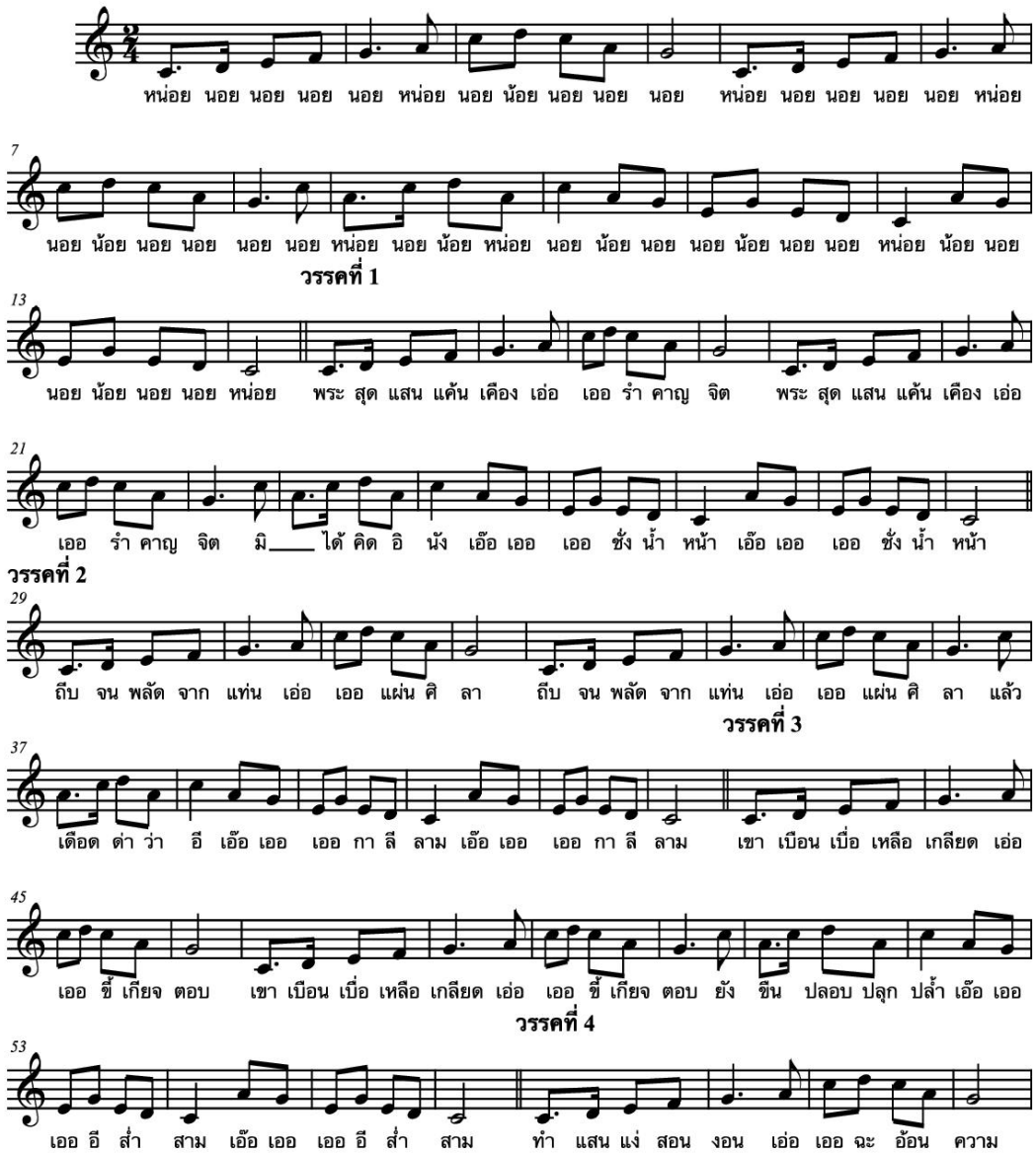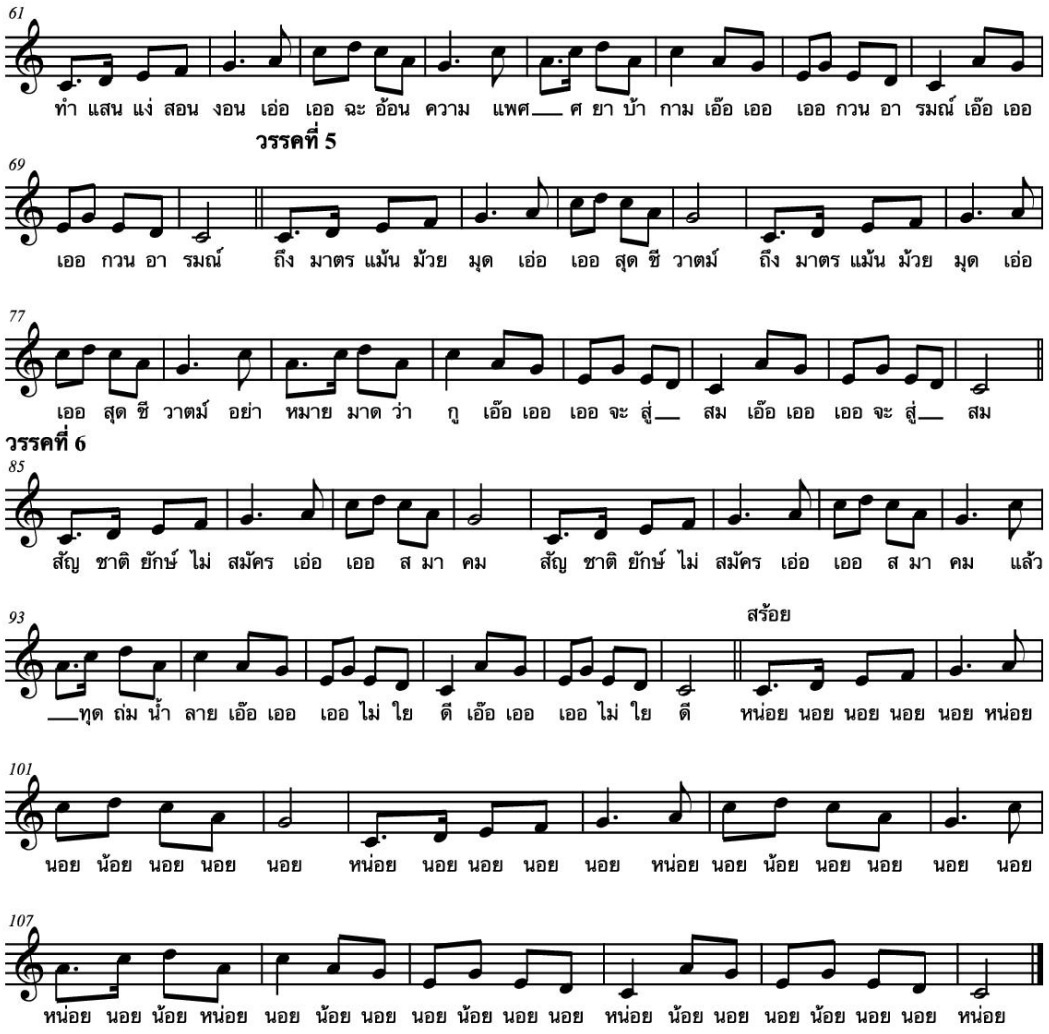

Voice

พระอภัยมณี ทำนองที่ 9
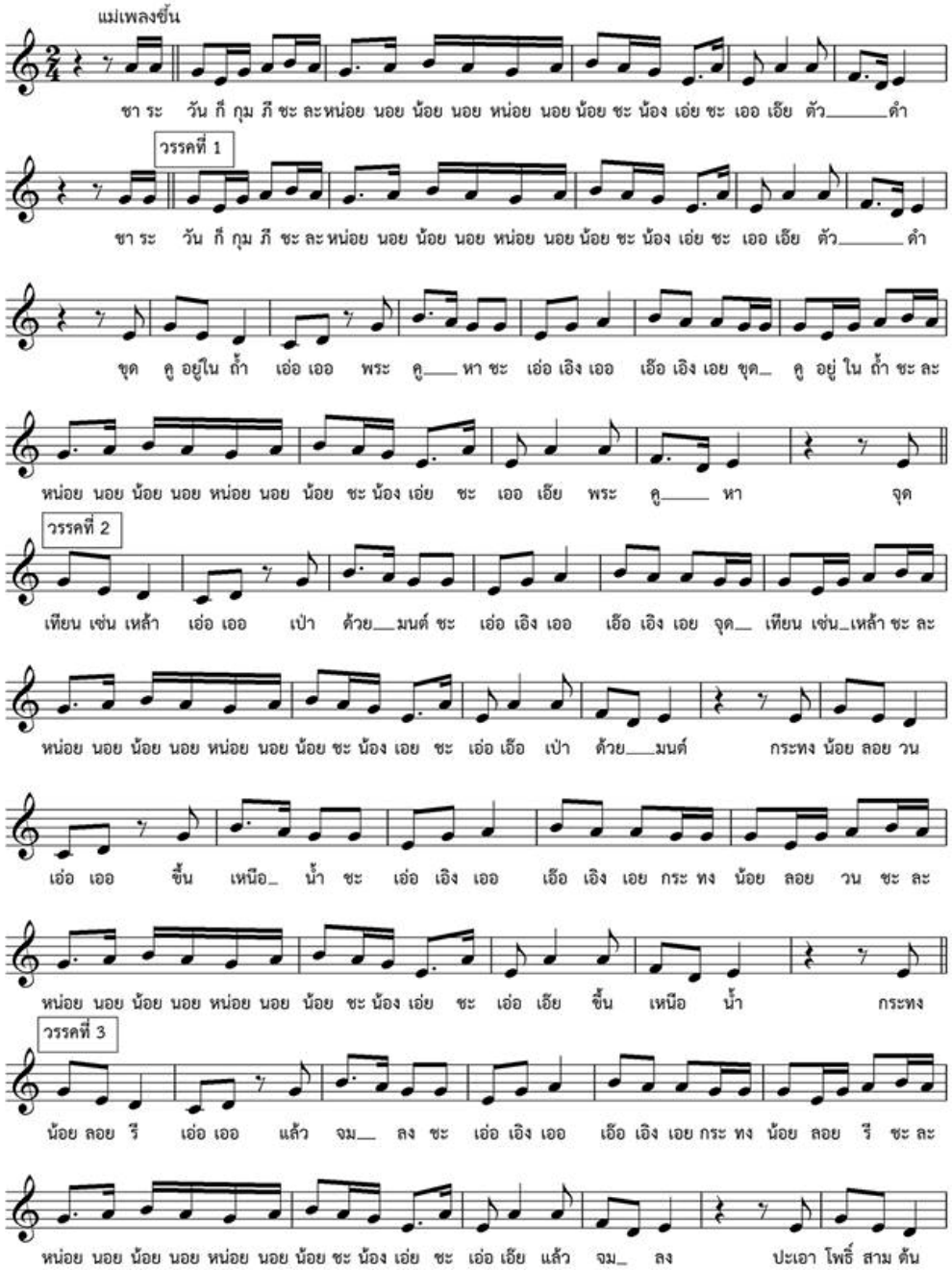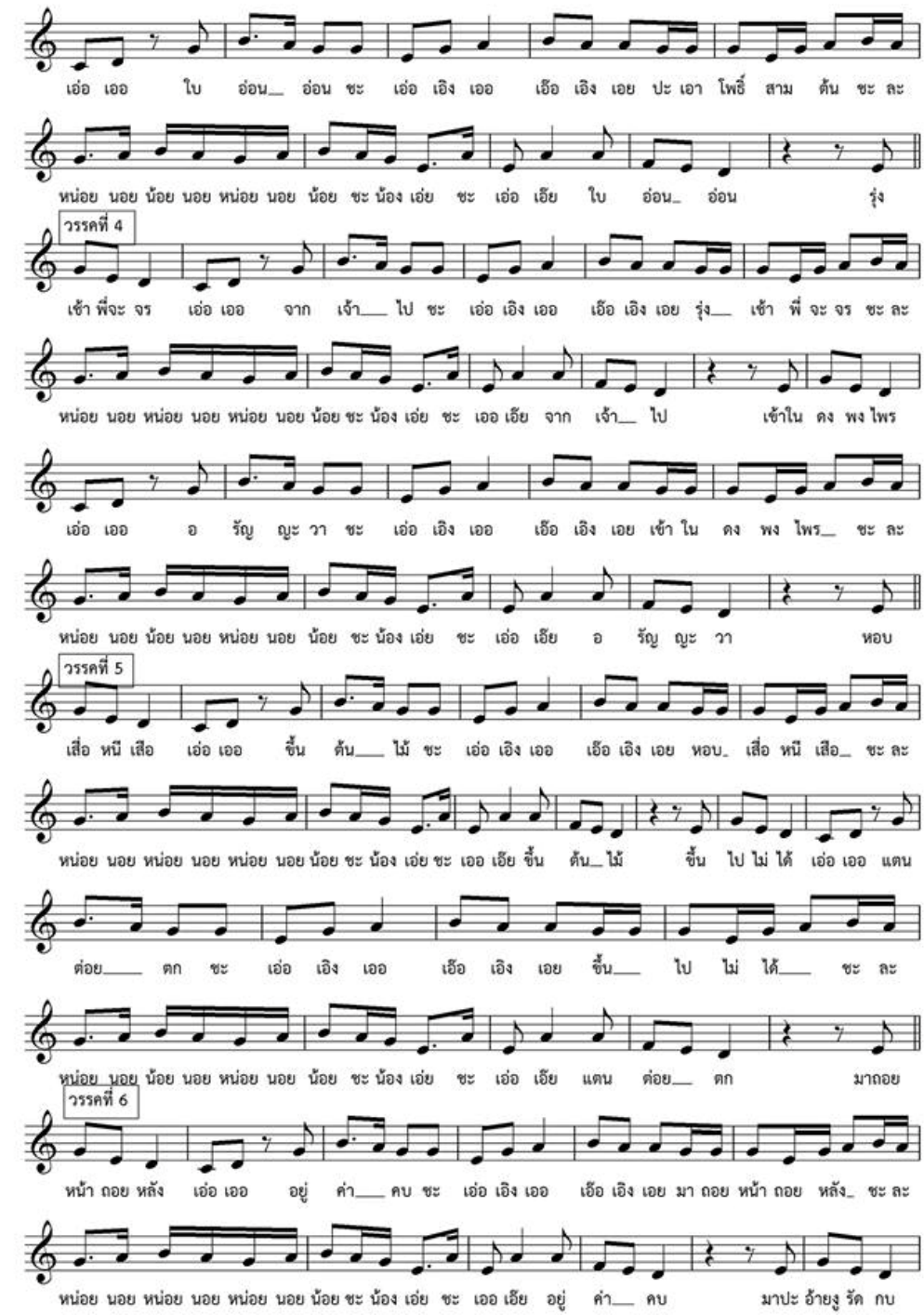

©

พระอภัยมณี ทำนองที่ 9
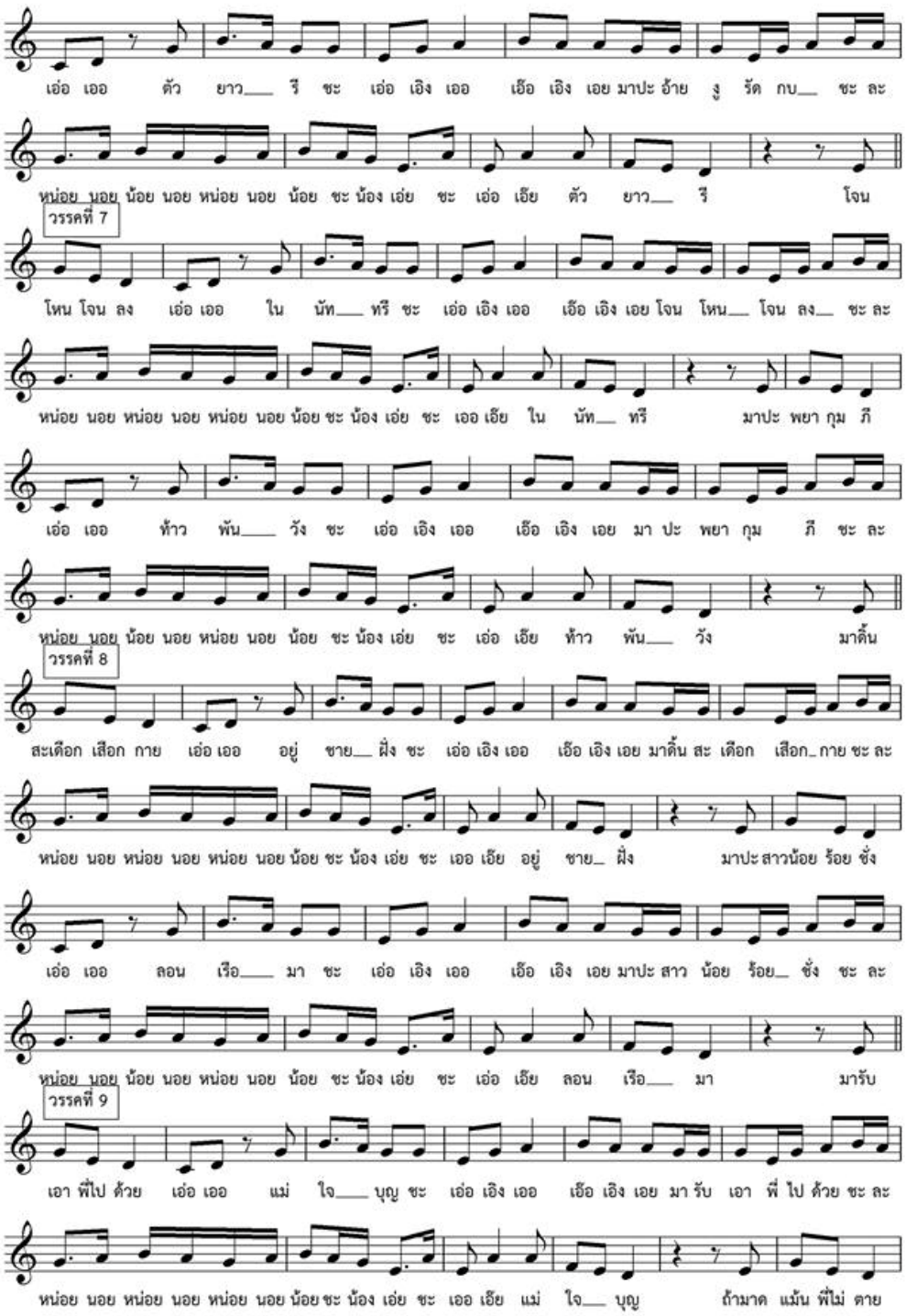

ชาระวัน
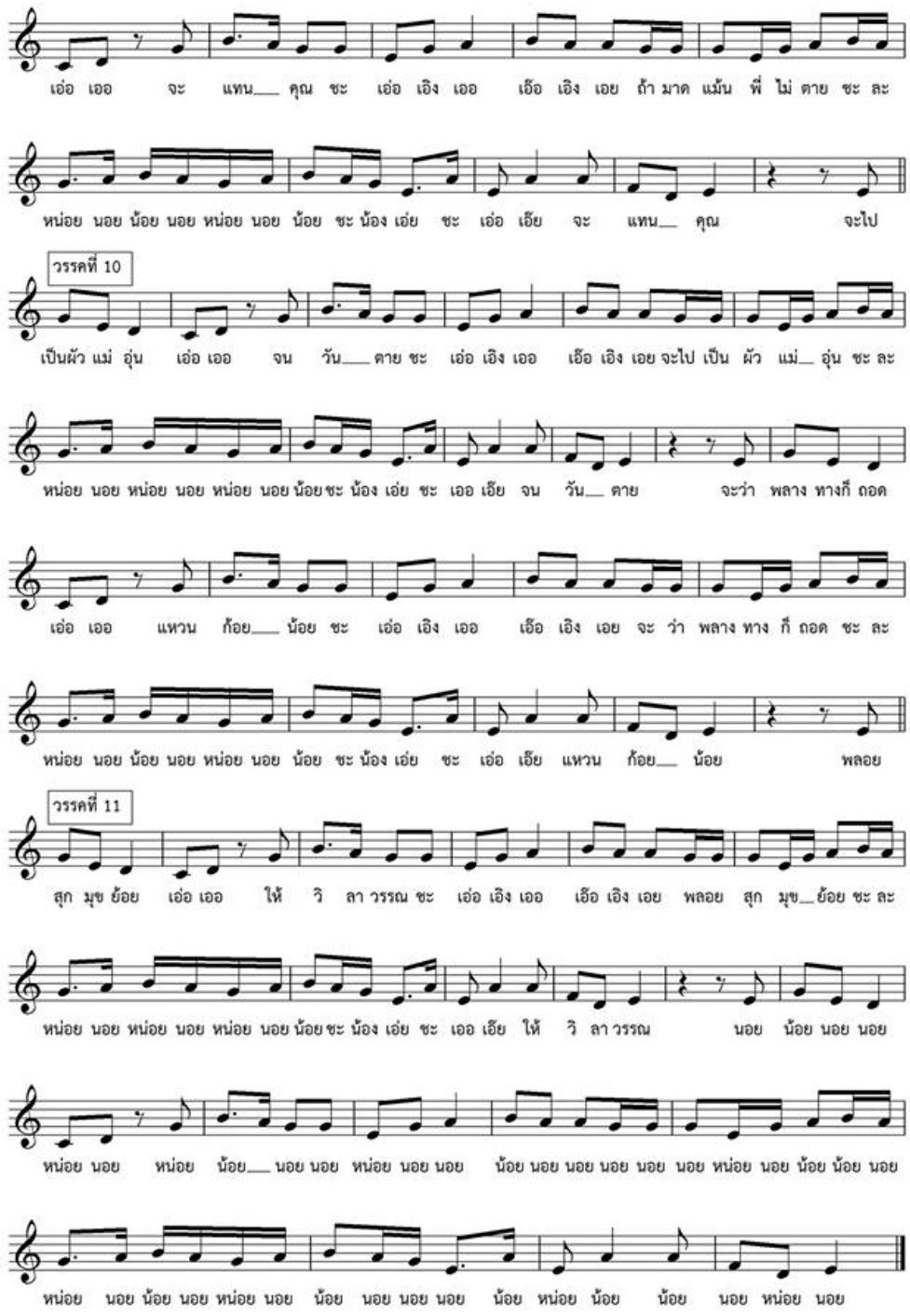

แม่เพลงขึ้น
ชา ระ วัน ก็ กุม ภี ชะ ละหน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย ตัว_____ดำ
วรรคที่ 1
ชา ระ วัน ก็ กุม ภี ชะ ละ หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย ตัว_____ดำ
ขุด คู อยู่ใน ถ้ำ เอ่อ เออ พระ คู____หา ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย ขุด_ คู อยู่ ใน ถ้ำ ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย พระ คู_____ หา จุด
วรรคที่ 2
เทียน เช่น เหล้า เอ่อ เออ เป่า ด้วย__มนต์ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย จุด__ เทียน เช่น_เหล้า ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอย ชะ เอ่อ เอ๊อ เป่า ด้วย__มนต์ กระทง น้อย ลอย วน
เอ่อ เออ ขึ้น เหนือ_ น้ำ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย กระ ทง น้อย ลอย วน ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย ขึ้น เหนือ น้ำ กระทง
วรรคที่ 3
น้อย ลอย รี เอ่อ เออ แล้ว จม__ ลง ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย กระ ทง น้อย ลอย รี ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย แล้ว จม_ ลง ปะเอา โพธิ์ สาม ต้น

2

เอ่อ เออ ใบ อ่อน_ อ่อน ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย ปะ เอา โพธิ์ สาม ต้น ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย ใบ อ่อน_ อ่อน รุ่ง
วรรคที่ 4
เช้า พี่จะ จร เอ่อ เออ จาก เจ้า___ ไป ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย รุ่ง___ เช้า พี่ จะ จร ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย จาก เจ้า__ ไป เช้าใน ดง พง ไพร
เอ่อ เออ อ รัญ ญะ วา ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย เช้า ใน ดง พง ไพร__ ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย อ รัญ ญะ วา หอบ
วรรคที่ 5
เสื่อ หนี เสือ เอ่อ เออ ขึ้น ต้น___ ไม้ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย หอบ_ เสื่อ หนี เสือ_ ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย ขึ้น ต้น_ ไม้ ขึ้น ไป ไม่ ได้ เอ่อ เออ แตน
ต่อย___ ตก ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย ขึ้น___ ไป ไม่ ได้___ ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย แตน ต่อย___ ตก มาถอย
วรรคที่ 6
หน้า ถอย หลัง เอ่อ เออ อยู่ ค่า___ คบ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย มา ถอย หน้า ถอย หลัง_ ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย อยู่ ค่า___ คบ มาปะ อ้ายงู รัด กบ
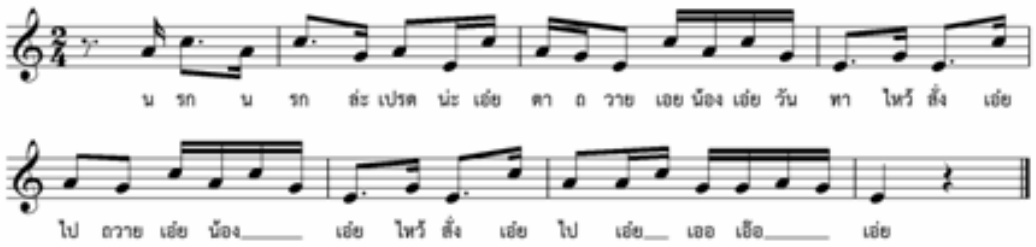

เอ่อ เออ ตัว ยาว___ รี ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย มาปะ อ้าย งู รัด กบ___ ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย ตัว ยาว___ รี โจน
วรรคที่ 7
โหน โจน ลง เอ่อ เออ ใน นัท___ ทรี ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย โจน โหน___ โจน ลง___ ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย ใน นัท___ ทรี มาปะ พยา กุม ภี
เอ่อ เออ ท้าว พัน___ วัง ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย มา ปะ พยา กุม ภี ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย ท้าว พัน___ วัง มาคิ้น
วรรคที่ 8
สะเดือก เสือก กาย เอ่อ เออ อยู่ ชาย___ ฝั่ง ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย มาคิ้น สะ เดือก เสือก_กาย ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย อยู่ ชาย_ ฝั่ง มาปะ สาวน้อย ร้อย ชั่ง
เอ่อ เออ ลอน เรือ___ มา ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย มาปะ สาว น้อย ร้อย_ ชั่ง ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย ลอน เรือ___ มา มารับ
วรรคที่ 9
เอา พี่ไป ด้วย เอ่อ เออ แม่ ใจ___ บุญ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย มา รับ เอา พี่ ไป ด้วย ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย แม่ ใจ___ บุญ ถ้ามาด แม้น พี่ไม่ ตาย

4
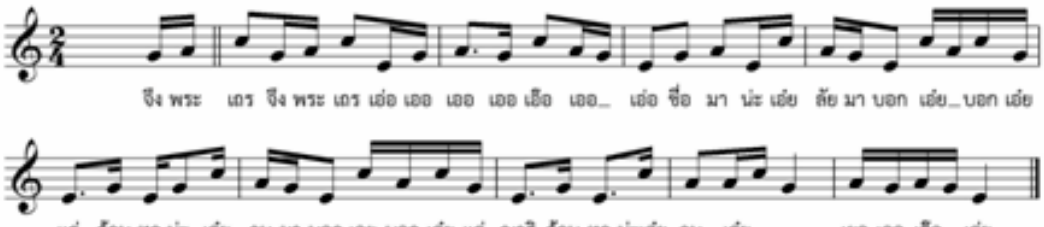

เอ่อ เออ จะ แทน___ คุณ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย ถ้า มาด แม้น พี่ ไม่ ตาย ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย จะ แทน___ คุณ จะไป
วรรคที่ 10
เป็นผัว แม่ อุ่น เอ่อ เออ จน วัน___ตาย ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย จะไป เป็น ผัว แม่___ อุ่น ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย จน วัน___ ตาย จะว่า พลาง ทางก็ ถอด
เอ่อ เออ แหวน ก้อย___ น้อย ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย จะ ว่า พลาง ทาง ก็ ถอด ชะ ละ
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เอ่อ เอ๊ย แหวน ก้อย___ น้อย พลอย
วรรคที่ 11
สุก มุข ย้อย เอ่อ เออ ให้ วิ ลา วรรณ ชะ เอ่อ เอิง เออ เอ๊อ เอิง เอย พลอย สุก มุข___ย้อย ชะ ละ
หน่อย นอย หน่อย นอย หน่อย นอย น้อย ชะ น้อง เอ่ย ชะ เออ เอ๊ย ให้ วิ ลา วรรณ นอย น้อย นอย นอย
หน่อย นอย หน่อย น้อย___ นอย นอย หน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย นอย นอย นอย หน่อย นอย น้อย น้อย นอย
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย นอย นอย นอย น้อย หน่อย น้อย น้อย นอย หน่อย นอย

บทสวดพระมาลัย
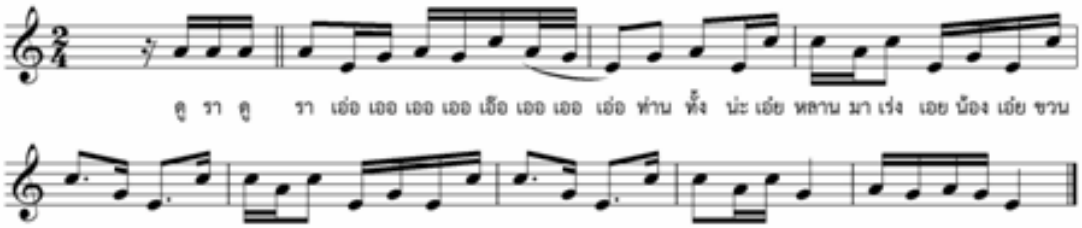
วรรคที่ 1 นรกแลเปรตา ถวายวันหาสั่งไป
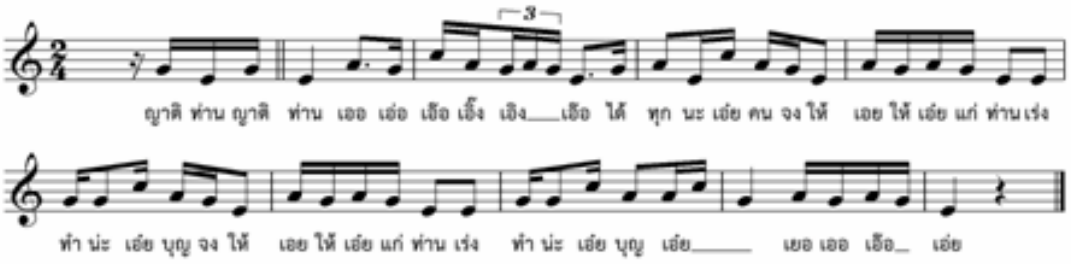

วรรคที่ 2 จึงพระเถรมาลัย บอกญาติถ้วนทุกคน
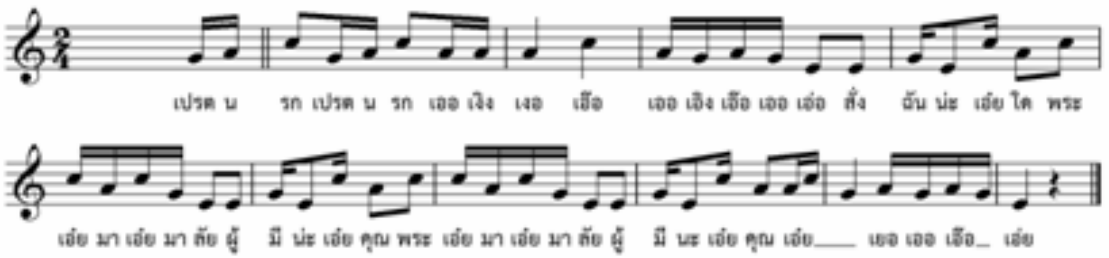

วรรคที่ 3 ดูราท่านทั้งหลาย เร่งขวนขวายสร้างกุศล
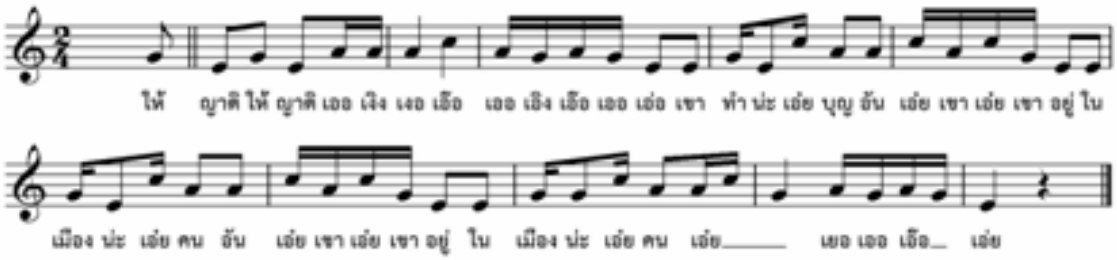

วรรคที่ 4 ญาติท่านได้ทุกคน จงให้ทานเร่งทำบุญ
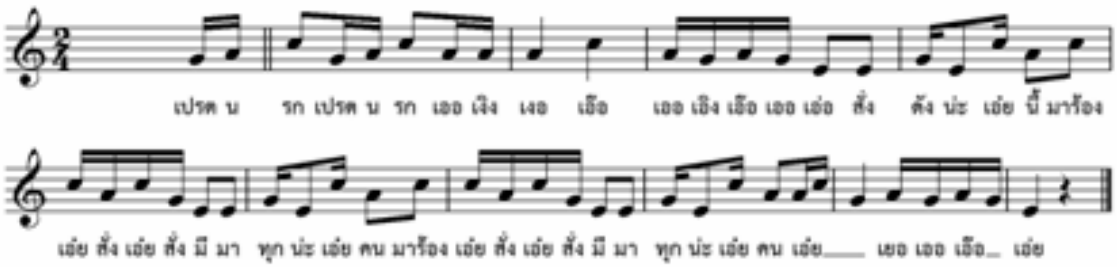

วรรคที่ 5 เปรตนรกสิ่งอันใด พระมาลัยผู้มีคุณ
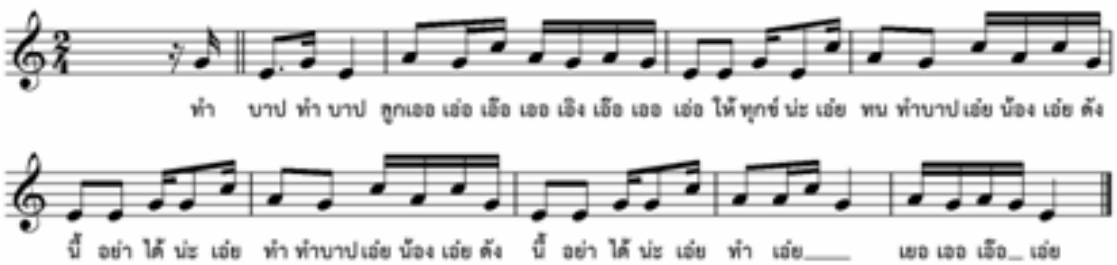

วรรคที่ 6 ให้ญาติเขาทำบุญ อันเขาอยู่ในเมืองคน
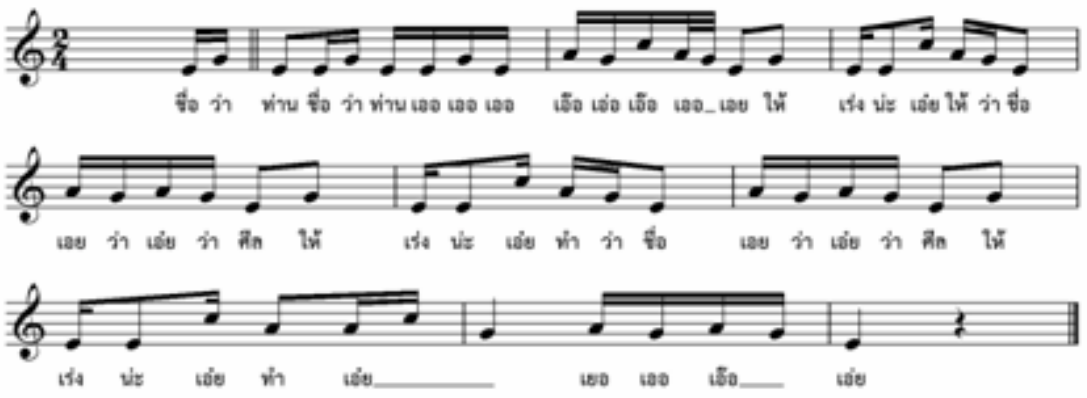

วรรคที่ 7 เปรตนรก สิ่งดั่งนี้ มาร้องสิ่งมีทุกคน
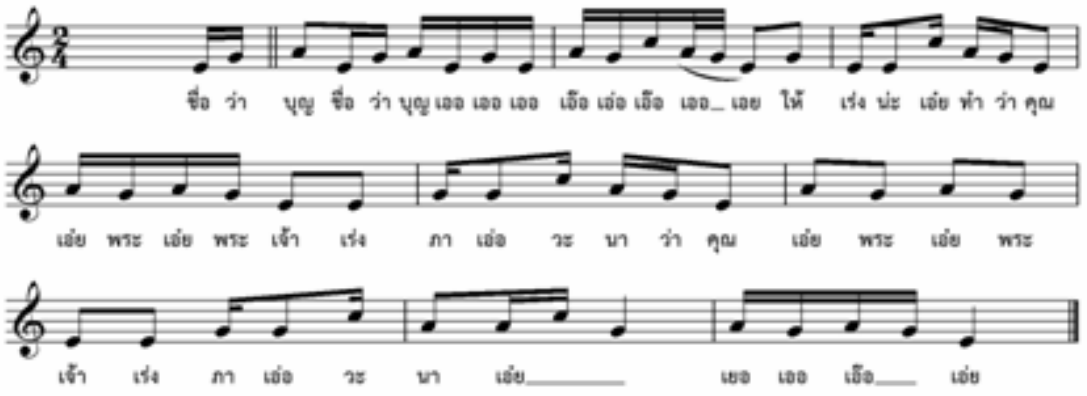

วรรคที่ 8 ทำบาปให้ทุกข์ทน ทำบาปนี้อย่าได้ทำ
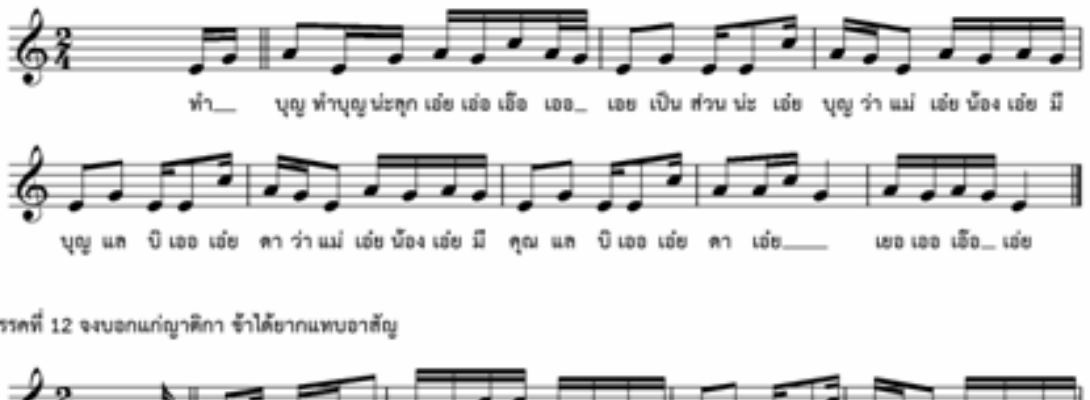

วรรคที่ 9 ชื่อว่าท่านให้เร่งให้ ชื่อว่าศีลให้เร่งทำ
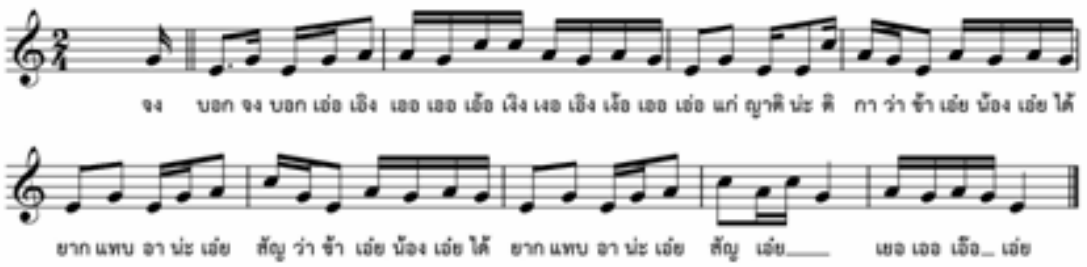

วรรคที่ 10 ชื่อว่าบุญเร่งกระทำ คุณพระเจ้าเร่งภาวนา
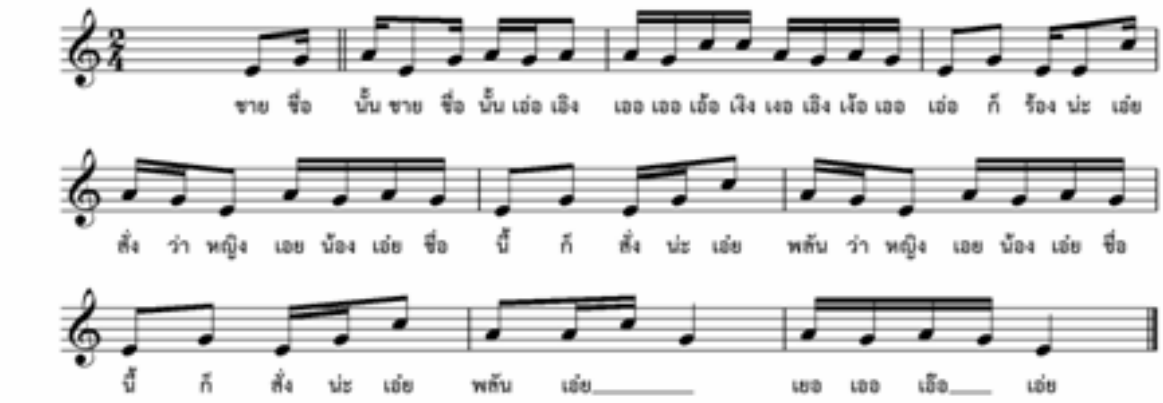

วรรคที่ 11 ทำบุญเป็นส่วนบุญ แม่มีคุณแลบิดา
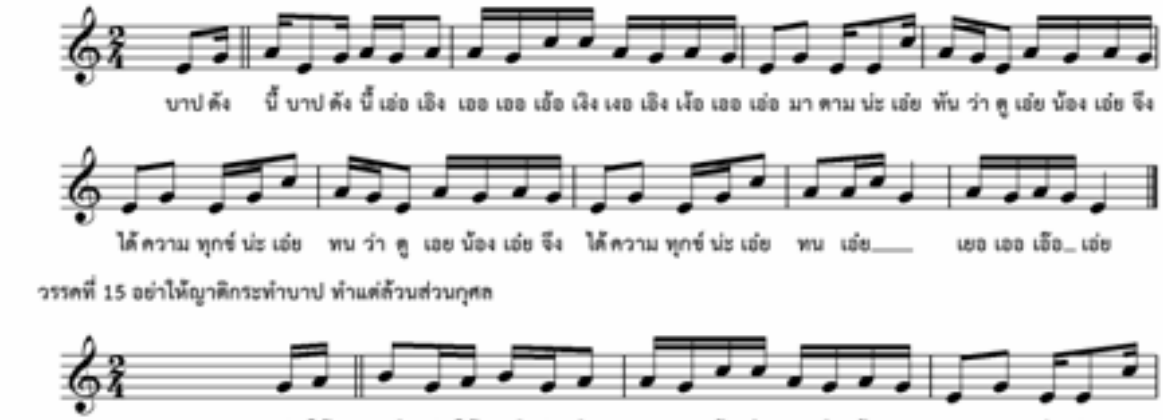

วรรคที่ 12 จงบอกแก่ญาติกา ข้าได้ยากแทบอาสัญ
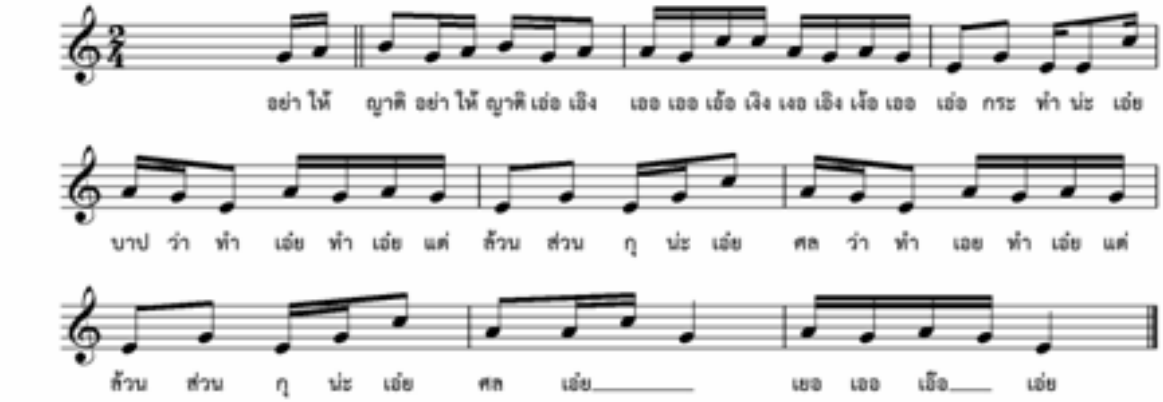

วรรคที่ 13 ชายชื่อนั้นร้องสั่ง หญิงชื่อก็สั่งพลัน
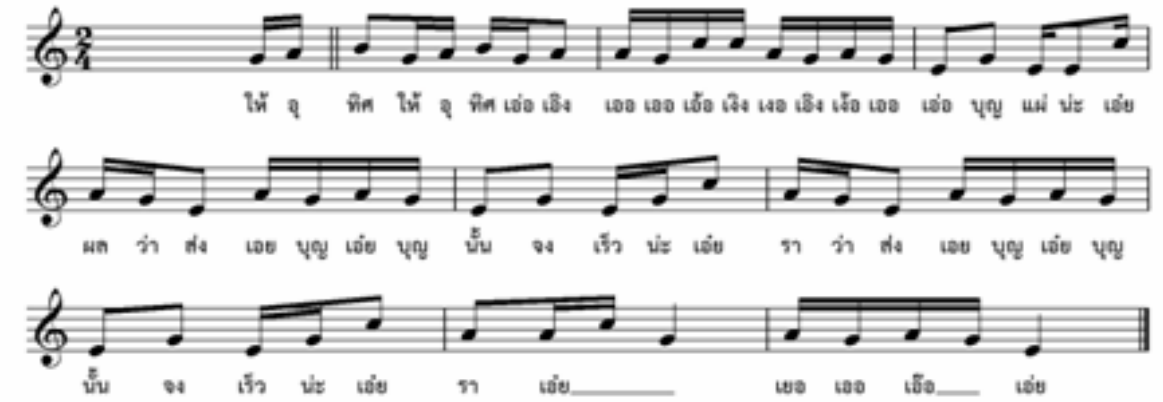

วรรคที่ 14 บาปดังนี้มาตามทัน คู่จึงได้ความทุกข์ทน
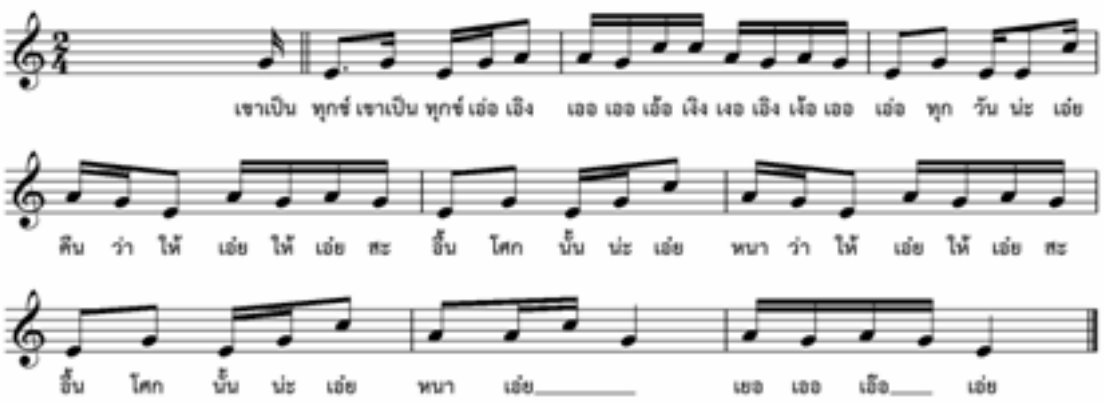

วรรคที่ 15 อย่าให้ญาติกระทำบาป ทำแต่ล้วนส่วนกุศล
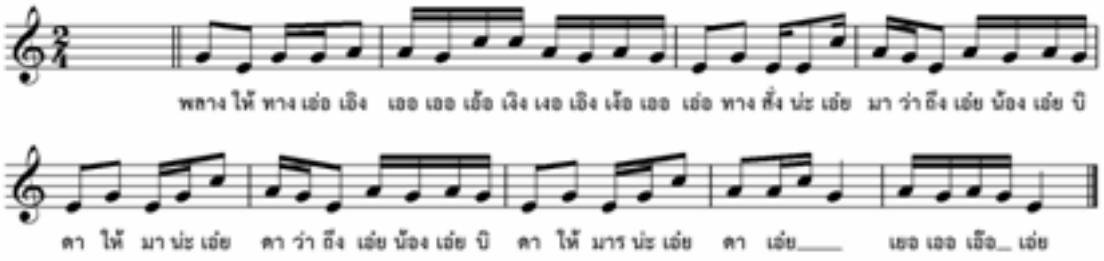

วรรคที่ 16 ให้อุทิศบุญแผ่ผล ส่งบุญนั้นเร็ววรา
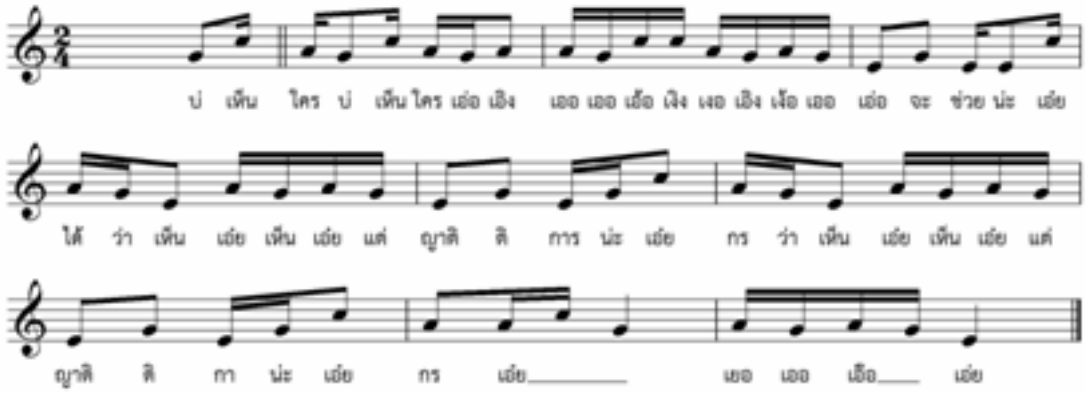

วรรคที่ 17 เขาเป็นทุกข์ทุกวันคืน ให้สะอื้นโศกหนา
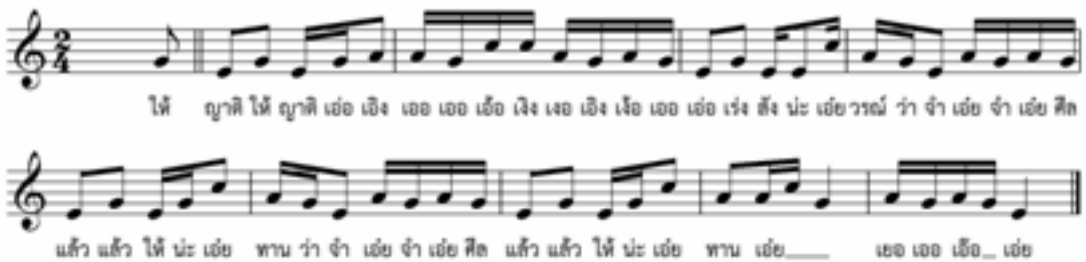

วรรคที่ 18 พลางให้ทางสั่งพลัน ถึงบิดาแลมารดร
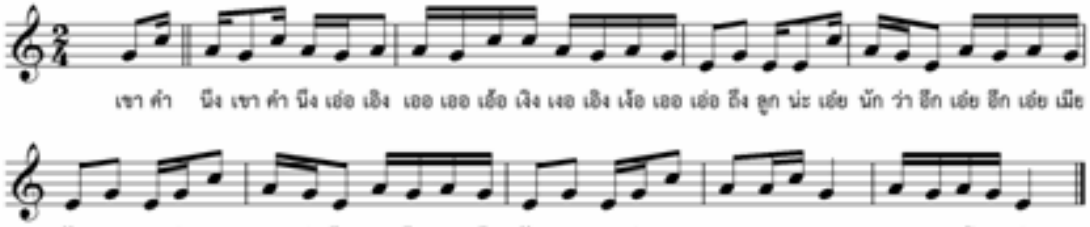

วรรคที่ 19 บ่เห็นใครจะช่วยได้ เห็นญาติกากร
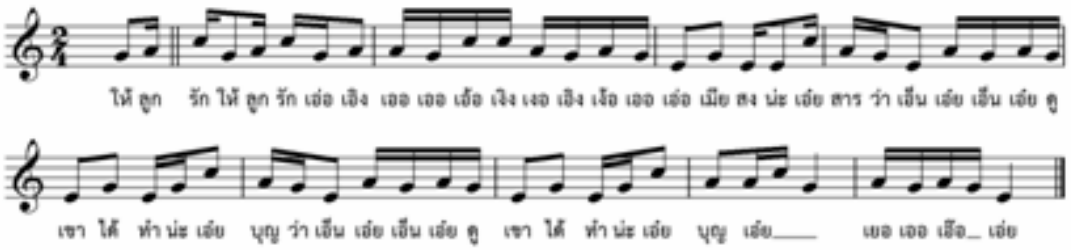

วรรคที่ 20 ให้ญาติเร่งสังวรณ์ จำศีลแล้วให้ทาน
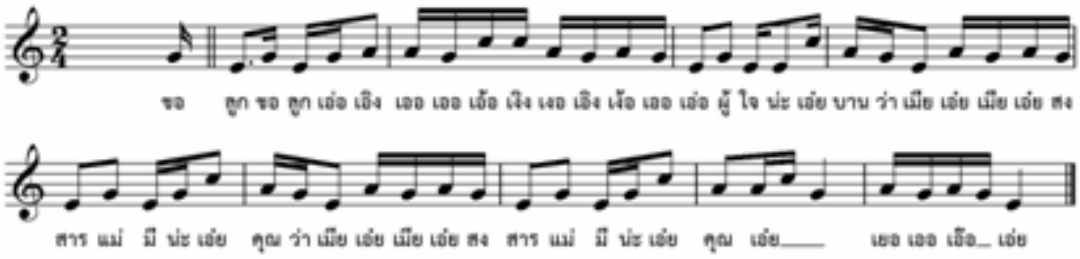

วรรคที่ 21 เขาคำนึงถึงลูกนัก อีกเมียรักนางนงคราน
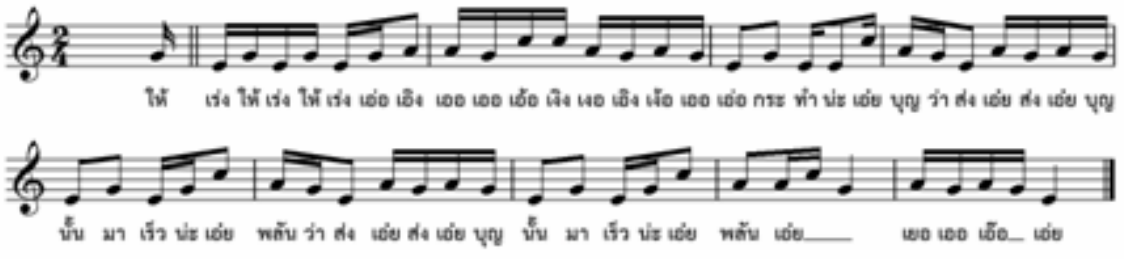

วรรคที่ 22 ให้ลูกรักเมียสงสาร เอ็นดูเราเร่งทำบุญ
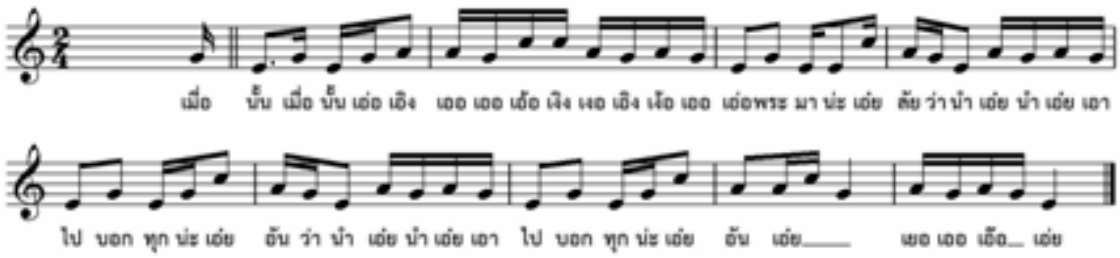

วรรคที่ 23 ขอลูกผู้ใจบาน เมียสงสารแม่มีคุณ
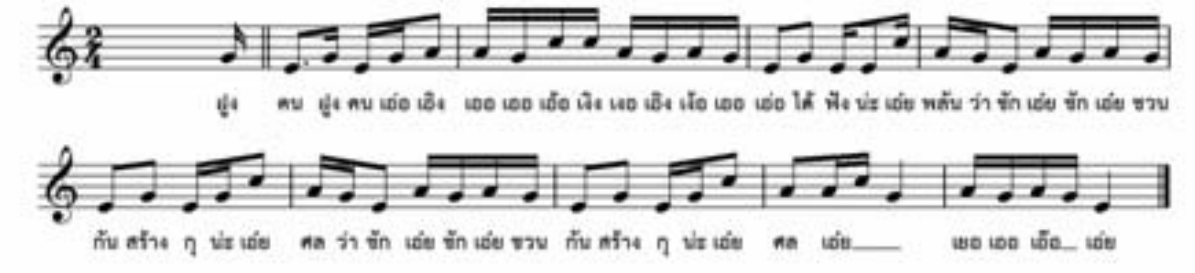

วรรคที่ 24 ให้เร่งกระทำบุญ ส่งบุญนั้นมาเร็วพลัน
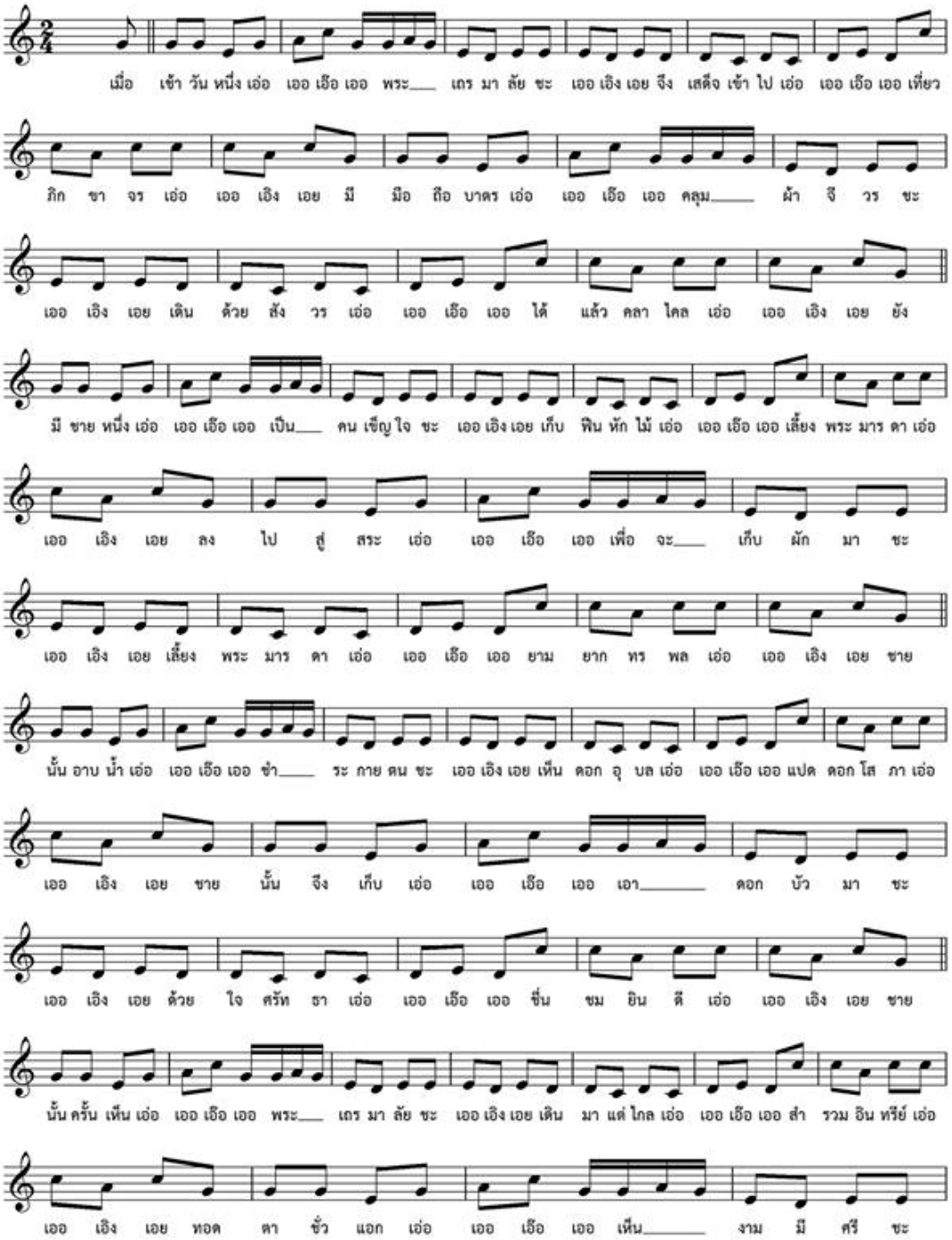

วรรคที่ 25 เมื่อนั้นพระมาลัย นำเอาไปบอกทุกอัน
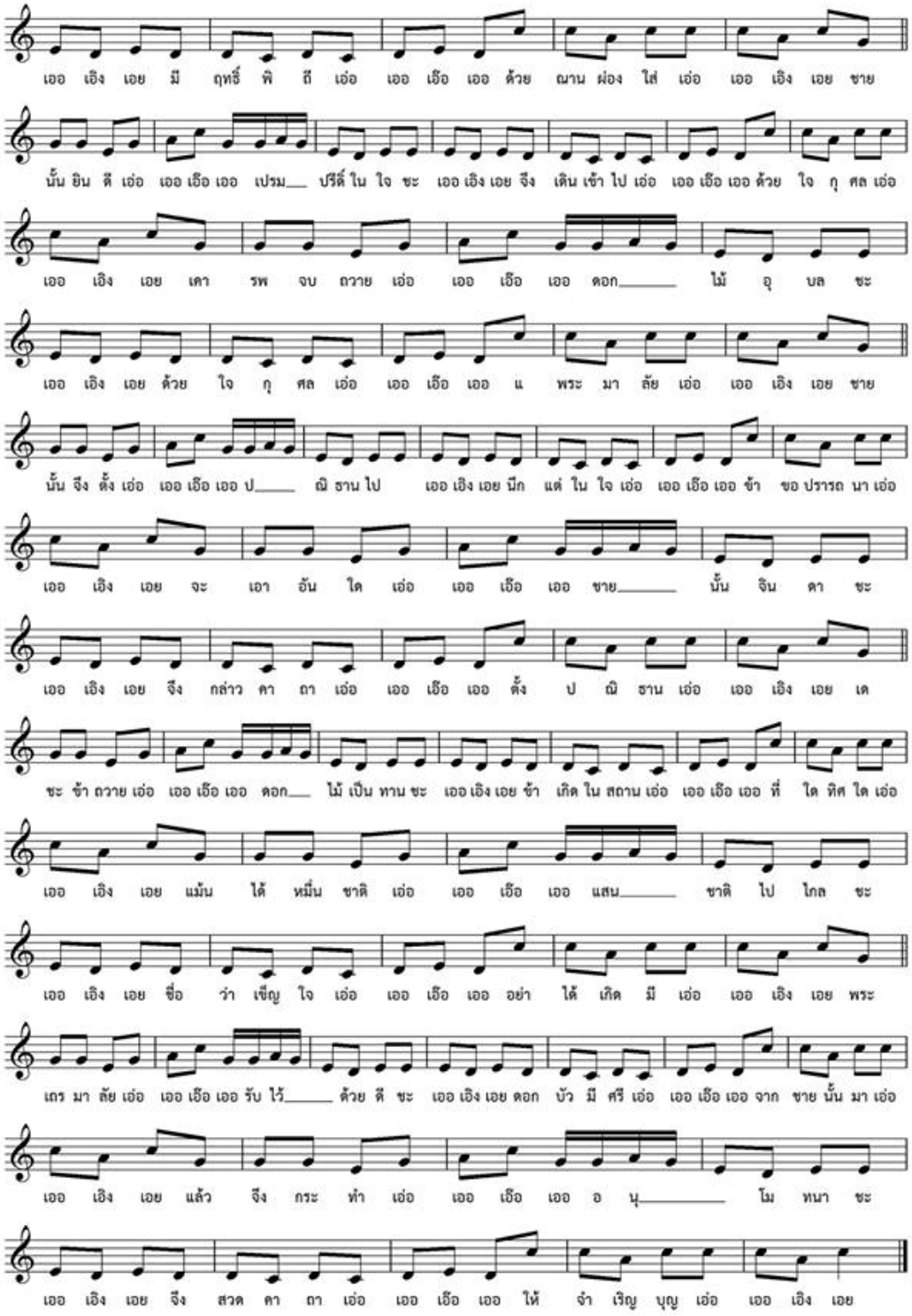

วรรคที่ 26 ผู่งคนได้ฟังพลัน ชักชวนกันสร้างกุศล
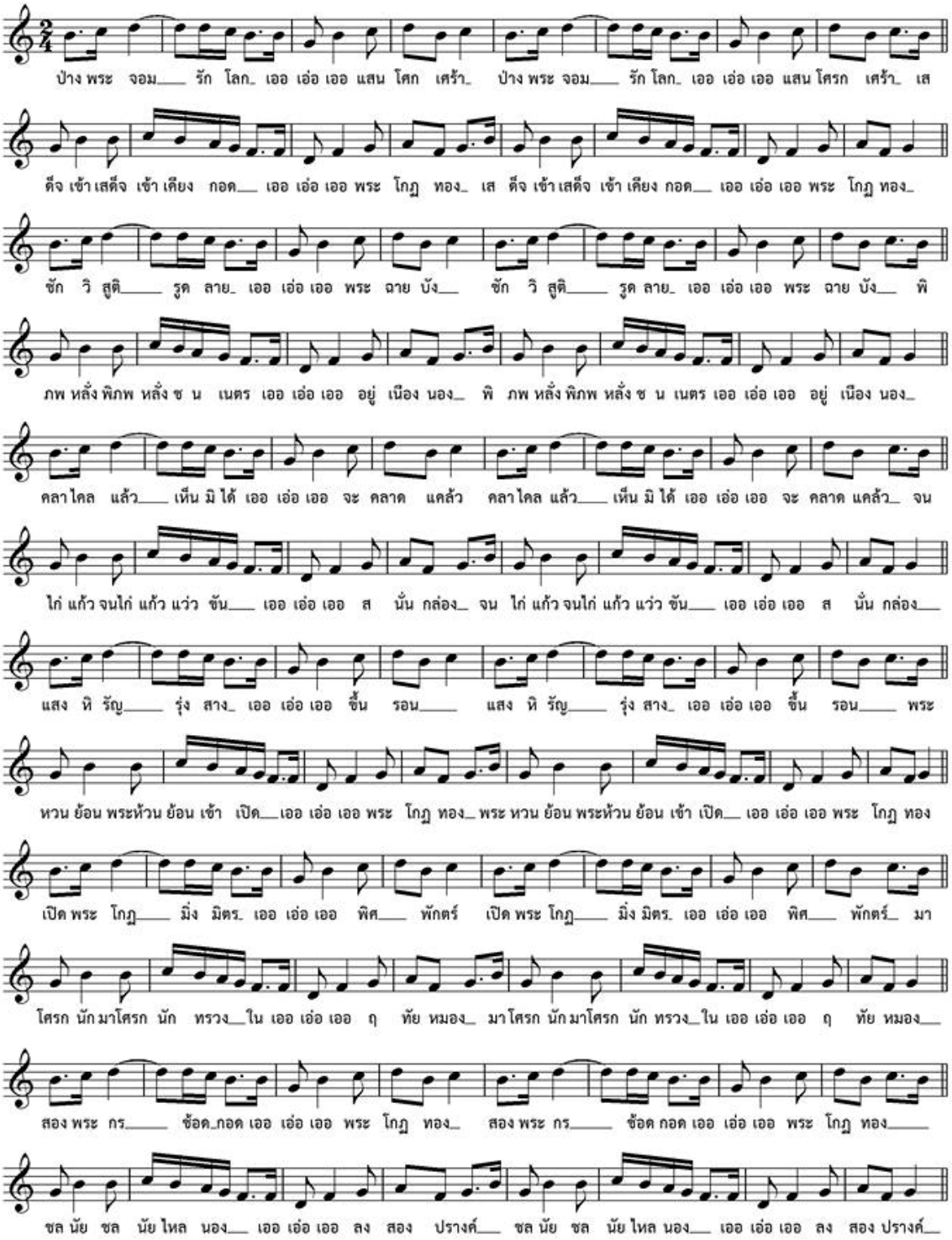

บทสวดพระมาลัย
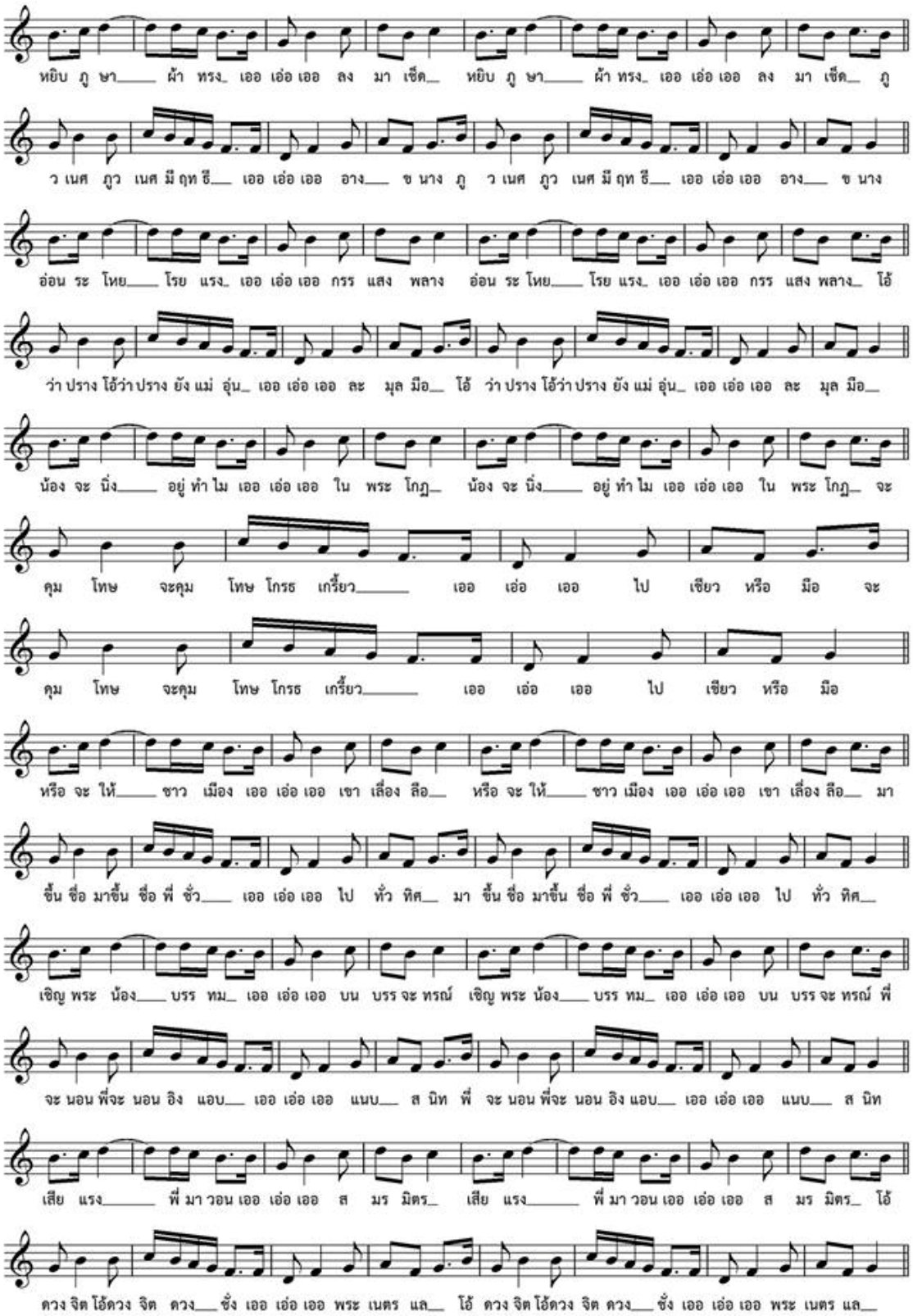

2

เออ เฮิง เอย มี ฤทธิ์ พิ ถี เอ่อ เออ เอือ เออ ด้วย ฌาน ผ่อง ใส่ เอ่อ เออ เฮิง เอย ชาย
นั้น ยิน ดี เอ่อ เออ เอือ เออ เปรม ปรีดิ์ ใน ใจ ชะ เออ เฮิง เอย จึง เดิน เข้า ไป เอ่อ เออ เอือ เออ ด้วย ใจ กุ ศล เอ่อ
เออ เฮิง เอย เตา รพ จบ ถวาย เอ่อ เออ เอือ เออ ดอก ไม้ อุ บล ชะ
เออ เฮิง เอย ด้วย ใจ กุ ศล เอ่อ เออ เอือ เออ แ พระ มา ลัย เอ่อ เออ เฮิง เอย ชาย
นั้น จึง ตั้ง เอ่อ เออ เอือ เออ ป ณิ ธาน ไป เออ เฮิง เอย นึก แต่ ใน ใจ เอ่อ เออ เอือ เออ ข้า ขอ ปรารถ นา เอ่อ
เออ เฮิง เอย จะ เอา อัน ใด เอ่อ เออ เอือ เออ ชาย นั้น จิน ดา ชะ
เออ เฮิง เอย จึง กล่าว คา ถา เอ่อ เออ เอือ เออ ตั้ง ป ณิ ธาน เอ่อ เออ เฮิง เอย เด
ชะ ข้า ถวาย เอ่อ เออ เอือ เออ ดอก ไม้ เป็น ทาน ชะ เออ เฮิง เอย ข้า เกิด ใน สถาน เอ่อ เออ เอือ เออ ที่ ใด ทิศ ใด เอ่อ
เออ เฮิง เอย แม้น ได้ หมื่น ชาติ เอ่อ เออ เอือ เออ แสน ชาติ ไป ไกล ชะ
เออ เฮิง เอย ชื่อ ว่า เข็ญ ใจ เอ่อ เออ เอือ เออ อย่า ได้ เกิด มี เอ่อ เออ เฮิง เอย พระ
เถร มา ลัย เอ่อ เออ เอือ เออ รับ ไว้ ด้วย ดี ชะ เออ เฮิง เอย ดอก บัว มี ศรี เอ่อ เออ เอือ เออ จาก ชาย นั้น มา เอ่อ
เออ เฮิง เอย แล้ว จึง กระ ทำ เอ่อ เออ เอือ เออ อ นุ โม ทนา ชะ
เออ เฮิง เอย จึง สวด คา ถา เอ่อ เออ เอือ เออ ให้ จำ เริญ บุญ เอ่อ เออ เฮิง เอย
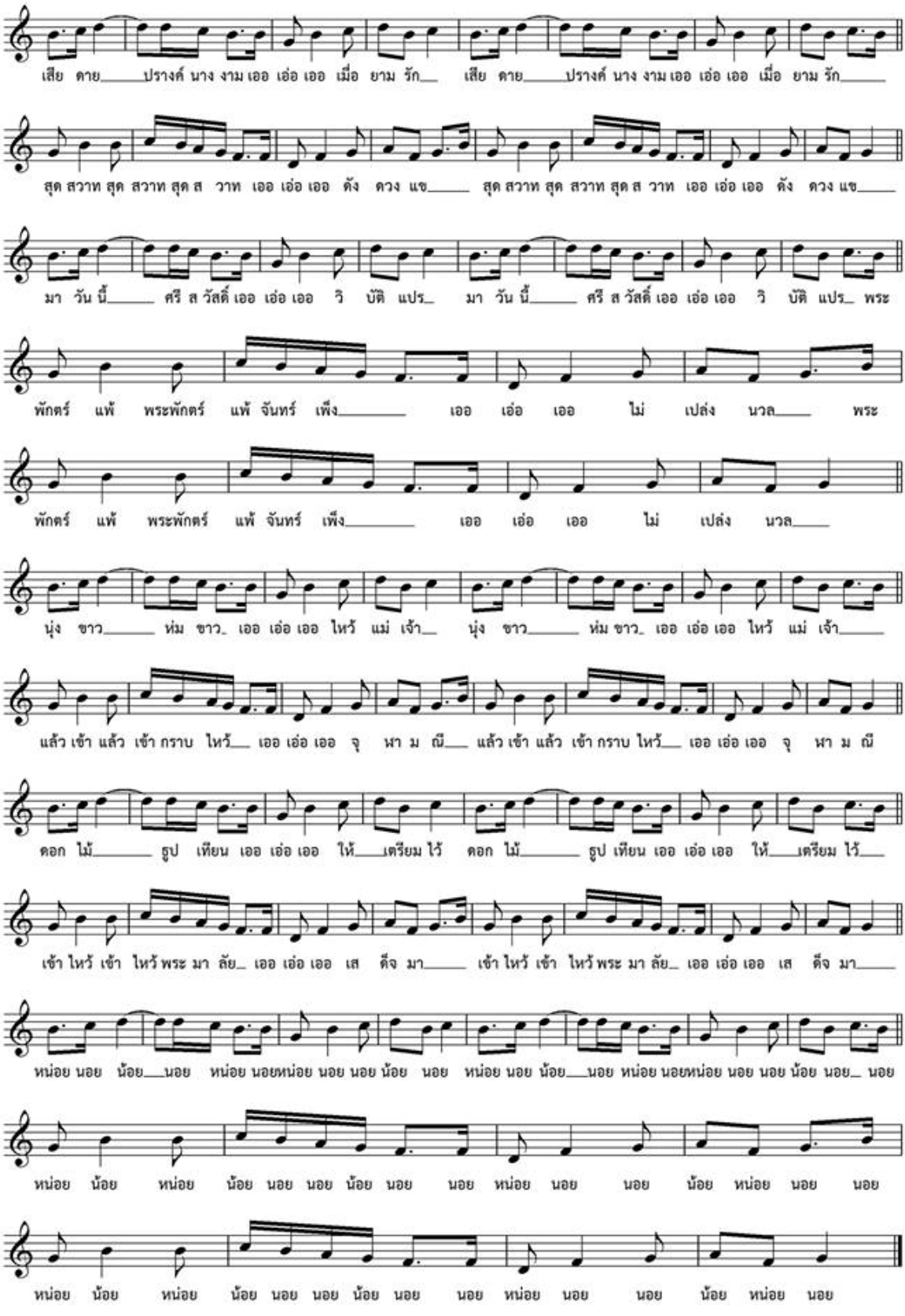
ออกลาสร้าง เรื่อง ลักษณาวงศ์

2

หยิบ ภู ษา ผ้า ทรง เออ เอ่อ เออ ลง มา เช็ด หยิบ ภู ษา ผ้า ทรง เออ เอ่อ เออ ลง มา เช็ด ภู
ว เนศ ภูว เนศ มี ฤท ธี เออ เอ่อ เออ อาง ข นาง ภู ว เนศ ภูว เนศ มี ฤท ธี เออ เอ่อ เออ อาง ข นาง
อ่อน ระ โหย โรย แรง เออ เอ่อ เออ กรร แสง พลาง อ่อน ระ โหย โรย แรง เออ เอ่อ เออ กรร แสง พลาง โอ้
ว่า ปราง โอ้ว่า ปราง ยัง แม่ อุ่น เออ เอ่อ เออ ละ มุล มือ โอ้ ว่า ปราง โอ้ว่า ปราง ยัง แม่ อุ่น เออ เอ่อ เออ ละ มุล มือ
น้อง จะ นิ่ง อยู่ ทำ ไม เออ เอ่อ เออ ใน พระ โกฏ น้อง จะ นิ่ง อยู่ ทำ ไม เออ เอ่อ เออ ใน พระ โกฏ จะ
คุม โทษ จะคุม โทษ โกรธ เกรี้ยว เออ เอ่อ เออ ไป เชียว หรือ มือ จะ
คุม โทษ จะคุม โทษ โกรธ เกรี้ยว เออ เอ่อ เออ ไป เชียว หรือ มือ
หรือ จะ ให้ ชาว เมือง เออ เอ่อ เออ เขา เลื่อง ลือ หรือ จะ ให้ ชาว เมือง เออ เอ่อ เออ เขา เลื่อง ลือ มา
ขึ้น ชื่อ มาขึ้น ชื่อ พี่ ชั่ว เออ เอ่อ เออ ไป ทั่ว ทิศ มา ขึ้น ชื่อ มาขึ้น ชื่อ พี่ ชั่ว เออ เอ่อ เออ ไป ทั่ว ทิศ
เชิญ พระ น้อง บรร ทม เออ เอ่อ เออ บน บรร จะ ทรณ์ เชิญ พระ น้อง บรร ทม เออ เอ่อ เออ บน บรร จะ ทรณ์ พี่
จะ นอน พี่จะ นอน อิง แอบ เออ เอ่อ เออ แนบ ส นิท พี่ จะ นอน พี่จะ นอน อิง แอบ เออ เอ่อ เออ แนบ ส นิท
เสีย แรง พี่ มา วอน เออ เอ่อ เออ ส มร มิตร เสีย แรง พี่ มา วอน เออ เอ่อ เออ ส มร มิตร โอ้
ดวง จิต โอ้ดวง จิต ดวง ชั่ง เออ เอ่อ เออ พระ เนตร แล โอ้ ดวง จิต โอ้ดวง จิต ดวง ชั่ง เออ เอ่อ เออ พระ เนตร แล

3

เสีย ดาย ปรางค์ นาง งาม เออ เอ่อ เออ เมื่อ ยาม รัก เสีย ดาย ปรางค์ นาง งาม เออ เอ่อ เออ เมื่อ ยาม รัก
สุด สวาท สุด สวาท สุด ส วาท เออ เอ่อ เออ ดัง ดวง แข สุด สวาท สุด สวาท สุด ส วาท เออ เอ่อ เออ ดัง ดวง แข
มา วัน นี้ ศรี ส วัสดิ์ เออ เอ่อ เออ วิ บัติ แปร มา วัน นี้ ศรี ส วัสดิ์ เออ เอ่อ เออ วิ บัติ แปร พระ
พักตร์ แพ้ พระพักตร์ แพ้ จันทร์ เพ็ง เออ เอ่อ เออ ไม่ เปล่ง นวล พระ
พักตร์ แพ้ พระพักตร์ แพ้ จันทร์ เพ็ง เออ เอ่อ เออ ไม่ เปล่ง นวล
นุ่ง ขาว ห่ม ขาว เออ เอ่อ เออ ไหว้ แม่ เจ้า นุ่ง ขาว ห่ม ขาว เออ เอ่อ เออ ไหว้ แม่ เจ้า
แล้ว เข้า แล้ว เข้า กราบ ไหว้ เออ เอ่อ เออ จุ พา ม ณี แล้ว เข้า แล้ว เข้า กราบ ไหว้ เออ เอ่อ เออ จุ พา ม ณี
ดอก ไม้ ธูป เทียน เออ เอ่อ เออ ให้ เตรียม ไว้ ดอก ไม้ ธูป เทียน เออ เอ่อ เออ ให้ เตรียม ไว้
เข้า ไหว้ เข้า ไหว้ พระ มา ลัย เออ เอ่อ เออ เส ด็จ มา เข้า ไหว้ เข้า ไหว้ พระ มา ลัย เออ เอ่อ เออ เส ด็จ มา
หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอยหน่อย นอย นอย น้อย นอย หน่อย นอย น้อย นอย หน่อย นอยหน่อย นอย นอย น้อย นอย นอย
หน่อย น้อย หน่อย น้อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย น้อย หน่อย นอย นอย
หน่อย น้อย หน่อย น้อย นอย นอย น้อย นอย นอย หน่อย นอย นอย น้อย หน่อย นอย

แบบสัมภาษณ์

ชื่อ นามสกุล _____

อายุ _____

ที่อยู่ _____

เครื่องดนตรีที่ใช้ _____

อาชีพ _____

ฝึกรำสวดมาจากใคร _____

เหตุผลที่เล่นรำสวด _____

เริ่มฝึกเพลงใดเป็นเพลงแรก _____

ใช้เวลาฝึกนานเท่าไร _____

สถานที่ฝึก _____

หน้าที่บทบาทที่เล่นในคณะ _____

การแต่งกายในการเล่นรำสวด _____

ท่ารำที่ใช้ในการแสดง _____

เพลงและทำนองที่ใช้เล่นรำสวด _____

ขั้นตอนการเล่นรำสวดของคณะ _____

เนื้อร้องและทำนอง _____

ระยะเวลาที่เล่นรำสวด _____

ค่าตอบแทน _____

ได้ถ่ายทอดการเล่นรำสวดต่อหรือไม่ _____

ความคิดเห็นเกี่ยวการเล่นรำสวดในปัจจุบัน _____

ชลิตา บุญรักษา

ผู้สัมภาษณ์

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวชลิตา บุญรักษา
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2529
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 66/27 ซอยเฉลิมพระเกียรติร.9ซอย 87 แขวงประเวศ เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร 10250
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนวชิรธรรมสาธิต เขตพระโขนง กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2546	จบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จาก โรงเรียนสตรีประเสริฐศิลป์ จังหวัดตราด
พ.ศ. 2552	จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จากคณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ (ไทย) จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
พ.ศ. 2559	จบการศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามานุษยดุริยางควิทยา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ